

ПЕТА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Четврти дан рада
8. децембар 2016. године

(Седница је почела у 10.05 часова. Председава Верољуб Арсић,
потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господа народни посланици, настављамо рад Пете седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2016. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика, констатујем да седници присуствују 93 народна посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 100 народних посланика, односно да су присутна најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење, у складу са чланом 287. Пословника? (Да.)

Реч има народни посланик Наташа Мићић.

НАТАША МИЋИЋ: Прво питање постављам Регулаторном телу за електронске медије и Министарству за културу и информисање. Питање гласи – зашто РЕМ није израдио извештај о предизборној кампањи за парламентарне изборе који су одржани 24. априла ове године?

Наиме, ово питање је више пута постављено, како на Одбору за културу и информисање, тако и овде у расправи када смо дискутовали о избору нових чланова РЕМ-а. Такође, и НУНС је затражио увид у извештај и добио је врло кратак одговор, и то након налога Повереника за јавне информације – да, једноставно, тог извештаја нема.

Ово је један опасан преседан када узмемо у обзир чињеницу да смо, откако је установљена обавеза израде овог извештаја и откако је установљено контролно тело које врши надзор над радом емитера у предизборним кампањама Законом из 2003. године – сваки пут смо имали извештај, о свим изборима који су досада одржани, и локалним, и председничким и парламентарним.

Дакле, питање гласи – зашто нема извештаја? Ево, сада се већ приближавају и председнички избори, а можда ће бити и парламентарних. Да ли то значи да ће се и следећа кампања одвијати без надзора, без контроле рада емитера? Да ли је то заправо фер кампања? Да не говорим о томе да је то кршење закона.

Друго питање постављам министру финансија, министарки за локалну самоуправу и Републичкој комисији за заштиту права у поступцима јавних набавки.

Наиме, због проблема са водоснабдевањем града Ужица, које је проузроковано цијанобактеријама, у децембру 2013. године – почетком јануара 2014. године у граду Ужицу је уведена ванредна ситуација. Након тога, због додатних проблема, појаве нематода и алги у пијаћој води, поново је уведена ванредна ситуација у јулу 2014. године, и она траје до дан-данас. Ванредна ситуација се користи као изговор како би се суспендовао Закон о јавним набавкама. Садашњи и бивши градоначелник то оправдава, тј. увођење ванредне ситуације узима као изговор да не би примењивао Закон о јавним набавкама, и тако се већ три године, заправо, јавне набавке обављају мимо закона.

На више пута постављено питање одборника ЛДП-а у Скупштини града Ужица градоначелник је давао различита образложења и објашњења зашто се та ванредна ситуација још увек не укида. У почетку је правдао тиме да је потребно изабрати непосредно пројектанта и извођача радова. У међувремену, одавно је већ изабран и пројектант и извођачи радова, чак се и отпочело са изградњом фабрике воде, а ванредна ситуација је и даље на снази.

Градоначелник је чак последњи пут, на упућено питање до када ће ванредна ситуација трајати и зашто је не укида, који је разлог зашто је не укида, веровали или не, рекао да више разлога нема, али да ванредну ситуацију не може да укине да не би урекао. Веровали или не, то је објашњење градоначелника.

Дакле, молим поменуте државне органе, Министарство финансија, Министарство локалне самоуправе као и Републичку комисију за заштиту права у поступцима јавних набавки да преиспитају и позову на одговорност градоначелника који спроводи јавне набавке не поштујући Закон о јавним набавкама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ана Ћирић.

АНА ЋИРИЋ: Поштовани председавајући, овим путем бих прво питање поставила Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална питања.

Молим вас да ми одговорите да ли сте и шта планирали као меру побољшања инспекцијског надзора када говоримо о објектима социјалне заштите? Информисана сам да је за претходних 11 година постојања Инспекције социјалне заштите издата укупно 91 забрана рада домовима за старије, а сада, током 2014, 2015. и 2016. године забрањено је 49 домова за старије. Тек када упоредимо статистику броја инспекцијских надзора, можемо рећи да се број инспекцијских надзора знатно повећао, скоро дуплирао у претходне две и по године.

Но међутим, овај податак, поред тога што нам говори да је Инспекција рада ефикасна, говори нам и то да је веома велики број пронађених нелегалних објеката домова за старе. Због тога је потребно да уведемо додатне мере како би се побољшао квалитет услуга у домовима за старе, како би се повећала безбедност корисника тих домова и, најважније, како би се стало на пут нелегалним објектима, односно нелегалним домовима за старе. Молим вас да ми одговорите – да ли је планирано повећање броја инспектора социјалне заштите?

Такође, чињеница је, када говоримо о Инспекторату за рад, да он има ограничене капацитете и да само 242 инспектора врше надзор на преко 330.000 привредних субјеката. Када се осврнемо на одређене бројке у претходном периоду, ако узмемо нпр. 2016. годину, извршени су инспекцијски надзори над овим објектима и 16.370 лица затечено је на раду на црно, од чега је 14.088 лица засновало радни однос, то је негде око 86%. То говори да је Инспекција рада веома ефикасна, али не можемо заборавити чињеницу да је само један инспектор задужен за 1.400 привредних субјеката, што је веома ограничен капацитет и што ће у наредном периоду можда додатно успорити повећање ефикасности.

Такође ме занима – да ли је планирано и повећање броја инспектора када говоримо о Инспекторату за рад?

Друго питање упућујем Министарству за управу и локалну самоуправу. Молим вас да ми одговорите који су очекивани ефекти и уштеде када говоримо о спровођењу Закона о општем управном поступку, односно пројекта „Добра управа“, којим је предвиђена размена података службене евиденције. Предвиђена размена података обавезује службенике да међусобно размењују податке, као што су уверења о држављанству, као што су изводи из матичних књига итд. Тиме је овај пројекат „Добра управа“ заиста прави сервис за грађане, јер штеди и време и новац, а и додатно повећава ефикасност управе због умањења бирократије.

Ово је било предвиђено још Законом о општем управном поступку из 1976. године, међутим, нису биле предвиђене новчане казне за службенике који то не извршавају, због чега ова процедура није ни

спровођена. Новим законом предвиђене су новчане казне, а грађани су ослобођени плаћања такси. Из тог разлога ме занима које су то пројектоване уштеде и који су очекивани ефекти када говоримо о овом пројекту. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Олена Папуга.

ОЛЕНА ПАПУГА: Хвала, председавајући.

Своје питање постављам Министарству енергетике, односно министру Антићу и премијеру Вучићу.

Осветљење Београда за Нову годину, за 90 дана, коштаће око 30 милиона динара, уз додатних 120 милиона опредељених из ребаланса, како је нагласио градоначелник Мали. Већ је украшена 51 локација. Нови Сад ће такође потрошити 30 милиона динара за куповину осветљења за Нову годину.

На салашу између Сивца и Црвенке, салашу Драгице и Данила Калуђерски, нема струје. Они су на том салашу рођени и живе ту, ко зна која су већ генерација. Салаш није забачен, јер се налази свега 40 метара од регионалног пута Кула–Сомбор, а на 200 метара им је прва бандера, односно најближи електрични стуб, који је стварно мало удаљен и може да им се уведе струја. На два-три километра налазе се Фабрика „Јафа“ у Црвенки и Шећерана.

У делу где је њихов салаш, значи, то је салаш број један, није усамљен, око њега се налазе и викендице и још много салаша до тог регионалног пута, станари тих салаша и викендица писали су петицију. Њих 86 уредно су потписали петицију и послали још пре неколико година тада Електродистрибуцији, сада Електромрежи, и општини Кула. Електродистрибуција, садашња Електромрежа, рекла је да није рентабилно увести струју тим салашарима – једноставно, они су мали потрошачи, тако да неће пуно плаћати струју и Електромрежи то ништа не значи, то им је мали новац.

Увођење струје и ток те трафостанице за ниску струју би коштало око 1.500.000 динара, па питам – шта је то према 30 милиона динара за 90 дана које ће се у нашим градовима потрошити за Нову годину?

Значи, држава само зна да наплати трошкове, а када треба да у 21. веку обезбеди људима струју, то гледа само кроз новац. Не знам да ли су то људи заслужили.

Питам министра привреде – да ли ће да помогне тим људима да им Електромрежа Србије уведе струју? Да ли у буџету за 2017. годину има средстава да се тим људима омогући нормалан живот на салашима? Да ли ће хотели на Копаонику остати без струје? Да ли ће тамо Електромрежа увести струју или ће их оставити без струје јер су можда мали потрошачи? Да ли људи са тих салаша треба да се иселе, да оду у градове, да живе у

малим гарсоњерама и раде за 200 евра, колико им страни инвеститори нуде за плате?

Знамо да свим инвеститорима наша држава обезбеђује не само струју, него им обезбеђује све што им је потребно да би дошли у нашу државу да раде. Немам ништа против њих, али једноставно питам – да ли наши грађани заслужују у 21. веку да им држава уведе струју?

Питам премијера Александра Вучића шта ће да предузме да грађани Републике Србије буду исто третирани по Уставу. Устав предвиђа да сви имамо једнака права на живот, а живот у 21. веку је и право да имамо сви струју.

Друго питање постављам министру образовања и министру финансија. Запослени у студенским и ученичким домовима нису добили плате за другу половину октобра, која је требало да буде исплаћена до 30. новембра 2016. године. Питам – када ће запослени у ученичким и студенским домовима добити плату за другу половину октобра, за новембар и када ће добити за децембар? Да ли су у буџету за 2016. годину, који већ истиче, предвиђена средства за запослене у студенским и ученичким домовима? Ако јесу, зашто они нису добили плате?

Колико средстава је предвиђено за плате тих запослених у 2017. години, односно да ли ће они добијати редовне плате у 2017. години? Запослене у студенским домовима интересује зашто су спојени са запосленима у институцијама за високо и средње образовање кад припадају ученичком стандарду и на њих се примењује Закон о ученичком и студеном стандарду. Сви запослени у просвети примили су плате за октобар – за основно 5. децембра, а за средње 6. децембра, осим Београда...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Приведите крају, колегинице.

Захваљујем.

Реч има народни посланик Хаџи Милорад Стошић.

ХАЏИ МИЛОРАД СТОШИЋ: Уважени председавајући, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Србије, имам посланичко питање за министре у Влади Републике Србије, а питање може бити и за самог председника Владе.

Као што је већ познато, у Нишу постоји посланичка канцеларија, која је отворена 2012. године на основу пилот-пројекта Скупштине Републике Србије и Националног демократског института. У претходном периоду велики број грађана јављао се канцеларији тражећи одређену помоћ и решавање одређених питања, али су се јављала и одређена удружења и невладине организације, али и неке институције града Ниша, дајући одређене предлоге и иницијативе.

У оквиру Недеље парламентаризма, која је била од 7. до 13. новембра 2016. године, посланичка канцеларија у Нишу и одборничка група ПУПС-а у Скупштини града Ниша, у сарадњи са удружењима и организацијама које се баве статусним и материјалним положајем старих

особа, организовала је трибину под називом „Актуелни положај старих особа“. Имајући у виду да велики број старих људи одласком у пензију или самим старењем постаје маргинализован и заборављен, пасиван, па често и дискриминисан, истраживања показују да они могу и надаље бити корисни чланови друштвене заједнице, јер пуно знају, умеју, могу и желе да мењају оно што се мењати може.

Хуманост једног друштва мери се, између осталог, и његовим односом према старима. Стари људи заслужују да живе достојанствено. Код нас на десетине хиљада старих живи у беди, у најдубљем сиромаштву, за њих је живот свакодневна борба, а усамљеност њихов стални пратилац. Како је Србија земља са најстаријим становништвом у свету и Европи, указује се потреба да се старим људима поклања већа пажња, од области рада и запошљавања, реформи ПИО система, здравствене заштите старијих, социјалне заштите старијих, дискриминације и занемаривања старих, до области пружања услуга. Јер старост се често појављује као дискриминаторски услов.

Године 2005. донета је Национална стратегија о старењу за период 2006–2015. године, концептуално урађена са препорукама и обавезама Мадридског међународног плана акција о старењу из 2002. године и регионалне стратегије његове примене донете од Економске комисије УН-а за Европу.

Главни циљ националне стратегије је стварање интегралне и координиране политике засноване на савременим научним сазнањима и обавезама преузетим из наведених докумената, које ће друштво и привреду Републике Србије, пре свега здравствену и социјалну заштиту...

Ја вас молим, ако може, мало тише. Председавајући, молим вас да заведете ред. Добро, за ове који слушају. Није битно.

Пре свега здравствену, социјалну заштиту, тржиште рада, образовање, да усклади са демографским променама како би се створило друштво за сва животна доба, које посебно тежи да задовољи потребе и ослободи неискоришћене потенцијале старих људи.

У фебруару 2011. године конституисан је Савет за питања старења и старости. Влада Републике Србије именovala је тај савет и то је саветодавно тело Владе Републике Србије. Желео бих да саслушате задатке тог савета. Задаци Савета су да разматра питања старости и старења као и мере за унапређење међуресорне сарадње у овој области; испитује и разматра питања друштвеног и економског положаја старих грађана, могућности коришћења њихових радних и стваралачких потенцијала и њиховог учешћа у развоју друштва, привредном и јавном животу; разматра усклађеност важећих прописа са основним међународним конвенцијама; покреће иницијативе за измене и допуне прописа који регулишу ова питања.

Имам два питања за Владу, односно председника Владе. Имајући у виду да је стратегија донета 2005. године за период од 2006. до 2015. године, шта даље? Да ли ће се продужити њено важење или ће се доносити нова стратегија о старењу?

И друго питање. Савет... (Председавајући: Приводите крају.) ... за питања старења и старости, од свог конституисања 2011. године, одржао је свега две седнице, или бар толико седница је евидентирано, па ме интересује где се могу наћи... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Иван Бауер.

ИВАН БАУЕР: Захваљујем, председавајући.

Поштоване колегинице и колеге народни посланици и грађани Републике Србије, затражио бих обавештење од два министарства, односно да будем прецизан, од Управе за ветерину Министарства пољопривреде и заштите животне средине и од Министарства државне управе и локалне самоуправе.

Сви смо били сведоци јучерашњег догађаја у Шапцу када је пас расе стафорд теријер напао и, према неким верзијама догађаја – пошто се то догодило јуче поподне, наравно, медији су различито известили о овом догађају – али рекао бих да је најаутентичнија она у којој се каже да је пас ове расе напао и изујео троје малолетне деце узраста седам и осам година, и то у дворишту основне школе.

Ово је просто недопустиво. Из тог разлога желим да упознам јавност и колеге народне посланике са Правилником о начину држања паса који могу представљати опасност за околину, и то нарочито са чланом 7. ст. 2. и 4. Правилника. Иначе, у члану 2. овог правилника се дефинише које су то расе паса тзв. опасни пси. Наравно, не треба да вам кажем да се пас расе стафорд теријер сматра опасним псом.

Став 2. члана 7. овог правилника гласи – власник опасног пса мора пса да држи у простору, односно објекту који је одговарајуће величине и из кога пас, наглашавам, не може да побегне.

Став 4. гласи – улаз у простор или објект у ком се држи опасан пас мора се држати под кључем. Дакле, у конкретном случају пас не само да није био у одговарајућем, правилно обезбеђеном простору, него се још и слободно шетао улицама, и то без брњице, што је у супротности са чланом 5. овог правилника, и ушао у двориште основне школе.

Нажалост, ово није усамљен случај неодговорног понашања појединих власника ових раса паса, тзв. опасних паса. И сам сам недавно, пре неколико недеља био сведок случаја када је власник једног од тзв. опасних паса шетао Кнез Михаиловом улицом свога пса без брњице и без повоца. Да ли можете да замислите колико се деце у том тренутку налази у Кнез Михаиловој улици? Да не говорим о одраслим особама.

Дакле, мислим да се сви сигурно слажемо да се оваквом понашању мора стати на пут и да се морају применити одговарајуће мере спрам оваквих неодговорних власника паса.

Да не бих био погрешно схваћен овде, не позивам ни на какав лов на вештице, нити на забрану било које врсте, односно расе паса, јер није научно доказано да је једна раса паса најбољи човеков пријатељ, а да је нека друга највећи непријатељ, али је пракса показала да одређене расе паса у рукама неодговорних власника могу да постану, да тако кажем, опасно оружје. Зато апелујем на надлежне органе да наложе предузимање одговарајућих мера у смислу издавања налога за појачану контролу неодговорних власника, односно неодговорног понашања појединих власника ових опасних раса паса, али и предузимања оштријих санкција према њима.

Такође, мислим да би било добро размотрити иновирање одговарајуће регулативе. Правилник који сам цитирао из 2010. године, чини ми се, требало би ревидирати и можда увести оштрије санкције према онима који их заслужују.

Молим министарства да ме извести о мерама које планирају да предузму и које ће предузети у вези са овим и сличним случајевима. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, помаже бог свима.

Желео бих да поставим неколико питања Влади Републике Србије, али пре свега председнику Народне скупштине. Зашто, ни после два месеца, још увек није заказана ниједна седница на актуелну тему?

Наша посланичка група Двери упутила је до сада десет тема на разматрање Скупштини. То су: безбедносна и економско-социјална ситуација у Србији у вези са мигрантском кризом; међународни притисци на државне органе Републике Србије у вези са преговорима и ситуацијом на Косову и Метохији; нерешени безбедносни проблеми у вези са агентима страних обавештајних служби, атентатима на високе државне службенике; угроженост економске, прехранбене и здравствене безбедности грађана Србије противзаконитим увозом и прометом генетски модификоване хране и семена; повлашћени и дугорочни закуп ораница у Србији од стране Немачке месне индустрије Тенис; односи Србије и НАТО-а; продаја пољопривредног земљишта страним држављанима од 1. септембра 2017. године; укидање привремене суспензије обавезног служења војног рока; непримењивање и угрожавање ћирилице као званичног писма Републике Србије; проблем беле куге, односно раст морталитета и емиграција радноспособног становништва из Србије.

Дакле, по Пословнику је председник Народне скупштине обавезан да макар једном месечно закаже седницу на актуелну тему. Ми је немамо већ три месеца и то говори о томе какав је однос владајуће већине према кључним темама овог друштва, које не смеју да дођу на дневни ред Скупштине.

Питање за министра полиције и председника Владе Републике Србије – како је у Србији ухапшен Александар Синђелић и да ли је хеликоптерима МУП-а испоручен Црној Гори, по договору Александра Вучића и Мила Ђукановића, како би био стављен у функцију монтиране афере на црногорским изборима?

Јуче смо добили најаву црногорских власти да су расписали међународну Интерполову црвену потерницу за двојицом држављана Русије и тројицом држављана Србије, између осталог и Предрагом Богићевићем, председником Равногорског покрета у Србији. Занима нас да ли ће и даље држављани Србије да буду испоручивани режиму Мила Ђукановића због политичких договора Александра Вучића који спасава посрнули, пропали режим Мила Ђукановића.

Исто се односи и на судбину пуковника у пензији Радована Алексића, који од 2. октобара 2016. године лежи у црногорским затворима. Као што видимо, држава Србија ништа не чини да заштити своје држављане који се још увек налазе по црногорским затворима.

Питање такође за Александра Вучића – да ли ће градски функционери Горан Весић, Синиша Мали и други градски чиновници који су демонстрирали испред суда 29. новембра 2016. године у знак подршке министру Стефановићу за тај дан бити плаћени, с обзиром на то да нису били на радном месту, а да им подршка министру полиције испред суда није у опису радног места?

Веома важно питање за министра просвете и председника Владе – да ли је тачна информација, а ја имам папир који показује да јесте, о кашњењу прилива буџетских средстава за зараде запослених на Универзитету у Новом Саду за новембар 2016. године?

Ево прочитаћу вам комплетну информацију: Универзитет у Новом Саду обавештава факултете у свом саставу да Министарство просвете, науке и технолошког развоја не располаже у овом тренутку у свом буџету са довољно средстава на позицији „зарада запослених за месец новембар 2016. године“, услед чега факултети Универзитета у Новом Саду неће добити средства за ову намену динамиком која је уобичајена.

Дакле, тај чувени суфицит у буџету Владе Републике Србије показао се као једна велика лаж и, ево, нема плата за запослене на Универзитету у Новом Саду, у овом тренутку.

Питање за Славицу Ђукић Дејановић – зашто једино њено Министарство на сајту Владе нема наведену област за коју је задужена,

нити било какав контакт, број телефона, мејл адресу или сајт, на коме би се грађани информисали шта она уопште ради?

И за крај, веома важно питање за председника Националног савета за сарадњу са Хашким трибуналом Расима Љајића и премијера Александра Вучића.

Наиме, у току је изношење завршних речи у поступку против генерала Ратка Младића пред Хашким трибуналом. Пошто је овај предмет изузетно важан за нас, постављамо питање – шта је држава за ових пет година урадила да помогне у припремању одбране генерала Младића?

Друго питање – да ли је могуће да држава Србија није урадила ништа када је у питању изузетно тешко здравствено стање генерала Младића и да су га оставили на милост и немилост Хашком трибуналу? Чињеница је да Руси у овом тренутку покушавају да помогну Младићу, а да за њега ништа не ради држава Србија.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пет минута, господине Обрадовићу. Захваљујем.

Реч има народни посланик Фатмир Хасани. Изволите.

ФАТМИР ХАСАНИ: Хвала.

Уважени председавајући, даме и господо народни посланици, постављам питање Влади и Министарству финансија – зашто је буџет за образовање ускраћен за 26,84 милијарде динара, када знамо да су најисплативије инвестиције у образовање и науку?

Без повећања броја просветних инспектора и просветних саветника, а и кабинетне наставе, немамо квалитетну наставу и добре успехе у образовању. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Горан Ћирић.

ГОРАН ЋИРИЋ: Питање упућујем председнику Владе.

Пре два дана имали смо расправу у Парламенту о буџету Републике Србије за 2017. годину и разговарали смо о неким предлозима које је Посланички клуб Демократске странке поднео у амандманима. Ти амандмани се тичу, пре свега, ученичког стандарда и подстицаја развоја најталентованијих ђака у Републици Србији.

Добили смо начелну сагласност, у ствари сагласност премијера да је то врло важна тема и да ћемо заједно радити на налажењу тог решења. Међутим, јутрос смо добили информацију да амандмани нису прихваћени. Желим да поставим питање – шта је то што Влада планира у наредној години у вези са овим важним питањима?

Ми смо, ево, и данас пред расправу у појединостима о буџету Републике Србије за 2017. годину истакли да тај буџет представља пројекцију у односу на остварење из 2016. године, али да је он одржив једино под условом да имамо одрживост живота у Србији. Та одрживост ће се обезбедити уколико инвестирамо у најмлађе. Мислим да је важно истаћи

управо то шта смо ми желели овим предлозима амандмана – да смо свесни да је јутрос пуно родитеља у Србији послало децу у школу без доручка.

Нажалост, велика је неправда која боли све нас и мислим да је важно да тражимо начине на које ћемо обезбедити сваком школском детету у Србији бесплатни оброк. И то је могуће реализовати кроз овакав наш предлог – од издвајања шест милијарди динара за 850.000 деце. С тим да је то могуће урадити и у складу са пројектованим буџетом, јер смо предложили да се скину средства – а имали смо ту примедбу, да нема позиције коју смо навели са које се може скинути. Могу се скинути средства са субвенција јавним предузећима. Чак смо истакли, препознајући важност те теме, јер то није питање сујете да ли ће се прихватити наш амандман, него начина на који ће се решити та важна тема – предложили смо да и Министарство, и председник Владе, и стручне службе нађу начина и предложе сопствени амандман који би Скупштина прихватила.

Надам се да се сви посланици у овој сали слажу с потребом да решимо тај проблем, и ово је та врста позива председнику Владе и свим ресорним министрима да нађу решење, али и одговоре на ово питање – шта је то што ће бити политика Владе у наредној години да бисмо поправили стандард свих ученика у средњим и основним школама у Србији?

Други амандман, који је такође наишао на одобравање и слагање са његовом суштином, то је подстицај најталентованије деце, деце која носе огроман потенцијал. Јер ту смо желели да направимо један јединствен приступ у коме ћемо подржати и све оне који имају мање способности, али заслужују макар толику правду да имају основно за живот, макар један оброк.

С друге стране, потребно је инвестирати довољно за ону најталентованију децу, која кроз већа издвајања – дакле, предложили смо издвајања од две милијарде више од предвиђених – могу кроз Фонд за иновативне делатности добити подршку и за остварење својих знања и за подстицај тих знања.

Свесни смо и тога да због тренутне ситуације у просвети многа деца с огромним потенцијалом не буду препозната на прави начин, на прави начин селектована и мислим да ту страшно губимо као друштво. Мислим да је врло важно подићи тај ниво препознавања сваког детета, сваког његовог потенцијала и тражити могућности за оно што је било кључно у овој расправи, а рекли смо да, с обзиром на велики и растући јавни дуг, десет милијарди више у односу на период од пре пет година, морамо да дижемо БДП, а то је једино могуће кроз коришћење потенцијала сваког човека у Србији и, пре свега, инвестирања у младе.

Оно што је такође битно, наравно да нам све то утиче и на атмосферу у друштву и смањење нашег потенцијала и атмосфере и у политичком животу, честе дисквалификације својих политичких противника, и сведоци смо да свакодневно, и у овој сали али и у јавности

Србије, имамо говор који није достојан ни овог парламента ни овог друштва и мислим да заједно морамо на томе да радимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Љупка Михајловска.

ЉУПКА МИХАЈЛОВСКА: Хвала.

Прво питање упућујемо председнику Владе Александру Вучићу – због чега председник Владе вређа посланике опозиције и све оне који износе аргументе и мишљења супротна његовим када год посети Народну скупштину?

Премијер је на седници 5. децембра 2016. године најгрубље вређао посланике Доста је било, као и посланике других опозиционих странака, а председница Скупштине га није опоменула, нити дозволила осталима да одговоре на увреде.

Захтевамо да нам председник Владе одговори на следећа питања. Шта је хтео да каже када је изговарао следеће – ускоро вам стиже друга врста помоћи да вас ослободи ових тешких дужности; то је нешто што се купује на трафици, не знам где се купује, нисам то пробао у животу?

Да ли председник Владе мисли да су аргументи речи „причате глупости“, „причате бесмислице“, „ви сте лажови“? Зашто понавља неистине да су посланици ДЈБ било кога псовали, вређали или плували? И на крају, због чега је председник Владе вређао грађане Чачка, Ужица и Златибора исмевајући начин на који акцентују речи када говоре?

Посланици покрета ДЈБ никога не вређају, што се јасно види из стенограма. Због чега премијер то ради и да ли тиме покушава да прикрије сопствену слабост, нервозу, недостатак аргумената и знања за вршење важне функције коју обавља?

Наредно питање је за господина Младена Шарчевића, министра просвете. Због чега је дошло до кашњења прилива буџетских средстава за зараде запослених на свим државним универзитетима у Србији за новембар 2016. године? Универзитети су добили информацију да Министарство просвете нема довољно средстава за исплату зарада за новембар. Речено им је и то да је неопходно да за ову намену обезбеде недостајућа средства из текуће буџетске резерве буџета Републике Србије.

Да ли знате да сте овим довели запослене у ситуацију финансијских прекршаја, јер због кашњења исплата нису у могућности да измире обавезе плаћања месечних трошкова, а посебно они који своје кредитне рате везују за датум исплате зарада?

Због чега је дошло до ове ситуације и ко је за то одговоран? Захтевам одговор.

Такође питање за министра просвете, господина Шарчевића. У члану 8. Закона о основама система образовања и васпитања дефинисано је да особа која обавља образовноваспитни рад мора да има образовање из психолошких, педагошких и методичких дисциплина стечено на

високошколској установи, у току студија или након дипломирања, од најмање 30 бодова и шест бодова праксе у установи.

Наведене дисциплине су и пре доношења Закона о основама система биле део студијских програма, јер се највећи број студената и определи да након студија ради у настави.

С тим у вези, ове предмете похађале су генерације које су уписале студије школске 2006/07, 2007/08 и 2008/09 године. Ипак, због систематизације бодова коју је факултет спровео у то време, ове генерације немају право да приступе испиту за лиценцу за рад у настави. Генерације које су уписале студије након 2009. године, иако слушају и полажу исте предмете, имају право да приступе испиту само због другачије усклађеног система бодовања.

Примера ради, Факултет музичке уметности је 18. фебруара 2016. године послао допис појединим музичким школама да планира током летњег семестра школске 2015/16. да организује посебну наставу из наведених дисциплина, уз образложење да студенти спорних генерација нису стекли одговарајуће образовање из наведених дисциплина. Чињеница је да студенти јесу имали образовање из тих дисциплина једнако као и генерације пре и после њих, али да их факултет није бодовао на исти начин.

Због чега ово није решено током студија и зашто студенти нису имали информацију да ће поново морати да полажу ове предмете? Зашто Министарство није благовремено реаговало у корист тадашњих студената када су уписивали мастер програм и омогућили им да надокнаде бодове на мастер студијама? Зашто је Факултет музичке уметности покренуо ово питање шест година након завршетка студија тзв. спорних генерација и сада студенти морају да плате између 20 и 40 хиљада динара за предмете које су већ слушали, и платили и положили? Ко је одговоран за ову невиђену дискриминацију три генерације студената?

На крају, питање за министра здравља господина Лончара. Републички фонд за здравствено осигурање усвојио је нови Правилник о медицинској рехабилитацији у стационарним и здравственим установама специјализованим за рехабилитацију, који је ступио на снагу 15. децембра 2016. године. Овај правилник је, као ниједан до сада, ограничио право на тзв. бањско лечење особа са инвалидитетом. Овај правилник ускратио је бањско лечење особама које имају мишићну дистрофију.

Надам се да министар зна да је дистрофија најчешће прогресивна болест и да је рехабилитација ових особа заправо њихов једини лек. Нови правилник омогућава бањско лечење особама које имају дистрофију о трошку Фонда свега једном у три године.

Због чега особе са инвалидитетом немају право на бањско лечење бар једном годишње када добро знате да физикална терапија у домовима здравља није довољна, нити пружа адекватне облике рехабилитације?

Ко се лечи у српским бањама? Захтевам одговоре: Колико је особа током 2016. године поднело захтев за бањско лечење? Колико је одобрено, а колико одбијено? Каква је структура болести особа које су добиле право на бањско лечење о трошку Фонда, дужина трајања рехабилитације и колики су стварни капацитети бањских лечилишта? Колика су средства издвојена за ове намене у 2016. години? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Војислав Шешељ.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, имам једно питање за два министра – за министра унутрашњих послова и за министра иностраних послова.

Прошло је већ много времена, више од месец дана, од кад је ухапшена група држављана Републике Србије у Црној Гори под лажним оптужбама за тероризам. Онда су тројици оставили кривично дело тероризма, четворо пустили, док је тринаесторо добило преквалификацију у криминално или непријатељско удруживање.

Очигледно је било, већ у првом моменту, да је то све била режија режима Мила Ђукановића, а сад имам доказе, исте доказе којима располаже БИА. Безбедносна информативна агенција је саслушала Милана Павасовића званог Чаруга из Нових Бановаца кад га је ухапсила 19. октобра 2016. године и одвела у Нови Сад на испитивање. Све што је рекао њима, рекао је и мени. Истог дана су га пустили на слободу, запретивши му да не сме давати изјаве медијима, нити се јавно обраћати.

Пошто он не сме давати изјаве медијима, ја смем. Знам целу причу о том случају. Извршилац Мила Ђукановића био је извесни Мирко Велимировић из Зубиног Потока. Добио је новац да окупља српске патриоте из различитих организација и да их упућује да буду на демонстрацијама у Црној Гори. Нико од њих није отишао са оружјем и нико није поменуо оружје. Нико никада није поменуо генерала Дикића и нико није поменуо овог Александра Синђелића, који се накнадно појавио као наводни сведок-сарадник.

Дакле, људи су једноставно навучени да оду. Нису сви који су отишли на тај начин, чији је пут финансирао Мирко Велимировић, ухапшени. Неки су се вратили, неке нису ни тражили. Одабрали су једну групу и сада на томе покушавају да режирају процес.

Дикић се, изгледа, тамо затекао случајно, бивши командант Жандармерије, тешко болестан од рака панкреаса, да проведе последње дане поред моштију Светог Василија Острошког у Острошком манастиру.

Сада, уместо да Министарство спољних послова и МУП учествују у раскринкавању ове мафијашке замисли Мила Ђукановића, они му помажу. Одједном се из Београда у Подгорицу доводи Александар Синђелић као сведок-сарадник, а није ни био ухапшен. Нашли су га овде –

е, сада ћеш ти лепо да одиграш улогу сведока-сарадника и да причаш све што треба.

Покренута је истрага против двојице Руса. И то сам испитивао, највише дана сам на томе провео. Ти Руси уопште не постоје под тим именом и презименом. У Србији у релевантно време није било Руса. Ако случајно у Русији постоје људи са тим презименом, онда су то људи који немају никакве везе са овим случајем и то се може лако доказати.

Не знам зашто руска дипломатија још увек ћути и не износи у јавност да су ово лажна имена и лажне оптужбе, али моја дужност је као народног посланика и српског патриоте да све оно што сам сазнао саопштим Народној скупштини и српској јавности, да поставим питање овим министрима, јер ће они сносити директну одговорност за учешће у овој великој завери против српског народа.

Ово је завера и против Србије и против Русије. Да је Русија хтела да уклони Ђукановића, има стотине метода да га одува, да га мрак прогута, а не да купе овако људе пред пензијом, људе пензионере и старице да иду тамо да га обарају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели обавештење у складу са чланом 287. Пословника? (Да.)

Реч има народни посланик Миодраг Линта.

МИОДРАГ ЛИНТА: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, ја бих поставио два питања Министарству спољних послова и два питања министарки Михајловић и министру Вулину.

Што се тиче Министарства спољних послова, питања ће се односити на ситуацију у Хрватској.

Бројне ситуације показују да се у Хрватској одвија отворени процес рехабилитације усташтва и усташке идеологије, и да хрватско друштво нема снаге да се суочи са својом злочиначком прошлошћу из времена Другог светског рата и из времена деведесетих година.

Значајан допринос том процесу даје, нажалост, хрватска председница Колинда Грабар Китаровић, један број хрватских политичара, али и један број јавних личности, спортиста, припадника католичке хијерархије, уметника и других.

Навео бих само неколико примера шовинистичког и профашистичког понашања хрватске председнице. Колинда Грабар Китаровић се недавно, приликом посете Канади, сликала са усташком заставом и након повратка дала шокантну изјаву да она у томе не види ништа спорно. Затим, хрватска председница иде редовно у Блајбург на поклоњење стрељаним усташким злочинцима и тамо полаже цвеће на једну

спомен-плочу, на којој се налази усташка шаховница, а на тој плочи пише – у част и славу погинулим хрватским војницима.

Хрватска председница је изјавила да обожава да слуша главну звезду на хрватској естради, проушашког певача Марка Перковића Томсона, који пева о клању Срба. Хрватска председница није осудила недавно паљење српске заставе у Глини, чиме се отворено позива на линч преосталих Срба у Хрватској. Хрватска председница као врховни командант хрватских оружаних снага није осудила мису коју је служио војни викар Треће гардијске бригаде. Коначно, најновији догађај, чињеница да хрватска председница није осудила подизање спомен-плоче са усташким поздравом у центру Јасеновца, чиме је директно увредила стотине хиљада убијених Срба, Рома и Јевреја у злогласној НДХ.

Поставио бих прво питање Министарству спољних послова – када ће наше министарство упутити најоштрији протест хрватској страни, у ком ће изнети све ове чињенице и тражити да Хрватска започне процес суочавања са својом прошлошћу?

Такође, друго питање – када ће наше Министарство спољних послова послати оштар протест председнику Европске комисије, председнику Европског парламента, председавајућем Комитету за спољне послове Европског парламента, шефу групације Европске народне партије, чија је чланица и Хрватска Демократска заједница, и затражити да институције Европске уније коначно пошаљу јасну поруку званичном Загребу да је овакво понашање неприхватљиво и да Хрватска изазива немир, нестабилност и шири мржњу у овој региону?

Поставио бих, такође, два питања Министарству за рад, запошљавање, социјална и борацка питања и Министарству грађевинарства, односно госпођи Михајловић и господину Вулину, везано за проблем 530 породица корисника СИР програма.

Наиме, у Србији имамо око 3.500 избегличких породица које су решиле своје стамбено питање. Три хиљаде породица је добило право да откупи своје станове по Закону о избеглицама, али, нажалост, 530 породица то право није добило, а они живе у седам градова. То су градови Ниш, Чачак, Ваљево, Крагујевац, Краљево, Панчево и општина Стара Пазова.

Мислим да се ради о једној великој неправди, да 530 избегличких породица и једним делом породица домаћег становништва немају право на откуп својих станова и чекају да се та неправда исправи пуних осам година. Постављам питање госпођи Михајловић и господину Вулину – када ће припремити предлог закључка за Владу по ком ће се омогућити да се на ових 530 картица примени Закон о избеглицама и да те породице коначно добију право откупа и да знају да живе у својим становима? На тај начин би била исправљена вишегодишња неправда према тим породицама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пошто се више нико од председника, односно овлашћених представника посланичких група не јавља за реч, настављамо са радом.

Обавештавам вас да су спречени да седници присуствују следећи народни посланици: проф. др Жарко Обрадовић и Нада Лазић.

Настављамо рад сагласно члану 157. став 4. Пословника Народне скупштине.

Прелазимо на 6. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О БУЏЕТУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА 2017. ГОДИНУ (у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су позвани да данашњој седници присуствују сви чланови Владе Републике Србије, а поред њих и Мирјана Ћојбашић и Ненад Мијаиловић, државни секретари у Министарству финансија, и Милеса Марјановић, Вера Саватовић, Иван Првуловић, Оливера Ружић Попарић, Славица Манојловић и Ирена Ињац, виши саветници у Министарству финансија.

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици: Душан Павловић, Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Саша Радуловић, Марко Ђуришић, Горан Богдановић, Зоран Живковић, Горан Ћирић, Гордана Чомић, Радослав Милојичић, Мирослав Алексић, др Санда Рашковић Ивић, Владимир Ђурић, Ненад Божић, Зоран Красић, Божидар Делић, Дејан Шулкић, Горица Гајић, Милан Лапчевић, Љупка Михајловска, Марија Јањушевић, Наташа Јовановић, Дубравко Бојић, Вјерица Радета, Јово Остојић, Марина Ристић, Љиљана Михајловић, Милорад Мирчић, Срето Перић, Александра Белачић, мр Марко Миленковић, Миљан Дамјановић, Никола Савић, Момчило Мандић, Мирослава Станковић Ђуричић, мр Александра Јерков, Балша Божовић, Маја Виденовић, Душан Петровић, Верољуб Стевановић, Томислав Жигманов, Наташа Вучковић, Весна Марјановић, проф. др Милован Бојић, Славиша Ристић, Олена Папуга, Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Бајро Гегић, Ненад Милић, др Жарко Кораћ, мр Иван Костић, др Драган Весовић, проф. др Миладин Шеварлић, Владимир Ђукановић, Србислав Филиповић, Марко Парезановић, Крсто Јањушевић, Ненад Константиновић, Горан Јешић, Нада Лазић, мр Горан Чабради, Здравко Станковић, Ненад Чанак, Бранка Стаменковић, мр Јасмина Николић, Ђорђе Вукадиновић, Балинт Пастор, Елвира Ковач, Арпад Фремонд, Золтан Пек, Александра Чабраја, др Ана Стевановић, Зоран Радојичић, Петар Јојић, Томислав Љубеновић, Милош Бошковић, Весна Николић Вукајловић и Немања Шаровић, као и Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 4. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На назив Главе I и члан 1. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава.

Представник предлагача је на седници Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава прихватио амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважени председавајући, поштовани министри, колеге посланици, време је да сада објаснимо због чега је дошло до амандмана који се односи на смањење планираних средстава која се односе на буџет Народне скупштине.

Пре него што кренем да образлажем целу процедуру како је дошло до овог амандмана, који је, на крају крајева, Влада усвојила, треба рећи да је налогодавац за реализацију буџета генерални секретар Народне скупштине Републике Србије. Генерални секретар, по функцији, са својом службом ради предлог буџета за следећу годину. Наравно да нико од посланика не улази у те предлоге и, једноставно, подржава се оно што генерални секретар даје на Административни одбор као свој предлог.

По том предлогу, у најбољој намери, генерални секретар желео је да одређене ставке повећа за 500 милиона у односу на прошлу годину, а то би се односило на реконструкцију објеката Народне скупштине. С обзиром на то да смо у сарадњи са Немачком развојном агенцијом ГИЗ прошле године добили енергетске пасоше, и не само за ову него и за зграде Палате Србија и Председништва Србије, и у намери да се уведу неке нове инвестиције када је у питању опрема и оно што се односи на едукацију запослених, и такав предлог је Влада усвојила.

Али све институције и сва министарства, у циљу штедње, ревидирали су своје предлоге и смањили захтеве. Мислим да је ту била, можда, неинформисаност да постоје неки други извори финансирања када су у питању инвестиције у реконструкцију јавних зграда, које постоје сада кроз одређене линије KfW немачке банке, која практично има отворене пројекте за реконструкцију јавних зграда. Онда се заједничким сумирањем резултата, и са генералним секретаром, дошло до тога да бисмо на Одбору за финансије могли да предложимо, кроз амандман Одбора, одређену

уштеду од 400 милиона, а да опет буде за 100 милиона већи предлог него прошле године.

Такав амандман предложила сам као председник Одбора, скупштинска већина је усвојила и овим, суштински, ми налазимо одређена решења у самом буџету којима можемо много да уштедимо, али и много тога да реализујемо.

И, оно што смо видели да је нелогичност, то је да запослени у Скупштини Србије треба да имају одређене сертификате по питању законских предлога, а суштински, службе које овде помажу доношење закона много боље знају него одређене институције које се баве едукацијом и издавањем тих сертификата. Скупштина као и друге институције задужена је да плаћа те лиценце. Сматрали смо за потребно да, и у том делу, те одређене лиценце буду мање финансиране него пре.

Значи, извршене су одређене штедње у односу на намеру да се инвестира много више у зграду и опрему, с тим да је буџет у сваком случају мањи него што је пројектован 2012. године. Према томе, чланови Одбора којима је ово предложено прихватили су амандман, министар Вујовић је прихватио овај амандман – не мешајући се практично у предлоге народних посланика. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само једно питање, колегинице Томић. Ово је од времена овлашћеног представника Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења, као известилац?

(Александра Томић: Да.)

Хвала.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани грађани Србије, на овом амандману можемо да видимо све лицемерје Владе Републике Србије на челу са Александром Вучићем.

Шта заправо стоји иза овог амандмана, који је предложио Одбор за финансије? Стоји прича о уштедама Народне скупштине Републике Србије, док за то време Влада Републике Србије повећава свој буџет за 1. 600.000.000 динара.

Дакле, Одбор за финансије, владајућа већина на челу са СНС, отима из буџета Народне скупштине 400 милиона динара, између осталог и за награде запосленима, и и даље понижава Народну скупштину, а себи Влада Републике Србије додељује додатних 1.600.000.0000 динара.

Зашто је ово додатно велики скандал? Из врло једноставног разлога, што је овај буџет Народне скупштине морао бити тема дневног реда Административног одбора. На Административном одбору Александар Мартиновић, шеф посланичке групе напредњака, као председник Административног одбора није ни отворио расправу на ову тему, забранио је реч свим посланицима опозиције и чак, што је посебан скандал, није дао реч ни генералном секретару да образложи предлог скупштинског буџета.

На крају свега тога Одбор за финансије, иза кога стоји Александар Вучић, јер он стоји иза свега што ви радите, смањује буџет Народне скупштине Републике Србије за 400 милиона динара, а повећава буџет Владе Републике Србије за милијарду и 600 милиона динара.

То су уштеде у гледању СНС-а. Понизи Народну скупштину, а дај више пара Влади Републике Србије. Што нисте укинули државне агенције, што сте обећали у предизборним обраћањима, што нисте отпустили ваше партијске паразите које сте запослили у државну администрацију, него узимате од Народне скупштине Републике Србије и дајете Влади Републике Србије? Е, то је скандал који стоји иза овог амандмана.

Највећи скандал је што тиме директно ударате на ове сјајне људе који раде у стручним службама Народне скупштине, смањујете са позиција њихових награда и на сваки начин заправо понижавате Народну скупштину. Срамота је какве плате имају запослени у Народној скупштини, срамота је како се односите према запосленима у Народној скупштини и како их не уважавате. На крају још узимате 400 милиона динара из буџета Народне скупштине.

Зашто све то радите, то ћу на крају да откријем. Радите то да би сва политичка моћ била пребачена у Владу Републике Србије и у руке једног човека, Александра Вучића, а да би Народна скупштина као најважнија државна институција била понижена, била урушена, била исмејана и на сваки други начин овде даље дерогирана.

Овде се поставља кључно питање – да ли је Влада Републике Србије изабрала нас народне посланике или смо ми у Народној скупштини Републике Србије ти који бирају Владу и који контролишу Владу? Дакле, неће Влада владати Народном скупштином, то је оно на шта желимо да вам укажемо. Зато смо против овог вашег амандмана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народна посланица Александра Томић. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Влада не влада Скупштином, али бисте ви да владате Владом, господине Обрадовићу, знате.

Није нико узео 400 милиона, него је предложио 500 милиона већи буџет. Тражено је више за одређене инвестиције. Остављено је 100 милиона више, а 400 милиона ће се из других видова финансирати у реконструкцију зграда, опрему и едукацију запослених.

Према томе, ваша опседнутост господином Вучићем прелази већ у патологију. Хвала.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На основу чега?

(Бошко Обрадовић: За опседнутост.)

Да сте опседнути Александром Вучићем?

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, хвала на могућности да одговорим на ову заиста непотребну врсту дисквалификације. Нико овде није опседнут Александром Вучићем, него је Александар Вучић опседнут тиме да нема опозицију. Он би највише волео да опозиције у Народној скупштини нема. Он чак хоће и ванредне парламентарне изборе да би избацио опозицију из Скупштине.

Дакле, ко је киме опседнут, о томе можемо да расправљамо, али то није тема. Тема је зашто пљачкате буџет Народне скупштине, зашто узимате од запослених у Народној скупштини, зашто не награђујете запослене у стручним службама који добро раде свој посао, него те паре пребацујете Влади Републике Србије.

Господине министре, ни ви нисте одговорили на моје питање које вам постављам четири дана овде. Откуд милијарду и 600 милиона динара више које издвајате за Владу Републике Србије? Где су вам уштеде у Влади Републике Србије? Што нисте укинули непотребне агенције, него смо ми сада опседнути Александром Вучићем?

Не, ми кажемо да Александар Вучић крши своја предизборна обећања. Рекао је укинуће непотребне агенције; нисте укинули ниједну. Рекао је неће смањити пензије; смањили сте пензије. Рекао је ухапсиће криминалце; нема ниједног у затвору на основу правоснажне пресуде.

Дакле, Александар Вучић лаже, даје лажна предизборна обећања, и то је истина. А посао опозиције је да критикује власт. Нећете нас ућуткати ма колико нам добацивали. Ма колико покушавали да ућуткате глас опозиције у Народној скупштини, то нећете успети. Наша је обавеза, грађани су нас бирали због тога, да вас критикујемо, а ви морате да се научите демократији. Демократија значи – ви сте власт, ми смо опозиција. Ви нешто радите, ми то пратимо и критикујемо. И кажем вам просту ствар – вратите паре Народној скупштини и уштедите у Влади Републике Србије којој сте дали милијарду и 600 милиона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Александар Мартиновић. Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, претходни говорник је, када је овде био председник Владе, спомињао, између осталог, и реч српство.

Има једна књига Јована Дучића „Верујем у Бога и у српство“. Јован Дучић је у тој књизи, између осталог, описао како су се понашали хрватски посланици у Скупштини Краљевине Југославије. Они су мислили да се налазе и даље у аустријском или мађарском парламенту, а тамо су имали обичај да, пошто се налазе у туђинској држави, вичу, галаме, ударају у клупе и на сваки могући начин онемогућавају рад седнице. Онда су тај менталитет пренели и у Скупштину Краљевине Југославије, не схватајући да је Југославија и њихова држава.

На исти начин се данас понашају и поједини посланици удружене опозиције, који не схватају да је Србија, између осталог, и њихова држава и да нема потребе да се понашају на крајње нецивилизован начин.

Што се тиче седнице Административног одбора, сви ти из те тзв. удружене опозиције понашали су се онако како је описао Јован Дучић – викали, претили, псовали, уносили се у лице, буквално тражили физички инцидент. Њима није требала расправа о скупштинском буџету, нити је њих скупштински буџет интересовао, нити је њих интересовала било која тачка дневног реда. Њих је интересовало да направе проблем мени као председнику Административног одбора, да направе инцидент и да кажу како Народна скупштина не може нормално да функционише, а да одговорност за то има СНС, највећа парламентарна странка.

Што се тиче скупштинског буџета, скупштински буџет је припреман минуциозно, детаљно, у сталним консултацијама са Министарством финансија. Предлог скупштинског буџета, који је разматран на седници Административног одбора, урађен је у лимитима које нам је дало Министарство финансија. Након тога госпођа Маја Гојковић, госпођа Светислава Булајић, госпођа Александра Томић као председник Одбора за финансије и ја сели смо и договорили да можемо додатно да смањимо скупштински буџет за 400 милиона динара, а да не доведемо у питање нормалан рад Народне скупштине.

Шта смо предвидели за тих 400 милиона динара? Да би грађани Србије знали. Када је, између осталог, 5. октобра 2000. године паљена зграда Народне скупштине, она је након тога једним делом реновирана, али још увек постоје подрумске просторије овде, у овој згради у којој ми одржавамо седнице, које нису реновиране, које су спаљене и даље неупотребљиве.

Конференцијски систем који овде имамо и користимо – ви се сећате те афере коју је водио један посланик из странке бившег режима. Он је направио овај конференцијски систем који имамо. Ко је ту колико пара узео, ко се с ким, што би рекао народ, уталио, ја о томе уопште нећу да говорим. Чињеница је да конференцијски систем овде, у сали Народне скупштине, не функционише на најбољи могући начин. Али ми смо рекли, будући да држава штеди, све оно што је најнеопходније и што ће омогућити и даље нормалан рад Народне скупштине, то да уђе у скупштински буџет.

Одбор за финансије предложио је амандман да се буџет Народне скупштине смањи за додатних 400 милиона динара. То ће омогућити посланицима који су на платном списку Народне скупштине да примају плате, запосленима у Народној скупштини да примају плате, да могу седнице нормално да се одвијају и да не буде никаквих проблема у функционисању Парламента.

Да ли би било боље да нам је остало тих 400 милиона динара па да завршимо реновирање и оних делова зграде који нису реновирани? Па било би боље, имајући у виду чињеницу да је Дом Народне скупштине од 1984. године споменик културе од националног значаја. Планирано је било да се изведу и одређени архитектонски, односно грађевински радови, који нису нимало једноставни и који много коштају. И тога смо се одрекли. Али све то не доводи у питање нормалан рад Народне скупштине.

Ја уопште не разумем господина Бошка Обрадовића, зашто је толико забринут за буџет Народне скупштине.

Господине Обрадовићу, све док сте народни посланик, ви ћете имати редовну плату, ваша плата неће бити мања. Имаћете све могуће привилегије које имају и други народни посланици и немојте да се бринете око тога да ће вам бити умањена плата или да ће вам плата бити укинута. То што је скупштински буџет смањен за 400 милиона динара ни на који начин неће угрозити функционисање народних посланика, нити ће угрозити функционисање службе Народне скупштине, која помаже свима нама да бисмо се што квалитетније припремили за рад Народне скупштине.

И ево, тиме да завршим, пошто је о томе било много речи. Што се тиче седнице Административног одбора на којој се тражи моја смена, пре неки дан је удружена опозиција Србије одржала заједничку конференцију за новинаре и поново изрекла низ неистина о томе како ја, наводно, нећу да закажем седницу Административног одбора. Хоћу, и није ми никакав проблем. Одмах ћу је заказати, у року од 10 минута, само тражим, по члану 71. Пословника, да захтев за сазивање седнице потпишу шест чланова Одбора.

Зато што заменик члана Одбора замењује члана само на седници, не у његовим другим активностима. Ако ми пронађете члан Пословника у ком пише да заменик члана замењује члана у свим његовим правима и обавезама, ја вас само молим да ми кажете који је то члан Пословника.

И да престанете више са тим лицемерјем. Када се позивате на Пословник, онда је крив онај који вам не да реч по Пословнику. Када немате неко право по Пословнику, онда не ваља Пословник. Значи, или тражите да се примењује Пословник, или тражите да се Пословник не примењује.

(Председавајући: Колега Мартиновићу, вратите се на тему.)

Када ми дате шест потписа чланова Одбора, СНС ће вам омогућити кворум, јер ви сами немате кворум. Дакле, ми ћемо вам омогућити кворум пет сати, десет сати, 15 сати. Причајте о председнику Административног одбора, тј. о мени, са кворумом који ће вам дати СНС, слободно причајте све најгоре, немам никакав проблем са тим, само тражим да се примењује Пословник, ништа друго.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има по амандману народни посланик Маја Гојковић.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

(Бошко Обрадовић: Реплика. Прозивао ме по имену.)

(Саша Радуловић: Реплика.)

Да ли могу ја да говорим или ја не смем никада да говорим? Претпостављам да сам посланик као и ови који су мало бучнији, и вичу и гласнији су итд.

Дакле, све што је рекао посланик Александар Мартиновић, апсолутно могу да станем иза тога и не треба да понављам његове речи.

Очигледно је говорник који је покушао да образлаже свој амандман не говорећи уопште о свом амандману – али то је опет питање припреме и знања уопште о Предлогу закона о буџету – желео, у ствари, поново да говори и о премијеру Александру Вучићу и ономе што је њему најдраже, не разликујући уопште генералну дебату и дебату по амандманима.

Дакле, желим да кажем, због јавности, не због говорника који је малициозан и кога уопште и не интересује истина, да функционисање Парламента Републике Србије смањењем ставки које смо нас неколико сели и урадили и придружили се мерама уштеде читаве Владе Републике Србије, апсолутно ничим није угрожено. А ми смо ти који подржавамо Владу и зашто се не бисмо уопште придружили мерама штедње, није ми јасно.

Имаћемо седнице, посланици који су овде запослени добиће плату, тако ће добити и посланици који се буне своју плату, добиће своје паушале, моћи ће да путују, запослени ће добијати плате и систем ће овде савршено функционисати. Тако да не треба нико од 250 посланика да буде забринут за то.

Постоји и један разлог зашто смо ишли на смањење овог буџета и то сам иницирала лично као председник Парламента.

Оно што мене брине је врло ружно писање после одржане седнице Административног одбора. Не у току седнице, нећу да залазим уопште у то, нити да будем арбитар да ли је било добро или није било добро, ту је јавност и ту су посланици да кажу своје, него шта су писали поједини медији о томе на шта се троши новац у Парламенту. И онда поједини посланици, који су данас бог зна како забринуте за функционисање Парламента, нису стали у одбрану достојанства Парламента, нису одржали конференцију за штампу, нису мени поставили питање као председнику тог парламента – што не реагујете када се пише о Парламенту на врло малициозан начин?

Не пише се да ми идемо на службена путовања да бисмо се бавили парламентарном дипломатијом, да бисмо јачали билатералне односе са неким државама, него се вечито пише да посланици иду негде да би се бахатили, да би се проводили. Нико не каже да су наше плате најмање

плате у читавој Европи, и да се то похвали, да 10 година овде нису повећаване плате посланика. Нисте то никада рекли – зато што сте малициозни, зато што нећете да говорите и да браните Парламент сваки пут када треба. Што се не јављате, што не држите конференције за штампу онда када се о Парламенту пише на најнижем могућем нивоу?

(Војислав Шешељ: Мајо, чим подигнеш плате, ја ћу се јавити.)

Не, нећу подићи плате сигурно. Ја не подижем плате, нити је то потребно у овом времену када људи једва састављају крај с крајем у овој држави. Наше плате су сасвим довољне. Ја говорим о нечему другом, о лажној забринутости за достојанство овог парламента, о лажној забринутости да ли ће овај парламент функционисати, да ли може да функционише када смо се одрекли 400 милиона динара.

Јесмо, одрекли смо се. Систем је врло лош овде, али ми можемо да радимо иако мало сачекамо кад притискамо дугмета; да ли ће се јавити шест посланика у једном моменту или ће се јавити пет посланика у једном моменту, ми можемо да радимо и тако.

Лажна забринутост. Нико од вас није прошетао овим парламентом да види на шта он личи и колико је изгорелих просторија после 5. октобра и даље овде остало, како имамо проблем са струјом. Нико! Када смо обележавали 80 година постојања ове зграде, било је 20 посланика на томе – да се упознају, да погледају ону брошуру у којој се види колико је слика нестало из овог парламента, где нам је новац да покренемо једну велику акцију да се пронађе 100 украдених слика од 5. октобра. (Аплауз.) Па где сте онда били? Па око 50 значајних вајарских скулптура. Па да видите на шта личи онај кабинет у ком ја сада радим, како је спаљен. Ма баш вас брига где радите, у каквом историјском здању сте.

Достојанство Парламента. Достојанство Парламента неће бити угрожено са 400 милиона мање. Достојанство Парламента угрожено је малициозношћу, нереаговањем када пишу о нама да ли треба Парламент да има ве-це или не треба да има ве-це; да нас показују као некога ко расипа народне паре зато што одемо на 24 сата негде да представљамо државу и одмах се вратимо. Реагујте онда. Онда ћу вас и као посланица владајуће странке, СНС, поштовати као колеге, не као председник. Онда ћу видети да сте заиста забринуте за функционисање Парламента, а не да ли смо ми одлучили да штедимо. Зато што вас та чињеница очигледно боли, да може да се штеди на сваком месту.

И да, наравно, све радимо договарајући се с председником наше странке, Српске напредне странке, а он се зове Александар Вучић. То је наш избор и не видим какав ви проблем имате што ми имамо нашег председника. Док год се у историји вишестраначког система поштовао председник кога су изабрали људи, чланови једне странке, на конгресу, тај је био председник државе, владе, чега год хоћете. Имамо колеге овде прекопута; када су престали да поштују свог председника, кад су у изборној

кампањи отишли на фудбалске утакмице и нису учествовали у кампањи, он је изгубио. То се нама неће десити.

Јесте, заједно смо сели и уштедели смо 400 милиона. И грађанима Србије ће бити боље зато што ће тих 400 милиона отићи у неке друге сврхе када то буде требало. То се зове буџетска резерва, да вам објасним. Тако да овај амандман морамо да одбијемо. Образложење је потпуно неадекватно. Ништа нисмо чули, осим бављења не политиком, не суштином, него политиканством. То је одлика предлагача амандмана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, реч има народни посланик Александра Јерков. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, господине потпредседниче.

Као што вам је познато, члан 107. Пословника забрањује говорницима да вређају друге посланике. Ја сам изузетно увређена тиме што председница Скупштине народне посланике назива малициозним ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Извините, госпођице Јерков, вратићу вам време ако треба. Није вам говорио председник Народне скупштине, у овом тренутку вам се обратио колега народни посланик. То морате да знате.

Затражите поново реч.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: У праву сте. Није ми се обратио колега народни посланик, него колегиница народна посланица Маја Гојковић и изузетно сам увређена, као колегиница народна посланица, њеним излагањем и њеним оценама да су овде неки посланици малициозни зато што на седници..., или не знам када замишља да је требало да говоримо о скупштинском буџету осим сада овде, због тога што на седници Административног одбора, на којој је требало да о томе разговарамо, нисмо имали прилике то да учинимо због очигледне намере СНС-а да прикрије оно што се дешавало претходних дана у Народној скупштини и због очигледне намере СНС-а да између пристојне Србије и достојанства Народне скупштине, с једне стране, и колеге народног посланика Маријана Ристичевића изабере колегу народног посланика Маријана Ристичевића, због чега је уосталом и наш шеф посланичке групе, као и други посланици, искључен са седнице. Тако да није било прилике да говоримо о буџету Народне скупштине тамо где је требало говорити ... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не разумем, већ сте ушли у реплику, колегинице Јерков, али да вам одговорим. Колегиница ...

(Војислав Шешељ: По Пословнику, члан 107.)

Члан 107. је сад малочас био.

(Војислав Шешељ: Па шта? Нисам ја изнео по члану 107, а разликује се апсолутно од претходне повреде.)

Прекршићу Пословник.

(Војислав Шешељ: Јављам се по повреди која се разликује од свих досада.)

Сачекајте само да одговорим колегиници Јерков.

Колегиница Маја Гојковић изнела је свој став, а што се тиче достојанства Парламента и тога да ли је оно нарушено, проблем је у томе што међу народним посланицима не постоји консензус када неко ван ове сале почиње да омаловажава и вређа рад народних посланика и рад Народне скупштине. То је често остављено само председнику Народне скупштине да се о томе стара и нема солидарност својих колега из опозиције.

По Пословнику реч има Војислав Шешељ.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Господо, народни посланик Александар Мартиновић повредио је достојанство Народне скупштине, члан 107, тврдећи да је овде формирана некаква удружена опозиција.

Овде нема никакве удружене опозиције у којој би учествовала СРС, а ви сте у коалицији са СПО Вука Драшковића, са Новом Србијом Велимира Илића и ви сте Вуку Драшковићу и Велимиру Илићу увели народне посланике у Народну скупштину, иако их је одавно српски народ одбацио на ђубриште историје.

Ја тражим да интервенишете сваки пут, овде никаква удружена опозиција не постоји. Постоји само револт због кршења Пословника и онемогућавања народних посланика да говоре на седници Административног одбора. Ниједан није могао да говори, чак ни посланици режима нису могли да говоре.

(Александар Мартиновић: А ти си био па знаш?)

Упозорите овог клемпу да ми се не обраћа на овај начин.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Шешељ, ем што сте рекламирали члан Пословника који је био већ предмет рекламације ...

(Војислав Шешељ: Па није ово било предмет рекламације.)

Сачекајте само мало. По члану 103. то је требало да урадите одмах после излагања господина Мартиновића. У међувремену је говорила колегиница Гојковић, па је говорила колегиница...

(Војислав Шешељ: Јављао сам се све време, али она је истрчала испред мене, нисам хтео да је прекидам.)

Добро.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

Немате право на реплику.

Народни посланик Саша Радуловић, по амандману.

САША РАДУЛОВИЋ: Реплика. Не по амандману. Члан 104.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику.

САША РАДУЛОВИЋ: Имам право, поменута је сва опозиција више пута, и од стране посланика Мартиновића и од стране посланице Гојковић ... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, то смо завршили.

(Бошко Обрадовић: Повреда Пословника. Имам право на повреду Пословника.)

Дао бих вам реч по Пословнику да имате електронску пријаву. Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Прво, не пријављује се у електронски систем повреда Пословника – то, председавајући, ваљда знате – него тиме што подижемо Пословник; морам да вас критикујем.

Друго, критикујем заиста вас, ви не примењујете Пословник, члан 27. Или сте председавајући или нисте. Или ћете дозволити посланицима опозиције да воде седницу или било коме овде од нас или ћете примењивати строго Пословник.

Значи, када се говори о повредама Пословника, мора се говорити стриктно где председавајући може само да повреди Пословник и суштину неког члана. Значи, ви сте озбиљно прекршили Пословник. Нећу тражити да се гласа о томе, али не можете да дозволите посланицима да причају сада о нечему што је било пре десет дана. Или будите прави председавајући или немојте да водите седницу. Потпуно је свеједно, има нас довољно, ту смо и потпредседник и ја.

(Војислав Шешељ: Ко је говорио, Мајо, о ономе што је било пре десет дана?)

Ја често станем испред посланика када су угрожени и када је то мањина, јер хоћу да их браним. Али овога пута су посланици који хоће да говоре о буџету у мањини, а много су гласнији они који неће да говоре. Молим вас да успоставите ред и да примењујете мере. Кад год се неко јави за повреду Пословника а не говори о томе, по члану 27. ви сте дужни да примењујете мере и да им одузимате по две минуте. То боли, али једино онда ће да говоре о буџету. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Гојковић. По Пословнику?

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, повређен је члан 106. Пословника о раду Народне скупштине, који каже – нико не може да прекида говорника, нити да га опомиње, нити да додацује, односно омета говорника на други начин, као и на сваки други поступак који угрожава слободу говора. И ви сте били дужни, господине Арсићу, да опоменете Александра Мартиновића који је константно добацивао проф. др Војиславу Шешељу. Ви сте то чули, то је било очигледно.

И то управо показује тај највећи проблем у Народној скупштини, а то су двоструки аршини који се примењују. То је чињеница, да ви чак ни овај овако накарadni Пословник нисте у стању да тумачите адекватно, нити сте у стању да га тумачите на исти начин према свима.

Ми смо малочас чули од председника Народне скупштине како само председавајући може да повреди Пословник. Ја већу бесмислицу одавно нисам чуо. Ако је тако, зашто онда народним посланицима изричите опомене? Кад неко нешто уради, ви лепо узмете па изричите председавајућем.

Проблем је у томе што ви не можете да радите шта желите. Сад када је требало да ми дате реч, ви сте ресетовали систем јер сам ја био пријављен пре Маје Гојковић и дали сте реч њој, јесте, и био сам принуђен поново да се пријавим.

Дакле, чему систем, ако ви можете по потреби да га ресетујете и да дате реч коме желите, да кажете – пријавите се поново? Онда направите систем који ће бити адекватан, да се види да ли смо се јавили за реч или да укажемо на повреду Пословника, а не да нас терате да машемо овим Пословником, јер иначе кажете – нисмо знали зашто се јављате. А онда правите од нас незналице јер наводно нисмо у систему, него смо махали Пословником.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Два минута, господине Шаровићу.

Господине Шаровићу, ако сте тражили да реагујем и да изрекнем господину Мартиновићу опомену, будите сигурни да ћу то следећи пут да урадим, али ћу...

(Немања Шаровић: Нисам то тражио, не.)

Рекли сте: „да га опоменете“. Али ћу и сваки пут кад ви то budete урадили то исто да урадим, а знате и сами да сте ви ту много активнији него колега Мартиновић.

Настављамо рад по амандманима.

Повреда Пословника, Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Поштовани председавајући, члан 104. став 1. Значи, уколико се директно помене име и презиме посланика или његова функција, при том погрешно се протумачи његово излагање ...

Ја се извињавам, можете ли да обезбедите ред?

Члан 104. став 1, који јасно регулише када посланик има право на реплику. Господин Мартиновић је директно поменуо господина Бошка Обрадовића и погрешно протумачио његово излагање. Наша колегиница народни посланик Маја Гојковић такође је, директно се обраћајући Бошку Обрадовићу, не помињући његово име али помињући његово излагање, погрешно протумачила његово излагање. Члан 104. у том случају даје народном посланику, у овом случају моме колеги господину Бошку Обрадовићу, право да реплицира и господину Мартиновићу и госпођи Гојковић.

Мислим да заиста нема потребе да се подижу тензије. Расправа је ишла сасвим нормалним током. Значи, они су, људи, изнели своју аргументацију, погрешно су протумачили излагање народног посланика Бошка Обрадовића, директно су помињали име народног посланика Бошка

Обрадовића. Не видим ништа спорно да човек добије по Пословнику оно што му припада.

Значи, члан 104. Молим вас, хајде да не кршимо Пословник, хајде да нормално водимо дискусију. Заиста не видим зашто би се подизале тензије, расправа иде нормалним током и не видим потребу за тим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Неки посланици су замислили да је довољно да некеме кажете име и презиме и да добије право на реплику. Па, није тако.

(Срђан Ного: Тако пише у Пословнику.)

Е, видите, о томе да ли је неко погрешно протумачен или не одлучује председавајући, а не ви. Зато вас молим да ме пустите да наставим да водим седницу.

По амандману, народни посланик Горан Ковачевић.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, да се вратимо на амандман. Овај амандман је у ствари амандман Одбора за финансије и буџет. Када су различите политичке странке предлагале своје кандидате у Одбор за финансије, претпостављам да су предложиле најбоље, јер је то ускостручно питање. О овом амандману Одбора, од свих посланика из тог одбора, на седници Одбора нико није гласао против, нити је у својој дискусији на било који начин констатовао да овај амандман није добар.

Каже – Скупштина Републике Србије треба да се придружи фискалној консолидацији и да у 2017. години потроши исто онолико новца колико је Скупштина Републике Србије потрошила у 2015. и 2016. години – значи не више, исто – и то ће бити довољно за нормално функционисање Републике Србије.

Српска напредна странка и народни посланици у Одбору за буџет наравно да су за овај амандман. Ако ми тражимо од грађана Србије да у тешким економским временима воде рачуна о јавним финансијама потпуно, онда је крајње непримерено да ми тражимо да у 2017. години повећамо јавне расходе који потичу из пореза и других фискалних примања које дају грађани Србије за нас, а да намећемо правила да они штеде зато што нас је неко у задњих 10 или 50 година више задужио. Око тога не треба да полемишемо.

Можда постоје народни посланици који мисле да треба више да троше, да троше на терет грађана Србије. Посланици СНС-а и других политичких странака које имају чланове у Одбору за буџет рекли су – ми предлагемо амандман и смањујемо, односно задржавамо потрошњу на 2015. и 2016. години.

Шта је спорно? Не желим да политички коментаришем, различити су политички ставови, али Александар Вучић и СНС неће никога избацити из Парламента Републике Србије. Биће избора или их неће бити, а грађани Србије ће рећи за кога су и за шта ће гласати.

Опозиција треба да постоји у републичком парламенту, то није ништа спорно, али мислим да је страх присутан зато што је, после само шест месеци од републичких избора, вероватно они нешто више знају, рејтинг неке сувише мали да би могао да се задржи у овом парламенту.

Док СНС буде имала већину у овом парламенту, инсистираће на фискалној консолидацији и црној нули у јавним финансијама Србије – да трошимо онолико колико имамо. Ако то тражимо од свих у држави Србији, онда републички парламент треба да буде пример, да ми на свом примеру то покажемо.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Неђо Јовановић, по амандману.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председнице.

Посланичка група СПС заиста не види ни један једини разлог да се не подржи оно што је било став Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава. Ако је рационализација и уштеда довела до тога да сада имамо у расправи један јако добар буџет, који ћемо сигурно усвојити у дану за гласање, онда нема ни једног јединог разлога да се Скупштина не придружи једном таквом концепту и да, у склопу онога што подразумева рационализацију и уштеде, настави, управо у духу таквог концепта, са таквом рационализацијом.

Ако нема аргумената, а очигледно је да нема, да се на било који начин умањују зараде запосленима у Скупштини; да се на било који начин чини било каква штета или умањују права, па чак и припадности народних посланика; ако нема аргумента, а нема их, да се на било који други начин доводи у питање функционисање Скупштине Републике Србије, шта је онда проблем? Не постоји апсолутно ни један једини разлог, аргументовани, чињенично утемељен, да се став Одбора не подржи.

Због тога СПС и посланичка група СПС несумњиво подржава овакав амандман, и не само да га подржава, већ ће и истрајавати на томе да се уштедама допринесе да наставимо и са финансијском консолидацијом и са успешним и ефикаснијим радом и у следећој години. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Само мала интервенција. Амандман је Влада прихватила и постао је саставни део предлога закона. Нећемо ни гласати.

Бошко Обрадовић, по амандману.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Постоји и те како много разлога зашто овај амандман треба одбити и ту бих се сложио са госпођом Мајом Гојковић, која је у свом излагању рекла да овај амандман треба одбити.

Наиме, не штедите ви ништа, јер повећавате буџет Владе Републике Србије за милијарду и 600 милиона. Дакле, немојте више лагати грађане Србије. Да штедите, ви бисте смањили буџет Владе Републике Србије. Не, ви повећавате буџет Владе Републике Србије за милијарду и 600 милиона, а глумите уштеде на позицијама Народне скупштине Републике Србије.

Сама председавајућа каже да је Парламент након 5. октобра 2000. године у веома лошем стању. Слажемо се, али у вашој влади седи пола ДОС-а, који је уништио овај парламент. Питајте Расима Љајића да вам он надокнади. Дакле, немојте оптуживати нас који нисмо палили овај парламент, јер они који су палили седе заједно са вама у Влади. Ви сте врхунац ДОС-а, пола ДОС-а вам је у Влади. Немојте више причати о новом ДОС-у, ви сте ДОС. Ви сте врхунац ДОС-а. Пустите ви те приче.

Друга важна ствар, зашто председавајућа није заказала Колегијум Народне скупштине, позвала све шефове посланичких група да размотримо стање у Парламенту, да видимо проблеме у згради Парламента, да се сви заложимо за већи буџет, да Парламент заиста постане оно што треба?

Ниједног тренутка нисам говорио и нећу говорити о платама народних посланика, иако су најмање у Европи. Говорио сам о платама запослених у Народној скупштини. Деветнаест хиљада динара има наша колегиница чистачица, 25 хиљада динара наш колега возач. Какве су то плате? Зашто једино запослени у Народној скупштини Републике Србије немају предвиђено повећање плата у 2017. години? О чему ви причате? Која је то слика државе ако запослени имају плате испод 200 евра у Народној скупштини Републике Србије?

О чему ви причате, о каквим уштедама? Што не уштедите у Влади Републике Србије, него Влади дајете милијарду и 600 милиона више? А колико раде запослени у Народној скупштини? Често више него Александар Вучић. Јер кад ми одемо у поноћ из Народне скупштине, чистачице остају до четири ујутру да чисте овај дом, и онда чекају први аутобус у четири ујутру да би отишле кући, а опет долазе у другу смену у пола два. Е тако раде неки људи у Народној скупштини Републике Србије, којима ви смањујете издвајања за награде.

Дакле, то је ваш однос према запосленима у државној управи, којима сте својевремено смањили плате за 10%, а сада им не повећавате плате, иако људи раде прековремено увек када ми овде радимо прековремено.

То је мој апел на вас. Штедите у Влади Републике Србије, немојте се фолирати да штедите у Народној скупштини Републике Србије. Влада нека покаже уштеде прво код себе, а онда да тражи уштеду од других. И то је оно што грађани Србије овде сада први пут чују, и то је оно што вас боли. Влада Републике Србије, тај велики штедиша Александар Вучић, себи је дао нову милијарду и 600 милиона динара, упумпао себи паре у Владу Републике Србије. Троши наше паре у Влади Републике Србије, не штеди, а хоће да уштеди на Народној скупштини и на запосленима у Народној скупштини. Е, то не може.

Драго ми је да сте признали да сте ви, госпођо председавајућа, директно криви за ово смањење буџета Народне скупштине и за даље понижавање Народне скупштине.

ПРЕДСЕДНИК: Тражићу реплику, само ми треба неко од потпредседника, молим вас, ја немам... Нисте ви потпредседник, не знам где је Вјерица Радета данас и зашто не ради свој посао. Јако ми је жао.

Значи, ја тражим реплику, и молим да се то забележи у стенограм, чим дође неки потпредседник да ме замени.

Ви не можете, не знате Пословник, трагично. Тако да ћу вам свакако реплицирати за ову увреду коју сте ми нанели, и неистину да сам изговорила нешто што нисам.

По амандману?

Не могу да вам дам реч док се виче, док сви траже у исто време реч. По амандману тражите реч? Добро, немојмо поново да правимо... Ово сад говоримо о достојанству Парламента, али очигледно постоји тенденција да нико неће да се бави суштински достојанством Парламента, него тако што ће да виче на председника и председавајућег.

Расправљаћемо о буџету, и ја свим групама одузимавам време, то да знате, таква су правила, а ви говорите шта год хоћете у оквиру амандмана, јер на то више не могу да утичем. Ако ћете да причате о глупостима, причајте о глупостима, али вам се одузима време, а конкретно о амандману ћемо чути врло мало тога, ја сам свесна.

Реч има Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Ризикујући да добијем опомену, госпођо Гојковић, ја ћу да кажем да се Бошко Обрадовић изражава речником једне полуписмене битанге.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, морам да вам изрекнем опомену. Ви сте свесни тога и стварно морам да вам изрекнем опомену, морам да имам критеријуме једнаке за све. Знате да сам Зорана Живковића казнила на почетку седнице.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Свестан сам. Ако могу само да кажем? Дакле, ако је неко нови ДОС, онда је то Бошко Обрадовић, који је био на листи ДСС-а, која је била предводник ДОС-а 5. октобра 2000. године, која је запалила ову Народну скупштину. И дан-данас постоје трагови паљења и, као што вам је рекла и председница Народне скупштине, кажите ми, господо из ДОС-а, и новог и старог – где је на десетине уметничких слика из Народне скупштине, фотеља, књига и другог намештаја који су однети 5. октобра 2000. године?

А ви сте, господине Обрадовићу, толики експерт за буџет да не умете да направите разлику између пара које држава даје за субвенције за запошљавање нових радника и пара које смо наменили за здравство. Председника Владе Александра Вучића спомињете у свакој реченици јер

ништа друго не умете да кажете; научили сте двадесет реченица напамет, у којима се на 150 места помиње Александар Вучић.

Ви не умете да читате бројеве. Ви не умете да направите разлику, која је евидентна, да више пара држава издваја за здравство него за субвенције. То вам је председник Владе јасно показао.

Немојте да се брините за своју плату, биће пара за вашу плату. Нису ваше плате у питању. Имаћете плате и за скупштински ресторан. Имаћете све, и кафу и воду, ништа вам неће бити ускраћено. Немојте да износите неистине и да вређате посланичку групу СНС, да вређате странку која је добила подршку више од половине грађана Републике Србије на изборима.

И шта вам то значи буџет Владе? Хајде, молим вас, то ми објасните. Први пут чујем за ту категорију буџет Владе. Да је тај буџет Владе не знам ни ја колики. Немате појма о чему причате. Једино што кријете као змија ноге то је да сте ви тај ДОС, а са тим ДОС-ом сте се окупљали и кад је требало да уђете у Народну скупштину. Тад се нисте гадили ни на Бојана Пајтића, ни на Чедомира Јовановића, ни на Сашу Радловића, ни на Санду Рашковић Ивић и тако даље.

Онда вам је ДОС био добар. Онда су вам били добри страни амбасадори који су вас уводили овде у Народну скупштину. Сад сте ви највећи Србин на свету, највећи јунак, ако можете да плунете Александра Вучића, ако можете сто пута да изговорите неистину и ако можете мени да псујете мртвог оца на конференцији за новинаре док објашњавам шта се десило на седници Административног одбора. И сада мислите сви ћемо ми да се уплашимо зато што се појавио нови ДОС.

Баш ме брига што се појавио нови ДОС. Нећемо да ћутимо на ваше неистине, на ваше лажи и на ваше увреде. Ово је добар буџет. Ово је буџет који је у корист грађана Србије. Када будемо чули од вас нешто боље, ја ћу с тим да се сложим. Са будалаштинама, са неистинама, са незнањем нећу никада да се сложим и против тога ћемо увек да се боримо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Захваљујем, колега Мартиновићу.

Дајем реплику Маји Гојковић. Изволите.

(Срђан Ного: Пословник.)

(Радослав Милојичић: Пословник.)

(Немања Шаровић: Пословник.)

(Милан Лапчевић: Пословник.)

Молим вас за мир. Сачекајте, сви ћете добити реч, молим вас. Само се стрпите, полако. Министар чека сат времена да проговори.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Ја ћу стрпљиво сачекати да се страсти мало стишају и да посланици опозиције почну да говоре о предлогу буџета, а не о повредама Пословника. Зато што од повреда Пословника грађани

Србије заиста не могу да живе и не могу да очекују ни побољшање предлога буџета нити свог живота.

Значи, ако је то најјаче што можемо данас да чујемо, увреде на рачун премијера Александра Вучића и лидера који подржавају Владу Републике Србије, као што су господин Расим Љајић и други прозвани овде у једној од дискусија, онда добро. Онда то пуно говори о онима који критикују данас буџет и нас који смо учествовали у предлагању амандмана.

Тај амандман, да би грађани схватили, Влада је већ усвојила и тај амандман је постао саставни део Предлога закона. И све ове дискусије које имамо о том амандману дозвољене су, али немају никакву сврху, јер је он постао саставни део Предлога закона и о томе ће се само гласати на крају седнице када будемо усвајали овај буџет.

Што се тиче тога да је ДОС палио ову скупштину, моје дубоко мишљење јесте – да, ДОС је палио, и ДОС је нешто најгоре што се десило у вишепарламентарној Србији. А наше је сада да покушамо у овом мандату, док сам председавајући, да исправимо ту материјалну штету. Не говорим о политичкој, него о материјалној, да нађемо сто и нешто слика, Коњовића, Лубарду и друге – што ником претходно за време владавине ДОС-а није пало ни на крај памети да тражи, чак ни Интерполу нису пријавили ову огромну материјалну штету – да нађемо скулптуре и да утичемо на савест тих људи који су, занети догађајима пре 5. октобра, ушли у овај парламент не знајући зашто су доведени да спале ову зграду.

Заиста не дозвољавам увреде на свој рачун зато што сам с поносом учествовала са групом посланика у уштеди 400 милиона, који нам у овом моменту нису потребни за функционисање.

А што се тиче запослених, да, запослени ће имати повећање плата у оној мери колико је у буџету предвиђено повећање плата за јавни сектор. И то зна, можда зна онај који је критиковао овај буџет, али хоће погрешну слику да...

(Александра Јерков: Колико траје реплика?)

Враћено ми је време, јер сте викали док сам покушавала да говорим.

(Председавајући: Јесте, имате још неколико секунди.)

Знају они, и молим вас, у складу са Пословником, чланом 112, да направите паузу, а да се вратимо да расправљамо о буџету, јер то грађани Србије очекују од овог парламента.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пошто процењујем да тренутно немамо услове за нормално функционисање Скупштине, одређујем, у складу са чланом 112, паузу од 10 минута, како бисмо могли да се договоримо и наставимо да расправљамо на цивилизовани начин. Хвала вам пуно на разумевању.

(После паузе – 12.05)

ПРЕДСЕДНИК: Можемо да наставимо сада у мирнијем тону и да расправљамо о буџету.

(Саша Радуловић: По амандману.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч?

(Саша Радуловић: По претходном амандману сам се јавио.)

Ви знате шта значи члан 112 – мир у сали.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

(Саша Радуловић: По претходном амандману сам се јавио.)

Да ли жели народни посланик Бошко Обрадовић да говори?

(Саша Радуловић: По претходном амандману сам се јавио.)

Посланиче Обрадовићу, с вама комуницирам. Не могу са свима да комуницирам. Нисте у систему, јер нас блокирају други посланици. Ја ћу их избрисати сада.

(Саша Радуловић: По претходном амандману сам се јавио.)

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштована председавајућа, ако сам добро разумео, колеге из опозиције се жале да нису добили реч по претходном амандману, а ви сте прешли на нови амандман. Да ли то можемо да исправимо или шта ви предлагете?

ПРЕДСЕДНИК: Добро, онда нико.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Изволите. Реч има народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Врло занимљиво како се спроводи насиље над радом посланика. Морам да протестујем због тога, госпођо председавајућа.

Када је била расправа у начелу, водио сам са министром једну дебату о приходној страни буџета, говорећи да је нереална. Овај амандман конкретно се односи на акцизе. Ви сте предвидели повећање прихода од пореза акцизе на гориво за неких осам милијарди динара.

Тада сам напоменуо, и напомињем и сада, да је гориво у Србији најскупље у региону и да српски грађани плаћају једну од највиших цена горива, сигурно и у Европи, и заиста не видим простора да се додатних осам милијарди динара обезбеди од акцизе за гориво, имајући у виду промене које су настале у свету.

Добро знате да сте имали срећу што је претходне четири године цена горива била на историјском минимуму, због одређених политичких разлога. Међутим, сада, са новим договорима Русије и ОПЕК-а, јачањем долара и доласком Трампа на власт у Америци, логично је да ће се то променити, да ће цена горива расти.

Да ли то значи да ћете ви подизати у том случају акцизе, па ако имамо и раст цене горива, цена бензина и цена дизела ће отићи небу под облаке. Како мислите да грађани Србије то плате? Колико ће то повући трошкове инфлације? Или сте онда нереално израчунали ово повећање од

осам милијарди, јер то је управо оно што ми вама поручујемо. Значи, заиста је немогуће очекивати додатних осам милијарди од акциза на гориво у овој ситуацији.

Ја се заиста извињавам, због буке у сали не можемо нормално да комуницирамо, а председавајући очито не реагује. Мој амандман је усмерен у правцу – да ли заиста мислите да се може обезбедити тих додатних осам милијарди имајући у виду већ скупо гориво и одакле грађани Србије то да плате?

Генерално, цео овај буџет, ја сам рекао, можда је тај буџет идеалан, како каже Александар Вучић, али нисам сигуран да грађани могу да га преживе. И то је сва суштина. Значи, те 1.093 милијарде динара углавном ће да плате грађани Србије, а више немају одакле да обезбеде средства и не могу то да преживе. Овај буџет ми више личи на један УППР (унапред припремљен план реорганизације) него на буџет.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

Наравно да не треба да се прихвати, и морам да признам да је потпуно необично да се уопште расправља о нечему што није ни написано како треба. Није ни написано тако да уопште може да се прихвати.

Ако је пропустио да примети, предлагач је добио лепо написан одговор Владе да ово уопште није у складу са правним системом, што одсликава и природу свега што је предложено. Ово је само прилика да ми два минута овде поново слушамо политичке говоре – у сврху чега? Рекламирања нове коалиције, новог удруженог ДОС-а или како се већ зову у својој најновијој варијанти. Свака част, али даме и господо, за то постоје конференције за штампу, заједнички митинзи итд., све оно што није Дом Народне скупштине. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Марко Ђуришић, по Пословнику.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Поштована председнице, сматрам да сте пре неколико минута повредили члан 158. Пословника, који говори о претресу у појединостима. Нисте, у складу с овим чланом, обезбедили свим посланицима да говоре о амандманима који су на дневном реду.

Имали смо прошле недеље пример како то ради ваш страначки колега, господин Мартиновић. На седници Одбора за административна питања није дао реч ниједном посланику када је усвајан буџет. На одбору који је једини надлежан за усвајање скупштинског буџета. Као последицу недостатка те расправе имали смо амандман Одбора за финансије којим се мења буџет Скупштине, што је потпуно непримерено и супротно закону, а у некој линији није ни при здравој памети. Јер исти људи, готово исти људи, а сасвим сигурно из истих странака, једном су гласали за овај предлог буџета, а после гласали за амандман којим се буџет Скупштине мења.

(Председник: Шта вам то значи при здравој памети?)

То значи да овде мора да се води расправа, ако хоћемо да усвајамо квалитетне предлоге. Морате, у складу са Пословником, овим Пословником кога нисте ви донели и кога толико не волите – али морате да га се придржавате и да обезбедите свакоме ко се јави за реч да говори. Јер је то једини начин да исправимо, у једној демократској расправи, све оно што не ваља у овом буџету. Ви то онемогућавате, кршите Пословник само са жељом да скратите расправу и да овај буџет протрчи кроз Скупштину.

Молим вас да дозволите сваком посланику из опозиције или позиције да говори, да каже шта има о сваком амандману и да усвојимо најбоље решење, као и да имате исти аршин према свима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Апсолутно се слажем са вама. Ипак вас нећу казнити, јер сте на други начин изговорили исто оно што је Александар Мартиновић изговорио. Значи, рекли сте да нисмо при здравој памети. Хвала вам пуно на томе и у име свих посланика којима сте то упутили. То је јако лепо што сте рекли. Иста је увреда, без обзира на то што ви припадате странци која се налази у ДОС-у, или странци мањине.

(Марко Ђуришић: Нема ДОС-а. Немојте да се плашите.)

А нема ДОС-а? Добро, у реду. Хвала, то сте ви изјавили.

Друго, председник је ту да користи целокупан Пословник, и члан 27, и члан 112, и члан 104...

(Марко Ђуришић: И 158.)

На председнику је да води.

Нећу толерисати тражење речи на силу, викање, омаловажавање Парламента и самог председавајућег, било ко да је.

(Марко Ђуришић: Како је викање ако неко притисне дугме?)

Да ли јесам или нисам повредила Пословник одлучиће пленум, ако тражите да се гласа о томе.

(Марко Ђуришић: Наравно да тражим.)

Тако се спроводи Пословник, никако другачије.

(Марко Ђуришић: Не спроводи се само гласањем, ко има већину.)

А времена колико год хоћете, јер смо тек на трећем амандману. Не брините ништа, имате времена да разговарамо о буџету.

(Марко Ђуришић: Тако се бави политиком у демократским државама. У демократским државама није само право већине, него се поштују закони.)

Тако је, али микрофон вам је укључен и лепо се чује читав ваш коментар, док очекујете пристojно, по Пословнику, да вам председавајући одговори.

(Марко Ђуришић: Али ја не могу да га укључим. Ја га не укључујем нити искључујем, ви то радите. Не могу ја то да урадим сам.)

Изволите, по Пословнику.

Иако скоро ништа нисте рекли.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Рекламирам повреду члана 127, који говори о нашем електронском систему, али и остале чланове који се на њега односе, пошто то није једини пут у Пословнику да се он помиње. Овде се конкретно ради о идентификацији нас као народних посланика.

Ја сад не знам да ли ви нисте видели да смо ми били пријављени за реч, да говоримо о амандману Одбора за финансије, или сте, по угледу на колегу Мартиновића, решили да игноришете те наше захтеве. За себе сигурно знам, а чујем и да остали посланици око мене говоре, ја сам била пријављена да говорим о амандману Одбора за финансије још пре него што се колега Мартиновић пријавио за реч.

Не знам шта се десило. Ви нама нисте дозволили да о том скупштинском буџету говоримо на седници Административног одбора, не дозвољавате нам сада, па просто, ако не ради електронски систем, дајте онда да пређемо на неки алтернативни начин рада, да ви видите да се ми пријављујемо за реч, јер не желим да верујем да ви нама нисте желели да дате реч. Верујем да ви нисте видели да смо ми пријављени, јер у супротном, госпођо Гојковић, ми бисмо имали много већи проблем од једног амандмана.

Ви кажете да је остало још, не знам, није важно колико је остало амандмана, важно је да смо ми били пријављени за реч да говоримо о једном амандману, а да сте ви тај наш захтев игнорисали, што, у складу ни са једним чланом Пословника, дозволите, ви немате право да учините.

ПРЕДСЕДНИК: Јесте. Хвала.

Ми немамо електронски систем, тако да не знам о чему сте заиста овог пута говорили. Овде имамо конференцијски систем, врло стар, врло лош, али функционише. Претпостављам да сте о томе говорили, а не о електронском систему, то немамо.

(Александра Јерков: Да.)

Значи, када је у сали хаос, имам права да примењујем одређене чланове. Ми смо сада на трећем амандману, а истине ради и јавности ради, Одбор за административна питања је одржан, предложени амандман, онај први, да вас подсетим, усвојен је, нико није хтео да расправља о томе на том одбору, који је био пре неколико дана, и сви су гласали за овај амандман. То због јавности.

(Александра Јерков: Хтео је.)

Значи, сви посланици присутни на Одбору гласали су за прихватање првог амандмана на члан 1, који је поднела Александра Томић. То истине ради, ово остало не желим да коментаришем.

Доктор Душан Вујовић, на члан 1. Подносилац је био Срђан Ного, да подсетим.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Хвала лепо. После сат и по времена сам добио могућност да кажем нешто.

Ми смо се сагласили за предложени амандман, предложио га је Административни одбор, био је на одбору који је јуче разматрао амандмане...

(Марко Ђуришић: Није тај амандман.)

Дозволите ми да кажем. Имам право да користим своје време, нисам имамо прилику сат и по времена нешто да кажем.

ПРЕДСЕДНИК: Молим вас, посланиче, немојте ви да водите седницу.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Зашто ме прекидате сада?

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче Марко Ђуришићу, немојте добацивати.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Да ли ја вас прекидам? Да ли сте ви председавајући овде?

ПРЕДСЕДНИК: Молим министра Вујовића да игнорише...

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Само због информације, образлажем зашто смо се сагласили са амандманом. Сагласили смо се са амандманом зато што је у буџету за 2015. годину било 1.781.000.000 за Скупштину, 2016. године 1.867.000, а после овог амандмана, за 2017. годину 3.075.000, милијарду и двеста више. Сматрали смо да је то довољан оквир за све оно што је планирано.

(Марко Ђуришић: Због избора.)

Дозволите ми само да говорим, молим вас, немојте да машете књигама.

(Радослав Милојичић: То нису књиге, то је Пословник.)

Ометате ме док говорим.

ПРЕДСЕДНИК: Посланици... Ово је невероватно.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Трећи амандман, који је предложио Срђан Ного, нисмо могли да прихватимо из формалних разлога, зато што се предлаже повећање дефицита, где није предложена алтернативна мера смањења. Можемо да отворимо расправу о томе како пројектујемо сваки елемент прихода, и ваши резони поводом акциза очигледно показују да убудуће можемо да имамо много сложенију и бољу расправу на ту тему, али у овом тренутку, ако не предложите паралелну меру која нас одржава у планираном дефициту, ми формално не можемо да прихватимо.

То је једини разлог. Иначе можемо да разговарамо о томе како тржиште акциза реагује. Тренутно ми смо планирали само индексацију акциза у складу са законом, у складу са инфлацијом. Иначе прихватам вашу забринутост и сложеност пројектовања акциза у условима када су цене деривата нестабилне у свету, а самим тим и код нас, онај основни део. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Поштована председнице, рекламирам члан 106, да говорник може говорити само о тачки дневног реда о којој се врши претрес.

Овај амандман је прошао и морали сте да опоменете министра Вујовића да не може да образлаже и брани амандман који је прошао. Молим вас да имате исте аршине за све.

И морали сте да опоменете министра Вујовића, ту рекламирам и члан 108. уједно, да када посланик подигне Пословник, то значи да рекламира исти. Не може министар нама да додацује да спустимо „ту књигу“. То није „књига“, то је Пословник, и ово је правило у Народној Скупштини, које траје дуго, да посланик када жели да га рекламира подигне „ту књигу“, како сте ви назвали, тј. Пословник. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Немојте ни ви да вичете на министра.

(Радослав Милојичић: Ја сам дете са села, па зато вичем.)

Пошто посланици вичу на министра кад после сат и по покуша нешто да каже. То је истина. Ја нисам ту њега да браним. Немам ја милости према министрима, верујте ми. То они знају. Овај министар је био у сукобу са мном у прошлом сазиву. Не знам да ли сте ви били посланик, али знају министри. Према томе, морам да будем на његовој страни. После сат и по је рекао нешто, минут и 15 секунди. Оставите га да брани Предлог буџета, ил' да им кажемо да то није потребно.

Срђан Ного, по амандману.

СРЂАН НОГО: Реплика, извињавам се, госпођо Гојковић. Реплика господину Орлићу.

(Владимир Орлић: Нема реплике.)

Господин Орлић ме је...

ПРЕДСЕДНИК: Дискутовао је по амандману, дискутујте по амандману.

СРЂАН НОГО: Помињао је мене.

ПРЕДСЕДНИК: Пустите ме да водим седницу. Кад будете председавајући, водите седницу како год хоћете.

По амандману.

Не, Пословник, извините.

Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, рекламирам члан 109. став 1, 2, 3, 4. и 5.

Наиме, претходни говорник који је рекламирао Пословник управо је онај посланик који је добацивао министру док је из стручног угла образлагао зашто се неки амандмани прихватају а неки не прихватају.

Право министра је да овде говори. Господина Вујовића ценим зато што уопште не наступа из политичких разлога. Једно је кад се додацује политичким противницима и кад се угрожава слобода говора политичких

противника од стране ових који су ми окренули леђа. Некако ми слеђа изгледају паметније.

Једно је кад се додајује политичким противницима, а друго је кад се омета министар, посебно зато што наши грађани треба да знају шта су измене у буџету, шта је текућа буџетска резерва, шта су ванредне околности, шта је добро кад се 400 милиона пребаци на текуће буџетске резерве ...

(Председник: Будите љубазни само, ако имамо могућности...)

И ако на други начин ометају говорнике.

Према томе, госпођо, предлажем вам, ја ценим вашу трпељивост према посланицима опозиције, овима што ме пљују, вређају па ми после окрећу леђа као да сам ја нешто лоше урадио, да с времена на време примените члан 109. и изрекнете неку опомену. Не када буду добацивали нама, не када буду ометали нас, већ кад буду ометали министра, јер то оставља одређене последице, јер наши грађани најмеродавније могу да чују нешто о буџету од министра.

Према томе, то је недопустиво у Народној скупштини. Група посланика добацивала је све време док је министар говорио. То је био господин Ђуришић, оно луче из Паланку... Значи, све време су добацивали.

(Председник: Хвала, посланиче.)

И зато, не тражим да се гласа...

ПРЕДСЕДНИК: Одговорићу вам. Ипак је претходни посланик...

Па немојте викати на мене, људи моји! Будимо људи, будимо посланици.

Члан 103. Претходни посланик је само навео став 1, није се препознао у ставу 3, да не сме да додајује, виче итд. Тако да сам била толерантна због његове младости и неискуства и незнања Пословника, а следећи пут сигурно нећу бити тол'ко толерантна. Хвала вам.

На члан 1. амандман је поднео посланик Саша Радуловић.

Изволите, посланиче.

САША РАДУЛОВИЋ: Коначно да добијем реч. Јављао сам се и по претходном амандману, такође, па ми нисте дали реч.

Овим смо амандманом практично преместили средства са субвенција, ставили их на пензије, 20 милијарди, како би пензионерима било враћено оно што им је држава отела, и остатак, уместо субвенције, која је поклон, ставили на место финансирања, где би држава онда свим тим фирмама којима хоће да да поклон, односно субвенцију, могла, ако постоје обавезе, да да кредит и успостави хипотеку на имовини како би могла та средства да врати назад. Мислимо да су те субвенције крајње погрешне.

Такође, гледајући сам нацрт буџета, имамо у буџету Владе, и то постоји, наравно, тачка 3, четири непотребна потпредседника Владе и

три непотребна министра без портфеља. Тако да практично за њих заједно, те непотребне потпредседнике и непотребне министре без портфеља треба да се издвоји преко 530 милиона динара, што је непотребан трошак.

Ове министре би требало уклонити из Владе, такође потпредседници не треба да имају дупле буџете. Једном као у својим кабинетима, рецимо министар унутрашњих послова има свој буџет у кабинету, па још један као потпредседник. Па министар спољних послова такође. А имамо и наше омиљене министре без портфеља, који имају 160 и 225 милиона динара. Један министар без портфеља, Кркобабић, за регионални развој и јавна предузећа, и други за демографију и популациону политику – значи 160 милиона динара и 225 милиона динара.

Ово нам говори колико Влада у ствари штеди, односно не штеди, а са друге стране узима људима запосленим у Скупштини, који раде преко 20 сати, често без престанка, смањује плате и држи их испод 200 евра. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Само да продужим време рада.

Сагласно члану 27. и 87, ставови 2. и 3. Пословника, обавештавам вас да ће Скупштина данас радити и после 18 часова, због потребе да донесемо акте из дневног реда ове седнице у одређеном законском року.

Реч има министар Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Ми не можемо да прихватимо овај амандман, мада би било упутно да започнемо дискусију о субвенцијама – ефикасности, целисходности коришћења буџетских средстава за субвенције. Разлог је то што су промене предложене само у првом делу буџета, који се односи на сумарне, а нису предложени начини како да се то спроведе у члану 8.

Друго, зато што се предлаже једно смањење које би нас директно, као што смо у расправи констатовали, одвело у дифолт. Значи, предлагете да се не плате камате по основу активираних гаранција; свели сте их на хиљаду динара. То је апсолутно неприхватљиво. То пише овде у предлогу. Ако предлог није добро написан, ја нисам крив.

Значи, то пише овде испред нас – отплата камата по основу активираних гаранција хиљаду динара, субвенције привреди хиљаду динара, субвенције за железницу хиљаду динара, субвенција за путеве хиљаду динара, субвенција у области туризма хиљаду динара и остале субвенције хиљаду. Остају субвенције за културу четири милијарде и субвенције у пољопривреди 37,6 милијарди на основу вашег предлога.

Према томе, ово без јаснијег и детаљнијег образложења распореда, како да се промени комплетна политика субвенција, и како да се укину субвенције које укључују и учешће у кредитима на које смо се обавезали, које смо потписали, не би могло да се прихвати из чисто техничких разлога. Ово ваше схватам као позив да се отвори расправа о

природи, начину, величини и смислу коришћења субвенција. То да, али овакав предлог технички не можемо да прихватимо. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Прво министар Александар Антић.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Колега Вујовић се у свом излагању пре свега дотакао ових елемената у вези са субвенцијама. Ја желим да прокоментаришем тај сегмент везано...

(Зоран Красић: Колико могу ови из Владе да причају?)

ПРЕДСЕДНИК: Имају две минуте времена, није искористио. Водим рачуна.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Желим да истакнем да је за мене, и као министра али и као, да кажем ...

(Немања Шаровић: Човека.)

Човека, у праву сте; захваљујем, колега Шаровићу.

... Заиста неприхватљиво да доводимо у питање буџете два министра без портфеља који треба да обаве заиста озбиљан и значајан посао.

Србија се данас суочава са једним од највећих проблема. То је проблем демографије. Сваке године остајемо без градића или средине од 38 хиљада становника. Тако да буџет министру без портфеља који тек треба да дефинише приоритете државе у тој области, у тој политици, ја не да мислим да је непотребан, него мислим да је мали.

Али без обзира на то што је мали, значајан је корак и један показатељ и сигнал да ће држава тиме далеко озбиљније да се бави у наредном периоду. Као што морамо да се бавимо равномерним развојем, и као што морамо да се бавимо стотинама јавних предузећа широм Србије које треба увести у неки оквир. Тако да, мени је ово и политички али и суштински апсолутно неприхватљиво.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Неђо Јовановић.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председнице.

Посланичка група СПС не подржава и не прихвата као чињенично утемељен овај амандман, не само из разлога који су изнели министри Вујовић и Антић, већ и због тога што ми се чини да се овде врши опасна злоупотреба запослених, нарочито у Скупштини.

Мислим да је то јако лоша порука грађанима Србије. Сви заједно смо свесни веома малих зарада у јавном сектору. И то нису само зараде запослених у Скупштини, нарочито оних који раде хигијеничарске послове. Мале су зараде на истим пословима и у просвети, мале су зараде стручног особља које ради сличне послове и у правосуђу и у свим другим областима јавног сектора. Због чега се овде издваја само једна група запослених и на неки начин чини опасна дискриминација?

Влада Републике Србије је учинила много да се зараде и у наредној години кроз овај буџет постепено увећавају. То је нешто што у сваком случају заслужује подршку. Према томе апелујем на све народне посланике који треба да буду посвећени свом послу и да имају одговорност за изговорену реч да воде рачуна о томе да не вређају запослене у јавном сектору, не само у овој скупштини, него било где где раде. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Владимир Маринковић.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Уважена председнице, наравно, сложио бих се са пуно тога што је изрекао претходни говорник, колега Неђо Јовановић. Оно што јесте суштина и што јесте интенција и Владе и нас овде представника већине у Парламенту, а поготово ми из СДПС инсистирамо на томе да у свим институцијама, организацијама, поготово у јавном сектору буде иста плата за исти рад.

Зато је јако важно да током наредне године дискутујемо о закону о платним разредима, како би се те плате уједначиле и како не би било дисбаланса, у складу са законом о платним разредима, за све који раде на одређеним позицијама. Ми смо још више, од плата у јавном сектору и њиховог нивоа, забринути за плате у приватном сектору. Мислим да можемо сви да се сложимо овде – без привредног раста, без раста БДП-а, без раста инвестиција, поготово инвестиција у приватном сектору, не можемо очекивати никакав раст ни у јавном сектору.

Наравно, овај процес треба да иде паралелно, али оно што је најважније за нашу државу јесте да пословни амбијент буде бољи, да имамо што агресивније запошљавање у приватном сектору, да ослободимо простор за приватну иницијативу и то је једини начин и једини модел да плате у јавном сектору буду боље, буду више.

Наравно, закон о платним разредима треба да обезбеди оно што је *conditio sine qua non* радних односа и односа који треба да владају на једном флексибилном тржишту рада, а то је иста зарада за исти посао, што нажалост сада немамо. Али мислим да ћемо у наредној години изгласати тај закон и да ће сви бити једнако плаћени за свој рад.

Уз то, да се омогући један поштен и квалитетан модел награђивања запослених у складу са њиховим доприносом функционисању организације и институције, да имају прилику да буду награђени и да додатно зараде, што се ради и овде у Народној скупштини Републике Србије, пошто је и то поменуто.

У сваком случају, мислим да ћемо на овај начин доћи до једног избалансираног модела и метода плата, а без раста приватног сектора не можемо очекивати ни неки претерани раст зарада у јавном сектору. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Ја сам се за реплику јавио...

ПРЕДСЕДНИК: Реплике нема, јер су изношени само ставови свих политичких група у односу на амандман.

САША РАДУЛОВИЋ: Био је искривљен начин тумачења...

ПРЕДСЕДНИК: Хоћете по амандману или не желите?

САША РАДУЛОВИЋ: Било је искривљено тумачење амандмана.

ПРЕДСЕДНИК: Свака част, бићете председник, верујем одмах за неколико месеци...

САША РАДУЛОВИЋ: Ово је некоректно.

ПРЕДСЕДНИК: И ви ћете користити члан 104...

САША РАДУЛОВИЋ: Ово је заиста некоректно.

ПРЕДСЕДНИК: Прихватам. И све увреде које имате да кажете...

САША РАДУЛОВИЋ: Ниједну увреду нисам казао. Ниједну увреду.

ПРЕДСЕДНИК: Хоћете? Нећете? Не желите.

САША РАДУЛОВИЋ: Тражио сам реплику.

ПРЕДСЕДНИК: За реплику нема основа. Члан 104. став 3, нема основа.

(Саша Радуловић: Онда по амандману.)

Реч има Маријан Ристичевић, док ви смислите да ли желите реплику или амандман, па ћу вам дати реч.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, чисто ради грађана, ја сам се јавио по амандману.

(Председник: Само тише, молим вас; пустите посланика да дискутује.)

Ако могу овим мало тишим топотом да излазе, да ме не ометају, а и даље ми изгледају паметније окренути, овако слеђа. Не могу да ме пљуну, не могу да ме опсују...

(Председник: Молим вас, по амандману, будите љубазни.)

Па о амандману говорим, али ме стално ометају. И ово је начин ометања.

(Председник: Верујем.)

Дакле, по амандману. Једна економска громада је предложила, највећа коју Србија има после мог колеге пољопривредника, да се субвенције у железници смање на 1.000 динара.

Дакле, да знају грађани, он је самим тим предложио да сиротиња – највише сиромашни људи путују железницом, то господин министар зна – мора да плаћа пуну економску цену карата. Дакле, да са и овако малим приходима што скупље дођу до својих радних места.

Предложио је да се смање субвенције у привреди. Дакле, он отприлике предлаже да се смањи број радних места, да све гурнемо у стечај и отприлике се његова економија састоји у ономе што ми на селу зовемо „луфтиканер економија“. То је економија те врсте – бациш у пролеће неколико чварака, а онда идеш у јулу да набереш прасиће. Ја такву економску политику не разумем, без обзира на то о каквој економској громади се ради из групе „никад им доста није било“. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

Жели реч посланик Радуловић. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Прво за министра, ја не знам, вероватно сте превидели, постоји тачка у буџету, када сам радио релокацију средстава, она је тачка 4) – издаци за набавку финансијске имовине, која је значајно повећана на вредност 85 милијарди динара.

Значи, оно што је предложено амандманом је – уместо да држава само плати камату на гаранције које је давала неодговорним јавним предузећима и другим фирмама, рецимо „Галеници“ итд., у ствари то претвори у врсту кредита и узме хипотеку на имовину.

Зашто је ово важно? Та предузећа већ имају неке повериоце и ако држава улази и спасава фирму која би иначе отишла у банкрот, што је намера Владе, значи уместо да им поклања новац, држава треба да се појави као поверилац. Ја мислим да је то домаћинско понашање. Тако да ја нисам амандманом укинуо ове обавезе, него их практично пребацио са места где је поклон на место где се набавља финансијска имовина. Мислим да је то боље понашање државе, односно да је то домаћинско понашање државе.

У свему томе, наравно, пронашао сам 20 милијарди динара које би се пребациле Фонду ПИО и тиме би се практично поништио противуставни закон Владе који отима пензионерима пензије. Практично овим амандманом покушавам да покажем да је могуће пронаћи новац у буџету и да је могуће вратити пензионерима отето и урадити обавезе које држава има.

Друга ствар, што се тиче буџета Владе, који је повећан за 1,6 милијарди динара, понављам, четири потпредседника и два министра без портфеља су потпуно непотребни. На пример, потпредседник Владе и министар спољних послова већ има буџет у Кабинету министра спољних послова. Чему буџет од 24 милиона динара унутар буџета Владе? Затим, Кабинет потпредседника Владе и министра трговине, туризма и телекомуникација – 17 милиона. Затим, Кабинет потпредседника Владе и министра грађевине – 34 милиона. Затим, опет потпредседник Владе и министар унутрашњих послова – 29 милиона. Онда министар без портфеља за демографију и популациону политику – 160 милиона и министар без портфеља задужен за регионални развој и јавна предузећа, господин Кркобабић – 225 милиона динара.

Ово су потпуно непотребна министарства без портфеља, која ништа не раде, само коштају грађане Србије. Питањем демографије, питањем увођења реда код јавних предузећа и регионалним развојем баве се сва министарства. И онда очекивати да грађани поверују да ће неко као господин Кркобабић, тиме што ће добити овај новац, у ствари нешто унапредити у овој области заиста не заслужује никакав коментар.

Понављам, Влада нигде не штеди где треба да штеди, на себи, на увођењу реда и, у ствари, обара дефицит искључиво тако што је завукла руку у џеп грађана и привреде; они су се одрекли и тиме је смањен дефицит.

ПРЕДСЕДНИК: Прво реч има министар Вујовић.

(Марко Ђуришић: Како може поново?)

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Само кратка реплика на...

(Марко Ђуришић: Како реплика кад ми не можемо?)

Зато што директно иде размена ставова око цифара које је предложио у амандману.

(Марко Ђуришић: Он није добио реплику.)

Добио је реплику.

(Марко Ђуришић: Па није.)

ПРЕДСЕДНИК: Молим вас, министар не води седницу. Тачка. Води је председавајући. Тачка. И немојте да добацујете министру.

(Марко Ђуришић: Па онда да грађани знају.)

То што он каже реплика или одговор, немојте, молим вас. Па пола овде посланика који се позивају на повреду Пословника не зна суштину и сад опомињете министра само да бисте га ометали. Нема смисла.

(Марко Ђуришић: Опомињем вас.)

Хвала вама.

Изволите. Александра Јерков, повреда... Пословника? Шта кажете, повреда Пословника? Не чујем.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Не знам чега бих рекламирала повреду, ако не чујете реч – Пословника. Добро.

Члан 158, госпођо Гојковић. Познато вам је колико у расправи у појединостима, у којој се тренутно налазимо, представник предлагача има право да говори. Представник предлагача, министри Вујовић и Антић су искористили време које је предлагачу на располагању да говори о сваком амандману и, ако се нека правила односе на посланике овде у Скупштини, нагласићу – посланике опозиције, пошто се на посланике власти очигледно не односе та иста правила, ја вас молим да та правила примењујете и на представнике предлагача.

Ако ви некад процените да зарад размене аргумената можете понекад и да прекршите Пословник, да дате реч некоме ко иначе не би имао право, то би било оправдано ако бисте ви то чинили у свим ситуацијама. А ви то чините само када су у питању посланици владајуће коалиције и кад је

у питању представник предлагача и, наравно, председавајући то чине када сте у питању ви и ваша потреба да говорите мимо реда, правила и Пословника.

Тако да вас молим да иста правила примењујете на све и молим вас да представника предлагача ограничите на два минута по амандману, колико има на располагању да говори у складу са Пословником.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Министар Вујовић је по амандману на члан 1, који је поднео посланик Саша Радуловић, говорио 15 секунди.

(Александра Јерков: А министар Антић?)

Повреда Пословника може да буде само ако је непосредно учињена, те нећемо разматрати ову повреду, јер није непосредно учињена. А нећу понављати, нећу делити време од две минуте. Досад су искористили две минуте и двадесетак секунди од расправе, од 11.00 часова јутрос.

Маријан Ристичевић, по амандману.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, када немате аргументе, ви побегнете. Јављам се по амандману јер сам покушао да убедим економску громаду, предлагача амандмана, да уподоби своје размишљање са реалном производњом. Дакле, није ме убедио, сем у једно – да он зна само како се новац троши, а не како се зарађује.

Оно што је причао о пензијама, ако будемо дотирали пензије са више новца из буџета, онда ћемо од грађана морати да узимамо више новца. Не пуне се пензије, како то шеф „Роднијевих сведока“ мисли, Родни и Дел Бој, не пуне се пензије дотацијом из буџета, узимајући од грађана, него се пензије најбоље пуне новом производњом, новим радним местима, новим доприносима. А он је управо урадио супротно.

Он је амандманом тражио да се смање субвенције у привреди, самим тим да се смањи ново запошљавање, самим тим да се смањи реално пуњење пензијских фондова, здравствених фондова. Он је предложио и то да се укину субвенције за железницу, смањи јефтинији превоз роба, и путника, и радника и тиме директно та економска громада није за реално пуњење пензијских фондова, за реално повећање пензија, него он отприлике мисли да се новац штампа. А новац се, даме и господо, зарађује.

Он је навикао само да троши, он је навикао само да бере, он је навикао да не сади, већ да најслађе воћке убере онако у стечају. И ја му још једном нудим ТВ дуел на било којој телевизији, да народу објаснимо разлику између реалне економије, између производње и његове виртуелне економије, која је заснована само на потрошњи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

На члан 1. амандман је поднео посланик Марко Ђуришић.

Ја бих молила посланике да буду озбиљни и да ми онда не замерају, ако нису у сали, што прескочим амандман.

(Марко Ђуришић: Ја сам ту. Како нисам био у сали?)

Посланиче Марко Ђуришићу, нисте били у сали.

На члан 1. амандман је поднео посланик Горан Богдановић.

(Марко Ђуришић: Ја сам у сали. Како нисам био у сали?)

Постоје камере.

Да ли посланик Горан Богдановић жели да говори о амандману?

(Марко Ђуришић: Срам вас било!)

Јесте, срамота ме је што правите хаос у овој скупштини, што излазите напоље и нећете да будете ту, а знате да... Срамота.

(Марко Ђуришић: Како вас није срамота? Ово је ваше право лице. Срам вас било!)

Изричем вам казну због непоштовања Парламента и рада овог парламента. (Аплауз.)

(Марко Ђуришић: Због чега?)

Изричем вам казну, не понављам је, због вашег непоштовања Парламента – што нисте у сали, долазите на ред и онда трчите, а ја треба да чекам, да заустављам рад Парламента због кореографије коју овде правите.

(Марко Ђуришић: Бежите од расправе. Срам вас било!)

Стварно, ви нисте ни за фестивале, а не за Парламент.

(Марко Ђуришић: Треба да вас буде срамота.)

Хвала вам пуно, посланиче, што ми говорите да треба да ме буде срамота. Ја ништа друго нисам ни очекивала. Тако и изгледа рад Парламента све ово време – псовање моје мајке, да ме буде срамота, да сам олош и све то што имате да ми изговарате.

(Марко Ђуришић: Треба да вас буде срамота, како смете да лажете?)

Хвала вам пуно.

(Радослав Милојичић: Ко вам је опсовао мајку?)

Горан Јешић, ваш посланик, Балша Божовић, ваш посланик.

(Радослав Милојичић: Никада у животу!)

(Марко Ђуришић: Како можете да лажете? Ко вам је псовао мајку?)

Посланик Марко Ђуришић говори да председавајући лаже, иако је то све било на свим телевизијама.

Молим да не ометате рад Парламента. У складу са чланом 103. став 3, немојте да ометате Парламент.

(Марко Ђуришић: Не дајете нам да говоримо. Дајте ми право да говорим, право на реч. Срам вас било!)

Срамота. Значи, ви не дате ни Горану Богдановићу да говори? Уважавам то да блокирате рад Парламента.

Посланиче, желите да говорите о амандману Горана Богдановића? Али мора подносилац прво, ако жели.

(Александра Јерков: Пословник!)

Нисте у систему.

(Александра Јерков: Јесам у систему.)

Молим посланицу Александру Јерков да не виче на мене.

Члан 112, пауза од 30 секунди, да се смире посланици опозиције који вичу на председавајућег. Заиста ми је врло тешко да водим седницу.

(Марко Ђуришић: А шта ћете сада да ми радите?)

Ево, Марко Ђуришић у паузи ми виче – а шта ћеш сад да радиш?

(Марко Ђуришић: „Шта ћете да ми радите?“ Будите поштени и реците једном истину. Срам вас било!)

Молим посланике и Српске напредне странке, и Социјалистичке партије и све оне који мирно седе и желе да раде да сачекамо мирно да прође ова намера да се обесмисли данашња расправа, молим вас. Ево, ја имам права да вам се обраћам као својим колегама и у паузи. Молим вас заиста да не реагујете на овакво понашање, пустимо да видимо докле ће ово да иде. Ето.

(Марко Ђуришић: Које понашање? Срам вас било!)

(После паузе – 12.50)

Ево, прошла је пауза и молим посланика Горана Богдановића, ако жели, да образложи свој амандман.

(Горан Ђурић: Пословник!)

(Радослав Милојичић: Пословник!)

ГОРАН БОГДАНОВИЋ: По Пословнику су се јавили пре мене.

ПРЕДСЕДНИК: Молим посланика Милојичића да не виче на мене.

(Радослав Милојичић: Не видите Пословник?)

Стварно нисам учествовала на изборима и нисам задобила поверење већине посланика овде да би ме неко, од седнице до седнице, омаловажавао и викао на мене, а да не причам о увредама. То није мој посао.

ГОРАН БОГДАНОВИЋ: Па нико вас не омаловажава.

ПРЕДСЕДНИК: Немојте ви мени да говорите ко је подигао Пословник а ко није, викањем као да смо у неком београдском кафићу.

(Радослав Милојичић: Па дајте нам онда реч.)

Немојте тако да се понашате.

Хоћете да говоримо о буџету? Председавајући у складу са чланом 27. води Парламент.

(Александра Јерков: У складу са Пословником.)

Хвала вам, посланице Александра Јерков. Жао ми је што не можете...

ГОРАН БОГДАНОВИЋ: Добро, јесте ли дали реч мени или нисте?

ПРЕДСЕДНИК: Не могу да дам, посланиче, кад ми не дају ваше колеге. Ваши коалициони партнери ми не дозвољавају да дам посланицима опозиције да говоре.

ГОРАН БОГДАНОВИЋ: Па није тачно...

ПРЕДСЕДНИК: Јер тенденција овде није да говоримо о буџету, него да вичемо и правимо хаос.

ГОРАН БОГДАНОВИЋ: Па јесте тенденција...

ПРЕДСЕДНИК: Ево, ја видим слику да овде седе посланици мирно, а овде видим слику викања.

ГОРАН БОГДАНОВИЋ: А колико сте ви допринели, госпођо председнице, свему томе? И ви сте допринели томе... (Искључен микрофон.)

(Марко Ђуришић: Виде то и грађани Србије. Срам вас било! Дајте нам реч.)

Не, нећете ме изазвати да дам свима опомене, јер ово је стварно невероватно, овако не може да се ради.

Вама не могу да дам реч.

(Марко Ђуришић: Срам вас било.)

Посланик Марко Ђуришић има још једну опомену, ја је изричем с пуном одговорношћу данас. Пред грађанима Србије изричем опомену Марку Ђуришићу, јер ја другачије не могу да радим.

(Марко Ђуришић: Зато што ми не дате реч, је л' зато опомена?)

Горан Богдановић, изволите.

ГОРАН БОГДАНОВИЋ: Је л' могу сада, госпођо председнице да...? Ово што се дешава са колегом Ђуришићем, мислим да нисте апсолутно у праву. Господин Ђуришић је, пре свега, био у сали и не видим разлог због чега му није дата реч.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, ви сте тражили по амандману, немојте да злоупотребљавате то.

ГОРАН БОГДАНОВИЋ: Ја сам тражио по амандману и говорићу, али пре свега као колега и као пријатељ, не само Марка Ђуришића него и овде чувајући достојанство Скупштине, не могу да не кажем то да је господин Ђуришић добио опомену без икаквог разлога.

ПРЕДСЕДНИК: Ово је злоупотреба тога што сте добили две минуте.

ГОРАН БОГДАНОВИЋ: Што се тиче амандмана, ја сам поднео амандман на члан 1. на закон о буџету да бих на неки начин утицао на смањење дефицита. Амандман се односи на повећање укупних прихода буџета кроз повећање наплате осталих акциза. Руководећи се на који начин можемо да смањимо дефицит а истовремено уштедимо на другим ставкама

у буџету, дошао сам до анализе да се у Србији годишње троши око 400.000 тона газираних сокова и око 120.000 тона воћних сокова.

Нећу овде говорити, пошто немам довољно времена, колико је шећер штетан по здравље итд., међутим, тренд и у свету и у Европи је да државе све више уводе, или размишљају да уведу овакву врсту опорезивања како би на време спречили потенцијалне узрочнике различитих болести. Увођење акцизе на напитке са додатком шећера доприноси смањењу потрошње тих производа, а самим тим би се повећала потрошња воћних сокова који су, на сву срећу, здрави.

Међутим, очигледно ова влада не води рачуна ни о здрављу, ни о другим стварима које приређује, пре свега грађанима Србије, али важно је да је повећала приходе у буџету самој Влади, а да је истовремено смањила буџет Народној скупштини Републике Србије.

Ми јесмо чули, али стварно, госпођо председнице, ако могу овде остали посланици да не узнемиравају када причамо?

ПРЕДСЕДНИК: Молим посланике из Демократске странке да не добацују посланику Горану Богдановићу.

(Радослав Милојичић: Нико реч није рекао.)

Три пута је погледао у вашем правцу. Схватам потпуно, с ове стране мува није пролетела.

(Горан Ћирић: Пословник!)

(Радослав Милојичић: Пословник!)

Миладин Шеварлић се јавио први по Пословнику.

Остајете ли при томе?

ПРЕДСЕДНИК: Систем прихвата само пет повреда Пословника.

Миладин Шеварлић. Желите?

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем, поштована председнице. Рекламирам повреду члана 107, достојанство Скупштине.

Никада у овој скупштини, од првог заседања до данас, нисам злоупотребио положај посланика, а ви сте ме данас дискриминисали, као и добар део оних који се уљудно понашају у овом парламенту, апострофирајући само посланике СНС-а и СПС-а, а занемарујући све остале посланике који се коректно понашају.

Молим вас да убудуће, када хоћете да истакнете коректно понашање посланика, не чините то искључиво по партијској линији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Ево вас истичем као позитиван пример, али ви ипак припадате посланичкој групи која прави овде велике проблеме да бисмо ми функционисали.

(Миладин Шеварлић: Поштована председнице, молим вас...)

Хвала вам пуно. Ако сматрате да сам нечим вас повредила...

(Миладин Шеварлић: Поштована председнице, молим вас, ако дозвољавате...)

ПРЕДСЕДНИК: Ово не може. Ово не може.

Прихватам, да, хвала вам. Хвала вам посланиче, али...

Да видимо којим редом. Полако само.

Мирослав Алексић има реч. Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Поштована председавајућа, рекламирам члан 103, зато што нисте дали реч господину Ћирићу, који је рекламирао Пословник, а били сте дужни да му дате по завршеној тачки, односно обраћању народног посланика.

С друге стране, испровоцирали сте овде посланике опозиције, господина Ћуришића, тиме што сте констатовали да није у сали. Човек је све време био у сали. Прозвали сте га и после тога му изrekli две опомене. Притом, две трећине времена сте искористили ви и ваши посланици од почетка ове седнице. Њима је дозвољено све, посланицима СНС-а, као и вама, за разлику од нас у опозицији.

Ви неистинама изазивате реакцију опозиционих посланика, јер сте рекли неистину да господин Ћуришић није био овде.

Ја вас молим, пошто сте ви, по овом пословнику, дужни да се старате о реду на седници, да схватите да је то ваша улога. Не може опозиција овде да уводи ред на седници, него то треба да радите ви. Ја вас молим да се придржавате Пословника и да по њему дајете реч и посланицима опозиције као што дајете и посланицима владајућих странака.

ПРЕДСЕДНИК: Тако је, само, уважени колега, ја сам данас казнила председника посланичке групе СНС, нисте ми тапшали, колико се сећам, јер вас то не интересује уопште, а дозвољено је вашем председнику посланичке групе да виче на мене, зато што није био у сали зато што бојкотује Маријана Ристичевића, па кад је чуо своје име, онда је почео да трчи према сали. Прво је покушао да се пријави код некадашње посланичке групе ДСС, па кад није могао, почео је да трчи према првој клупи. И то има на снимку.

(Марко Ћуришић: Хајде.)

Немојте ми говорити „ајде“; поштовање мора да буде узајамно.

Значи, овде постоји злоупотреба институције повреде Пословника, јер ништа друго ни не радимо. И ја морам, пошто није била непосредно учињена повреда, ми смо већ одмакли, да вам кажем да одузимам вашој групи две минуте, у складу са чланом 103. став 8, јер једино тако могу да се зауставе данас злоупотребе повреде Пословника; јер мора да буде непосредно учињено оно што ви изговарате као повреду Пословника.

(Мирослав Алексић: Ви сте дали реч Ћирићу по Пословнику.)

Дала сам реч Шеварлићу. Претпостављам да неки пут посланик који је мало умеренији, не јавља се често, има иста права као ви, и као Милојичић. Претпостављам. Претпостављам да и посланик Шеварлић неки пут сме нешто да каже у овом парламенту, па молим да уважите барем

посланике из ваших редова, ако не мене, пошто мене не уважавате уопште. Ја сам навикла на то и очигледно сам вам мета због нечега. Немам појма због чега, али видећемо. Показаће будућност политички.

Изволите ви. Тако је, Пословник, само ћете ми рећи који члан.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Рекламирам члан 108, госпођо председавајућа, да се о реду на седници стара председник Народне скупштине или његов заменик, тј. у овом случају ви.

Мислим да имате намеру, од јутрос, да обесмислите рад Парламента по амандманима. Мислим да нису фер ваше оцене о томе да сте казнили адекватно колегу Мартиновића...

ПРЕДСЕДНИК: Није непосредно учињена повреда, зауставићу вас. Није непосредно учињена повреда, члан 103. став 8, жао ми је.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Јесте, сами сте рекли. Сами сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК: Члан 103. став 8, одузимам вам две минуте зато што злоупотребљавате Пословник.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Не може две минуте, јер је 30 секунди!

ПРЕДСЕДНИК: Изричем вам опомену због викања на председавајућег.

(Радослав Милојичић: Тридесет секунди је прошло!)

Изричем вам још једну опомену због тога што урлате на мене. Ово ће бити Парламент. Никада неће бити кафана – у овом сазиву. Када добијете поверење грађана, направите од Парламента шта год желите; ваше право, имаћете већину. Захваљујем.

(Посланичка група ДЈБ аплаудира.)

Министар Душан Вујовић, ако може да добије реч, да покуша да одговори посланику Горану Богдановићу.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Амандман посланика Горана Богдановића односи се на увођење акцизе на безалкохолна пића, које би дало ефекат од пет милијарди динара и тиме би се смањио дефицит. Ми не можемо да прихватимо овај амандман искључиво због тога што се законом о буџету не мења акцизна политика, али ће бити за неколико дана на дневном реду Скупштине Закон о акцизама и то ће бити прилика да предложите ову измену. Према томе, тиме ће се повећати прилив.

Лично сматрам да безалкохолна пића, са изузетком воде и природних сокова без додатка шећера, треба да буду предмет акцизе. Колико тачно...? Према томе, ту се са вама слажем, ја то подржавам, али ту постоје разноврсне интересне групе које могу да буду и против тога. Биће прилике да се то предложи.

Друго, желим да искористим прилику само да додам на претходни амандман, који има потпуно исти овај први део, а за други део да кажем господину Ђуришићу – ми одавно имамо политику да не везујемо

приходе за расходе. Значи, ваш други предлог да се повећа дечја заштита је у реду, али ми не везујемо приходе и расходе. Према томе, то су два одвојена предлога који као такви треба да буду предложени. Хвала лепо.

(Марко Ђуришић: Да ли могу да добијем право на реплику?)

ПРЕДСЕДНИК: Реплику на излагање Горана Богдановића или министра?

(Марко Ђуришић: Министра.)

Да, можете. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Господине министре, добро је што сте дали ово објашњење, али ми смо предложили овај амандман управо зато што смо пре неколико дана предложили закон о изменама и допунама Закона о акцизама, где предвиђамо увођење ове акцизе. Онда смо сматрали да, ако предвиђамо стварање неког новог прихода у 2017. години, он треба да се види у буџету и онда да се види и где да се троши. Ако ви сад кажете да не практикујете везивање, онда би се у буџету појавила разлика.

Значи, то је био разлог зашто смо на овом месту имали ову интервенцију, а цела наша идеја, и драго нам је што сте ви за то, значи ми имамо предлог закона о изменама акцизног закона који треба да уведе акцизу од десет динара по литру за заслађене воћне сокове, и заслађену воду, кока-колу и остала пића. Разлог за то је алармантна здравствена ситуација у Србији.

Значи, апел Светске здравствене организације свим земљама света је да се уведу порези и акцизе на ова заслађена пића зато што у свету влада епидемија гојазности. Подаци у Србији говоре да је 21% становништва гојазно, 35% је предгојазно. Та гојазност у великом броју случајева доводи до дијабетеса, 700.000 људи у Србији данас болује од дијабетеса и огромни су трошкови државе.

Оно што ми желимо и кроз тај закон, и драго нам је, ја не могу да знам да ће Влада предложити, обично је закон о изменама акциза био уз буџет, па бисмо ту дали амандман. Даћемо сасвим сигурно амандман, али ми већ имамо предлог закона. Значи, да се тачно класификује онако како је то урађено у Мађарској, како ће бити урађено у Ирској, како се ради у Норвешкој, како се ради у Мексику од 2013. године, како се ради у бројним земљама. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем се, посланиче, тражили сте реплику.

Реч има Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, видим да и ови што нису служили војску знају шта је налево круг.

Даме и господо народни посланици, ја сам вољан да гласам за овај амандман да не изискује промену других закона, а то је Закон о

акцизама. Дакле, ја волим што посланик опозиције жели да увећа приходе за пет милијарди и ја поштујем ту његову вољу да верује у Владу Републике Србије и господина који је предложио овај амандман похваљујем зато што верује да ће Влада скупити пет милијарди више него што је обећала, али не могу да гласам за амандман зато што изискује промену акцизне политике која је регулисана Законом о акцизама. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама, посланиче.

На члан 1. амандман је поднео посланик Зоран Живковић.

Изволите, посланиче.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Молим вас, користићу и оних пет минута.

Одбор за Уставна питања и законодавство одбио је амандман као правно немогућ, без образложења, тако да сумњам у то образложење. Допуштам једну малу могућност да он није стварно усаглашен до перфекције, а разлог за то је управо кратак рок у ком смо имали прилике да се бавимо овим буџетом.

Шта је суштина овог амандмана? Промена политике. И то није никакав трик, никаква досетка, то је став који заступа моја Нова странка, који заступам ја, коју мислим да заступа пуно људи у Србији, а то је да променимо даљи пут Србије ка будућности. Оно што имамо у последњих седам-осам година, значи више него што траје ова владајућа коалиција, то је појава субвенција. То је уведено, а сада је дигнуто на највиши могући негативан ниво, као једини начин да домаћи и страни инвеститори, али пре свега страни, који долазе у нашу земљу, отварају предузећа да запошљавају људе.

Шта се у ствари дешава? Дешава се то да 10.000 евра по радном месту добију инвеститори који почну некакву производњу – не улазим у квалитет те производње, нека буде најбоља могућа – са обавезом да остану у држави и да та фирма послује док трају субвенције. Неко је израчунао 200, 250, 212 евра је просечна плата у тим предузећима. Ако инвеститор добије 10.000 евра за једно радно место, а просечна плата на том радном месту је 200-215 евра, то значи да је држава, а то су ти исти сиромашни грађани, платила унапред скоро 50 плата, негде око четири године. Имамо, колико се сећам, случај „Фијата“ где дан-данас „Фијат“ нема обавезу да плаћа порезе и доприносе на плате.

Питање је да ли ће сви ти инвеститори остати у Србији када истекне та субвенција, када потроше те паре које су добили. Не постоји ни један једини законски, уговорни или било какав други разлог да они остану овде. Сутра ће Македонија, која је, иначе, на десетом месту те чувене Дуинг бизнис листе где се ми хвалимо да смо тридесет и неки, или сутра можда Молдавија, у Белорусији почиње приватизација, значи свуда на неких 500 до 1.500 км око нас је могуће да неко понуди боље субвенције или неке друге боље услове и ти инвеститори ће отићи тамо. Ако привреда Србије

може да напредује само кроз субвенције за нова радна места, онда нама напретка нема, у то будите сигурни. То није пут ка бољој будућности.

Да вас подсетим, те субвенције су уведене 2007. или 2008. године, не сећам се, можда и касније, али било је оснивања нових компанија у Србији и пре тога. Одавно није било тамо, до 90-их јесте, али то је неки други систем, али после тих несретних 90-их, од 2001. до 2004. године било је страних инвестиција а да држава није дала цент било коме, не само кроз процес приватизације него и кроз браунфилд и гринфилд инвестиције. „Бол пекицинг“, рецимо, и има пуно других примера.

Значи, тужна је и јадна земља која се рекламира да има најјефтинију радну снагу на континенту – а то значи да је наша радна снага сведена на цену радне снаге у Централној Африци – и да још преко тога држава мора да да мираз, или како год хоћете то да зовете, субвенцију, да би неко дошао, отворио неку фабрику где се клењују каблови за ауто-индустрију или тако нека „врло висока технологија“. Ниједна фабрика високе технологије није отворена у Србији у последњих седам, осам, девет година, без обзира на велике најаве полупроводника и не знам чега све.

Зато ја предлажем да у буџету, који је иначе негде око 9,5 милијарди евра, неких 260 милиона или 32 милијарде динара, промени своју намену, па предлажем да се субвенције у привреди сведу на ниво 9.000 динара, значи да их нема. Да се субвенције за пољопривреду подигну за пет милијарди и да тиме дођу на ниво од 36 милијарди. Субвенције у пољопривреди су неопходне свуда, у најлибералнијим државама света оне постоје, и то јесте будућност српске привреде.

Субвенције за железницу да се преполове. У одговору сам добио да ће то да угрози безбедност. О којој безбедности ви говорите у српским железницама? Где ту постоји безбедност? Па има дан-данас 200 рампи које се дижу када дува ветар, а не када треба. Железница има најбоље просторије у свим градовима где има своја седишта, од Београда, преко Новог Сада, Ниша, Крагујевца, било где. Шта је са том имовином? Ако се плаћа безбедност железнице на овај начин, нема безбедности.

Да се остале субвенције, где има свега и свачега, сведу на 10% онога што је предложено и да се ту уштеди 10 милијарди, а да се повећају субвенције за културу за две милијарде. Јер ако нема улагања у културу и неке друге ствари, које ћу навести убрзо, ми немамо за шта да градиммо своју будућност.

Значи, две милијарде за културу, 10 за дечју заштиту, две за социјалну заштиту, четири за ученички стандард, четири за студентски стандард и пет за Фонд за младе таленте. То значи да се од неких 700 милиона тај фонд подигне на скоро шест милијарди. Значи, да прекинемо да се играмо естраде у економији и да почнемо да улажемо у праве вредности, а то су деца, то је култура, то је образовање.

ПРЕДСЕДНИК: Потрошили сте време за амандман и своје време.

Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем се.

Поштовани посланици, желим неколико ствари да кажем у контексту издвајања средстава која су намењена за субвенцију за обављање привредне делатности.

У то је укључена, исто тако, и прерађивачка индустрија у области пољопривреде и то је оно што је неопходно за развој ове државе.

Само ћу вам рећи неколико ствари које су важне у процесу привлачења страних инвестиција, јер и сам сам имао искуство у претходном периоду да се бавим тиме, последњих десет година.

Оно што је најважније за било коју државу да би уопште могла да привуче било ког инвеститора није само новац, и није новац на првом месту. Пре свега је постојање правне сигурности, постојање одговорности носилаца политичке власти, из једног простог разлога – што сваки инвеститор жели да има своју сигурност. Сигурност и параметри који се појављују на светским листама, између осталог и нагли продор Србије на Дуинг бизнис листи, а надам се да ћемо и у наредном периоду имати још бољу позицију с обзиром на измене прописа – то је оно што је важно и то је оно што сам желео да истакнем.

Јако је важно да у наредној години имамо средства која су намењена за подстицање привреде, јер ми очекујемо исто тако појаву већег броја инвеститора у области прерађивачке индустрије, што домаћих што страних. То је оно на чему инсистирамо, јер то је нама неопходно како бисмо могли вишкове пољопривредне производње да пласирамо на квалитетан начин кроз ову линију, а не само кроз продају примарних пољопривредних производа. То је оно што је јако важно.

Што се тиче субвенција у пољопривреди, имамо у овом буџету за 2017. годину повећање које је директно намењено пољопривредницима у износу од 2,5 милијарде динара, четири пута више него што је било у буџету за 2016. годину. И то је оно што сам желео да кажем, да је интенција Владе да се тако понаша и да има веће инвестиције.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, без обзира на то што је амандман поднео мој колега пољопривредник, рекордер ...

ПРЕДСЕДНИК: Извињавам се, посланиче, што ћу вас прекинути.

Молим посланике да не окрећу леђа нама који седимо овде у сали и министрима. Немојте да понижаваате посланике који седе овде иза

вас. То што радите данас према свима нама врло је ружно, да нам окрећете леђа, нећу употребити други израз. Стварно је врло непримерено.

Не брините, посланиче, вратићу вам време.

Стварно је непримерено, ту седе посланици који подржавају и Владу и опозицију и пристојно се понашају, а ви нама окрећете леђа. Нема смисла, ето. То је понижавање Парламента и то није у складу са Пословником, ваш однос према Парламенту.

Молим вас, као председник Парламента, да се окренете. Ваше је право да изађете, али да нама окрећете леђа – ја сматрам да сте увредили мене и све грађане, свих ових посланика који седе овде и који прате расправу.

Извињавам се, посланиче, вратићу вам време.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем се.

Даме и господо, поштована председавајућа, нису они окренули леђа мени него грбу, застави, држави и својим бирачима. Не могу ме натерати да ја њих не поштујем, нити да повредим њихово достојанство, нити да повредим достојанство својих бирача.

Мој колега пољопривредник, рекордер не по приносима већ по рекордној субвенцији, постао специјалиста за субвенције. Повукао 525.000 евра, и то је рекорд за једног пољопривредника у Србији, а онда је виноград продао. Дакле, био је пољопривредник у покушају. Уопште се није бавио том делатношћу, али очигледно и он разуме како се паре узимају, али не зна како се паре зарађују.

Мене његово незнање чуди. Човек који је био премијер, човек који ових дана дели премијерска, градоначелничка места, председничка итд., као да има подршку 99% бирача, не зна како се стварају субвенције.

Он каже да треба узети од привреде и дати пољопривреди. Да ли је он економска громада, највећа после Роднија и Дел Боја, коју ова држава има? Да ли он зна да субвенције у пољопривреди морају да се обезбеде у индустрији, у прерађивачкој делатности на које Влада иде? Да ли он мисли да, кад су већ узели 400.000 радних места у неколико година, сад не треба дати прилику Влади Републике Србије да запосли тих 400.000 радника – које су они отпустили – да на такав начин оживи привреду и да из здравих основа, из индустрије, као у целом развијеном свету, обезбеди већи ниво субвенција?

Ове године је аграрни буџет већи за 8,1%, управо зато што је привредна активност, захваљујући субвенцијама и у привреди, дала своје резултате – и онда је индустрија могла више да испоручи пољопривреди. Ја не знам да ли је он више извукао из вина или вино из њега, али нећу да трошим време на непаметна питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Молим службе да раде свој посао. Посланици који нису у сали не могу овде да остављају картице. И службе одмах да реагују и да, по Пословнику, јер тако пише у Пословнику, узму картице.

Биће им у Секретаријату и нека потраже своје картице. Значи, у Пословнику пише, ако ћемо да га поштујемо, морате картицу да понесете са собом, те молим посланике који излазе да понесу картицу са собом, да не би било злоупотребе картица.

Петар Петровић има реч. Изволите, посланиче.

ПЕТАР ПЕТРОВИЋ: Госпођо председнице, уважени министри, даме и господа народни посланици, амандман о ком смо слушали управо је и био повод да се јавим. Замољен сам од председника Јединствене Србије Драгана Марковића Палме, који данас није, из оправданих разлога, у могућности да нам се овде обрати, да кажем неколико речи.

Познато је да смо се ми увек залагали да се субвенционише и домаћа производња и улагање у домаћу производњу итд., али не можемо да прихватимо амандман из разлога што би се пореметили неки односи у другим сферама где су приходни трошкови предвиђени у предложеном буџету.

Управо то је био разлог да се и председник Јединствене Србије господин Марковић данас обрати отвореним писмом председници Републике Хрватске госпођи Колинди Грабар Китаровић с питањем – како је могуће да се она извињавала у Дубровнику деци и родитељима што је делила српске чоколадице тој деци, а није нашла за сходно да се извини за много других производа који из Хрватске улазе у Србију и њихови власници фабрика, на челу са Тодорићем, који има преко 40 објеката у Србији, продају у тим објектима преко 60% хрватских производа у Србији?

Није се извинила госпођа Китаровић ни за постављање усташких знакова у Јасеновцу, где је страдало неколико стотина хиљада недужних грађана српске и других националности који су се противили усташком режиму, није се извињавала за разбијање ћириличних табли у Вуковару, али јој је добро када Тодорић и други бизнисмени из Хрватске пласирају своју робу у Србији. А кад се деле српске чоколадице деци у Дубровнику, онда то госпођи Китаровић смета.

Зато ми из ЈС и наш председник Марковић тражимо од српске владе да мало промени курс политике према привредницима из Хрватске и да се успостави неки реципроцитет. Онолико колико српских производа буде на хрватском тржишту, да толико хрватских производа буде на српском тржишту – и да на тај начин успоставимо неку равнотежу у размени и у производњи између Републике Хрватске и Републике Србије.

Зато ми из ЈС и господин Марковић, очекујемо да ће Влада у наредном периоду више субвенционисати наше домаће произвођаче него неке из Хрватске, типа Тодорића и сличне. Из тог разлога ми не можемо да прихватимо овакав амандман.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Владимир Маринковић.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Захваљујем, уважена председнице.

Даме и господа народни посланици, наравно, наш став, став СДПС-а је да се овај амандман одбије, али добра је прилика да се дискутује и да се коначно скине фама и говори истина када су у питању субвенције и њихови крајњи резултати.

Добро је што је господин Недимовић данас ту, као један од људи који је показао у Сремској Митровици да са таквом једном проактивном политиком и на другим нивоима власти, дакле у локалној самоуправи – сем националног нивоа, ту говорим о Влади Републике Србије, Парламенту – може да се дође до тога да један град, који је малтене био без приватне иницијативе и приватних привредних активности, буде данас дом великих инвеститора, који запошљавају више хиљада људи, и то не само у радно интензивним индустријама, него и у другим индустријама.

Наравно, подсетићу и претходног говорника да смо 2012. године имали негде око 200 милиона евра страних инвестиција, да је у 2016. години та цифра 1,8 милијарди, тако да не знам како бисмо дошли до ове стварно импозантне цифре данас. Да подсетим претходног говорника на, рецимо, компанију NCR – преко четири хиљаде запослених, која се управо бави новим технологијама и на то да нам данас, на данашњи дан, у Србији фали негде око 15.000 људи који би могли да раде у компанијама које свој посао базирају на најновијим технологијама, ИТ-у.

А то што нисмо реформисали образовање, нисмо реформисали и нисмо инвестирали у науку деценијама уназад, ја се надам да не можете да окривите ову владу која данас функционише и која ће на томе да ради и сигуран сам да ће господин Шарчевић и те како водити рачуна и о развоју науке, о инвестирању у дуално образовање, у нове методе и нове моделе развоја који ће помоћи да се привреда у Србији развија и да буде конкурентна. Не само у региону, јер смо ми прескочили и Македонију и БиХ и све у окружењу, и стремимо, идемо ка томе да нам буду циљ оне државе које су транзицију прошле на најбољи могући начин, које малтене нису осетиле економску кризу – као што је Словачка, као што је Пољска. И раст који је пројектован у наредној години од 3% и овај буџет то наравно показују.

Такође морам да кажем да нису само страни директни инвеститори они који користе погодности ових субвенција. Подсетићу вас само на једно веома добро предузеће из Аранђеловца. Зове се „Бекамент“. Неколико нас посланика из Народне скупштине посетили смо то предузеће током ове године, било је и из позиције и из опозиције. Предузеће као апотека. Пре неколико месеци су добили субвенције да би проширили своје капацитете, да би што више извозили, и запослили су преко 80 људи. Тако да, у сваком случају, ово је један модел који треба подржати, који треба наставити.

С обзиром на конкуренцију коју имамо када су у питању државе које су у ЕУ, Румунија, Бугарска, Мађарска, да не говорим о земљама у региону, у сваком случају ово је једна добитна варијанта, која ће помоћи да Србија остане економски лидер региона и да привуче што више инвеститора овде.

Прекјуче сам говорио у пленуму о томе да ми треба сада да искористимо ову турбулентну прилику на светском тржишту да покажемо да је Србија најбоља дестинација за улагање у Југоисточној Европи и да они који, евентуално, планирају да промене своју локацију пословања то ураде и свој капитал инвестирају у Србији као земљи где могу да га оплоде. Наравно да се не хвалимо тиме и да нам није компаративна предност то што су плате најниже, али да би могле плате да буду више, да бисмо могли да достигнемо неки циљ и појачамо плате, како просечну зараду тако и минималну, то морамо да урадимо из реалних извора.

Сложићете се да ће нам сутра можда бити довољно две и по до три милијарде евра додатних инвестиција, неколико десетина хиљада радних места и наравно да ћемо на тај начин, уз реформу јавног сектора, достићи један ниво економског раста и раст БДП-а од 5%, који ће нам омогућити озбиљнији напредак и, првенствено, раст зарада у приватном сектору. А то ће обезбедити, о чему је претходни говорник причао, улагање, инвестирање у све оне стубове нашег друштва као што су култура, спорт, здравство; ту је био потпуно у праву. Све је то оно што, наравно, уз економски развој, подржава комплетни развој једне државе. То се код нас у протекле две године и те како дешава, зато што се не води рачуна само о политици, него се води рачуна о економији.

Као неко ко долази из странке социјалдемократске провенијенције, наравно да се залажем за праведну и поштену редистрибуцију, али чега? Само онога што се направи као додатна вредност, само онога што буде производ пораста БДП-а и онога што зарадимо на тржишту.

То ће за нас бити идеја водиља и оно што ћемо подржавати у наредном периоду како би Србија постала модерна и развијена земља. Наравно, слажем се потпуно, претходни говорник је више пута говорио о томе да ми морамо да водимо економску политику која се заснива на крилатици „извези или умри“. Дакле, што више извоза, што више инвестиција, што већа конкурентност, и то је једини лек, једини пут за развој. Хвала.

(Зоран Живковић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Није баш за реплику, али даћу вам. Више је то дебатоване.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Значи, претходни говорник сам ја, ту нема никакве сумње, а то је основ за реплику.

Слажем се с тим да је важно да долазе инвестиције. Рецимо, 2003. године, када је Србија имала једну паметну, просперитетну владу, коју сам и ја водио једно време, директне стране инвестиције су биле близу три милијарде евра – нула субвенција за било шта. Значи апсолутно чисте стране директне, плус нешто домаће.

Према томе, може се и тако. Може се и на тај начин. То је требало да буде модел. Ја не кажем да је ова влада од пре две или од пре четири, пет година променила систем. Промењен је нешто раније, грешком неких ранијих власти, али требало је да поправите то. Требало је да одустанете од тог модела и да се вратите на темељни модел, а то је да се, и ту се слажем са министром пољопривреде, инвестиције доводе тако што је то правна држава, да имате правну сигурност, сигурност инвестиција, предвидивост свих инвестиција.

Није земља у коју долазе инвестиције она где у пола ноћи неко са фантомкама руши по центру Београда. То, наравно, није. Није ако судски спорови трају деценијама. Није ако се на многе друге начине показује да је Србија, нажалост, још увек земља у транзицији, која не иде ни динамиком, ни у добром смеру на ваљан начин.

Према томе, слажем се, и хвала на цитату претходном говорнику – „извези или умри“, у привредном смислу. Значи, извоз је нешто где ми треба да се окренемо, а не да крпимо рупе тамо где су те рупе огромне већ деценијама. Петрохемија Панчево је застарела...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, посланиче.

Није баш било у реплици, али хајде.

Реч има народни посланик Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Поштовани министри, колеге посланици, хтела сам да кажем да до 2006. године није било потребе за субвенцијама, јер је уплаћено у буџет 4,2 милијарде евра. Према томе, субвенције нису биле потребне тада.

Са друге стране, данас и последњих година субвенције су потребне да би се повећала конкурентна предност Србије за прилив страних директних инвестиција, да би Србија остварила раст и развој.

На Одбору за финансије смо чули од министра финансија да треба да причамо о хетерогености субвенција, да су многе, по свој прилици, застареле по принципу давања, али да због тога многе које иду у циљу развоја предузетништва и развоја прерађивачке индустрије, као што је пример пољопривреде, треба да буду можда и веће. Стога је нама у Парламенту потребно да разговарамо о начину на који субвенције треба давати у будућности.

Тако да овај амандман сада не треба прихватити, али треба разговарати на један нов, потпуно нов начин о њему. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Владимир Маринковић.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Слажем се, наравно, и добро је када једна земља може да привуче пуно инвестиција без субвенција, али ћу само подсетити да је то било потпуно једно друго време. У том времену, за само неколико година, у Републику Србију ушло је само бесповратних средстава и бесповратне помоћи у вредности од неколико милијарди евра, за које крајњи резултат, док су функционисале те владе, не знамо. Не знамо шта је био крајњи производ и са великим субвенцијама и са Србијом, која је тада имала један велики рејтинг и била једна нада у региону да ће на брз и динамичан начин моћи да се трансформише, заврши транзицију и постане модерна земља.

Наравно, то нашој Србији припада, али ћете се сложити са мном да у томе нисмо успели, нажалост, да се време променило, да је прошло 10 година, да још увек у неким земљама ЕУ има рецесије. Хвала богу, Србија није у рецесији. Ми се боримо на свој начин и мислим да без ових субвенција не бисмо могли да будемо конкурентни на тржишту и да не можемо да правимо поређење између времена 2001/2002. године и сада, 2015. године.

А о томе на каквом је Србија путу када је у питању економија, када је у питању демократија, када је у питању њена политика, јавне политике, говори то што ми у овом месецу, уз пуну подршку Немачке, уз пуну подршку Аустрије, Европске уније, отварамо још три поглавља. Идемо јасно ка циљу, ка пуноправном чланству у ЕУ и постајемо засигурно једна од најјачих економских земаља у овом региону. Мислим да ће овај буџет допринети томе.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, потрошили сте време.

(Зоран Живковић: Реплика.)

Нема реплике.

(Зоран Живковић: Сурови сте.)

Да, страшно сам сурова, нарочито према вама.

Реч има народни посланик Милија Милетић, по амандману.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се.

Уважена председнице, мислим да овај амандман не треба прихватити, баш из разлога што морамо имати могућност да помогнемо запошљавање људи у свим деловима наше земље Србије, са акцентом, нормално, на југоисточној Србији, где су потребне и веће субвенције за издвајање, да запослимо људе и да обезбедимо радна места.

Што се тиче пољопривреде, у пољопривреду морамо издвајати више ових субвенција, али подржавам буџет који је предложила Влада јер мислим да је буџет домаћински, одговорни буџет. Кроз овај буџет помажемо, овај буџет јесте као једно домаћинство. Наш домаћин јесте премијер Владе. Ово је буџет домаћински и мислим да сви ми треба да га

подржимо, а овај амандман да одбацимо. Из разлога што, у претходном периоду, када су продаване фирме које су градили наши очеви, наши дедови, те фирме су продате у време приватизације која је била катастрофална. Када је пуњен буџет, тај новац није трошен наменски и тада није било ни потребе за субвенцијама.

Према томе, сада овај буџет јесте домаћински и развојни, и инвестициони, и размишља за све, кажем – као једно домаћинство, где се мисли за породицу, где се мисли за здравље деце, где се мисли да деца могу да уче или морају да уче, где се мисли за добре комшије. И нормално, ја ћу гласати против овог амандмана, али гласаћу за буџет свим срцем – зато што вам је буџет одличан, зато што је инвестициони, зато што се више издваја за пољопривреду и волео бих да чак буде акценат у једном делу, а то је онај део што је конкретно за демографију.

Ја долазим из општине која јесте најлепша општина у Србији, али је трећа општина по старости. Према томе, министарство без портфеља које води госпођа Славица Ђукић Дејановић јесте нешто ново што је наша влада и наш премијер одвојио у буџету и мислим да је то потребно да на најбољи начин решимо проблеме демографије, да улажемо у младост, да улажемо у привреду, да улажемо у пољопривреду. Без јаке привреде и пољопривреде нема нам ни развоја наше земље Србије. Још једном позивам све да не гласамо за овај амандман.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Саша Радуловић, изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Субвенције су један изузетно лош начин да се подстиче привреда. Не постоје никакве анализе које су код нас урађене које говоре о томе колико и да ли је уопште било која субвенција која је давана подстакла привредни раст.

Субвенција је поклон. Када не урадите ништа у друштву, онда покушавате да објасните грађанима како морате да плаћате некога да дође у Србију и отвара радна места – па на пример кинески инвеститор у Обреновцу треба да добије преко 27.000 евра по радном месту, које треба грађанима да плаћа 200 евра.

То је нешто потпуно несхватљиво. „Истиномер“ је радио причу о овоме и радио анализу. Значи, ми се претварамо у земљу јефтине радне снаге. Грађани то очигледно не разумеју. И ове приче о томе како нам требају радна места, како хоћемо да подстичемо су празне приче док се не покаже да заиста постоји нека веза између поклањања новца и неког привредног раста, са друге стране.

У ствари, највећи инвеститор и подршка привреди је дошла из иностранства у виду пада цене нафте, које су рецимо само у 2014. години помогле домаћој привреди са преко 300 милиона евра. Изгледа да ће и наредне, 2015. и 2016. године, такође имати овакав ефекат.

И други је, наравно, пад каматних стопа на светском тржишту, што је корисно за Србију. То јесте допринело и помогло мало. Међутим, мере као што су субвенције су једна катастрофално погрешна политика. Вођена је 2008. и 2009. године.

Већ знамо за лик и дело бившег министра Млађана Динкића. Александар Вучић је преузео ту политику и она се и даље наставља.

Ово треба зауставити, јер ситуација у којој домаћи произвођач бојлера плаћа порезе, а те порезе онда узме Влада па даје неком страном инвеститору, његовом конкуренту да поред њега отвори фабрику и његову угаси, па то је заиста губитничка перпетуум мобиле економска политика.

Субвенције ваља укинути. Оне ништа не доприносе. У ствари, само нас коштају. И још горе, везане су са корупцијом. Када сам био министар привреде, открили смо да су субвенције даване у то време ишле уз партијски рекет од 30%. Ово су нам сами привредници говорили, којима су партијски кадрови и паразитски систем, који нас у ствари највише кошта, долазили са предлозима – даћемо вам субвенцију ако нам на други начин вратите тај новац. И кривични поступци се воде око овога.

Значи, субвенције су до сада увек биле покриће за корупцију. Њима постајемо земља јефтине радне снаге и ово треба коначно прекинути. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Горан Ковачевић.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, када је „Истиномер“ мера економске теорије, економске праксе, онда је то велика разлика између нас из СНС-а и вас, где год да сте.

Не желим уопште да потцењујем ниједног посланика Народне скупштине, зато што не морају сви да знају добро економију, али оне који алудирају на то да су економски експерти, ја бих мало подсетио.

Проблем субвенција је суштинско питање које дели економску теорију од 1900. године. До 1900. године није постојао тај проблем, сви су сматрали да је класична економска теорија и суштина Сејов закон. Онда је под притиском економских проблема кренуло инвестирање, односно субвенције различитих држава и то се теоретски заокружило негде доношењем Кејнсове опште теорије камате и новца. Значи, Кејнс је први који је у економској теорији потврдио да постоји могућност инвестирања, односно интервенције у држави.

После тога је Милтон Фридман, који је био потпуно против Кејнса, претпостављао да сте читали, урадио анализу инвестирања државе у привреду на чувеном мултипликованом моделу, где је утврдио, да вас подучим мало, да на сто долара које држава инвестира не постоји ниједан доказ који показује да се из привреде неће вратити најмање сто долара. Значи нема шансе да су субвенције државе које се инвестирају у привреду губитак, каже Милтон Фридман, нобеловац. Можда ви знате више.

Дакле, ако држава може да инвестира, у мултипликативној варијанти јој се враћа сто долара минимум. Милтон Фридман каже да је вероватно ефекат повраћаја средстава која држава инвестира кроз различите области већи.

Шта је овде проблем? Овде је проблем што данас можемо да прихватамо различите економске теорије. Ако мене лично питате, и ја више нагињем Милтону Фридману и Хајеку, али је суштина да данас свет не функционише на либералним принципима.

И када ова десна страна пљује по неолиберализму, главни заступници, у суштини, идеја неолиберализма у Србији јесу десна страна. Можда они то раде несвесно.

(Зоран Живковић: Признајем.)

Не кажем за вас, није ништа спорно, али за појединце који су главни заступници, критикујући СНС потпуно бесмислено.

У условима када данас све европске земље, без обзира на то да ли су развијене или неразвијене, све балканске земље, без обзира на то да ли развијене или неразвијене, готово све земље у свету прелазе на економску политику која више одговара Кејнсу, односно директним инвестицијама, која је потпуно различита од онога што смо имали пре десетак-двадесет година, нема механизма који оставља Влади Републике Србије да може да привуче страног инвеститора у тренутку када имате валутне сукобе, огромну количину капитала који се инвестира на глобалном тржишту, сем да понудите један облик каквог год интервенционизма, протекционизма да бисте привукли стране инвеститоре. И тачка.

Можете да се сложите и не сложите. Можете да укинете субвенције, али у том тренутку нећете имати раст БДП-а, нећете имати нови ниво запошљавања у страним и домаћим великим компанијама, при чему је неспорно да су мала и средња предузећа суштина раста и развоја једне нације. Али у овом тренутку, на овом нивоу који смо достигли, Србија мора да инвестира. И да ово не ради, да ово није добро за Србију, резултати у претходне две године не би били овакви. Не би дошло до раста БДП-а, јер највећи раст БДП-а управо долази, и највећи извоз, из компанија које су стране и којима је Србија на неки начин помогла да дође овде. Не би долазило до раста нивоа запослености, а он је свакако већи.

Дакле, мењати политику која даје резултате у условима у којима је глобално прихватљиво такво понашање, зато што желите да нанесете политичку штету својим политичким противницима, потпуно је бесмислено. Можемо да говоримо о чему год, али субвенције су, у условима нормалног функционисања економије, данас примерена ствар и оне доводе до раста БДП-а без обзира на то шта ми о томе мислили.

ПРЕДСЕДНИК: Посланик Александар Стевановић.

АЛЕКСАНДАР СТЕВАНОВИЋ: Мени је изузетно драго да је колега цитирао некакву теорију и да се бавимо некаквим садржајем. Можемо се сагласити око тога или не, али ако се на сто уложених средстава од стране државе у субвенције или било које друго државно улагање врати минимум сто, а неки очекују више, зашто онда не уложимо цео буџет у субвенције? Зашто се не задужимо по никад повољнијим условима и све то уложимо у субвенције? Ако је то толико сигурно и толико добро, нема разлога да се задржимо на овоме што имамо сада.

ПРЕДСЕДНИК: Горан Ковачевић тражи... реплику?

Молим кратко само.

(Зоран Живковић: Кад га је поменуо?)

Вас нико не спомиње. Њему је рекао „некакву теорију“.

Да му не дам?

Ево, не да опозиција да вам дам реплику.

Ко га је споменуо? Па Александар Стевановић, али ако ви кажете... Ево да се сложимо да опозиција не да реплику. Слажем се. Да нико није споменуо претходног говорника који је наводио некакве теорије. Ето, ако сматрате да то није ништа, онда у реду, али имамо исте критеријуме.

На члан 1. амандман је поднела посланица Гордана Чомић.

Да ли желите реч?

(Саша Радуловић: По амандману.)

А и ви по амандману?

(Саша Радуловић: Да, и ја.)

А можете ли мало брже да реагујете, да могу да пратим седницу? Ако можете.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Значи, већ пет минута ми је укључено ово овде, тако да ови ваши коментари су стварно непримерени.

Што се тиче ових економских теорија о Кејнсу и Фридману, ми овде говоримо о субвенцијама. Субвенције и државна улагања су две различите ствари. Субвенција је поклон, а државно улагање је државно улагање. Поклон и улагање су две различите ствари.

Друга ствар што се Фридмана тиче, имам само једну анегдоту да испричам за Фридмана, иде врло слично овоме што је Александар Стевановић испричао.

Кад је пролазио поред пута где су лопатама градили ауто-пут у једној социјалистичкој држави, да не помињем којој, Фридман је питао што користе лопате а не механизацију, а они су му рекли – па зато што то постиже пуну упосленост. А онда је Фридман питао – што им не дате кашичице?

Значи у истом случају питање је – ако је то тако добро са субвенцијама па 84 милијарде ваља поклонити некоме, па зашто не 160

милијарди? Зашто да се не задужимо за све паре и све сјуримо на то? Зашто тако нешто не урадимо? Јер то би вам онда била, по вама, економска политика. Ово, наравно, нема никаквог смисла. Перпетуум мобиле није измишљен и не постоји. Ова економска политика се може најбоље назвати тим именом. Значи, иста је као Динкићева перпетуум мобиле економија. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Горан Ковачевић.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Моје је задовољство да браним ставове СНС-а, у ствари да браним не ону теорију коју је овде рекао Горан Ковачевић, него цењени колега Милтон Фридман. Значи, ако узмете па прочитате.. Нисам ја то рекао, мултипликатор сто није теорија Горана Ковачевића него...

Експерти сте за економију, ваљда сте прочитали основне ствари. Критика Милтона Фридмана Кејнсове теорије која је суштина проблема субвенција државе, односно како год да зовете – поклони, интервенционизам, субвенција – базира се на мултипликатору сто, где је колега Милтон Фридман, који је критиковао Кејнса, рекао, и ја то вама кажем, да основна ствар јесте да немате доказ да вам се, када поклањате, шта год, у привреду, то не враћа барем у истом износу као што вам се враћа када улажете.

А што се тиче различитих пословица које је Кејнс рекао, постоји једна пословица која мислим да вама у овом тренутку много више одговара, а она каже да, када се бавите економијом и то радите лоше, не поштујући правила, а и политика је иста ствар, онда ђаво увек дође по своје. Само што, каже Кејнс, ђаво увек дође пре него што мислите.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Саша Радуловић, по амандману.

САША РАДУЛОВИЋ: Слажем се с колегом, ђаво ће доћи врло брзо, већ у априлу. А што се тиче овога, поново, око Фридмана и Кејнса, да поновим, колега, разумећете можда други пут – субвенција је једно, то је поклон, а инвестиција државе је нешто сасвим друго.

Молио бих колегу, пошто је прочитао све те књиге, да каже тачно на коју књигу Милтона Фридмана мисли, и у ком делу, па ћемо потражити то о чему он говори. Значи, кажите нам тачно о којој књизи Милтона Фридмана говорите и шта је тачно тамо рекао. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Расправа о Фридману и Кејнсу свакако заслужује пажњу, али идемо даље. Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела посланица Гордана Чомић.

Да ли неко жели реч?

(Александра Јерков: Да.)

Ви нисте предлагач, али од групе.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Не, од овлашћеног.

ПРЕДСЕДНИК: Овлашћеног?

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Шеф ме је овластио...

ПРЕДСЕДНИК: Не, ви нисте овлашћени до почетка расправе, знате Пословник.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: А то само за СНС важи?

ПРЕДСЕДНИК: Извињавам се, хајде да не будемо као на пијаци.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Ви можете да мењате овлашћене у току расправе. Демократска странка не може или о чему се ради?

ПРЕДСЕДНИК: Ко је променио овде овлашћеног?

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Примењујете другачија правила.

ПРЕДСЕДНИК: Посланице, хоћете ли да говорите или не?

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Наравно да хоћу.

ПРЕДСЕДНИК: Ваша намера да се свађате сваки пут кад примењујем Пословник је невероватна.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Председнице, управо вам говорим да хоћу да говорим и користим време овлашћеног.

ПРЕДСЕДНИК: Али прво да кажете нешто у јавности што није истина, то вам је намера. Ви сте такав тип човека, али није проблем никакав.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Није истина. То какав сам ја човек а какав сте ви човек...

ПРЕДСЕДНИК: Морате се прво пријавити, наравно.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Смешно је.

ПРЕДСЕДНИК: Јесте смешно, ал' некако не знам да вам дам реч без пријаве. Врло духовито, да.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Смешно је, зато што сам имала реч па сте ми одузели и говорите ми да се пријавим. То је врло смешно.

Наиме, колегиница Гордана Чомић је овим амандманом предложила да се милијарду динара више уложи у Фонд за младе таленте. Ми имамо неколико начина где предлажемо да се те паре пронађу у буџету. Она је овде конкретно предложила да се одузме од железница, међутим, једна од ствари где се исто тако тих милијарду динара може наћи јесте и онај фонд за који вас критикује Фискални савет. То је управо фонд за приватне фирме ваших пословних партнера, којима ви без реда, без критеријума, без процене и без правила дајете 11 милијарди динара да бисте куповали инвестиције на којима грађани Србије раде за 200 евра, стоје 15 сати за траком и носе пелене.

То је, заправо, вредносно опредељење какво ми друштво желимо да имамо. О томе је говорио наш заменик шефа Балша Божовић, па сте хтели да га линчујете овде. То је било пре него што сте га избацили из Скупштине, када је затражио да се оградите о понашање Маријана

Ристичевића. То је питање да ли ми желимо да градимо друштво знања или желимо да градимо друштво у ком наши грађани, попут робова, 15 сати стоје за траком, носе пелене, клањају се послодавцима. Ви све то представљате као инвестицију, иако су грађани Републике Србије та своја радна места купили кроз буџет.

Ми предлажемо да се уложи милијарду динара за оне људе који су најбољи ученици у Србији, за оне који су најбољи студенти у Србији, за оне који су најбољи постдипломци у Србији, а ваша идеја је да се милијарду динара уложи у куповину радних места на којима људи раде за 180 евра и 15 сати стоје за траком.

Ви кажете, господине Вујовићу, да овај амандман није могућ, да није технички исправан. Ако није исправан, ми ћемо урадити исправку. Знате да је могуће да народни посланици направе исправку амандмана све до момента док се о том амандману не буде гласало. Дајте да створимо друштво знања, дајте да улажемо у младе таленте, немојте да улажемо у фирме које запошљавају људе за 180 евра, јер то нису инвестиције, то су купљена радна места, а купљена су новцем грађана Србије. Фискални савет каже да се не зна на шта се те паре троше. Ви сте само збирно дали списак фирми које ће добити 11 милијарди динара.

Предлажемо да се, уместо тога, уложи у младе таленте. Дајте да стварамо мислеће грађане, а не да стварамо оне који ће, приморани, прихватати послове од 180 евра, носити пелене и стајати за траком 15 сати дневно, и то све због тога да би се представило како, боже мој, имамо некакве инвестиције. Ви се љутите када ми кажемо да је то друштво робова. Хајде, ви реците како се зове то када неко 15 сати стоји за траком и носи пелене, нема никаква права и добија за то 20.000 динара? Ви реците како се то зове и ви реците да ли је то Србија коју желите да направите?

Само ћу председници Гојковић, уколико ми дозволи да јој приђем, предати овлашћење којим је СНС мењала овлашћеног у току расправе приликом једне тачке дневног реда, пошто ме је оптужила да лажем. Просто да знате да се у Скупштини све бележи, постоје докази и види се да оно што је дозвољено СНС-у другим странкама у Скупштини није дозвољено.

ПРЕДСЕДНИК: Само ми предајте, јер је та тачка дневног реда у току. А колико видим, Горан Ћирић, жив и здрав, седи у сали. Тако да не знам, то је ваш неки проблем, зашто га мењате усред расправе. Да, то јесте стварно ваш проблем, очигледно.

(Горан Ћирић: Реплика.)

Не, не можете. Па не, немате коме да реплицирате.

Министар Вујовић има реч.

(Горан Ћирић: Поменут сам.)

Хвала вам, посланиче. Ја хоћу да вам поновим само, кад сам рекла... Не, мора све да уђе у записник. Ја више нећу извртање истине на конференцијама за штампу.

Када сам изговорила: „немате коме да реплицирате“, посланик Јешић је рекао: „и ту сте у праву“. И ја желим да то уђе у записник, да се зна све у јавности, како изгледа вођење седнице у овом парламенту, где ја седим, покушавам да водим седницу, а онда посланици иду на конференцију за штампу и тврде да не омаловажавају и не вређају председника.

Изволите, министре, извињавам се.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Хвала лепо.

Говоримо о амандману бр. 8, који је поднела посланица Гордана Чомић. С вашом дискусијом могу да се сложим, сви смо за друштво знања и ту се потпуно слажемо. Сви смо за то да се подржавају млади таленти.

У буџет је стављено оно што је одговарајуће министарство сматрало да је потребно и да може да се реализује у оквирима и капацитетима које имамо. Имамо паралелно неколико иницијатива које се тиме баве. Спремни смо да, ево ја то одговорно тврдим, ако они, по критеријумима које имају, могу да лоцирају више средстава, ту средства неће бити проблем.

Оно у чему се не слажемо, то је да то морамо да радимо по правилима и да морамо да дискутујемо о амандману на члан који се предлаже.

Ваша колегиница Чомић је предложила измену субвенција не говорећи о субвенцијама у привреди, него само предлажући да се смање субвенције за железницу за једну милијарду и повећају субвенције, односно линија за подршку младим талентима.

То има две мањкавости. Једно је што у посебном делу буџета нема образложења како то да се уради. Значи, овде је написано у сумарном делу, и ово је генерална примедба на све амандмане – ако у сумарном делу нешто мењате, морате да предложите где да се мења и у основном делу – значи, у члану 8.

Друго, мој одговор на члан 8. је био да тамо министарство одређује који капацитет имамо да нешто реализујемо, није питање само бацање пара.

И треће, јако важно, овде код железница смо, и то је господин Живковић већ рекао да би желео да се смање субвенције и ми смо субвенције у железницама... Има један део који је капитални... Значи, наше субвенције су хетерогеног карактера. Ту је 11 милијарди предвиђено за субвенције и то су субвенције за плате и за инфраструктуру. Нема субвенција за карго и ту се понашамо у складу са вишегодишњим програмом реструктурирања и модернизације железница, али имамо

субвенције предвиђене за путнички саобраћај и квотни део плата који се на то односи. То раде све земље у Европи.

Да ли се то ради ефикасно или не, то треба да процењују људи који раде конкретне пројекте. Имамо два пројекта код „Железница“, један је структурни пројекат, други је онај који се односи на конкретне техничке ствари, и у оквиру тих пројеката можемо да разговарамо о детаљима.

Онај део овде који је капитални, то је део учешћа у коришћењу тзв. руског кредита, који се сад продужава и који омогућава железницама да наставе модернизацију. Ту је 4,8-4,9 милијарди предвиђено. Ако бисмо то смањили, онда не бисмо могли да испоштујемо свој део, не бисмо могли да користимо кредит где је остало око 600 милиона неупотребљених средстава, које можемо да искористимо за недостајуће делове пруге Београд – Нови Сад, за недостајуће мостове, делове инфраструктуре, тунел кроз Фрушку гору итд.

То је све што сам хтео да кажем на ову тему. Хвала лепо.

(Зоран Красић: Претерао је минут, одбијте му време.)

ПРЕДСЕДНИК: Хоћу, хоћу, од укупног времена, не брините ништа. То не радим ја, то раде службе, ја само имам екран испред себе, ништа више.

На члан 1. амандман је поднео посланик Горан Ћирић. Изволите, посланиче.

ГОРАН ЋИРИЋ: Поштована председнице, надам се да сте се уверили да сам вам јуче послао допис са овлашћењем госпођице Јерков; она је заиста говорила истину. Не знам како то до вас није дошло, али адекватно ономе што је својевремено и шеф посланичке групе већине вама послао и ви прихватили такво овлашћење, надам се да ћете имати истоветан став.

ПРЕДСЕДНИК: Члан 39. бих вас молила да узмете у обзир – до отварања претреса о тој тачки дневног реда.

ГОРАН ЋИРИЋ: Добро, користићу два минута као предлагач амандмана и остало време ћу користити као шеф Посланичког клуба Демократске странке.

Суштина овог амандмана који сам поднео је нешто о чему смо разговарали и у расправи када је била присутна читава влада и председник Владе. Ради се о бесплатним оброцима за ђаке основних и средњих школа у Србији. Мислим да смо способни овде, у овој сали, а надам се да је и Влада способна да, уз помоћ локалних самоуправа остваримо један једноставан циљ. Није превелики. Ја заиста мислим да није превелики да бисмо остварили нешто у шта, сигуран сам, сви верујемо овде, а то је покушај да будемо праведни у редистрибуцији неког богатства које се ствара у Србији.

Суштина овог амандмана конкретно је да се скине шест милијарди са раздела субвенција, предлог је био да се скине шест милијарди са раздела субвенција јавним предузећима, и да се тих шест

милијарди припише ученичком стандарду, разделу ученичког стандарда, који ће касније разрадити и Министарство просвете уз све стручне службе које би требало да стреме том циљу.

Због чега говорим о томе? Ми овде имамо заиста тест, и позивам колегинице и колеге посланике да подрже овај амандман; очигледно нисмо добили подршку Владе. Премијер је дао налог својим министрима и својим стручним службама да нађу начина, јер, рекао сам, уколико је проблем само део узимања из субвенција, дајте, нађите неки начин. Сигуран сам да у буџету од хиљада милијарди има простора за шест милијарди за тако важан циљ.

И овог јутра је неко дете гладно отишло у школу.

(Билјана Малушић: Увек је било.)

Увек је било, тако је. Увек је било, али зар немамо прилику да то исправимо? Зар то не би био велики успех свих нас, ове скупштине, ваш успех, министре, успех председника Владе, свих нас, да следеће године исправимо то што је увек било?

Неки од нас старијих памте да су у школи добијали ужину. Мислим да је изузетно важно да кренемо у решење тог проблема. Око циља можемо да се сложимо и можемо да говоримо о техничким детаљима.

Одговор овде је да нису наведени детаљи и начин на који ће се спроводити у појединостима овакав циљ. Али ми смо рекли – изволите, дајте, одвојте тих шест милијарди из субвенција ка јавним предузећима и редистрибуирајте тамо где је најпотребније.

А ту остварујемо и етичке принципе. Има овде многих социјалдемократата и левичара, има оних који су либерали, али шта су принципи? Принципи су да помогнемо оне најслабије, а најслабија су управо та деца која себи не могу да помогну са шест или седам година, до година одрастања и свог пунолетства. Зар је много шест милијарди одвојити, а са друге стране издвајамо 11 милијарди динара неким предузећима у којима имате и приватни капитал, имате и 50% учешћа приватног капитала? И спремни смо да помажемо са двоструко више пара онима који су најјачи, онима који су моћни, и јавним предузећима која могу да буду ефикаснија, али нисмо спремни да шест милијарди издвојимо за оне који су најслабији. Једноставна је логика.

Позивам вас, нека то буде ваш амандман и рекао сам – није важно, ДС га је поднела, ја сам га потписао, радили смо на томе, одустаћемо од тог свог потписа, али нађите решење.

Шта је даље предлог око ефеката ове и овакве одлуке поред тог великог хуманог циља? Да децу макар у том периоду учинимо једнаким, да имају подједнаку мотивацију за учење, да не понесу са собом горчину тих разлика, чак до тог нивоа да неко има а неко нема за доручак. Делује као демагошка прича, али није, верујте. И сами то знате. Мислим да можемо да урадимо то, због тога вас позивам.

Шта то значи даље у ефектима? Ево, ја сам разговарао са људима који, ту је и министар пољопривреде, анализирају рецимо структуру хране која се потроши сада у Нишу. Имам податке да је 70% хране коју користимо увезено, а да се 30% хране производи ту у кругу од 50 километара. Да ли је то одрживост овог друштва? Ми говоримо о буџету не само у бројкама, него о његовој одрживости и о ономе шта остављамо од ове земље. Да бисмо тиме подстакли ту локалну производњу, да бисмо тиме ланце дистрибуције... Висок је циљ који су неке озбиљне земље спроводиле и кроз едукацију и производњу здраве хране. Увођење нових, здравих навика велики је циљ за све нас, али хајде да отворимо ту тему. Циљ овог амандмана је био да отворимо ту тему и због тога и министра, као и све остале министре, и министра финансија, и присутног министра пољопривреде позивам да радимо заједно на томе.

(Зоран Красић: Не да Светска банка.)

Па, недовољно је. Шест милијарди није пуно, заиста није пуно за један такав циљ. Ево, имамо примера. Пошто говоримо о јавним предузећима и говорило се и у делу одговора овде – уколико се скида са субвенција „Железницама“, угрозиће се безбедност железничког саобраћаја. У реду је, могли сте да дате предлог, не мора да се скине шест милијарди са 16 па дође на десет, могло је да се скину ту са оних 11 неке две милијарде и да се скупи довољно средстава да се уради овај посао.

Знам да га није једноставно урадити, али са нашом одлуком овде у буџету, са разделом који ћемо имати у ученичком стандарду, са организацијом свих локалних самоуправа које морају да се укључе у то, јер различита министарства морају да се укључе у то, са ово анализом, са Министарством пољопривреде, са подстицајем, са Министарством здравља – радимо једну велику и важну причу. Мислим да бисмо сви били поносни, сви који седимо у овој сали, када бисмо сутра видели да се то остварује и да ће бити из године у годину квалитетније.

Говорили смо о томе и ви сте, министре, позивали све нас на консензус око неких кључних тема, а око овога заиста не видим да има разлога да бисмо различито размишљали. Хајде да станемо заједно око те једне теме и кажемо – није превише изазовно у финансијском смислу, јер заиста није, у односу на хиљаде милијарди из овог буџета, и да развијемо неспоран циљ у читавом друштву, који ће на више начина ангажовати све сегменте друштва. Макар око неке тачке да се ухватимо. Мислим да око тога можемо да се сложимо и ја вас заиста позивам на то.

Имамо пример. Ево, нисмо говорили о томе, јавна предузећа и добит јавних предузећа. Пре две године смо имали буџет у ком је Народна банка учествовала са четири милијарде динара у буџету из добити. Је ли тако? Онда је 2013. године радила са губитком од четрдесетак милијарди и, ево сада, последње две године, срећом, исказује неку добит. Али ја не видим учешће у тој добити. Ето, само те четири милијарде које смо имали

присутне у буџету пре три године биле би вероватно довољне за почетак реализације овог пројекта, па макар од септембра наредне године ако институције нису спремне да то спроведу од 1. јануара, и вероватно не би ни биле.

Ја вас молим да размишљамо о томе и да не пропуштамо наредну годину, да кренемо у такав пројекат јер је захтеван, јер мислим да има и довољно енергије и довољно знања. Мислим да бисмо ту интегрисали читаво друштво и да бисмо пробудили многе људе из локалних администрација у једном овако важном изазову.

Још једном вас позивам, није важно ко потписује амандман, није важно да ли је то ДС или неки посланик ДС. Изволите, узмите амандман на себе, предложите то и мислим да бисмо заиста били поносни на овакво решење у Скупштини Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем, господине Ћирићу.

Реч има министар Бранислав Недимовић. Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем се, господине председавајући.

Поштовани посланици, желим да укажем на важност ове теме о којој је малопре дискутовано. Захвалан сам на томе што можемо да се сложимо да је ова тема јако важна, пре свега у образовним институцијама.

Да вам кажем само једну ствар, шта смо већ предузели тим поводом. Пошто у Влади Србије радимо све ствари тимски, са министром Шарчевићем и колегиницом Брнабић покренули смо иницијативу за један пројекат који у овом тренутку делује доста оптимистично, али нама је то идеја, да уђемо у институције образовања са пројектима – школско воће и школско млеко.

Зашто је то јако важно? Из простог разлога да бисмо све ствари које личе на неравноправност, бар у образовним институцијама на оном нижем нивоу, у основним школама... могли да кажемо – свако има право на један школски оброк. Али шта бисмо с тим, још једну ствар, могли да урадимо? Приметио сам у једном делу вашег излагања да сте се осврнули на локалне произвођаче. Нама је исто тако идеја да све то активирамо.

Оно што у овом тренутку представља непознаницу и на чему ћемо радити у првој половини године, да бисмо могли тамо у другој половини године да стигнемо са посебним пројектом за то, јесте анализа логистичког управљања читавим овим пројектом, из простог разлога што је за то неопходна припрема.

Укључићемо и Завод за јавно здравље како бисмо на квалитетан начин могли имати припрему читаве ове ствари. Укључићемо и школе и локалне самоуправе, јер је неопходна синергија свих ових институција да би ово на квалитетан начин могло да заживи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колегинице Јерков, ви сте указали на повреду Пословника?

(Александра Јерков: Не бих да оптерећујем седницу, хтела сам председници нешто, али није ту.)

Захваљујем.

По амандману реч има народна посланица Весна Ракоњац. Изволите.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: Уважени председавајући, поштовани министри, оно што желим да кажем је да амандман у овом облику није прихватљив. Оно што је господин министар изрекао је права ствар. То вам говорим као неко ко је 25 година провео у Заводу за јавно здравље у Крушевцу и знам шта значи добар и квалитетан школски оброк.

Оно што у овом амандману не ваља, то је чињеница да ми пошто-пото желимо да из субвенција пренесемо нешто у потрошњу. Зар родитељи неће бити срећни ако имају радно место, ако тим субвенцијама подстакнемо радно место, да свом детету могу да приуште и више од чаше млека и јабуке у оквиру школског obroка?

Друга ствар, социјална политика ове владе вам је потпуно страна, јер вама је потпуно непознато да су управо школски obroци деце социјално угрожених категорија бесплатни. Постоје категорије и у предшколским и у школским установама у којима су obroци организовани на нивоу школа, постоје јасно прописани нормативи по којима неко плаћа школску ужину или је добија бесплатно. Погледајте то мало, па ће вам онда бити јасније.

А ко је остао и у које време без 400.000 радних места и зашто нам деца иду гладна, а млекари просипају млеко које би неко дете радо попило, питајте себе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реплика, народни посланик Горан Ћирић. Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Хвала.

Говорио сам о етици, говорио сам о правди. Говорио сам о овоме без било каквих оптужби ко је овде крив и да ли је крив. До неког времена смо ми као деца имали те obroке, па је било начина да се то уреди. Питање је да ли смо сада довољно хумано и довољно паметно друштво да знамо да нам је то потребно, и неопходно, у овим условима.

То се не дешава само код нас, очигледно да је огромно раслојавање свуда у свету. Са великим и високим технолошким напретком очигледно је да богати постају још богатији, сиромашни постају још сиромашнији и да тај несклад постаје неподношљив. То чини друштво неодрживим. Ми морамо да читамо оно што се дешава у друштву. Можемо да говоримо о сјајном буџету, који има само 1,7 % дефицита, али морамо да размишљамо о одрживости тог буџета и о одрживости друштва које треба да реализује тај буџет и да га на неки начин учини дугорочним.

О томе се ради. Морамо да тражимо та решења. Морамо да нађемо та решења. Ја мислим да је то заиста неспоран циљ. А ово што кажете „па није реално почети од 1. јануара“, ја сам и министру рекао да није реално почети од 1. јануара. Али треба планирати и, ако ми стално одлажемо то решење, а слажемо се да је потребно, хајмо да планирамо средства од 1. септембра наредне године, а да тих девет месеци искористимо за организацију. И да кажемо – да, ми ћемо спроводити тај програм и план који су министарства преузела на себе и реализоваћемо једну високу идеју. Али за то нам је потребно да сада донесемо одлуку и у разделу релоцирамо нека средства која су много кориснија на овој страни него на тој другој. Нико неће изгубити за толики део средстава.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ћирићу.

Реч има народна посланица Весна Ракоњац, реплика. Изволите.

ВЕСНА РАКОЊАЦ: Хвала.

Ја сам дете које је живело и школовало се у комунистичко време. Никад ужина није била бесплатна. Не знам по ком основу сте ви добијали бесплатну ужину. То је једно.

Друго, ако се сећате „Невене“ из Лесковца, они су имали и вртић за своје запослене. А шта сте ви направили са 24 и много више приватизација? Накнадна памет је најбоља, ја то знам, али није добро из субвенција улагати у потрошњу. Ово треба да буде на реалним основама, на реалним изворима, из прихода који иду из доприноса оних који зарађују, а ми то управо желимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић, по амандману. Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици, не сумњајући у добру намеру уваженог колеге о обезбеђивању ужина у школама, пре свега за децу из социјално угрожених категорија, морам да споменем само једну ствар, да се не би створила погрешна слика.

Деца у Србији из социјално угрожених категорија која су у школском систему и те како имају могућност да добију бесплатну ужину. Уколико погледате, члан 111. Закона о социјалној заштити и члан 160. Закона о основама система образовања и васпитања омогућавају локалним самоуправама да одлуком о проширеним правима у области социјалне заштите обезбеде и ту врсту помоћи. Знамо да је већина локалних самоуправа у Србији ту помоћ већ обезбедила.

Да не бисмо створили слику да деца у школском систему у Србији гладују, то просто није истина. Да не наводимо могућност да кроз програме народне кухиње које финансира Министарство за рад, запошљавање и борачка и социјална питања и те како тај део популације добија помоћ. И у Предлогу буџета који је пред нама предвиђена су увећана

средства која се тичу директне помоћи корисницима социјалних услуга у систему социјалне заштите. Просто да одагнамо такву једну могућност и један привид, где се покушава створити слика да су, боже мој, деца у Србији у школском систему гладна. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радослав Милојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Радослав Милојичић. Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, Демократској странци је живот на првом месту и зато посланичка група Демократске странке сматра да су средства која су опредељена овим буџетом Фонду за младе таленте изузетно ниска. Зато је Демократска странка предложила амандман да се увећају средства Фонда за младе таленте.

Нажалост, 55.000 људи је током 2015. године напустило земљу. Педесет пет хиљада младих и талентованих лидера је напустило земљу и сигуран сам да је то катастрофалан резултат. И то је резултат политике Српске напредне странке.

(Александар Марковић: Нисмо имали ту срећу да је и ви напустите.)

Можете ви, господине Марковићу, да климате главом колико год хоћете, вама је лепо, на Врачару сте на власти...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нема потребе да се директно обраћате. Изволите.

(Александар Марковић: Реплика.)

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Молим вас да ми не добацују.

Говорим о заиста озбиљном амандману и молим вас да прихватите овај амандман. Надам се да је овај амандман добар и да одговара политици свих грађана који су напустили земљу, у нади да ће се ти грађани вратити у нашу земљу.

Имамо податак – овај буџет представља једну реалност Србије, а другу реалност Србије представља то како грађани живе – имамо младу, талентовану, озбиљну и образовану девојку Станиславу Вукићевић, која је завршила фармацију. Завршила је у року, имала је најбоље оцене на факултету. Та девојка две године није могла да нађе посао у Србији, у Србији где посао добијају само послушници СНС-а. Та девојка је, нажалост, данас на Малти и ради као кафе-куварица у једном хотелу. Девојка која је завршила фармацију са најбољим оценама. О тој политици, тој погубној политици СНС-а према грађанима Србије, а о сјајној политици за чланове СНС-а говори ДС и увек ћемо се борити против такве погубне политике. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Александар Марковић, реплика. Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Уважени министри, поштоване колеге, даме и господо народни посланици, иако је реплика у питању – користићу два минута реплике, дакле не од времена СНС-а – морам да кажем да ми је драго што је претходни говорник, предлагач амандмана, својим амандманом илустровао своје знање, тј. незнање о буџету и буџетском систему.

Позвао бих се на образложење које је Влада у свом мишљењу дала. Амандман се не прихвата из разлога што није у складу са чланом 28. Закона о буџетском систему, којим је утврђено да се буџет састоји из општег и посебног дела који су међусобно усаглашени према врстама расхода. То претходни говорник није знао, очигледно. У општем делу буџета исказују се збирно расходи по врстама, док су у посебном делу буџета ови расходи разврстани по корисницима. Надам се да је читањем овог образложења предлагач амандмана научио нешто о буџету.

Како да вам кажем, без обзира на то што је малопре испољио незнање о буџету, у прошлости је имао прилика да испољи једно друго знање о буџету, а то је, нажалост, знање како да се злоупотреби буџет. У неколико наврата показао је и на делу како се злоупотребљава буџет, конкретно у случају његове општине, општине из које долази, а то је Смедеревска Паланка. Рецимо, имамо пример како су злоупотребили тај исти буџет за 14 милиона динара, он и председник његове странке. То не тврдим ја, то тврди Центар за истраживање корупције, који је објавио и доказе како су жути Кена и Шулe оштетили буџет у Смедеревској Паланци за 14 милиона динара, како су купили зграду, па су после продали зграду, где је разлика завршила.

(Председавајући: Захваљујем, господине Марковићу.)

Четрнаест милиона динара је оштећен буџет Смедеревске Паланке.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има најпре представник предлагача, министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Молим вас само за минут пажње.

Значи, ово је један у низу амандмана где ја суштински разумем намеру предлагача, а то је да се појачају, у овом конкретном случају да се више средстава определи за Фонд за младе таленте, за ученички стандард итд. Имамо читав низ предлога који имају здраву...

Може, све су то добри предлози, само ми не можемо да разматрамо, а камоли усвајамо предлоге који технички нису коректни. Значи, колега, морају да буду усклађени са чланом 28. Закона о буџетском систему, под један.

Ја бих додао још једну сугестију са моје стране. Не знам како то да организујемо у раду Скупштине убудуће, а то је да предлози морају да буду проверени са одговарајућим министарствима. Другим речима, није довољно само одредити средства, потребно је да постоји капацитет организације и способност Министарства да одговарајућим програмима то реализује.

Према томе, не желим да будем погрешно схваћен, ово су одличне идеје, све ово што је речено. Једна добра идеја је преиспитати све субвенције. Прихватам питање, мислим да је питање јако озбиљно. Друго питање, значи имамо неке елементе на страни трошења који треба да подигну наш капацитет и ефикасност система образовања и подржавања ученика. Поготово ако желимо да реформишемо систем образовања, онда је јако важно да деца не буду у том систему оштећена на било који начин, да имају све што су претпоставке доброг учења.

То све треба да подржимо, али, нажалост, ми технички не можемо да разматрамо, а камоли прихватамо ове идеје. Ја могу да се распитам, да видимо можемо ли на други начин, амандманима Владе, амандманима на Одбору, да нешто покушамо од тога да усвојимо, а да притом останемо у габаритима буџета који имамо и у техничким правилима које имамо. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Вујовићу.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Реплика, је ли тако, господине Милојичићу? Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, господине министре, што сте у свом излагању рекли да је овај амандман добар. Због техничких разлога Фонд за младе таленте ће остати без средстава. Надам се да ћемо, можда и заједничком сарадњом, пронаћи како да та средства повећамо Фонду за младе таленте како не бисмо имали одлив мозга.

Међутим, претходни колега посланик може да говори о Смедеревској Паланци и може да говори о чему год хоће, али СНС је већ пет година на власти. И после пет година владавине СНС-а имамо ситуацију да се у Младеновцу моле родитељи који доводе децу, због високе температуре, да са собом понесу сируп или таблете, јер то дом здравља нема.

Имамо после пет година ситуацију да не постоји фабрика авио-делова коју је премијер обећао. Имамо после пет година владавине СНС-а да Мерцедес никада није угледао светлост дана. Али су зато светлост дана угледали корупционашки уговори криминалца Звонка Веселиновића, за којег немате политички кредибилитет и храброст да га ухапсите. Светлост дана није ухватила ни фабрика чипова од четири милијарде евра.

Овај буџет је добар само за СНС, али грађани Србије једва састављају крај с крајем, а 50.000 деце свакога дана је гладно у школама,

као што је говорио господин Ћирић. О томе треба да размишљате, а не да даље наставите с уништавањем Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Народни посланик Александар Марковић, реплика. Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Наш народ има изреку „Хоће језик истину“, када понекад и несвесно ипак кажете оно што желите. Тако смо пре неки дан имали прилику да чујемо, од претходног говорника, о закону о буџету за наредну годину, и „да ће ДС као државотворна и одговорна странка, већ 27 година са јасним правцем и циљем деловања, увек похвалити оно што је лоше“. Ја верујем да је то можда био лапсус, али како народ каже – „хоће језик истину“. Дакле, ДС у свакој прилици, на сваком месту демонстрира да је то ипак тачно, да подржава свих тих 20 година оно што је лоше за Србију.

Само још једна ствар. Немам амбицију да с њим расправљам о буџету. Он је на најбољи могући начин показао свој однос према буџету и знам да њега не занима ни консолидација, да њега не занима ни заустављање јавног дуга, јер док су вршили власт у тој општини, он и његова странка, управо су оставили, како смо и чули, милијарде динара дуга. Дакле, да су сваки дан не знам колику цифру трошили, не би успели толико да задуже Смедеревску Паланку. Сад само морам да поставим питање ко ће да плати то и да га подсетим да још није отишао да плати струју – ни струју, ни воду, ни све оне дугове који су остали после њега. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ћирићу, добићете реч, али имамо одређени редослед. Добићете реч.

(Горан Ћирић: Реплика на помињање странке.)

Ако ми дозволите, ја бих наставио да водим седницу једним нормалним током, како смо имали досада. Молим вас да седнете.

Све је у реду, али молим вас најпре да седнете. Објаснићу вам. Добићете реч на помињање ДС-а, али непосредно пре тога је господин Милојичић поменуо СНС, па народна посланица Александра Томић као овлашћени представник СНС-а има право на реплику. Изволите.

Реч има народна посланица Александра Томић, а онда ћете ви, господине Ћирићу, добити реч.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Два пута је поменута; по тој логици требало би да имам четири минута реплике на помињање СНС-а, али скратићемо то време, бићемо врло ефикасни.

Треба рећи да ми стварно немамо толико знање да локалне самоуправе оставимо у дугу три милијарде динара, да оставимо грађане мале општине Смедеревска Паланка без струје и воде и са неплаћеним рачунима. Једноставно, онај ко треба да врати у буџет Србије, треба да

врати те три милијарде динара и да преусмери те паре у Фонд за младе таленте, за који тражи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Горан Ћирић. Изволите. Основ јављања реплика, помињање ДС-а.

ГОРАН ЋИРИЋ: Да, поменута је ДС, која показује своју зрелост и кроз ову расправу о буџету, у покушајима да наравно критикујемо оно са чим се не слажемо, и мислимо да је и та критика у функцији сагледавања неког реалног стања у држави и покушај да се нађу решења.

Када критикујемо јавни дуг и повећање јавног дуга од десет милијарди за ових пет буџета који се доносе у Скупштини, или смањење девизних резерви Народне банке Србије за две милијарде, то није критика која треба да се схвати злонамерно, него да се разговара о томе на који начин ћемо поразговарати о предлогу мера у овој скупштини при доношењу сваког следећег буџета, о начину да санирамо те изазове у Србији.

А онда предлажемо и амандманима нека решења, којима у суштини помажемо Влади. Ми на овај начин помажемо Влади. Није то питање да ли ћете ви нама учинити и усвојити наше амандмане, јер ово не радимо због нас самих, нити због ДС-а, него покушавамо да урадимо нешто добро за грађане у Србији.

И, на тему која је поменута, стално помињање Смедеревске Паланке, и министарка државне управе и локалне самоуправе стално је то помињала, зар је то једна једина локална самоуправа у Србији од 175 градова и општина који имају дефицит у буџету, и да ли има највеће проблеме? Па наравно да не. Слажете се са тим да је огроман број локалних самоуправа у огромним финансијским проблемима, али се једино Смедеревска Паланка помиње. Да сте поменули макар нека два града или општине поред Смедеревске Паланке који имају дефицит, разумео бих вашу аргументацију. Погледајте шта се дешава у Крагујевцу, шта се дешава у Нишу. Па видели смо и самог премијера који критикује градоначелника Ниша за педесет милиона евра губитака.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, два минута је прошло.

Настављамо даље.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Мирослав Алексић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Мирослава Алексић. Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, идеја и смисао овог амандмана јесте да пробамо да помогнемо тамо где имамо потенцијала, а то је пре свега пољопривреда. Са друге стране, да смањимо средства за субвенције јавним предузећима, која су и од стране Фискалног савета и у дискусијама од

министра Вујовића практично представљена као нешто што је највећи проблем овог буџета.

Дакле, ми имамо ситуацију да штедимо на свим другим стварима у протекле четири године осим на ономе што је највећи проблем Србије, а то су јавна предузећа, која и даље троше и понашају се бахато, а грађани Србије треба да штеде и надокнађују њихове губитке. Дакле, предлог је да се Министарству пољопривреде за десет милијарди подигне буџет за субвенције, уз уважавање овога што је господин Недимовић рекао, да је буџет повећан за две и по милијарде. То је добро, али сматрам да није довољно и да ће се то многоструко више вратити буџету уколико бисмо више и уложили.

Такође, са позиција осталих субвенција, осталих трансфера и других нетранспарентних ставки, предлажем да се врати барем део одузетих трансфера, односно средстава градовима и општинама која су одузета усвајањем нове измене Закона о финансирању локалних самоуправа. Дакле, три милијарде да се распореди градовима и општинама у Србији, јер су они, заправо, из године у годину све сиромашнији, са све већим и већим надлежностима.

Нешто што морам да прокоментаришем у прилог томе јесте да сам заправо у Билтену јавних финансија, које издаје Министарство финансија, прочитао да је у првих осам месеци 2016. године централна власт остварила дефицит од 5,3 милијарди, а локални ниво суфицит 13,9 милијарди. То је сада заправо доказ да се манипулише подацима и обмањује јавност. Једно смо слушали у расправи, а друго читамо у јавним документима које објављује Министарство финансија.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем.

Желео бих неколико речи да кажем, пошто и у контексту пољопривреде иде предлог кроз овај амандман. Није две и по милијарде повећање, него је повећање буџета 3,32 милијарде, и то је негде око 8,11% више него што је у претходној години.

Оно због чега бих поздравио овакву ствар, да се повећају издвајања за пољопривреду, то је добро, међутим, проблем је са овим амандманом јер он није у складу са законом. То је основни проблем овог амандмана, јер он нема равнотежу у општем и посебном делу; супротан је члану 28. Закона о буџетском систему.

Несумњиво је пољопривреда једна од ствари на којима инсистира Влада Републике Србије и мера наше одлучности је у ствари овај буџет, да ствари крену набоље. И после две године смањивања средстава, у буџету имамо повећања.

Исто тако, део вашег амандмана се односи на јединице локалне самоуправе. Верујем да би све локалне самоуправе биле срећне уколико би

постојала законска могућност да се ово реализује, јер три милијарде динара није мало, то је буџет једне локалне самоуправе која има 100.000 становника. То је озбиљно издвајање.

Међутим, оно што је проблем, немате критеријуме како сте предвидели прерасподелу те три милијарде; то није садржано у посебном делу буџета и то је проблем. Постоје правила игре, правила која је утврдио овај дом Народне скупштине, како се средства издвајају. Лепо је то у причи, али није у складу са законом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Недимовићу.

Господине Алексићу, не видим да сте поменути у негативном контексту... По амандману? Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Господине министре, ви говорите овде о форми, ја говорим о суштини. Уколико желимо нешто да урадимо, наћи ћемо начина. Ми смо имали 24 сата да предложимо амандмане и потпуно је нормално да смо направили одређене пропусте. У том року је требало да прегледамо 1.300 страна.

Што се тиче конкретних предлога за пољопривреду, ја сам вас похвалио јер постоји благи пораст, али сматрам да то није довољно и да Влада треба да штеди на другим местима, а не на 630.000 регистрованих пољопривредних газдинстава у којима ради 1.450.000 људи. Запослени, заправо, свакодневно обављају свој посао у тим газдинствима.

Према томе, ако дате субвенције железници 15 и по милијарди, скоро 16, заправо 15 милијарди и 800 милиона, а дате 30 и нешто милијарди пољопривреди, ја ту не видим некакву логику.

Што се тиче локалних самоуправа, наравно, критеријуме не одређујемо ми, нити је то могао амандман да одреди. То одређује закон, то одређује Влада и, уколико сте желели да надоместите оних 4,8 милијарди које сте узели, то је могло да се, барем једним делом, врати због смањивања дефицита градовима и општинама у Србији. Ја нисам тражио да се све врати, већ само један део тога. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине министре, омогућићу вам реплику, јер сматрам да је важно да одговорите на питање које је поставио господин Алексић.

Изволите. Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Ја бих се захвалио у оном делу који се односи на подршку у делу пољопривреде, код начелне расправе. Али оно што је јако важно рећи у овом тренутку, што се тиче пољопривреде, ми имамо системски приступ ка повећању средстава и то је оно што је наша идеја, и мислим да ћемо имати пун капацитет да у 2017. години ова средства која су опредељена буду и реализована на терену.

Пред нама ће се наћи у наредних неколико дана и посебни закони који се тичу пољопривреде и онда ћемо моћи да разговарамо о конкретним стварима, на који начин планирамо да то имплементирамо. Али

ви сте, колико се ја сећам, дуго правили буџете, тако да не видим разлог да вама 24 сата буде мало времена. Имате ви искуства у том делу, правили сте буџете, онда знате вероватно и како се пишу амандмани.

Наравно, још једном хоћу да кажем да сам приметио, не само код вас него на још неколико места, похвалне речи о пољопривреди. То је ствар која довољно говори о томе да је пољопривреда важна ствар, да је препозната њена улога и, у складу са тим, овај буџет је мера нашег опредељења колико намеравамо да се посветимо том делу друштва.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народна посланица др Санда Рашковић Ивић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђурић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Владимир Ђурић. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала.

Ми смо амандманом на члан 1. Закона о буџету предложили да се додају ставови 7. и 6. који би гласили – сваког квартала, најкасније до десетог дана у месецу који следи претходном кварталу, а за претходни квартал, сваки буџетски корисник дужан је Министарству финансија доставити информацију колико тачно средстава је потрошено из буџета по свим буџетским ставкама; а за сваку буџетску ставку, Министарство је у обавези да на својој интернет страници објави списак свих корисника буџета који су примили средства, износ примљених средстава, као и број и датум уговора који представља основ по ком су средства примљена.

Дакле, ради се о начелу транспарентности у управљању имовином Републике Србије, јавним средствима и, пре свега, начелу транспарентности у трошењу новца пореских обвезника Републике Србије.

Зашто сматрамо да је транспарентност важна? Зато што тајни уговори представљају основ за корупцију и не дају грађанима праву слику о резултатима политика које се спроводе њиховим новцем. Примери тајних уговора су, рецимо, уговор о купопродаји између ЈП НИС и руског „Гаспрома“, где грађани апсолутно немају довољно информација да ли је имовина Републике Србије продата у бесцење или није.

Тајни уговор је, рецимо, и уговор о сарадњи „Јата“ и „Етихада“ из УАЕ. Примера ради, грађани би требало транспарентно да знају да је „Ер Србија“ од државе, дакле од пореских обвезника, добила 2015. године 48,7 милиона евра, два милиона евра половине добити у 2015. години, 70 милиона евра у 2014. години, 1,4 милиона евра половине добити из 2014. године, и да је Аеродром био принуђен да отпише 30,6 милиона долара потраживања од „Ер Србије“. Дакле, то је цена коју су порески обвезници платили да би „Ер Србија“ била профитабилна.

Грађани треба транспарентно да знају да је профитабилност „Ер Србије“ условљена захватањем у њихов џеп. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Овај амандман не можемо да прихватимо због тога што се у другој реченици захтева објављивање информација које су другим законима заштићене као личне.

Супротно је директно члану 74. Закона о платним услугама и буквално противречи том члану, који каже – пословном тајном сматрају се подаци до којих је у току пословања дошао пружалац платних услуга, а односе се на корисника платних услуга, укључујући и податке о његовој личности, као и податке о платној трансакцији, стању и променама на платном рачуну корисника платних услуга.

Оно што је дозвољено, то постоји већ и о томе извештавамо. Значи, морамо да нађемо могућност. И ми смо за то да извештавамо јавност и све кориснике средстава и Парламент о извршењу буџета, али у склопу онога што је законом дозвољено.

Ви имате већ у склопу постојећих извештаја врло детаљне информације о извршењу буџета. Погледајте те информације и покушајте, у складу са законом, да предложите проширење. Овакво проширење, које противречи другим законима, не можемо да прихватимо као амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ђурићу, добили сте одговор на питања која сте поставили. Нисте поменути.

По амандману можете говорити. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: У ставу који смо предложили да буде 7. ми смо навели – не објављују се само информације које су Уставом и законом проглашене тајним.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Душан Павловић.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Ја ћу се наставити делимично на мог претходника. Наиме, ми смо поднели доста амандмана који се тичу увођења транспарентности у трошење буџета, који се тичу трошења новца пореских обвезника, пошто, само бих хтео да подсетим још једанпут, новац који се налази у буџету није новац државе, то је новац пореских обвезника, који се прикупља од њих кроз различите врсте пореза, доприноса итд.

Ја бих запитао следеће – да ли је ове године, када је предлаган буџет, рађена било каква анализа ефеката политике субвенција која се спроводи у Србији већ отприлике десет година? Тако да бисмо, рецимо, могли да знамо, када пише у буџету – за подстицаје за директне инвестиције даје се 1,2 милијарде динара; или, рецимо, одмах испод тога пише – улагања од посебног значаја 11 милијарди динара, да ли постоји било каква анализа која каже шта се дешавало с тим новцем, са сличним количинама, са сличним ресурсима у претходном периоду.

Имамо десет година искуства, десет година политике субвенција коју водимо, а за десет година искуства ни једна једина анализа. Можемо ли да дајемо субвенције и даље? Претпоставимо, како је рекао колега Ковачевић, да су субвенције добре и да је Милтон Фридман заиста рекао да су субвенције добре. Можемо ли да знамо какве ефекте то даје у случају Србије?

Ја не могу да подржим ниједан буџет у ком немам такву врсту анализе и у ком ми неко на реч тражи да радим и да подржим нешто за шта не постоји никаква анализа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има најпре министар, др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Хвала лепо на постављеном питању.

Ми смо својевремено ову област улагања, односно подржавања стимулација, дефинисали Уредбом о улагањима, а после тога и Законом о улагањима, у ком су дефинисани методологија и ширење одговорности, укључивање неколико министара у тај тим који одлучује и ограничавање њихових одлука на стручне предлоге, на основу којих се врши ова стимулација. Значи, урађено је све, у закону и у процедури, да се испоштује оно што је стандард у свим земљама у свету.

Тамо је такође дефинисано и извештавање о ефектима. Ја сам парцијално упознат са тим резултатима и они су доста добри, независно од тога што влада у јавности утисак да се те паре деле околу. Сама чињеница да многи инвеститори морају да враћају, односно да одустају од планираних свота зато што не успевају да испуне врло оштре критеријуме који су постављени, то нам најбоље говори.

Амандман као што сте га ви предложили, нажалост, не можемо да прихватимо у овом облику. Али оно што ја могу да додам списку добрих предлога које сам чуо, то је да ви посебно добијете извештај о реализацији тога, као и извештај ове сада нове агенције РАС, агенције која обједињује регионалне и ове стимулације и да они редовно извештавају Парламент о томе шта је урађено у прошлости, тамо где имамо ефекте, шта се тренутно ради и шта очекујемо у будућности. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, реч има народни посланик Владимир Орлић. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо, наравно да је ово апсолутно неприхватљиво. Господине министре, овде уопште није било речи о било каквој транспарентности, па ни о оном објављивању на интернет странама и о овим стварима о којима смо слушали. Ово је онај амандман – брише се. И један од оних амандмана истог предлагача у серији, колико их ту има, једно седам комада, који имају исти садржај, односно немају никакав садржај. То су све амандмани – брише се.

Ја сам се најискреније надао да ми нећемо данас уопште морати да расправљамо о овоме. Јер ово апсолутно не иде на част ономе ко је овакав предлог доставио, ко је као образложење за брисање једног члана за другим написао образложење: „Предлог закона о буџету за 2017. годину“. То је разлог зашто ми треба да обришемо неки члан?

Даме и господо, ово је класична злоупотреба и ово служи само за то да неко овде држи мини-говоре од по два минута из члана у члан. Ово апсолутно није на част ономе ко то ради, али показује и озбиљност и однос према послу, али и однос према Народној скупштини и према свему ономе што треба да значи. Ово је однос према грађанима Србије и, ако се на овај начин било шта ради у Народној скупштини, ја мислим да то само показује шта може да се очекује у политици од неких људи. Мислим да на ово не вреди трошити више ни секунду. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману реч има народни посланик Душан Павловић. Изволите.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Транспарентност се уводи тако што се на сајт министарства, или агенције, или фонда поставе извештаји о томе шта се дешавало у претходном периоду. Дакле, потпуно је у реду ако постоје те анализе. Ја досада нисам видео, нисам чуо ни за једну. Али, ако постоје, онда их треба поставити на сајт да постоје, да буду надокнад руке не само онога ко о томе прича или захтева, него надокнад руке било коме ко жели да види о чему се ту ради. То је политика транспарентности. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић и Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Господине председавајући, ја ћу да читам само званичне податке које је доставио предлагач.

Ми се налазимо у децембру 2016. године, када у пуном капацитету долази до изражаја реализација буџета за 2016. годину. У том буџету је планирано да буџетски дефицит буде 87,8 милијарди динара, да укупан фискални дефицит буде 121,7 милијарди динара, да се као промена стања на рачуну јави нешто што је позитивно – то је повећање готовинских средстава за 1.179.000.000 динара.

Нас је уредно, господине Милићевићу, известила Влада Републике Србије шта је радила у првих девет месеци. Па је рекла: „Дефицит буџетски не постоји. Постоји суфицит 57 милијарди.“ Код нето финансирања рекла је минус 27,190 милиона динара, а код промене стања на рачуну рекли су нема позитивног, господине Милићевићу, него негативно; то је смањење готовинских средстава за 30,545 милијарди динара. Значи, то је нешто што је Влада рекла и то нас обавезује.

Члан 2. Предлога закона о буџету тиче се рачуна финансирања и, пошто смо чули толико похвала на рачун свега овога што је урађено у још незавршеној 2016. години, ја сматрам да је направљена велика грешка, математичка, у члану 2, јер овде се каже да су потребна много већа средства за финансирање буџетског дефицита, а ми га немамо, и за набавку финансијске имовине. Рецимо, прошле године смо се задуживали за 662 милијарде динара, а за 2017. тражите да се то попне на 858,8 милијарди динара.

Прошле, односно ове године, Србија је узела зајмове, планирала, 90 милијарди динара. За следећу годину планирате 150 милијарди динара кредита. Ове године Србија се задужила емитовањем хартија од вредности на домаћем тржишту за око 450 милијарди динара; за 2017. тражите да се Србија задужи емитовањем хартија од вредности код неспособних банака у Србији за 583 милијарде динара.

Тражите да следеће године Србија потроши за еврообвезнице 124,5 милијарди динара, а ове године само 122 милијарде динара. Ово су све подаци предлагача, а то је Влада Републике Србије.

Нисмо хтели ништа да вам мењамо, него смо рекли – ако је 2016. година успешна, наставимо да буде успешна и 2017. година, па немојте да се задужујете више него што сте се задужили 2016. године.

Просто сам изненађен зашто нисте прихватили овај амандман. Добро, оставићу за реплику похвале на рачун Владе Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Красићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Дејан Шулкић. Изволите.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Господине министре, у члану 2. Предлога буџета за 2017. годину предвиђено је за финансирање буџетског дефицита, набавку финансијске имовине и отплату главнице 858 милијарди. Дакле, око 200 милијарди више него 2016. године, без обзира на околности презентације буџета, и његове реализације и ефеката реализације у 2016. години; зајмова од домаћих и међународних комерцијалних и мултилатералних финансијских институција 150 милијарди и 583 милијарде од домаћих обвезница.

Дакле, ми нисмо предлагали овим амандманом умањење, већ само другачију структуру, зато што сматрамо да није свеједно под каквим условима се врши задуживање. Посебно зато што често наводите, вероватно је то и тако, али никад не наводите колико је Србија заиста обавеза преузела и колико планира нових инвестиција или издатака који утичу на дефицит који сте исказали у овом буџету. Дакле, ми смо предвидели да се 583 милијарде умањи за 130 милијарди, дакле на 453 милијарде, што нема разлога да буде неприхватљиво; а износ од 130 милијарди, дакле тај исти износ, да се пребаци и увећа са 150 милијарди на 280 милијарди. Дакле, навели смо у образложењу амандмана зашто сматрамо да је то повољније.

У образложењу које сам добио зашто се амандман не прихвата наведено је да се не прихвата из разлога јер је неопходно развијати тржиште динарских државних хартија од вредности како би се смањила изложеност јавног дуга Републике Србије девизном ризику. Дакле, без икаквих параметара, без икаквих оцена, без икаквих пројекција. Ако је тако како стоји у образложењу, онда се може поставити питање зашто ових 150 милијарди које предвиђате задуживање код домаћих или иностраних банака или међународних финансијских институција није на државним обвезницама, јер би се на тај начин, како је у образложењу одбијања амандмана, још и у већој мери развијало тржиште државних хартија од вредности.

Дакле, услови задуживања код хартија од вредности код домаћих и међународних финансијских институција нису исти, сматрамо да на овај начин може да се уштеди и заиста сам зачуђен зашто бар неко садржајније образложење за одбијање овог амандмана није дато. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Дозволите само кратко објашњење.

Већ смо говорили о овом делу финансирања. Значи још једном се враћамо на то шта значи бруто задуживање, односно нето задуживање.

Ова цифра бруто зависи од неколико елемената. Један елемент је доспеће појединих инструмената током 2017. године. Значи равномерност доспећа по годинама не постоји, зависи од тога кад су неки инструменти издати, када доспевају и када морамо или да их вратимо или рефинансирамо. Значи, цифра 859 која се код мене, извините 858, не знам више која је цифра у буџету, али 860 милијарди заокружено је бруто цифра, која у себе укључује доспеле хартије од вредности које је издала Република Србија, плус планирано задужење по кредитима према плану који очекујемо да ће се реализовати, плус дефицит. Дефицит је ту 69. Да бисте објаснили ову разлику о којој причате, прошле године је доспевало 540 милијарди, ове године доспева 790 милијарди. Разлика је, пре свега, у нечему што апсолутно није ствар буџета, него ствар структуре задуживања

и других елемената који у све то улазе, активирања појединих гаранција и свега осталог што се дешава.

Код нас је овде пресудно то да држава и преко овога, када се примети да постоји ситуација да можемо битно смањити трошкове камата, може да рефинансира неки инструмент или неку обавезу превременом отплатом, а то је већ питање управљања јавним дугом. Овде нема никакве тајне; држава овде, углавном, даје минимум неопходних средстава за бруто и нето задуживање.

Прошле године та цифра је укључивала 121 милијарду на нивоу републичког буџета за финансирање дефицита, а биће сигурно мања – пројектује се сада на 80 милијарди, а биће и мања од тога – а ове године 69 милијарди. То су те величине које се опредељују.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народна посланица Горица Гајић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милан Лапчевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Милан Лапчевић. Изволите.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Поштовани господине министре, јако ме је обрадовало ово ваше образложење и констатација да овде генерално у читавом буџету нема никаквих тајни. Ми смо предложили, односно ја сам предложио да се члан 2. промени тако што ће се додати нови став 7, који гласи да Министарство финансија у року од месец дана од дана усвајања буџета поднесе извештај о кредитима од домаћих и страних финансијских и комерцијалних институција и страних влада који нису искоришћени, а на које се плаћају пенали, односно камате.

Образложење зашто се одбија овај амандман је да се задужења редовно месечно објављују на интернет презентацији Министарства финансија и Управе за јавни дуг. Погледао сам сајт Управе за јавни дуг и нашао све податке који се тичу кредита који су активни, колико нам је стање дуга, од кога смо се задужили, које су камате, али нисам нашао и податке о томе које смо кредите изгласали у Скупштини, а које нисмо повукли а плаћамо одређене пенале.

То је био управо предмет овог нашег амандмана и заиста не видим ни један једини разлог због чега Министарство не би изашло са тим. Свесни сте и ви и сви ми овде у Скупштини да је претходних година било више таквих кредита које смо ратификовали у Скупштини, а који се нису на време повлачили, и по том основу држава плаћа одређене пенале, односно плаћа камате, иако нисмо почели да их реализујемо.

Мислим да је јако важно да грађани Србије знају како управљамо кредитима, колико смо ефикасни у њиховом искоришћавању и колико нас то кошта, да бисмо, на крају крајева, просто могли да имамо

параметре колико је Влада, односно одређена министарства, одређени пројекти колико су ефикасни. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар др Душан Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Потпуно подржавам овај ваш захтев, једино морамо да се договоримо око датума. Значи, месец дана, али рокови, да би било смислено, овај буџет ступа на снагу 1. јануара – ми можемо да се обавеземо, не морамо то да ставимо у закон о буџету за 2017. годину, а можемо, да ћемо месец дана по ступању на снагу овог буџета 1. јануара дати стање дугова са 31. децембром, односно стање свих ратификованих и активних кредита, и стопе и интеркаларних камата које се плаћају. То је термин који ми користимо већ дуго. Значи, то су све те *fees and charges*, све што се плаћа на кредите који су активирани, а где нису повучена средства.

Моје питање председавајућем је на који начин формулација која овде пише није довољно прецизна. Ми можемо да се обавеземо да ћемо у року од месец дана дати стање тих кредита са 31. децембром 2016. године, тј. са стањем којим улазимо у наредну буџетску годину.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Лапчевићу, по амандману имате право на додатних пет минута као посланик који не припада ниједној посланичкој групи.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Да, само кратко. Захваљујем, господине министре на разумевању. Мислим да је процедура једноставна, да Одбор за финансије може да, у току расправе, прихвати ово што сте ви сугерисали. Нама је потпуно прихватљиво да се у року од месец дана од објављивања буџета, дакле до 31. јануара, објаве ови подаци. Мислим да би то било сасвим коректно према свима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Реч има народни посланик Душан Павловић. Изволите.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Хтео бих да поставим питање које се тиче министарства без портфеља за регионални развој и јавна предузећа. Ово, иначе ново, министарство добило је на располагање, колико ја могу да видим, преко 200 милиона динара за регионални развој и јавна предузећа.

Мене интересује следећа ствар – због чега је политика регионалног развоја узета од Министарства за локалну самоуправу, пошто би то природно требало да буде њена политика ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Павловићу, молим вас, ја ћу вам надокнадити време... Само секунд, молим вас. Надокнадићу вам време, али вас молим да се вратите на амандман. Не видим додирне тачке између онога што тренутно говорите, а тиче се министарства за регионални развој, и амандмана који сте поднели на члан 3, који гласи: „брише се“.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Да ли могу да довршим до краја?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Можете уколико будете говорили о амандману. Изволите.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Наравно, говорим о томе, само морате да чујете цело излагање.

У Министарству привреде такође постоји један део који се односи на регионални развој, за који се у буџету предвиђа 1,6 милијарди динара. У Министарству привреде иначе постоји детаљна спецификација шта значи регионални развој, па сад има ту подршка регионалној инфраструктури, подршка развоју пословних зона, тако да могу да знам када прође година дана на шта је новац потрошен и да ли је потрошен добро.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Павловићу, не могу себи као председавајућем да дозволим да наставим са кршењем Пословника, а наставио бих уколико бих вам дозволио да наставите да говорите о теми која нема, понављам, апсолутно никаквих додирних тачака са амандманом.

Питања можете постављати у данима када је то предвиђено, уторком и четвртком, а тренутно говоримо, понављам, о амандману који сте поднели на члан 3. и који гласи: „брише се“.

Да ли желите...?

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не, не образлажете, постављате питање везано за Министарство за регионални развој, врло прецизно вас слушам. Молим вас, добићете реч, али се вратите на амандман. Пријавите се.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Предлажем да се брише било који члан у ком не постоји начин да се на крају године утврди да ли је новац који је предвиђен за потрошњу и потрошен.

Да ли је ово добро, колега председавајући? Хоћете да поновим? Предлажем да се брише било који члан који ми не гарантује да ће новац који је предвиђен да се потроши на неку радњу, у оквиру неког министарства, заиста бити потрошен.

Када гледате министарство, односно министра без портфеља за регионални развој, немам појма на шта ће човек да троши новац. Пише само регионални развој, а поред тога постоје још неколико министарстава у оквиру овог буџета која се такође баве регионалним развојем.

Сада, ако могу да питам, ако ми дозвољавате, због чега се на толико места...?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Павловићу, сада ћу дефинитивно морати да вам одузем реч. Замолио сам вас два пута, трећи пут немам разлога и не желим да вам сугеришем, одузећу вам реч, јер не говорите о амандману који сте поднели.

Питате ме да ли је ово довољно добро. Да ли је довољно добро или не, нећу одлучити ја, већ народни посланици у дану за гласање. Захваљујем вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, Владимир Ђукановић. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала.

Уважени председавајући, 103, 104, 107. Јавио сам се за повреду Пословника... Узгред, да, ви сте реаговали, али сте морали већ после прве опомене да му одузмете реч;, говорим о претходном говорнику. Тим пре што имамо посланике прекопута који нам стално сугеришу да морамо да се држимо дневног реда, да водимо рачуна о Парламенту, о раду, шта је на дневном реду итд.

А он, само да кажемо грађанима, написао је амандман: „брише се“. Реч није рекао о свом амандману. Овде нам држе лекције свакодневно како бисмо морали да се држимо дневног реда, први они то не раде.

Ја вас молим да им убудуће, када их први пут опоменете а наставе да се и даље понашају како се понашају и да се оглушавају о ваше упозорење, одузимате реч. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ђукановићу.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Убеђен сам да сте схватили да сам имао добру намеру и желео да посланика усмерим у правцу о којем сте ви говорили, а то је да говори о предложеном амандману.

Реч има министар Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Предложени амандман никако не може да се прихвати. Ја сам малопре био доведен у заблуду, разликом између амандмана и онога што је колега говорио, и извињавам се на томе.

Брисање члана 3. би значило да се прво крши обавеза из закона о буџетском систему. Под два, значило би да се ускраћују посланици за информацију о томе које гаранције очекујемо у 2017. години, које пројектне и програмске изворе финансирања очекујемо и које је стање кредита, које је управо колега малопре тражио да прецизније дамо на дан ступања на снагу овог буџета.

Према томе, то су тачке а, б и в члана 3. Брисати овај члан, укидати ову информацију и паралелно наш напор да се пројектни зајмови одразе у члану 8. буџета било би смањивање транспарентности, укидање информација које су важне за одлучивање и самим тим укидање информација грађанима Србије. Према томе, потпуно је неприхватљиво да се овај члан брише. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Мирослав Алексић.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Мој амандман се односи на укидање гаранција за јавна предузећа, дела гаранција, конкретно везано за ЕПС и ЕМС, из простог разлога што, и по оцени Фискалног савета, јавна предузећа су оцењена, и то понављам већ трећи пут, као највећи проблем буџета за 2017. годину.

Дакле, расходи за јавна предузећа у буџету за 2017. годину износе 40 милијарди динара и заправо су највећа претња српској економији. Иако се Србија по Споразуму о стабилизацији и придруживању са ЕУ обавезала да неће више субвенционисати јавна предузећа, то се сада наставља на један други начин, а то је издавање гаранција од стране државе јавним предузећима како би се она задуживала код пословних банака. Зато имамо данас у буџету ситуацију да је у последњем тренутку дефицит подигнут за милијарду више. Зато што су дошле на наплату неке од гаранција које је Република Србија издала за своја јавна предузећа која су највећи губиташи.

Ту мислим и на „Србијагас“, „Галенику“, „Ер Србију“, мислим и на „Железницу“, којој поред гаранција дајемо поново субвенције у износу од 15,8 милијарди динара. Дакле, не могу грађани Србије да плаћају цену неререформисаних јавних предузећа. Ви за пет година нисте успели да реформишете ниједно јавно предузеће и да на тај начин ту направимо уштеде и да ту смањимо дефицит, а не да га смањују грађани Србије из својих џепова тако што им се одузимају пензије, тако што им се смањују плате и тако што им се спроводи једна неселективна штедња, пре свега усмерена на терет грађана Републике Србије. Зато сматрам да са овом праксом треба прекинути и укинути давање гаранција за јавна предузећа која су губиташи и канцер у економији Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Антић.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Пре свега, морам да истакнем да је ова влада у последње две године направила заиста велики помак у реструктурирању јавних предузећа. Морам да подсетим на оне пројекте које радимо са Светском банком – ЕПС, „Србијагас“, „Железнице“, и ту су заиста резултати добри. Понављам, „Србијагас“ од 2014. године није направио ни динар дуга за гас; враћени су стари дугови. ЕПС је у озбиљном процесу реструктурирања, озбиљни финансијски показатељи на основу смањења губитака, повећања наплате и операционалне ефикасности; данас има преко 500 милиона евра на свом рачуну.

Када су у питању гаранције, о томе сам говорио и у начелној расправи. Ми имамо гаранције, пре свега, за „Електропривреду Србије“ и за „Електромереже Србије“, према Немачкој развојној банци. То су гаранције које враћају „Електропривреда Србије“ и „Електромереже Србије“. Зашто се даје гаранција? Зато што се тиме постижу најниже могуће каматне стопе.

Значи, понављам, ово ништа неће бити на терет грађана Србије, ово су пројекти типа „Трансбалкански коридор“, на коме „КЕФ“ даје и грант средства у износу од 6,6 милиона евра.

Дакле, није реч о даљем ланцу стварања неких обавеза јавних предузећа које ће враћати грађани Србије. То је прошлост. То је тако некада било. Више тога нема. Управо ова влада је прекинула са таквом праксом. Једина ставка где ћемо можда сви заједно дати подршку управо је овај последњи из те категорије зајмова – зајам према Чешкој експортној банци за потребе јавног предузећа Ресавица, али у функцију повећања њихове производње и смањивања субвенција. Значи, опет у интересу грађана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, реч има народни посланик Мирослав Алексић. Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Уз уважавање овога што говори господин Антић, ја само морам рећи да, поред гаранција, ми настављамо и даље са субвенцијама. Мало пре сам говорио и о „Железницама Србије“, за које је 15,8 милијарди предвиђено у буџету, а у плану Министарства и Владе је гашење 800 километара пруге кроз Србију. Према томе, то једно с другим некако не иде. Уколико гасимо одређене коридоре, не знам зашто дајемо и даље субвенције таквим предузећима која доказано праве јако велике губитке. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народна посланица Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Љупка Михајловска. Изволите.

ЉУПКА МИХАЈЛОВСКА: Хвала.

Као и већина амандмана које сам поднела у складу са политиком коју заступа ДЈБ, амандман се односи на транспарентност. Пре тога желим да похвалим зајам од Светске банке за пројекат „Инклузивно предшколско образовање и васпитање“ и надам се да ће Министарство просвете наставити тим путем, пошто смо чули да постоји нека иницијатива за измену Закона о основама система образовања, али се надам да се у овом сегменту неће ништа мењати нагоре.

Такође, зајам Банке за развој Савета Европе за изградњу Универзитетске дечје клинике у Тиршовој, жао ми је што није појашњено да ли се мисли на реконструкцију постојеће или изградњу нове, али то је веома значајно и сматрам да ће заиста унапредити квалитет лечења наше деце, јер је то једна од најбољих, ако не и најбоља дечја болница у Србији.

Амандман конкретно каже, додатак после става 2 – све гаранције издате од стране Републике Србије биће објављене на интернет презентацији Владе и Министарства финансија, до петог у месецу за претходни месец. Ми сматрамо да је важно да ти подаци буду

транспарентно објављени и не разумем због чега овај амандман није прихваћен. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Младен Шарчевић. Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Хвала.

Ја само да потврдим ово што је посланица рекла. Ради се о озбиљном пројекту, који креће од фебруара 2017. године у сарадњи са Светском банком, и ми ту подижемо ниво квалитета предшколског образовања у потпуности, са огромним обухватом деце, посебно у девастираним подручјима, руралним срединама, где се нарочито води рачуна о инклузији, као и реформи предшколског наставног плана и програма. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народна посланица Марија Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Марија Јањушевић. Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Ми смо овим амандманом предвидели да се све гаранције које држава даје, дакле и сва задуживања, објављују на сајту Владе и на сајту Министарства финансија, што ће стручној и широј јавности дати јасан увид у то где се задужујемо, а с обзиром на то да знамо да се углавном из тих задуживања финансирају и субвенције страним инвеститорима, просто ће рад Владе бити видљивији.

На тај начин ћете поштедети и премијера да буде ухваћен у лажи, као што је то било пре два дана када је рекао да „Ендави“ нећемо давати новац зато што је био свестан колико је снажан отпор пружила домаћа ИТ индустрија. Међутим, он је већ исте вечери био демантован, јер црно на бело у Предлогу закона о буџету пише да је предвиђен новац за „Ендаву“. Такође је и министар из његове сопствене владе, којег је сам одабрао, министар привреде, сам потврдио да није донета одлука о томе да ли ће им се новац давати или не и поново потврдио да је премијер свих 250 нас посланика овде слагао.

Дакле, ако немате шта да кријете, ви ћете прихватити наш амандман, а такође ће и посланици доказати да нису гласачка машина и да размишљају својом главом. Као што то нису успели да докажу када није прихваћен наш предлог да се овде расправља о геноциду НДХ над Србима, када су прихватили да Срби буду слати у затвор уколико негирају геноцид, и када су прихватили да се верификује Споразум о оснивању Балканског фонда са Косовом, који су потписали Хашим Тачи и Јадранка Јоксимовић, који смо сви могли да видимо. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Душан Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Хвала лепо.

Ја не успевам баш оно што сте рекли да спојим са амандманом. Ако добро читам, ваш амандман гласи – све гаранције издате од стране Републике Србије у 2017. години биће објављени на интернет презентацији Владе Републике Србије и Министарства финансија најкасније до седмог дана у месецу за претходни месец.

Ми смо у образложењу јасно написали – амандман се не прихвата пошто се обавезе по основу задуживања редовно месечно објављују на интернет презентацији Министарства финансија, Управе за јавни дуг. Значи, то већ постоји и нема никакве потребе да то додајемо у буџет. Та обавеза већ постоји и она се редовно извршава. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, реплика. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Увек се необично обрадујем сваком праву на реплику које долази с оне стране сале, зато што даје простор да мало шире осветлимо неке теме и неке људе.

Морам да почнем са жаљењем са своје стране што се догодило ово што се управо догодило, што се у расправи по амандману чуло све оно што се чуло. Велико жаљење. Није било апсолутно никакве потребе за тим. Могло је и ово што је предложено да се образложи. Постоји одговор Владе, могло је о томе да се продискутује. Одговор је концизан и министар је био сада врло прецизан. Али, нажалост, ово је још један од оних амандмана које смо добили да би се причало о нечему што није амандман, што је нешто што занима само онога ко те ствари предлаже и ко те ствари у овој сали ради – па да се прича и о председнику Владе и о неким врло маштовитим конструкцијама.

Штета је што није имао храбрости онај човек који се јуче, пардон, прекјуче, можда дан пре тога обраћао председнику Владе читајући, са драмским моментима, поприлично изражајно али врло брзоплето, у очигледно паничном страху, неки говор с папира. Нема шта да се дода на сцену коју смо видели сви који смо седели у овој сали. Скроз овамо до наших клупа видело се колико су му дрхтале руке док је држао тај папир. Мислим да је у једном тренутку и угасио сам себе из система.

Штета што није имао храбрости да ово малопре каже лично, него је морао за то да ангажује колегиницу. Нема право да се изјашњава, тај човек, ни о НДХ, ни о Косову и Метохији, ни о било чему другом на ту тему. Нема право да то говори нама. То може да објасни својим пријатељима који су, између осталог, тврдили да су се Срби из Српске Крајине протерали сами. На част и образ њему.

Још једна напомена – да не злоупотребљава више своје колегинице, јер није мушки. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, народна посланица Марија Јањушевић. Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Указујем на повреду Пословника, члан 107 – достојанство. Моје лично достојанство се овде непрестано крши. Ја знам да је неразумљиво неком ко је члан СНС-а да посланик може да размишља својом главом, али вас уверавам да ја то чиним, и ја то могу. Размишљајем својом главом, говорим истину, без обзира на то колико то вама смета.

Поготово везано за насиље. Кад год говорите да је тај који може сам да се одбрани насилник, ви вређате мене – јер сам више пута поновила да никада не бих подржала неког ко је насилан. Према томе, ако вас истина боли, то је само ваш проблем.

Захваљујем, председавајући.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јањушевић, молим вас, сада користите повреду Пословника да реплицирате колеги Орлићу, што не могу да дозволим. Иначе, потпуно сам убеђен да сваки од 250 посланика у овој сали размишља својом главом.

Молим вас, да ли желите да се Народна скупштина Републике Србије у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Ђукановић, повреда Пословника. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, уважени председавајући. Сматрам да је прекршен члан 109 – опомена се изриче народном посланику ако употребљава псовке, увредљиве изразе и ако износи чињенице и оцене које се односе на приватни живот других лица.

Знате, овде смо имали једну ситуацију да неко вређа друге посланике, конкретно и колегу Орлића, тако што неко неке импутира да не размишља својом главом. То је прилично велика увреда. Можда неко себе види у целој тој причи, али немојте према другима тако да се опходите ако осећате то према себи.

Ми не размишљамо главом госпође Јасмине Вујић са Беркли универзитета у САД. Нама не мора америчка војска да пише шта морамо да кажемо у Скупштини и не морамо да читамо написане говоре. Имамо своју главу, можемо да кажемо оно што мислимо апсолутно слободно, а ови што држе папире и имају написане говоре од стране госпође Вујић могли би, наравно, други пут да овакве ствари не чине. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ђукановићу.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

Немате основа за реплику.

Повреда Пословника, народни посланик Драган Весовић. Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући. Мислим да сте повредили Пословник, члан 104.

Није ми баш најјасније на основу чега је уважени колега Орлић малопре добио право на реплику. Сложићу се да је колегиница можда прекршила Пословник. Мислим да је, колега Орлићу, по томе требало да...

(Народни посланици добацују.)

Извињавам се, али није ми јасно, тако да... Да не бисмо улазили у ову причу, да пресечемо, да идемо. Нећу тражити изјашњавање по повреди Пословника, хајде да радимо даље.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Весовићу, ја се у потпуности слажем са вама. Прво, не можете добити реплику на повреду Пословника, а друго, немате ни основа за реплику, малочас је била повреда Пословника.

Трећа ствар, зашто сам господину Орлићу дао реч? Зато што је најмање два-три пута био поменут председник СНС-а Александар Вучић. То је основ да господин Орлић као заменик шефа посланичке групе има могућност да добије реплику.

Слажем се са вама, господине Весовићу, и поштоваћу вашу сугестију. Настављамо даље.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Наташа Јовановић и Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Наташа Јовановић. Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, господине председавајући, мени је жао што у овом тренутку министар није овде, јер сам припремила нека конкретна питања за њега.

Амандман који сам поднела у име посланичке групе СРС односи се на заборављено инкорпорисање у буџет за ову годину дуга у износу од десет милиона евра, који Влада Републике Србије има према Фонду за развој за одређене грађевинске инвестиције.

Међутим, како ми је Влада у образложењу одговорила да се амандман не прихвата из разлога што је у току лета ове године, тачније 22. јула, извршена превремена отплата тог дуга, постављам питање, па ће вероватно касније млади колега да пренесе господину министру – како је било могуће да то урадите на тај начин када по Закону о јавном дугу нисте у могућности да у току буџетске године вршите било какву амортизацију?

Или је ово можда начин да се решите свих тих репова из прошлости које вам је оставила власт Демократске странке. Јер, знате, господине Антићу, и ви сте сведок тога, и господин Недимовић, да су кредите из Фонда за развој у то доба могли да добију само Зомби и његови пријатељи. Ви сад погађајте ко је тај Зомби био, али у сваком случају Фонд за развој је потпуно очерупан и, иако је направљена категоризација, од мање до најнеразвијенијих подручја у Србији, ретко ко је од обичних људи, без политичког утицаја и везе, тог периода могао да оствари тако нешто.

Дакле, прво питање је – како је могуће да се на такав начин прекрши Закон о јавном дугу?

Моје друго питање је било, с обзиром на то да се односи на отплату дуга, и тиме ћу завршити образлагање овог амандмана, нисам чула у обраћању ни премијера ни министра финансија – какво је ваше очекивање, колико ће у следећој години учешће грађевинске индустрије бити у бруто домаћем производу? Тренутно је свега 4%. Грађевинска индустрија треба да буде замајак српске привреде, јер ми имамо фирме које су се заиста прославиле свуда у свету и које су у правом смислу речи грађевински неимари, и могле би да подстичу, дакле, даљи развој.

Ако то није само у склопу саобраћајне инфраструктуре, рецимо, ево, то је шлагворт за министра Антића – шта он очекује у области енергетике, дакле учешће грађевинске индустрије када је у питању даља енергетска инфраструктура у Србији? Или за господина Недимовића када је у питању Фонд за развој – какав ће бити његов утицај и његовог министарства да се кредити за младе пољопривреднике из Фонда за развој за нове културе, а ви знате на шта мислим, јер ја немам времена сада, добијају у следећој години? Јер пољопривреда, грађевинарство, туризам – то су једина развојна шанса у овом тренутку за поправљање ситуације у српској привреди. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Бранислав Недимовић. Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Уважена колегинице, пошто не можемо, по Пословнику, и колега Антић и ја да се јавимо, искористићу ја прилику. Он сматра да је и енергетика ту битна као шанса за развој, наравно.

У овом делу који се тиче Фонда за развој и Министарства пољопривреде, ми тренутно договарамо посебну линију кредитирања стартап кредитима за младе пољопривредне произвођаче и прерађиваче, и та средства су обезбеђена у буџету Србије за 2017. годину. Надам се да ћемо током јануара или фебруара довршити овај посао и посебан програм за реализацију ових средстава усвојити на Влади Србије. Досада директно и стриктно за пољопривреду то није било могуће. Било је могуће да аплицирају искључиво кроз фазе пријављивања задруга евентуално правних лица која се баве прерадом. Сада ће бити могуће за све оне који учествују у систему функционисања пољопривредне производње.

Желим да кажем да смо то успели кроз институције и кроз Владу Србије да реализујемо. То само говори да нам је идеја да младе пољопривредне произвођаче охрабримо да, уколико се баве неком врстом пољопривредне производње, иду на неки виши ниво и на тај начин добију и одређена средства бесповратно, а с друге стране да добију повољне услове при кредитирању како би могли да реализују своју пољопривредну производњу. Исто тако, имаћемо још две линије независно од Фонда за

развој – једна је у комуникацији са ЕБРД-ом, а друга кроз директну подршку преко Управе за аграрно плаћање. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману реч има народни посланик Љубиша Стојмировић. Изволите.

ЉУБИША СТОЈМИРОВИЋ: Поштоване колегинице и колеге, морам да похвалим жељу колегинице која је предложила овај амандман да помогне Влади да реши неке нагомилане проблеме, али морам само да укажем на једну чињеницу. Како рече колегиница, она се нада да ће Влада успети да реши те „репове“ који су остали. Нажалост, то нису репови, то су омче око врата и неће бити тако лако решити их. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Вјерица Радета и Јово Остојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Јово Остојић. Изволите.

ЈОВО ОСТОЈИЋ: Поштовани председавајући, народни посланици, на основу члана 161. става 1. и 3. Пословника Народне скупштине, „Службени гласник Републике Србије“ број 20/12, Пречишћен текст, подносимо на Предлог закона о буџету Републике Србије за 2017. годину следећи амандман: „У члану 3. Предлога закона под В. Стање јавног дуга Републике Србије, под II. директне обавезе – спољни дуг, у оквиру редног броја 1.9. назив дуга: ИБРД – Коридор Х, стање дуга у ЕУР, износ од 224.808.353 замењује се износом 172.751.476.“

Образложење предложеног решења, измене члана 3. Предлога закона, објашњење предложеног решења: Амандманом се врши усаглашавање обавезе која је износила 172.751.476 евра а не зна се како је тај износ прерастао у 224.808.353 евра, а прва рата отплате доспева 15.10.2017. године.

Који је циљ који се жели постићи овим амандманом? Правно-техничко сређивање норме, процену утицаја предложеног решења на буџетска средства. Ми бисмо желели знати, Српска радикална странка, због чега је дошло до замене и промене ових цифара. Овде се прича о једном, а кад погледамо буџет, појављују се сасвим друге цифре.

Због времена, не могу даље да образлажем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Красић и Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Господине Милићевићу, сви наши амандмани на члан 3. односе се на део тог члана под в) – стање јавног дуга Републике Србије.

Према Закону о буџетском систему, када се ради буџет, мора да се прикаже стање јавног дуга. Годинама се оно приказује и увек је то са 31. октобром текуће године. Читах ваше податке; ви кажете да је: 31. октобра 2016. године стање јавног дуга 24.591.567.152 евра. Само да вас подсетим, у буџету за 2016. годину написали сте да је дуг на датум 31. октобар 2015. године био 24.328.169.856 евра.

Када се упореде ове две бројке, дођемо до закључка да је у Републици Србији за годину дана повећан јавни дуг за 263.397.296 евра. То нам каже Влада Републике Србије. То што новинари пишу да је пао јавни дуг, Влада каже да није тачно.

Овај амандман који смо поднели односи се на ставку 1), 15 – ИБРД, Пројекат осигурања ризика у случају елементарних непогода.

У буџету за 2016. годину рекли сте да та обавеза износи 4.552.077 евра. Прва рата за наплату долази 15. јуна 2018. године. Значи, ми ништа не плаћамо ове године. Али ове године сте у буџету написали да то више није 4.552.000, него 4.559.000. Ништа се није променило, а оно расте, расте, расте, непрекидно расте.

Наравно, ја не мислим да постоји кривац именом и презименом. Ја мислим да је главни кривац 5. октобар, који је натерао све оне који мисле да буду на власти да морају да покажу велику љубав према путу ка Европској унији. И ово је цена пута ка Европској унији.

Имаћете и друге ставке у оквиру члана 3. и видећете – за годину дана ништа се значајније није десило, није почела отплата кредита, а кредит расте за 20 милиона, за 170 милиона...

Мислим да и држава треба да схвати ове грађане који су задужени у швајцарским францима. Они се буне, кажу да су њихови кредити неотплативи. За неколико година, иако су нешто отплатили, дуг је малтене већи него на почетку, кад су узели кредит, те стичем утисак да се Република Србија налази у истом положају.

То што се мени чини, није ни битно. Битно је да ове цифре које је Влада ставила у Предлог закона о буџету управо доказују да је толико скуп пут ка Европској унији да грађани морају унапред сада да размишљају какве ће бити наше финансије и да ли ћемо бити у могућности било шта друго да радимо осим да упорно отплаћујемо кредите или, како се ви хвалите, да рефинансирамо.

Образац рефинансирања јесте да кредит од сто милиона, са каматном стопом од 8%, рецимо, кажете, враћамо тако што се задужујемо по каматној стопи од 3%. Али обавеза гласи – сто милиона плус 8%. То што је рефинансирање донекле јефтиније, никакав спас није за економију Републике Србије.

Добро је што члан 3. постоји и ја се надам да ћемо врло брзо бити у могућности да постигнемо сагласност у Парламенту да се хитно направи анкетни одбор који ће преиспитати сва задужења Републике

Србије по основу кредита. Јер постоји већ седам година велики спор између Народне банке и Државне ревизорске институције и Министарства правде о висини јавног дуга, о обавезама, те мислим да би један анкетни одбор, појачан специјалистима или, што рекоше, форензичарима за организовани криминал, могао да нам помогне да видимо колико су били одговорни они што су нас убедили у то да је добар пут ићи ка Европској унији, без обзира на цену коју треба да платимо. Е, сада се налазимо у фази када цену морамо да платимо, а сваке године, без обзира на то што се не враћа кредит, наше ће обавезе стрмоглаво да расту. То је та опасност.

Задржавам право да у реплици похвалим Владу Републике Србије што је омогућила да се отворе очи и да сви виде колико је погубно када се иде ка Европској унији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Александар Антић. Изволите.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Узимајући у обзир то да колега Вујовић није ту, покушаћу ја да одговорим на сва ова ваша питања, која су била бројна и тешко их је спаковати у два минута.

Али, пре свега, апсолутно одговорно тврдимо да јавни дуг Републике Србије пада, пре свега у односу на БДП. Ми упорно тврдимо – јавни дуг Србије пада у односу на БДП. У 2015. години он је износи 74,7%, а 2016. година ће се завршити са 73,5, значи 1,2% мање.

Када је у питању номинални износ дуга, 31. октобра 2016. године, да, то је неки датум пресека, молим вас, узмите у обзир да су то ствари које могу да имају одређене амплитуде, пре свега везане за курс долара. Ми имамо један део задужења који је везан за долар. Курс долара је имао драматичне скокове током 2016. године. Кад га прерачунамо у евро, он може да покаже такву неку математичку тенденцију. Значи, није последица нових задуживања. Ми нисмо имали дефицит да би се он одразио на такав начин.

Када је у питању ваша примедба у вези са повећањем износа за кредите у појединим тачкама, морам да кажем, ову колону коју посматрамо, на пример када је у питању пројекат осигурања ризика у случају елементарних непогода и стање дуга, то није износ дуга. То је стање дуга у овом тренутку. Када то поредите са прошлом годином, ако је дошло до повећања, то значи да је из те кредитне линије дошло до повлачења средстава. Ја мислим да је то добро. Добро је да, ако већ имамо ту кредитну линију, та средства коначно користимо.

На самом крају, мислим да је политика ове Владе Републике Србије да врши рефинансирање неповољних кредитних линија изузетно добра и дугорочно ће показати јако добре тенденције. И сами сте рекли, ако имамо кредит са 8%, а сад га рефинансирамо кредитом испод 3%, па то је капитална ствар за будућност ове земље.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време, господине министре.
Захваљујем.

Реч има народни посланик Михаило Јокић. Изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Ја говорим о буџету за 2017. годину. Ако је дефицит предвиђен од 1,6% и ако је мањи од капиталног улагања које у првој варијанти износи 2,1%, односно 3,3%, односно 147,1 милијарду, а дефицит ће бити 69,1% – не постоји теоријска могућност да се јавни дуг повећа. То је једна гаранција. Постоји друга гаранција. Ако је дефицит 1,6% и ако је мањи од раста БДП-а, који износи 3%, а који ће износити милијарду и 200 милиона, то је друга гаранција да се јавни дуг не може повећати.

Него, који је проблем овде, господо? Кад ви имате три динара, значи динар јуче, динар данас и динар сутра, колико је то динара? Колико је то динара јуче, колико је то динара данас, колико је то динара сутра? Када је то три динара? Колико ово вреди пре пет година, колико ово вреди за десет година?

Пазите, то је финансијска математика. Ја сам ту финансијску математику предавао 38 година и сад слушам овде људе који то потпуно не разумеју. А слажем се да треба урадити ово што је предложио колега Красић. Треба на бројној оси, значи ако је данас нула, од 2000. године, то значи минус 16 па до следећих, рецимо, 16 година, 2030. године, представити све зајмове које је узела ова држава и све то дисконтовати на одређени датум. То је једино решење да би се сагледала целокупна ситуација и да не би било различитих писања у различитим документима.

То је мој предлог. Мислим да је у питању тотално неразумевање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Јокићу.

Господине Красићу, по амандману, наравно. Изволите.

(Зоран Красић: Реплика. Морам да браним Владу.)

Не, министар Антић је одговорио на питања која сте поставили, а ви добијате реч по амандману.

Изволите, народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Господине Милићевићу, ја сам рекао у реплици има да браним Владу, и ја браним Владу.

Господине Антићу, 24.591.000.000 није мање од 24.328.000.000. Ви сте то рекли малопре. Лепо је Влада рекла у члану 3, јавни дуг се повећао за 263 милиона евра. Немојте да мењате то. То је лепо, прецизно урађено. Имате ви овамо рубрике где сте изгрешили датуме, па рецимо последња рата треба да буде други девети тридесет и осме, ви написали двадесет осми девети четрдесете године, али то су неке грешке. То ће време да исправи, то ће анкетни одбор да исправи. То ће да исправи УБОПОК, Организовани криминал.

Пустите то, расправићемо шта је Млађино, шта је Лабусово, шта је Динкићево, шта је Влаховићево, шта је Цветковићево, шта је све то

ученика Душана Вујовића. Свима њима је Душан Вујовић доносио гитаре. То су његови кадрови. Све ћемо ми то *per capita* да разграничимо, да обавестимо јавност. Плаћате толико и толико из буџета због тога, тога, тога, одговорног, неодговорног, за ово, за оно. Ова инвестиција је истрошена за ово, у овом износу, 35% од тога никад није ушло, поделили буџазери са онима из Брисела за неке услуге итд.

Све ћемо ми то да рашчивијамо. Ми сада само желимо да кажемо – нема оправдања да расте дуг у односу на 2016. годину, тим пре што ништа није почело да се отплаћује. Овде имате обавезе које доспевају четрдесет осме године.

Ја вас хвалим, бре. Ви ме нисте схватили, ја вас хвалим. Зашто вас хвалим? Само 263 милиона се повећао дуг у односу на прошлу годину. То је добар резултат. То што ви мислите да је лош резултат, што ви сад то желите у односу на БДП итд., па БДП је увек пројекција, пустите то. Ово је нешто реално. Ја подржавам ово што је Влада написала.

Ми смо амандманима на члан 3. тражили само да се исправе техничке грешке, господине Антићу, не оне суштинске. Нисмо још ушли у те суштинске. Само смо хтели да вам кажемо – прва рата креће двадесет треће године. Па како је могуће за 170 милиона да се повећала обавеза?

Него ми утече министар финансија. Он је лепо рекао, ми плаћамо камате и на средства која нисте повукли. Ви још нисте повукли. Шта ће да буде кад повучете? Где ћемо да станемо онда? Колики ће онда да буде јавни дуг?

Молим вас, немојте да ме свађате са Владом. Видите, ја нисам ниједан амандман поднео на члан 8. Зашто? Ма то је интерна ствар. Ово је нешто што је рак-рана Србије, члан 3. То је цена пута ка Европској унији. Зато сам ја вама захвалан, јер ово је простор да чују грађани шта нас је ко задуживао од 5. октобра до данас. Не прозивам ја вас, бре. Ја прозивам све вас који сте за ЕУ.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику, министар Антић.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Господине Красићу, ја се у добром делу овог политичког оквира у ком се ви крећете могу сложити, али ви мене или нисте добро слушали, или нисте разумели. Ја имам две поруке.

Прва порука је недвосмислена, кристално чиста и јасна. Значи, ниво јавног дуга у односу на БДП, али не на пројекцију БДП-а у 2017. години, него на оно што је остварење у 2016. години, пада. Друга ствар, дакле, јавни дуг и ово што ви видите као податак у апсолутном износу, последица је једино и искључиво раста курса долара.

Прочитаћу вам, година на годину, колико је било задужење по валутама: 8,9 милијарди долара 2015, 8,9 – 2016; 9,9 милијарди евра 2015, 9,8 – 2016. Кад су динари у питању: 668 милијарди динара 2015. године, 635

милијарди динара 2016, значи значајно смањење, и остале валуте 153 милијарде 144 – 2016. године.

Значи, пад у свим нашим валутама, али због скока долара и његовог односа када све претворимо у евро, што је у нашем буџету урађено, дошло је до тог неког малог номиналног раста који није последица нашег задуживања, него, понављам, једино и искључиво раста курса долара. То сам вам упорно покушавао и малопре да објасним.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Маринковић, по амандману. Изволите.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Даме и господо народни посланици, мислим да се, када је у питању претходна дискусија колеге, ради о једној класичној замени теза, из простог разлога што се бруто домаћи производ и његов раст покушава представити као пројекција. Па шта је суштински показатељ и параметар за привреду једне земље и њен раст ако то није бруто домаћи производ? О каквој пројекцији ми овде причамо?

Када је у питању дуг и када су у питању претходно наведене тезе, сматрам да није толико проблематично ни задуживати се, с тим да то задуживање иде у капиталне инвестиције и у оно што ће помоћи нашој држави да дође до већег привредног раста и до већег нивоа инвестиција.

Само ћу поменути неке од развијених земаља чији јавни дуг превазилази чак и 100% бруто домаћег производа. Па Јапан је на 120, Немачка исто тако. Питање је само по којој цени се задужујемо, а засигурно се задужујемо по цени много нижој него што смо се задуживали у 2011. и 2012. години.

Желим да кажем да јесте од великог значаја то што се ради *roll-over* тих кредита и што се каматна стопа са 7,5% умањује. Дакле, рефинансирају се кредити и плаћа се 3%. Само то упоредите са грађанима који су задужени у еврима у нашој земљи и који имају разне врсте кредита, када каматна стопа падне и када је пала са 7,5% на данашњих 2,5-3 посто и када имају прилику да рефинансирају тај кредит, колико то позитивно утиче на њихов буџет.

Тако да апсолутно не стоји и није у реду да овај покушај, дакле оно што Влада Републике Србије ради у претходних неколико година, а то је да управо тај рејтинг наше земље, и код Светске банке и код агенција *Standard & Poor's* и *Fitch Ratings*, утиче да можемо имати капацитет да се задужимо по нижој каматној стопи. То значи да је улагање у нашу земљу исплативо, то значи да је земља стабилна и наравно да ће то допринети и даљем расту и даљем развоју. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Михаило Јокић, по амандману.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Због грађана, морам да дам тачне податке које сам скинуо са сајта. Крајем октобра 2016. године држава је дуговала 24,96 милијарди евра или 73,1% БДП-а, а републички дуг је мањи и он износи 24,59 милијарди евра или 72,1% БДП-а. Постоји републички и постоји државни дуг, да се разумемо.

Дуг државе у односу на почетак 2016. или крај 2015. године је смањен за 282 милиона евра, а дуг Републике или дуг буџета је смањен за 218,14 милиона евра. То је истина, то је тачно и то пише на сајту. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Љиљана Михајловић и Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Срето Перић и Александра Белачић.

Реч има народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, ово је наставак, господо министри, овог амандмана – нисте били ту, господине Вујовићу, вероватно су вам пренели – где смо правно-техничким усаглашавањем хтели заиста да се реално прикаже колики је то јавни дуг Србије.

Господин Зоран Красић, невезано за ово заседање, свакодневно обавештава, на начин на који је то могуће, јавност Србије колики је, на тај и тај дан, јавни дуг Србије – тек да се зна и да пласирамо грађанима Србије исправне податке. Цифра је толико астрономска, господине Красићу, да у овом тренутку, када су динари у питању, не могу ни да изговорим.

Моје питање се односи на потпредседника Владе и министра полиције Стефановића, пошто је овај део јавног дуга пројектован за путеве и за безбедност у саобраћају. Када су путеви у питању, једно питање за деоницу од Баточине до Крагујевца, јер је велики скандал и брука што досада целокупна деоница није завршена, нарочито што пројекат за обилажење саме вароши или града Баточина, кроз шуму, како је то био један пројекат, а други да то буде пут приоритета, дакле првог реда кроз проширење, ни назнаке о томе на крају 2016. године.

Наравно да је безбедност саобраћаја угрожена. Када ви искључењем са ауто-пута улазите на деоницу Баточина – Крагујевац или Баточина – Лапово, свеједно, или са тог уског колосека крећете на деоницу ауто-пута која је завршена, наравно да то представља велику опасност.

Нарочито, господине Стефановићу, јер том деоницом свакодневно највише дивљају одлазећи председник Србије Томислав Николић и чланови његове породице. Вероватно имате та сазнања, а волела бих да ми кажете колико лица у овом тренутку користи ротацију. Он на то има право по закону и Уставу Републике Србије, али бахатост Николића и

чланова његове породице на том путу, па и кроз сам град Крагујевац и кроз насељена места од Бајчетине према Шумарицама и обратно је невероватна.

Господо, ви сте издвојили за породични хелидром Николића, који ће отићи због корупције, због лажне дипломе, због свих превара у историји као нечастан председник...

(Председавајући: Госпођо Јовановић, хајде да се ипак вратимо на амандман.)

Враћам се. Безбедност саобраћаја је у питању.

(Председавајући: Ово о чему говорите нема додирних тачака...)

Господине Миливојевићу, има и те како. Ја то најбоље знам, јер сам Крагујевчанка...

(Председавајући: Милићевић, не Миливојевић.)

А зна и господин Стефановић колико злоупотреба има у самом Николићевом понашању и како су се на тај начин понашали чланови његове породице када је безбедност саобраћаја у питању.

(Председавајући: То нема апсолутно никаквих додирних тачака са амандманом.)

Господине Вујовићу, нема потребе да ми машете било чиме; било је потребно да будете све време у сали док сам вам постављала питања на које ми нисте дали одговор.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Божидар Делић и мр Марко Миленковић.

Реч има народни посланик Марко Миленковић.

МАРКО МИЛЕНКОВИЋ: Даме и господо народни посланици, амандман који смо поднели колега Божидар Делић и ја односи се на област стања јавног дуга Републике Србије; прецизније, на директне обавезе које се тичу зајма Међународне банке за обнову и развој. Амандманом предлажемо да се изврши усаглашавање обавезе према Међународној банци, која је 2016. године износила 156.673.000 евра, а Предлогом буџета за следећу годину пројектујете је на износ од 179.293.000 евра.

Кажете да је 2016. година била најбоља, да је 2016. година била идеална, а овим повећањем дуга за читавих 22.620.000 евра кварите, по вашим параметрима идеалну, 2016. годину, и задужујете нас још толико само по овој малој ставци која представља кап у мору дугова, зајмова, кредита који прете да нас униште као државу и друштво.

Слободно треба да кажете грађанима да је то цена коју треба наши грађани да плате, то је кретање Србије у ЕУ. Не чини ли вам се она, господо министри, превисоком? Ово је питање које се односи на све теме и све аспекте кретања ка ЕУ. Ви сте рекли да је то лепо. Хајде да видимо за кога је то лепо, али свакако за обичног човека уопште није.

Можда су ове паре биле потребне, требала је обнова, али каква је хуманост онога који нам даје кредит? Одговор у преводу гласи – браћо из ЕУ, молим вас, не помажите нам више. Овај дуг ће се отплаћивати до 2044.

године. Добро запамтите, грађани Србије, до 2044. године ово ће отплаћивати ваша деца и унуци, са почетком отплате 2023. године. То значи да сте појели хлеб још нерођеној деци. Генерације и генерације ће плаћати цену вашег бесмисленог срљања у ЕУ. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Красићу, по амандману?

По амандману народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Време овлашћеног представника.

Господине Милићевићу, пошто ја морам да читам само податке који су нама доступни, а то су подаци који су дошли са Предлогом закона о буџету, видите, на 26. страни Предлога закона, у оквиру редног броја један, тачка 11. постоји, рецимо, обавеза „Уникредит“ за „Србијагас“. Прва рата је кренула фебруара 2014. године, последња треба да буде 27. новембра 2017. године. То је 2,5 милиона евра. Мада мислим да је то много више, два милиона и шестсто и нешто, али нема везе.

На страници 28 под један, тачка 32 – обавезе према *Societe generale*, „Галеника“, рефинансирање постојећег дуга према банкама. Прва рата кренула 2014. године, последња треба да буде 14. марта 2019. године. Обавеза је некада била, прошле године, ове године, два милиона евра; сад је нема. Нема је у буџету. Као што и оног малопре за „Србијагас“ нема.

Па под један, тачка 34 – „АИК банка“, обавеза „Галенике“, рефинансирање постојећег дуга према банкама – исто. Прва рата 2014. године, а последња 2019. године – нема га. Није регистрован уопште.

(Александар Антић: Зато што је враћено.)

То што неко добацује да је враћено, ја бих вас подсетио да тражите да га казне у Влади, јер члан 15. Закона о јавном дугу каже – у току извршења буџета Републике не могу се вршити измене у плану амортизације јавног дуга, као ни у методологији за примењивање тог плана итд., итд. Зашто ово потенцирам? И још једна обавеза „Србијагаса“ која постоји, а коју нисте убацили у Закон о буџету.

Зато што Министарство финансија оптужују финансијски стручњаци да већ два пута писмом тражи модалитете како Србија да прода „Комерцијалну банку“. И сви ови спорни кредити улазе у обрачун како Србија што јефтиније да прода „Комерцијалну банку“ неком странцу. Испустили дугорочне кредите из закона.

Подсећам вас, и према Закону о јавном дугу и према закону којим се врши ратификација међународних уговора, посебно финансијске природе, ви сте дужни да поднесете извештаје о реализацији сваког таквог уговора. Ми те извештаје никада нисмо добили.

И, видите, та врста алкавости, где не знате кад почиње отплата кредита, где не знате кад је последњи дан отплате кредите, те '38, те '40. година, приморава нас да основано сумњамо у стање јавног дуга и извлачимо закључак да само због овога не постоје завршни рачуни буџета Републике Србије од 2003. године до данас.

Чим не подносите завршне рачуне, чим Народна скупштина не доноси закон о завршном рачуну, ми основано можемо да сумњамо да су ти зајмови и кредити ненаменски трошени, да је буразерски дељено са људима из Светске банке, из Брисела, са њиховим ученицима који се налазе у Влади Републике Србије, који овде имају задатак да обезбеде потраживања страних банака и инвеститора, без обзира на цену коју ће да плате и деца, и ученици, и пензионери и сви социјални сталежи у Републици Србији.

Зато смо отворили ову тему о члану 3 – одавно је чекамо – да прикажемо да овако неозбиљни људи, од 5. октобра до данас, не смеју да воде Републику Србију.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Миљан Дамјановић и Никола Савић.

Да ли желите реч? (Да.)

Реч има Никола Савић. Изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господа народни посланици, мој колега Дамјановић и ја поднели смо амандман на члан 3. Предлога закона о буџету Републике Србије. Овај амандман се односи на стање јавног дуга Републике Србије, и то на онај његов сегмент који се односи на пројекте модернизације школа.

Пошто више од 30 година радим у образовању, јасно ми је какво је стање са модернизацијом наших школа. Не треба ту нека памет да би се видело у ком стању су школе; хвала богу, то виде и обични грађани. Нећу овом приликом говорити о томе из простог разлога што је ово једна тема која захтева много, много времена. Само ћу се осврнути на једну ствар која ми је пала у очи у овом предлогу закона о буџету.

Наиме, овде се ради о отплати главнице која доспева тек 16. априла 2041. године. Овим амандманом сам тражио да се тај рок скрати, поготово што видите да је стање око модернизације школа такво да то захтева много интензивније и много веће ангажовање Владе и Министарства просвете.

Посебно ми је пала у очи једна чињеница, да је износ о којем овде говоримо превасходно износио 20.968.892 евра и сада се на неки волшебан начин тај износ повећао на 27.703.992 евра. Једноставно, није ми јасно како и због чега је овај износ напрасно порастао за око седам милиона евра, поготово ако знамо и ако смо видели да задња рата отплате ове главнице доспева за више од 20 година. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Министар Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Да појаснимо једну заврзламу која се овде понавља већ у четири амандмана. То је, вероватно, наш пропуст.

Овде не стоји оригинално уговорена свота кредита која се налази у документима о ратификацији, која је била потпуно јавна

информација пред овом скупштином. Значи, сви елементи овде стоје сем оригинално уговорене главнице.

Ваш колега је малопре говорио о кредиту где се, како ви кажете, волшебно повећало стање дуга са 150 и нешто на 179. То је кредит који се зове *Emergency Recovery Loan*, за који је оригинална свота била уговорена 227 милиона евра; он се сукцесивно повлачи и још увек није завршен. Девет година био је грејс период и наредних 27 година је отплата кредита.

То што ви наводите, као са чуђењем, као лошу ствар, то је јако добра ствар, то су изузетно дугачки рокови, изузетно повољни услови који се дају за кредите намењене покривању штета од елементарних непогода. Значи, не постоје повољнији кредити.

Он девет година траје. Значи, 2014. године је активиран. Прве своте су повучене за испумпавање поплавлених копова и наставља се коришћење за обнову инфраструктуре, за пољопривреду и остало. Имамо још, значи рачунајте од 2014. године девет година, до 2023. године право да повлачимо средства, ако не искористимо пре тога.

Према томе, ми смо још далеко од 227 милиона. Имамо још ту простора 21 плус 27,48 милиона. Можда нећемо повући, али то је рок и то су расположива средства. Значи, то је прва дилема.

И за сва ова питања која понављате потпуно је иста ситуација. То су активни кредити, где период повлачења средстава још није истекао, и како испуњавамо услове за коришћење кредита, ми тако повлачимо средства, мења се стање кредита и самим тим мења се и главница која предстоји. Када повучемо средства до краја, главница ће престати да расте, и када дође период отплате, онда ће почети да се смањује.

Према томе, ту нема никакве дилеме, то су све јавне информације и код нас и код Светске банке и код ИБРД-а и код свих међународних организација. Потпуна транспарентност информација.

Што се тиче претходне дискусије око ситуације када се курс мења и када су кредити исказани у другим валутама сем динара...

ПРЕДСЕДНИК: Министре, извињавам се, време; завршите реченицу.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: ... Онда је логично да се стање дуга мења када варирају курсеви. То врло лако можете да проверите. На сајту Управе за јавни дуг постоје износи у доларима, у еврима и у динарима, и сами можете да гледате да ли се повећавају поједине категорије или само укупна свота исказана у еврима.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Господин Никола Савић. Изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Ја сам овде пре свега говорио о пројекту модернизације школа. Видимо из овога предлога закона да отплата главнице доспева за 25 година. Моја идеја је да вам кажем, да вас упозорим да то није у сагласности са оним што се стварно дешава на терену.

Ми ћемо 25 наредних година отплаћивати, није битно колики су то износи и да ли су повољни или неповољни, ја не улазим сада у то јер нисам стручњак за финансије, али 25 наредних година ћемо отплаћивати главницу за пројекте модернизације школа, а на терену се у суштини ништа или готово ништа не дешава.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

На члан 3. амандман су заједно поднели посланици Момчило Мандић и Мирослава Станковић Ђуричић.

Реч има Мирослава Станковић Ђуричић.

МИРОСЛАВА СТАНКОВИЋ ЂУРИЧИЋ: Даме и господо народни посланици, уважени министри, амандман који смо поднели колега Момчило Мандић и ја односи се на област стања јавног дуга Републике Србије, прецизније, на директне обавезе према Европској инвестиционој банци за обнову и развој клиничких центара.

Амандманом предлажемо да се изврши усаглашавање обавезе која је 2016. године износила 18.012.195 евра, а сада видимо да за 2017. годину износи 34.768.293 евра. Како је толико увећана за годину дана, односно сада планирано повећање за 16.756.098 евра? Оно што треба да кажете грађанима Србије то је да ли је то једна од цена коју треба да плате грађани Србије на овом погубном путу ка ЕУ.

Такође, треба усагласити датуме отплате. Последњи датум отплате главнице је у 2016. години, како пише, планиран за 2. септембар 2038. године, а сада је, видимо у овом плану за 2017. годину, 28. септембар 2040. године. Па, ето, то је оно што смо ми предложили амандманом.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има министар.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Што се своте тиче, поново је објашњење исто. У међувремену је повучено 16 милиона кредита и настављамо да га користимо. Имали смо застој због проблема са завршавањем јавне набавке за Клинички центар Београд, и ту смо сада нашли решење. Влада је пре недељу дана донела одлуку да се понови тај део конкурса и да се наставља реализација овог пројекта за Клинички центар Београд, Клинички центар Нови Сад и Клинички центар Крагујевац. Већ се, из других средстава, завршава Клинички центар Ниш.

Према томе, цео тај сет пројекта који је имао уговорену своту од 150 милиона евра, овде је значи повучено свега 20 и нешто посто од планиране своте, а та свота је отприлике половина оригиналног кредита. Значи, преостало је још око 116 милиона неупотребљених средстава, која ће бити повучена у наредним годинама.

Увек је било легитимно питање зашто ти пројекти толико споро иду, зашто се толико касни и које су интеркаларне камате које на то плаћамо. То је питање којим се сви ми бавимо и то је питање где сви имамо интерес да то буде брже, боље, ефикасније. Али то што понекад нисмо спремни и што је бирократија и процедура доста сложена и дугачка, то је друго питање.

У овом конкретном случају, сем Европске инвестиционе банке, у финансирању суделује и Србија, претежно тиме што даје средства у натури, значи даје земљу и остале услове, не даје кеш. Али објашњење за ваше питање је – повлачење средстава између две фискалне године. Нема другог објашњења. Ови рокови су можда прилагођени, а можда постоји неко друго објашњење, то не могу тачно да вам кажем. Мислим да Европска инвестициона банка даје рок, не знам колики период од времена повлачења последње транше. Свака транша има свој рок. И, ако каскадно повлачите средства, онда ће, не за цео кредит него за оно што је повучено последње, ту бити додат одређен број година. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Михаило Јокић.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Мислим да је проблем свих проблема, министре, што ми нисмо од 2003. године имали завршни рачун.

Закон о буџетском систему тражи да морамо имати реализацију буџета на шест месеци, реализацију буџета на девет месеци.

Да смо ми свих ових година, од 2003. године до данашњег дана имали то и поштовали буџетски систем, ових недоумица и неразумевања сигурно не би било. Ја апелујем на вас да се заложите, морамо добити завршни рачун за 2016. годину. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Гордана Чомић, Александра Јерков, Балша Божовић, Маја Виденовић, Душан Петровић, Верољуб Стевановић, Томислав Жигманов, Наташа Вучковић, Весна Марјановић.

Реч има Александра Јерков.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: У овом члану, односно у делу који ми предлажемо да се брише, говори се о оним силним дуговима јавних предузећа и кредитима које та предузећа узимају, узимају, узимају – а онда после не могу да врате те кредите, него то враћају грађани Републике Србије.

Ту се налази 29 кредита предузећа „Србијагас“, осам кредита наше најуспешније фирме „Ер Србија“, четири „Железаре“ итд. То је управо оно што смо говорили, где ми предлажемо да се штеди. Немојте штедети на платама и пензијама, штедите на кредитима јавних предузећа, која се понашају као да нису уопште у проблему, као да нису у дуговима. Чак нам нека од тих предузећа представљате као изузетно успешна.

Тако се на позицији 1.34, господине Вујовићу, налази нешто веома чудновато. Каже – кредит где је рата главнице за 2017. годину 2.222.222 евра; кредит диже предузеће „Ер Србија“ код банке „Интеза“ а.д. Београд, а намена кредита је одржавање текуће ликвидности.

Шта је ово, господине Вујовићу, за име света? Ви нама фирму „Ер Србија“, која послује захваљујући субвенцијама и чије губитке покривају грађани Србије, представљате као успешну фирму која послује са профитом. Због чега успешна фирма диже кредит за одржавање текуће ликвидности?

Зар није довољно што не плаћају ни накнаде, ни таксе, ни гориво, што упропаштавају аеродром – због тога што имају повлашћен положај у Србији? Зашто предузеће Ер Србија, које се представља као успешно, диже кредит за одржавање текуће ликвидности? Зашто грађани то плаћају и зашто се ово налази у буџету Републике Србије?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Небојша Стефановић. Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Кад говоримо о кредиту који је подизала „Ер Србија“, имамо кредите које је она наставила да отплаћује из претходног периода, док је то још увек био „Јат“, и овде се ради о једној од рата бившег кредита. Можете да погледате. Увек људи забораве да погледају кад је кредит оригинално повучен и кад је почео да се отплаћује, а ви морате у неком тренутку да сервисирате оне дугове који су остали.

Сећате се да је за „Јат“ својевремено Влада годишње издвајала 20-30 милиона евра. И сваке године владе су субвенционисале „Јат“, који не да није напредовао, него је пропадао. Није купљен ниједан нови авион па да се каже да је повећана вредност, унапређен рад компаније, купљена нова имовина, повећан број линија, остварен већи профит... Не, „Јат“ је функционисао све лошије. Авиони су били просечне старости, мислим да је последњи „боинг“ купљен 1986. године. Ништа ново није било. Падао је број слотова, ниједна нова дестинација, никакав нов профит. Све је више новца упумпавано, а резултат је био веома лош. И, наравно, дошло је до такве ситуације да је „Јат“ морао да се трансформише и да узима кредите како би се исплаћивале чак и основне ствари које су биле везане за функционисање овог предузећа.

Данас „Ер Србија“ функционише неупоредиво боље него што је функционисао „Јат“ у сваком периоду у последњих 10 година и имамо ситуацију да ова фирма сада остварује позитивне резултате. Имамо директне летове на најзначајније светске дестинације и имате ситуацију да у ту компанију Влада више не упумпава 30, 40, 50 милиона евра годишње. Да је било у прошлој години и 10, то је 40 милиона евра боље него у претходном периоду.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем. Реч има Александра Јерков.

(Александра Јерков: Једино ако имам право на реплику. Ако не, онда не бих одговарала.)

Не. По амандману.

Да ли се још неко јавља за реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели посланици Горица Гајић, Милан Лапчевић и Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Дејан Шулкић.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Господине министре, ми смо на члан 3. став 3. поднели амандман којим смо предложили да се дода став који гласи: „Министарство финансија доставиће Народној скупштини извештај о реализованим пројектима за које су издате гаранције, одобрени зајмови и кредити од стране других институција“.

У образложењу којим је амандман одбијен наводи се да се амандман не прихвата јер се све обавезе по основу задуживања редовно месечно објављују на интернет презентацији. Ми то нисмо ни тражили, тако да узимам у обзир и дозвољавам да се нисмо разумели. Шта смо ми у ствари хтели? Ми смо хтели један извештај о реализованим пројектима. Дакле, говоримо о цифрама, говоримо о табелама, о ексел табелама. Дакле, живот није садржан у томе.

Што се тиче саме динамике реализације пројеката за које Народна скупштина усвајајући закон о буџету издаје гаранције, за реализацију бројних пројеката који су садржани у члану 3. ми сазнајемо преко медија – грађани, па и народни посланици – за хиперпродукцију у постављању камена темељаца, са оптимистичким најавама да ће пројекат бити завршен до краја 2016. године.

Мислим да ништа не смета и да треба да преиспитате овај став. Можда бисте, по моделу како сте са господином Лапчевићем договорили, без интервенције на текст овог законског пројекта, могли да извештавате Народну скупштину о реализацији пројеката. Дакле, ови пројекти који су набројани, из области енергетике, из области саобраћаја, из области образовања, ништа не смета да Скупштина буде обавештена о степену реализације тих пројеката. Да имамо такав један извештај, не бисмо ни подносили амандмане на члан 5, о чему ће касније бити речи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно Зоран Красић, Милорад Мирчић и Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Члан 4. Предлога закона је нешто стварно ново што се уноси у наш буџетски систем и у закон о буџету. Да ја не бих ово објашњавао детаљно како је написано, пошто је мало ко то и читао, отприлике то је неки преглед шта ће које министарство да одвоји пара као

учешће Републике Србије у финансирању или суфинансирању да бисмо могли да узмемо паре од Европске уније за неке капиталне, велике пројекте.

Има ту сад, наводно, неких пројеката за Министарство за саобраћај. Међутим, они чега год се дохвате, неко заврши у затвору. Ево пре неки дан ухапсише ове што краду гориво на картице. Има и онај што купује тамо дипломе и што продаје. Видимо, сваки пројекат кога се дохватило Министарство саобраћаја нешто штуча, нешто не иде. Некада је оно контролисало своје пројекте хеликоптерима, да се види она деоница Љиг–Прељина да ли се ради или се не ради.

Како нам је познато, ови европски фондови су се нешто истопили, па не би било добро да у Предлогу закона о буџету буде и преглед нечега што у крајњем случају може да испадне као скандал, да не помињем нешто друго.

Одмах да вас утешим, и ако усвојите амандман, ништа се не губи. Све то већ имате у члану 8. у одговарајућим позицијама, тако да на овај начин само можете да покажете да баш и нисте много опредељени за Европску унију уколико прихватите амандман Српске радикалне странке. Уколико не, онда ћу у реплици да вас хвалим.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 4. амандман су заједно поднели посланици Горица Гајић, Дејан Шулкић и Милан Лапчевић.

Реч има народни посланик Милан Лапчевић. Изволите.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Ми смо предложили амандман на члан 4, да се дода још један став након става 1, који ће гласити: „Канцеларија за европске интеграције – Сектор за праћење и извештавање о ЕУ средствима и међународној помоћи достављаће извештај о резултатима пројеката финансираним од ЕУ Народној Скупштини једном годишње.“

У одговору, односно у образложењу зашто овај амандман није прихваћен речено је да се не прихвата из разлога јер је изменама и допунама Закона о буџетском систему предвиђено увођење извештавања о реализацији свих програма, програмских активности и пројеката који се налазе у буџету Републике Србије, тако да нема потребе посебно издајати пројекте финансиране од стране Европске уније.

Господине министре, у томе и јесте суштина; ми сматрамо да је и те како потребно да се издвоје пројекти који су финансирани од стране ЕУ да бисмо могли да меримо, да просто знамо шта ми то добијамо од пројеката финансираних од стране ЕУ, а шта у њих улажемо. Да видимо колика је та корист од ЕУ.

Генерално гледано, Србија је последњих 10 година, а можда и више, последњих 15 година, политички подељена на оне који су безглаво за улазак у Европску унију, за које ЕУ нема алтернативу, и на нас евроскепнике, који сматрамо да Србија треба да сарађује са свим земљама ЕУ, да преписује све што је добро за њу и да уређује државни систем, али

да мера сарадње са институцијама ЕУ треба да буде одређена мером користи коју наша држава од тога има.

Ми смо овде видели да се у буџету Републике Србије издвајају све већа средства намењена раду наших институција...

(Председник: Време.)

Продужићу још по оном времену које имам, да бих завршио мисао, ако није проблем.

Дакле, све се више средстава издваја за Канцеларију за европске интеграције и друге бирократске институције које су при Влади Републике Србије. Преко милијарду динара ове године ће бити потрошено на... (искључен микрофон)

ПРЕДСЕДНИК: Случајно.

Је л' трошите пет минута?

(Милан Лапчевић: Да.)

Ви немате то. Потрошиле су колеге самостални посланици пре вас по пет минута. Шта да радим? Што сте гласали за тај Пословник?

(Милан Лапчевић: Па нисам.)

А нисте гласали? Свеједно, морамо да трпимо, шта да радимо.

(Милан Лапчевић: Ви трпите, не ја.)

Ви нећете да трпите? Шта да радимо.

Живковић, Шулкић и Горица су потрошили оних додатних пет минута. Само три посланика. Хвала.

Министар Вујовић има реч.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Само желим да, због информисања јавности, прочитам образложење које смо ми дали на овај амандман.

Амандман се не прихвата из разлога јер је изменама и допунама Закона о буџетском систему предвиђено увођење извештавања о реализацији свих програма, програмских активности и пројеката који се налазе у буџету Републике Србије, тако да нема потребе посебно издвајати пројекте финансиране од стране ЕУ.

Ми такође желимо да знамо све пројекте, на нивоу појединачних пројеката и на нивоу целог система. Европска унија, сем овога, има и тзв. *Single Project Pipeline* свих пројеката који улазе, и има годишње две конференције. Ја ћу лично да се zaloжим да те конференције дају извештај о стању пројеката, а да у буџету извештавамо о свим ефектима пројеката и коришћењу ресурса Републике Србије у реализацији ових пројеката, и директно и индиректно. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама.

На члан 5. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно Вјерица Радета, Милорад Мирчић и Душан Павловић.

Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: У члану 5. предвидели сте преглед планираних капиталних издатака буџетских корисника за текућу и наредне две буџетске године. Ми смо мислили да овај члан није потребан и зато смо амандманом предложили његово брисање, из простог разлога што није баш најјасније шта би заправо значио овај предлог нормиран у закону када то постоји у посебном делу буџета.

Ови прегледи могли су да буду само део образложења. Све ово што сте овде написали постоји као део посебног дела буџета.

Е сад, ви објашњавате да не прихватате амандман зато што је он у супротности са чланом 54. Закона о буџетском систему. Није ово први пут. Имамо два-три интересантна амандмана која сте прихватили, који немају, у суштини, везе са овим законом.

Ви стално везујете један закон за други, па сте јуче на Одбору за финансије прихватили амандман на закон о извршењу буџета који још није ни у најави. То је једино некад, кад је био на врхунцу славе, Гаша Кнежевић говорио, да примењује закон који још није усвојен и није донет, нацрт закона. Исто тако се појављује и амандман неких посланика на закон који такође није на дневном реду, а негде је углављен у један од ових закона. Просто, некако, као да се то онако шарлатански радило – дај да се уради.

Када би се овај преглед гледао онако детаљно, када би било довољно времена за дискусију о амандману, а нема, онда бисмо имали и низ питања за шта ће све ова средства да се издвоје, али то ћемо када будемо о члану 8. са мало више детаља да разговарамо.

Дакле, овај амандман треба да се прихвати, зато што нема правног основа да овај члан постоји у закону.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар др Душан Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Постоји неколико разлога зашто се овај члан налази у закону. Један је што ми имамо годишњи буџет, а већина капиталних пројеката прелази годину дана.

Прво, потребно је због потпуног информисања посланика о томе које се обавезе преузимају у наредне две године. Обратите пажњу, оно што сте рекли односи се на прву колону ове табеле за 2017. годину. Тачно је да се она понавља, али 2018. и 2019. се налазе само у члану 5. Према томе, кад не бисмо имали ову табелу, ви не бисте знали да прихватањем обавеза из ових пројеката прихватате обавезе које трају и три године, а негде трају и више.

Друго, јако важно, наша правила јавних набавки би довела до озбиљног застоја у припреми и реализацији ових пројеката када не бисмо имали ову табелу, пошто се они позивају на ову табелу када јавне набавке прелазе границу године. Значи, они би сваке године морали да чекају, негде од октобра-новембра до почетка следеће буџетске године, да могу да

распишу јавне набавке. Ово им дозвољава да расписују набавке које континуално иду и прелазе буџетске године.

Значи, корисност овога је и транспарентност, и пуно информисање посланика, и пуно информисање јавности и континуални процес реализације ових пројеката. Зато се не прихвата овај амандман.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Разумем ја вашу намеру, али не решава се то на тај начин. Нема ово везе са јавним набавкама. Ми ово што је предвиђено за 2018, 2019. годину, наравно, не усвајамо кроз овај буџет. Онда не може бити основ за јавну набавку, јер то је само претпоставка, неки претпостављен износ.

У реду је ваша намера да, кажете, будете транспарентни, да обавестите посланике о томе, али било би много боље да посланике обавестите званично и кроз Закон о трошењу досадашњих средстава, односно да нам коначно ставите на увид, и на расправу и гласање закон о извршењу буџета него нешто што ће можда бити, а можда и неће.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 5. амандман је поднео народни посланик Мирослав Алексић.

Да ли неко жели реч? (Да.) Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Мој амандман се односи на повећање буџетског фонда за ванредне ситуације, за износ од 200 милиона динара. Разлог томе је што смо били сведоци свих последица разорних поплава 2014. године, које су у неким деловима Србије биле 2015, па чак и 2016. године. Нажалост, у овом буџету се не види жеља да се уради оно о чему смо слушали од представника Владе Републике Србије, а то је да ће се у наредном периоду улагати у превенцију елементарних непогода и да ће се отклонити све оне критичне тачке које су утврђене током тих поплава.

Дакле, многи градови и многе територије Републике Србије били су погођени поплавама. Штете су биле, по проценама представника Владе, око милијарду евра. Нажалост, од најаве новог закона о ванредним ситуацијама, увођења општинских менаџера који ће се професионално бавити тим послом, улагања у регулацију водотокова, изградње одбрамбених бедема, куповине опреме, од свега тога очигледно нема ништа, јер је буџет мали да би то све могло да се реализује.

Дакле, ми и даље остајемо при томе да вероватно треба да се молимо богу да нам се то не деси поново, а не радимо оно што би требало да радимо системски – да улажемо у превенцију, спречавање тих последица са којима смо се суочили. Према томе, предлажем да се повећа ова позиција како би се могло предупредити оно са чиме смо се већ суочавали. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Оно што је јако важно нагласити, системска одбрана од поплава и свега онога што се дешавало у прошлости један је од приоритета којима се бави ова влада и министарство које у својим пословима, по Закону о Влади и Закону о министарствима, има ту надлежност.

Јако је важно рећи да ћемо на оним критичним стварима које су се показале, нарочито на примеру у Лучанима, преко нашег надлежног предузећа „Србијаводе“, кренути у поступак заштите како не бисмо више имали овакве ситуације.

Исто тако, са друге стране, обезбедили смо и средства како бисмо континуираним системским приступом овим проблемима могли и на простору Војводине и на простору уже Србије реаговати у овим кризним ситуацијама. Добро смо научили у 2014. години, и Министарство и Влада Србије, свако од нас, шта овај проблем значи и како се с њим борити.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Министарство унутрашњих послова, односно наш Сектор за ванредне ситуације, у складу са својим надлежностима не може деловати превентивно као, рецимо, Дирекција за воде. Дакле, Сектор за ванредне ситуације је ту да делује у тренуцима када се ванредна ситуација догоди.

Што се тиче конкретног амандмана, ви предлагате да се са набавке патролних возила која се набављају за потребе Министарства ради повећања безбедности грађана Републике Србије и јачања полиције, дакле са те експропријације скидате 200 милиона, што значи да не можемо да набавимо толико патролних возила и тиме фактички утичемо на безбедност земље. Пребацујете на део капиталног пројекта, који се иначе развија до три године и који у првој години има сто милиона динара, у другој 250 и у последњој години 500 милиона динара. Дакле нећемо постићи ефекат, а фактички ћемо утицати на смањење броја патролних возила, односно на укупну безбедност грађана Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Желите по амандману?

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Дакле, што се тиче набавке основних средстава за рад полиције, о томе ћу говорити у другом амандману који имам, и то је наравно јако важно, али овде говорим о конкретним стварима које треба предузети а не предузимају се.

Дакле, у прошлогодишњем буџету, за 2016. годину, било је предвиђено да ће се у буџету за 2017. годину наћи 250 милиона за буџетски Фонд за ванредне ситуације. То не постоји, ви сте га поново вратили на сто. Ја о томе говорим. Највеће последице што се тиче плављења на територији општине Трстеник настале су због нерегулисаних водотокова првог реда, као што је Западна Морава, која је, конкретно, поплавила и моју општину,

општину Трстеник, и направила разорне последице. То морају да раде водопривредна предузећа. Нажалост, они немају средстава да то ураде ни у овом буџету као што није било и у прошлом.

ПРЕДСЕДНИК: Изволите, министре.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Новац који сте овим предвидели ставили сте у погрешан раздео. Ви га дајете нпр. за набавку ватрогасних возила. Како ћемо да спречимо поплаве негде купујући ватрогасна возила? Неће ваљда они људи да отворе воду из цистерни да додају?

Дакле, новац који се иначе намењује за Сектор за ванредне ситуације служи за набавку ватрогасних возила, униформи за ватрогасце, противпожарну заштиту, спасавање и трагање у ванредним ситуацијама, борбу против земљотреса. То су средства која служе за то да Сектор за ванредне ситуације реагује у тренутку када ванредна ситуација настане. То је првенствено.

Разумем, и наравно да Република Србија води рачуна о томе, да треба да утичемо на то да грађани Републике Србије буду безбеднији. Мени је драго да смо ове године имали и мање земљотреса, и мање поплава и мање пожара него у претходним годинама. Наравно, не утиче на то увек држава, има нешто на шта утиче и природа. Нажалост, подаци релевантних светских институција показују да на нашем терену, на нашем подручју у наредним годинама можемо очекивати само оштрије временске разлике и оштрије временске промене и да ћемо имати и више поплава и више пожара. То су ствари на које утиче време.

Наш посао је, и на томе можемо да радимо заједно, потпуно се слажем, и ми једним делом то надокнађујемо кроз донације, а једним делом Влада Републике Србије – не директно кроз буџет МУП-а – утиче на набавку одређене опреме која служи за ово. Међутим, за превентиву ће пре моћи да каже господин Недимовић, дакле кроз водопривредна предузећа која се тиме директно баве.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 5. амандман је поднео посланик Дејан Шулкић. Изволите.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Хвала.

Поднео сам амандман на члан 5. да бих сазнао о чему се у ствари ради када је у питању трошак који се планира у висини од 250 милиона динара за изградњу моста Љубовија–Братунац, тако је барем назначено, и нисам се бог зна како провео у одговору који сам добио.

Дакле, нисмо против изградње овог моста, нисмо против изградње остале инфраструктуре која је неопходна да би се овај мост ставио у функцију, ако се због тога то ради, јер је овде наведено – изградња моста са приступном саобраћајницом. Волео бих да нешто више о томе знамо. Да имамо извештај о којем сам говорио у оквиру амандмана на члан 3, извештај о степену реализације пројеката, можда оваква питања не бисмо ни постављали.

Познато је да у буџету за 2016. нису планирана средства за 2017. годину за изградњу овог моста, дакле планиран је завршетак у 2016. години и планирано је отварање до краја 2016. године. Познато је да је крајем новембра нека штета настала на мосту. Дакле, то се дешава. Желео сам овим амандманом да иницирам да се обрати пажња ко је у ствари одговоран за ту штету, ако је у питању издвајање додатних средстава да се штета која је настала санира. Дакле, то је неопходно да се уради.

Од министарке Михајловић чули смо једном приликом да је реч о одговорности извођача радова и да то државу неће ништа коштати. Ако је то тако, у реду. Дакле, ми то још увек не знамо, бар из овог одговора. Ако држава прихвата макар и делимично финансирање ове штете, поставља се питање одговорности, поставља се питање начина уговарања, гаранција приликом уговарања, полиса осигуравајућих друштава итд., па вас молим, господине министре, да обратите пажњу на овај веома високи издатак од два милиона евра.

ПРЕДСЕДНИК: Посланик Вујадиновић Милимир. Изволите

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Заиста, одмах ћу да кажем, поштована председавајућа и поштоване колеге народни посланици, да сам помало и зачуђен овим амандманом. Наиме, амандман долази од стране листе која се, барем декларативно, залаже за поштовање, односно бригу о Србима у региону – у Републици Српској, у Хрватској, на крају крајева у Македонији, у Мађарској.

Мост између Љубовије и Братунца, чија је изградња предвиђена још потписивањем једног протокола из 2013. године, а мој колега, просто, хајде да мислимо да донекле и није био довољно информисан, веома је значајна саобраћајница за људе у Републици Српској. Не заборавите, милион и по Срба живи у Републици Српској. На крају крајева, то су и држављани Србије који живе у Републици Српској, односно Босни и Херцеговини. Мост је веома значајан за Братунац и целу околину, јер се ради о директном прикључку на Коридор 11, на мрежу ауто-путева у Србији.

Данас је састанак председника Републике Српске и премијера Вучића, а тема је такође један могући ауто-пут који ће повезати Бијељину и Брчко са Коридором 10. Мислим да нема бољег начина да Републику Српску и наше грађане преко Дрине повезујете са њиховом матицом, тј. са Србијом. Просто, чини ми се, да ту бригу данашња власт показује конкретно. Све досада је била једна декларативна брига о Србима у региону и драго ми је што је то коначно Влада Републике Србије препознала као свој приоритет. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднела народна посланица Горица Гајић.

Да ли неко жели реч?

Господине Шулкићу, ви сте у систему, а који је основ вашег јављања? Немате основа за реплику.

Дакле нико се не јавља на члан 5.

На члан 6. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, заједно народни посланици Зоран Красић и проф. др Милован Бојић, заједно народни посланици Гордана Чомић, Александра Јерков, Балша Божовић, Маја Виденовић, Душан Петровић, Верољуб Стевановић, Томислав Жигманов, Наташа Вучковић и Весна Марјановић, и народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има најпре народни посланик Зоран Живковић. Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Овај амандман је логичан наставак амандмана на члан 1, о ком сам већ говорио малопре. Значи, то је један системски другачији приступ. Представља укидање субвенција за привреду, за оне посебне субвенције и још неке.

У одговору пише да су то обавезе преузете из ранијих уговора и обавезе, по очекивању, из следећих година – због повећаног интересовања инвеститора за наше субвенције. Па наравно да постоји интересовање, то је врло логично за такав поклон. Али мислим да још једном, или бих бар волео да министар да одговор, пошто нисам добио одговор кроз амандман на члан 1. Било је пуно примедби да би укидањем субвенција дошло практично до краја света, односно да би Србија поново пропала, као што пропада увек када то некоме треба да од себе направи великог спасиоца, и кажу да је немогуће довести инвеститора, да је немогуће живети.

Е, па да вам кажем, те 2003. године није било субвенција. Тада су уведене, чини ми се, први пут за пољопривреду, али није било ових других, субвенција за радна места и тако даље. Тада је било 250 запослених више него данас, и тај број је трајао још једно три-четири године. Тада је евро био 67,1 динар, тада је спољни дуг био испод десет милијарди, тада су инвестиције биле преко две милијарде евра и тада је Србија била, као што је и колега Мартиновић рекао, пример развоја, значи једна звезда у успону на овим просторима. Не тако што смо ми то причали, него што је то била оцена релевантних и инвеститора и институција које се баве тим послом. Дакле, може се без субвенција.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ми смо поднели амандман на члан 6. Зашто? Чланови 4, 5. и 6. по својој садржини, ако и треба да постоје, треба да буду иза члана 8, јер се тичу нечега што прво мора да се наведе у члану 8, па тек онда да се праве прегледи итд.

Ово када уносите податке у буџет за једну годину и изражавате шта би то могло да се дешава за следеће две године, то је карактеристично за оне државе где је буџетско планирање трогодишње. Србија нема још то.

И ја схватам, и члан 4, 5. и 6. су неке прелазне фазе за нека будућа решења која ће бити обавезна на овај начин. Али у Министарству привреде, где постоје људи који за 15 дана заврше две године факултета, давати њима право да они процењују ком страном инвеститору треба дати неке паре, да га ми тако привучемо да дође да се отворе радна места овде код нас итд. – заборавите то. То тако почиње са лепим жељама, а увек се завршава са затвором, и увек ће се завршити са затвором.

То што Млађан Динкић још није доступан, то што је он заштићен, то што се његова прва и друга гарнитура налази у структурама власти, на нивоима државни секретар, помоћник министра итд., то су све привремена решења. Али све што је привремено, то је и пролазно.

Прихватите овај амандман и спасите ове људе од нечега што неминовно мора да дође.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народна посланица Александра Јерков. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем.

Ради се о већ помињаних 11 милијарди динара које иду приватним фирмама које ви називате инвеститорима. Ради се, заправо, о вашим пословним партнерима који добијају десетине хиљада евра не би ли запошљавали грађане који ће радити за 180 евра, стајати 15 сати за траком и понижавати се пред својим послодавцима и вашом странком.

Питала бих господина Шарчевића како је могуће да ми имамо 11 милијарди динара у буџету за ово, а да факултети Универзитета у Новом Саду, а можда и други факултети у Србији данас добију допис да Министарство просвете нема средстава да исплати плате за запослене у високом образовању за новембар, и како је могуће да ми имамо 11 милијарди динара за фирме ваших пословних партнера за куповину инвестиција, а да немамо пара за Фонд за младе таленте, као што смо ми предвидели у амандману који ће исто тако вероватно бити одбијен баш као и све што ми овде предлажемо.

Немојте да имамо 11 милијарди динара за оне који отварају радна места на којима се ради за 180 евра, зато што они за та радна места добијају десетине хиљада евра грађана Републике Србије; немојте да имамо 11 милијарди динара за њих, а да немамо за плате професора универзитета; да и ја данас, као вероватно и остале колеге, добијем допис синдикалаца запослених у просвети који нас, ко зна који пут, моле да се у буџету за њих нађе пара – зато што су опет остали закинути, зато што је њихово номинално повећање и даље мање и зато што су њихове плате и даље 13% мање од републичког просека.

Обришимо ових 11 милијарди динара за ваше пословне partnere и нађимо паметнију намену где да се та средства утросе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има најпре представник предлагача, потпредседник Владе др Небојша Стефановић. Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Пословни партнери влада у претходном периоду били су они тајкуни који су формирали владе, који су одлучивали, од Мирослава Мишковића па надаље, који су формирали владе, диктирали ко ће бити министри, који ће се послови обављати у тим владама, ко ће од министара постати милијардер са приватним фирмама, које су имали у току обављања функције министра и различитих других функција, и у тим владама се знало како се стоји мирно када ти тајкуни позову телефоном.

То је престало од 2012. године, и то многима смета. Јер су тада понижавали грађане Србије не малом платом, него тиме што су били незапослени. Прво су их оставили без посла, уништили компаније, предузећа, имали оне лоповске приватизације којима није било краја, задуживали и општине и фирме и државу милионима евра а да то није отишло ни у једну нову ствар. Никакву нову вредност нису створили. Стотине хиљада људи остало је без посла, на бироу рада.

То је било понизавање грађана који нису имали посао – будили су се ујутру а нису знали да ли уопште треба да се пробуде то јутро, јер нису имали где ни да оду.

Ова влада успела је да, у последње четири године, запосли 150.000 људи, и више. Ти људи имају будућност, имају наду. Да ли су те плате превисоке, да ли су дивне и бајне? Нису. Али имају плате, имају наду да ће то моћи да буде и боље, имају шта да однесу својој деци. За разлику од времена када је само Мирослав Мишковић носио својој деци и када су највеће инвестиције биле од Шарића. То су били приходи које је држава имала. Е, нећемо такву Србију никада више! (Аплауз.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици...

(Један број опозиционих посланика напушта салу.)

(Марко Атлагић: Па-па, па-па; ћирибу-ћириба.)

Ја имам једну замерку, нису се окренули у смеру казаљки на сату. Морају то мало да синхронизују.

Даме и господа народни посланици, ја сам увек дирнут када мој колега пољопривредник, познатији као ЗЖ, познатији по великим субвенцијама за винограде које је продао, познат по пелцовању кокошки у селу Пуковац раствором јогурта, познат по увозу бунди, познат по продаји фабрике цигарета за време „Сабље“, познат по тупој сабљи и оштром језику, познат по томе што више времена проводи на каучу него за плугом и стругом, познат по томе што је продао зграду „Ушће“, познат по томе што је све те минорне приходе од приватизације сматрао инвестицијама, познат по томе што је омогућио да се 70% приватизованих фабрика закатанчи, да 400.000 људи остане без посла.

Ја сам дирнут кад он почне да прича да треба брисати субвенције у привреди и тиме покушава да спречи да оне које је унесређио својом политиком и политиком својих другара, политиком својих тајкуна, да те људе које је унесређио ... да спречи да исправимо те грешке и да кроз субвенције у привреди дођу до својих радних места, дођу до својих плата, дођу до онога што су изгубили у оно време када је он себе сместио у бајку а народ сместио у басну.

Једноставно, тај амандман не треба прихватити. А има Конфучијева изрека – Бог нам је дао два уха и два ока и један језик; дао нам је два уха да можемо добро слушати, два ока да можемо добро гледати, а један језик да пазимо шта говоримо, јер некад је паметније ћутати него говорити. Мислим да мој колега пољопривредник ту Конфучијеву изреку мора једном научити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народна посланица Александра Јерков, повреда Пословника.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: 104, господине Милићевићу.

Ја не знам на основу којих моћи ви нисте чули шта је господин Стефановић изрекао, али оно што не могу да прихватим је да ви, у ситуацији у којој вам народни посланик каже да је поменут, питате министра да ли га је поменуо, онда он одмахује главом, и то још министра Стефановића, који каже да га није поменуо.

Знате шта, господин Стефановић каже и да је доктор наука, па то не значи да говори истину када то говори. Тако да, молим вас, обратите пажњу на то шта се изговара на седници и немојте да питате министре да ли народни посланици имају право на реплику или немају. Ваш посао је да то сами знате, а не да се консултујете са њима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наравно да јако добро знам о чему је говорио потпредседник Владе др Небојша Стефановић. Тачно је да смо имали консултацију, да проверим оно што сам имао прилике и сам да чујем.

Колегинице Јерков, нисте ме добро разумели; дао бих вам реплику, али сте сада повреду Пословника искористили да на неки начин реплицирате. Дао бих вам реплику јер сам приметио да сте се ви препознали у периоду о којем је говорио господин Стефановић као потпредседник Владе. (Аплауз.)

Дакле, да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? Да. Захваљујем.

Право на реплику – и то сам желео, такође, да вам објасним. С обзиром на то да сте у вашем излагању поменули и тражили одговор од министра Шарчевића, најпре сам желео њему да дозволим да вам одговори на постављено питање.

Реч има министар Младен Шарчевић. Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: У вези са повећањем плата радника који раде у образовању које је договорено, наравно да су ту сви у различитим позицијама. Наставници и учитељи који раде у просвети, у основним и средњим школама, били су најнижи са платама па је и повећање било највеће. Затим све друге категорије које раде у образовању, рачунајући и предшколско, људи у науци и високом образовању су добили према неком мерилу које је праведно овог пута. Значи, сви су очекивали више, међутим, ово су први пут реално зарађене паре, тако да је та расподела која је отишла просвети била добра.

Ми ћемо направити једну бољу анализу – ко у систему има више пара. Редовно се састајем са свим синдикатима.

Пројекција буџета за 2016. је, такође, неке ствари другачије поставила. То не значи да ће ико остати без плате. Ми смо јутрос и данас на Влади донели одређене одлуке, у питању су и људи који раде у ученичком и студентском стандарду итд. Тако да нема разлога за панику. А овај други део одговора, кажем, заиста различитост у стандардима и платама мора да крене да се поправља кроз следеће расподеле. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јерков, сада желите реплику на излагање министра Шарчевића? Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: И Стефановића, господине Милићевићу.

Дакле, питам због чега у буџету за 2017. годину постоји сума од 11 милијарди динара која се даје извесним фирмама, за коју и Фискални савет, у оцени коју су сви народни посланици добили, каже да је нејасна. Ко ме иде? Зашто иде? По којим критеријумима? Под којим условима и који су ефекти тога?

Питам вас за буџет за 2017. годину, ви ми одговарате за Мишковића. Да ли због Мишковића, господине Стефановићу, ви 2017. године фирмама по слободном избору дајете неодређену количину новца – под непознатим условима, непознатим критеријумима и са непознатим очекивањима? Да ли због Мишковића, господине Стефановићу, ви данас нетранспарентно трошите паре грађана Републике Србије?

И да ли постоји иједно питање које вама може да се постави а да ви не дајете одговор од пре пет, десет или седам година? Да ли постоји иједан моменат у буџету за 2017. годину, где Фискални савет каже да нетранспарентно трошите паре, да сте за то одговорни ви?

У буџету за 2017. годину налази се сума од 11 милијарди динара за коју Фискални савет каже да не зна на шта се троши. Како можете да ми одговарате нечим што је било пре шест година? У данашњем дану ми о овоме разговарамо. У суботу ћемо усвојити то, ви ћете усвојити то да се 11 милијарди динара даје непознатим фирмама. Молим вас, одговорите ми шта се дешава у данашњем времену, а не у ономе од пре пет година или у ономе како ви видите време од пре пет година.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: С обзиром на то да сте се директно обраћали потпредседнику Владе др Небојши Стефановићу, морам и потпредседнику омогућити, као представнику предлагача, право на реплику. Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Ја, нажалост, говорим и о времену од пре четири године и пет месеци, пошто је наша коалиција на власти четири године и четири месеца. Дакле, оно што је било и пре пет и шест година, нажалост, било је у време неких других влада.

И, нажалост, тој влади у којој је учествовао бивши режим Мишковић је био идол, то је била икона. Видите, они и данас не могу да га се реше. Кад чују да неко нападне Мишковића, морају бар 20 пута да помену његово име и да питају – што нападате Мишковића?, па он је диван човек, толико смо лепо сарађивали са њим и толико нам је супер било и ви нам сад кварите посао.

И то и јесте разлог зашто нападају ову владу. Са Мишковићем је било супер и са свим „Мишковићима“ који су пунили њихове џепове, а не џепове грађана. И то и јесте проблем. (Аплауз.)

А ова политика којом терају стране инвеститоре, извините, па ови људи, пре свега људи који раде у привреди, на челу са премијером, покушавају да запосле неке људе у нашој земљи, да се боримо са конкурентским државама – и са Бугарском, и са Румунијом и са Македонијом – које нуде субвенције да би се људи запошљавали. Ви морате да уложите новац да бисте привукли те фабрике.

Ми имамо 150.000 људи, по ПИО фонду, више запослених у Србији захваљујући доброј политици. А тај новац се враћа. Тај новац се враћа кроз порезе које они плаћају у нашој земљи, кроз порез на капиталну добит, кроз плате тих радника.

Извините, и како можемо да говоримо...? Каже – где дајете 11 милијарди динара, не знамо ни о којој цифри се ради? Па ради се о 11 милијарди. Побогу, или се ради о 11 милијарди или се ради о цифри коју не знате. Дакле, или је транспарентно или није. И Фискални савет нигде не помиње да је нетранспарентно. Нигде не помиње. Пронађите реченицу где Фискални савет пише да се нетранспарентно троши новац. Нема те реченице.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић, повреда Пословника.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине председавајући, рекламирам члан 108 – да се о реду на седници стара председник Народне скупштине или председавајући, у овом тренутку ви. Очекивао сам да опоменете министра Стефановића да поведе рачуна о свом излагању. Он управо као министар полиције руши презумпцију невиности, без обзира на то о коме се ради, и ваша дужност је била да га опомене.

На крају крајева, само је Томислав Николић признао да га је финансирао Мирослав Мишковић, нико више. Ако причате о Томиславу Николићу, ми то поштујемо, али није у реду да руши презумпцију невиности људи, како каже премијер, које нико не сме да помене. А ти људи су сада сви на слободи. Па зашто нису у затвору ти људи о којима говори министар?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Милојичићу, наравно да се на најбољи могући начин, бар ја мислим, старам о поштовању Пословника, и то ћу учинити сада, када је реч... Најпре ћу вас питати – да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? Да.

Усмерићу вас ка члану 103. У случају из става 7. овог члана председник Народне скупштине је дужан да време које је народни посланик користио злоупотребљавајући право из става 1. овог члана одузме од укупног времена које припада његовој посланичкој групи. Пошто сте то управо учинили, време које сте користили да бисте реплицирали, исказали своје политичке ставове, ја ћу одузети од укупног времена ваше посланичке групе које је преостало за ову расправу.

Реч има народни посланик Немања Шаровић, повреда Пословника.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине, повређена су два члана. Члан 106. каже да говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес. То је члан Пословника који можда треба брисати, јер ово је члан који ви произвољно примењујете, онда када сте добре воље. Или када нисте, не знам. Оно што је потпуно јасно јесте да се овај члан не примењује стално.

Оно што је још јасније то је да, нажалост, много чешће министри или представници владајуће коалиције излазе из оквира теме и да никада у то време ви не интервенишете. А када то опозиција чини, где бисте ви морали имати много мекши став, е онда ту долази та ваша ригорозност, онда одузимате време од посланичке групе. Да ли је то 30 секунди, није то много, али је то недемократска мера.

Друга ствар, повређен је члан 104, који говори о томе ко има право на одговор. Ви сте дали прилику министру да одговори. Министар нема шта да одговара. Право на реплику је право народног посланика. Министар то право нема. Министар може као представник предлагача да говори, и то у тим оквирима. То време је искоришћено.

Дакле, мора се знати, научите једанпут, ко у Народној скупштини има више права. Научите да је Народна скупштина дом у ком су министри ти који су дужни да слушају посланике – не да држе лекције, не да они одговарају, него да слушају. Некад су посланици у праву, некад нису, али министри морају, са дужним поштовањем да се опходе према

сваком посланику овде, шта год говорио, јер он је представник грађана, а министри само службеници.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословник? (Да.) Захваљујем.

Слажем се у потпуности са вама да је важно да сваки од 250 народних посланика говори о тачки дневног реда. Не мислим да сам ни на један начин повредио Пословник, из простог разлога, јер сам омогућио управо колегиници која долази из редова опозиције... Најпре је, што је и потпуно нормално, говорила о амандману. Потом је искористила повреду Пословника да би на неки начин реплицирала, а онда је добила и реплику.

Са друге стране, када је реч о министрима, ако се посланик обраћа директно министру, онда министар као представник предлагача мора имати могућност да реплицира у два минута, као и посланик – члан 116. Између осталог, не може посланик остати без одговора.

Господин Стефановић, потпредседник Владе, није говорио о нечему што је било ван дневног реда, из једног простог разлога, јер је одговарао на питања која му је упутила народна посланица. Захваљујем.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

По Пословнику поново. Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Најпре бих вас замолио, господине Милићевићу, ви сте веома смирен човек и стрпљив, да умирите посланике владајуће коалиције који ми добацују, ометају ме и страхујем да нећу бити у стању да повежем мисли.

Ви сте повредили члан 116. дајући одговор, јер је то члан Пословника који апсолутно не може да се примени на ову ситуацију. Цитираћу члан 116: „Одредбе овог пословника о реду на седници Народне скупштине примењују се и на друге учеснике на седници Народне скупштине.“ То је члан који не даје право министру на реплику.

Нема тог члана у Пословнику који даје право министру на реплику. Нема. То је ексклузивно право народних посланика. Они не могу бити с нама у рангу, па да имају иста права. Они су испод нас и то је оно што ниједна владајућа већина од 2000. године није успела да схвати. И „жути“ када су писали овај пословник нису то схватили, кад су га примењивали нису схватили, и сад ви не схватате.

Посланици су изнад министара. Посланици су народни представници на које је пренета сувереност, а министар је променљива категорија. Посланика не може нико да промени, а министар данас јесте, сутра није. Ево вам Радуловићев пример, не траје то дуго.

Члан 116. вама даје за право да мало казните министра, да кокнете министру опомену или да га удаљите са седнице на два месеца као Балшу Божовића, али ни у ком случају не даје право на реплику.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Шаровићу. То је ваше тумачење Пословника. О томе да ли сте у праву или не, уколико желите, наравно, изјасниће се Народна скупштина у дану за гласање.

(Немања Шаровић: Желим да се изјасни.)

Не могу да прихватим, малочас сам вам рекао.

Дакле, желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника, је ли тако? Захваљујем.

(Неђо Јовановић: Повреда Пословника)

Реч има народни посланик Неђо Јовановић, повреда Пословника. Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Свако има право да тумачи Пословник на начин како то жели, у конкретном случају и мој претходник, али буквално онако како жели, а не онако како пише у Пословнику.

О чему се овде ради? Ради се о једноставном тумачењу које може бити само такво какво јесте, а не онако како се то слободно презентује данас на седници Скупштине. Јер у члану 106. не указује се на статус народног посланика, него говорника. Говорник може да буде и министар и народни посланик.

Са друге стране, министри нису воштане фигуре да бисмо их овде само гледали, него су учесници у расправи којима се може омогућити право да се одреде, изјасне према свему ономе што се на њих односи. Тако да сте потпуно исправно поступили – и када сте указали колеги народном посланику и у свему ономе што сте досада урадили.

Према томе, овде постоји повреда Пословника само кроз злоупотребу Пословника, односно пословничких права. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Јовановићу, хвала вам, наравно, што сте похвалили моје настојање да Скупштина настави да функционише у једном нормалном току, али и ви сте, на неки начин, злоупотребили Пословник и сада морам да будем праведан и правичан, као и према посланицима опозиције. И вама ћу, у случају из става 7. члана 103. Пословника Народне скупштине, одузети време од времена посланичке групе, јер сте кроз повреду Пословника реплицирали народном посланику СРС-а. Захваљујем.

Министре Кнежевићу, уколико желите да се јавите по амандману, немате могућност, јер представник предлагача се по амандману може јавити само два минута. Немате основа за реплику, тако да не можете добити реч.

Госпођице Јерков, ви се јављате по амандману?

(Александра Јерков: Да.)

По амандману имате, наравно, могућност. Изволите.

Реч има народна посланица Александра Јерков. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Господине Стефановићу, читаћу полако да бисте могли да разумете.

Страна 14, Оцена Фискалног савета: „Понавља се проблем нетранспарентности расхода за субвенционисање инвеститора. У буџету за 2016. годину апропријација за подстицаје инвеститорима дата је збирно, кроз укупну масу средстава и нису били познати појединачни износи подстицаја... На тај начин и даље није познато колико средстава је ком инвеститору одобрено, па се Народна скупштина и јавност не могу упознати са структуром овог издашног буџетског расхода.“

Да ли сте разумели реч „нетранспарентно“? Да ли знате њено значење и да ли можете да се извините, и мени и народним посланицима, зато што сте рекли да сам рекла неистину када сам рекла да у Оцени Фискалног савета пише да нетранспарентно делите 11 милијарди динара?

Када се извините, а очекујем да се јавите да се извините што сте ми то рекли, очекујем и да дате одговор на питање зашто 2017. године нетранспарентно делите 11 милијарди динара фирмама по свом избору.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Питање је било упућено министру.

Реч има министар Горан Кнежевић. Изволите.

ГОРАН КНЕЖЕВИЋ: Ја бих желео да одговорим на ово питање. Значи, ради се о улагањима од посебног значаја, подршка инвеститорима, 11 милијарди динара; од тога је 6,6 милијарди предвиђено за уговоре који су потписани у овој години. У овој години имамо потписан 21 уговор, који носе инвестицију од 220 милиона евра и 15.600 запослених. Наравно да је свима нама у интересу привредни развој и привредни раст, а управо овакве проактивне субвенције као што су у привреди и пољопривреди доносе тај жељени привредни раст.

Желео бих да кажем, што се тиче транспарентности, управо смо зато и дали списак тих фирми које имају право на субвенцију у 2017. години, а појединачна решења за сваког од њих имате на сајту Министарства финансија, Комисије за контролу државне помоћи. И кад год Влада додели субвенцију, појављује се на том сајту. Према томе, то је врло транспарентно.

Још једна ствар. Пошто је овде током дискусије провејавало да дођу инвеститори, узму паре и одлазе, ја сам добио најновију анализу која каже овако – да 74 завршена пројекта која носе са собом 15.013 радних места... То су они пројекти којима је прошао период контроле. Значи, након периода контроле, кад ти страни инвеститори немају обавезу запошљавања ниједног радника, сви су остали ту и свих 15.013 радника је остало на послу, што значи да Србија нуди веома повољне, конкурентне услове за инвеститоре и морамо тако наставити ако хоћемо да смањимо стопу незапослености, која износи тренутно 15,2%. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману за реч се јавио народни посланик Саша Радуловић. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Што се тиче транспарентности трошења, она наравно не постоји. Што се тиче отварања радних места, и она су потпуно фиктивна. Значи, пријављује се, рецимо, 50.000, а када стварно урадимо анализу, испадне испод 8.000. Тако да то што сте рекли једноставно не стоји.

Што се тиче члана Владе Небојше Стефановића из Београда, који је овде говорио о транспарентности и указивао на транспарентност, тобоже све је транспарентно код нас, питање за њега ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Радуловићу, добили сте...

Морам да вас прекинем. Ви сте добили реч по амандману на члан 6, који гласи: „брише се“, а користите прилику да поставите питање потпредседнику Владе др Небојши Стефановићу. То ћете учинити уторком или четвртком, на почетку радног дана. (Аплауз.)

(Саша Радуловић: Ово је дискусија.)

Господине Радуловићу, ово јесте дискусија, отворена дебата и дијалог о амандману на члан 6, који гласи: „брише се“.

(Саша Радуловић: Ако могу да кажем...)

Ево изволите, ако имате... Пријавите се поново, молим вас.

САША РАДУЛОВИЋ: Председавајући, морате да признате, ако дозволите министрима да говоре о овим стварима за време расправе о амандману, онда морате да дозволите и народним посланицима да се изјасне по ономе што су чули ... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Мораћу да вас прекинем. Мислим да водите беспотребан дијалог; ја немам намеру да са вама водим дијалог, већ да водим седницу.

Министрима сам... Само тренутак.

(Саша Радуловић: Зашто сте дозволили?)

Да нисам дозволио потпредседнику Владе да се обрати, ви бисте рекли да посланици опозиције остају без одговора на питања која су поставили. Он се обратио одговарајући на питање које је поставила посланица из редова опозиције.

Немам намеру да са вама полемишем. Не могу да вам дам реч, јер не говорите о амандману који се тиче члана 6 – „брише се.“

Али, по амандману жели да говори народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Наравно, ово питање издвајања државе за субвенције је битно и битна је та транспарентност о којој овде причамо. Када смо разговарали у начелу, имали смо прави пример те транспарентности како је види Влада Републике Србије и њен председник.

Значи, имате одлуку Владе Србије, онако како то министар привреде каже, да се једној фирми, „Ендава“, додели субвенција у износу

1,6 милиона евра. Послао нам је министар одговор да је на седници двадесет и неког новембра Влада, односно тело Владе, донело ту одлуку. То је увршћено у буџет, и онда слушамо како тога нема. И онда Одбор за финансије то скида. Па у томе је проблем што се не зна ко шта ради, што нема јасног разлога зашто је та фирма добила, као што не знамо зашто сада неће добити те паре.

(Председавајући: Господине Ђуришићу, малопре сам ...)

Ја вама говорим о транспарентности као недостатку због ког се тражи брисање овог члана. То је моја дискусија. Молим вас, пустите ме да завршим, нећу још дуго.

(Председавајући: Изволите, наставите.)

Само желим да укажем на то да транспарентности нема, да је у овом случају Фискални савет у праву, а да сте ви то јасно показали. Нема никаквих критеријума, то је оно што је проблем овде. Има искључива политичка одлука Владе, односно њеног премијера, где да министар привреде да субвенцију. А онда се преко министарке за локалну самоуправу, јер она је овлашћена да о томе преговара, та субвенција укида. То је проблем ове владе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману реч има народни посланик Владимир Маринковић. Изволите.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући. Ја сам већ током преподнева дебатовоа о једном сличном амандману и о субвенцијама са колегом Живковићем, али морам да напоменем и да се осврнем на једног од претходних говорника када су у питању субвенције и када је у питању инвестирање у образовање и науку.

Ја се сећам времена из 2011. и 2012. године, када је било опредељено 60 милиона евра за зграду Центра за промоцију науке. За зграду, не за инвестицију. Не у људске ресурсе, него за зграду. И добро је, наравно, што је спречено да се то уради. Говорим о томе...

(Председавајући: Господине Маринковићу, морате да говорите о амандману на члан 6 – „брише се.“

Молим вас, немојте ме прекидати. Повезано је са субвенцијама. Дакле, субвенције у привреду утичу директно на раст економије. Када будемо имали довољно велики раст, имаћемо и за праведну, и реалну и добру редистрибуцију. О чему овде причамо? О разним врстама популизма и демагогије.

А морам да се осврнем и на коментар када је у питању министар Небојша Стефановић. Радио сам са њим две године; да су 10% радили као они, Сингапур бисмо ми били.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Маринковићу.

По амандману, народни посланик Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Ја пре свега желим да изразим огромну радост у име Посланичке групе српског покрета Двери, јер је ово први тренутак у новијој историји српског парламентаризма да је као тема дневног реда кроз ову амандманску расправу дошла једна од најпогубнијих ствари у новијој економској историји Србије, а то је субвенционисање страних фирми које долазе у Србију и које ми подржавамо финансирањем из нашег буџета.

Изузетно је важно, господине председавајући, што сте дозволили такву расправу, а веома је у складу са предложеним амандманом, из разлога што сви народни посланици из опозиције који су предложили овај амандман, које овде јавно подржавам, сматрају да треба да се брише та читава ставка, јер имамо већ вишегодишњу агонију, од Млађана Динкића до његовог најбољег ученика Александра Вучића, у неолибералној економији.

Шта то конкретно значи? Шта желите подршком страним инвеститорима, да убијете конкуренцију домаћег произвођача? У којој привредној грани ви форсирате субвенције страним фирмама, у оној где имамо домаће произвођаче? Како то изгледа када ви доведете страног инвеститора и убијете конкуренцију домаћег произвођача? Шта сте истовремено дали том домаћем произвођачу када форсирате страног инвеститора?

Када овде дође страни инвеститор, њему се клањају сви – од председника државе, преко министара у Влади, до градоначелника и председника општина. Сви му отварају врата, дају му бесплатне прикључке за струју, воду и гас, дају му бесплатно грађевинско земљиште, дају му, чули смо од председника Владе, 27.000 евра по једном радном месту – наших пара, из нашег буџета. Реците ми шта добија домаћи привредник када се појави код председника Владе. Шта добија домаћи пољопривредник? Шта добијају домаће банке?

Дакле то је питање, зашто ми подржавамо да се брише то подржавање страних инвеститора. Знате када то једино има смисла? Када они доносе неку савремену технологију коју ми немамо, када отварају неке перспективе извозних тржишта које ми не можемо. Али да их доводимо у оним браншама где ми можемо да развијамо сопствену домаћу привреду, е то се зове геноцид над домаћом привредом.

То је наш проблем са вашим форсирањем странаца. Да не говорим сада о диловима које ви правите са тим странцима и о другим стварима. Овде сада говоримо само о томе како се доводи у питање конкуренција домаћег произвођача фаворизовањем страног инвеститора, а врхунац читаве приче је, и да са тим завршим, када тај ваш велики страни инвеститор ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Обрадовићу, можемо ли сада да се вратимо на тему?

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Управо поентирам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Није суштина у томе да, господине, Обрадовићу, како ви кажете, поентирате; суштина је у томе да говорите о ономе што је дневни ред, а то је члан 6 – „брише се“.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Одлично.

Хвала, господине Милићевићу, бићу веома захвалан због тога што ћете ми омогућити да закључим своју мисао.

Дакле, зашто да се брише? Да нам се не би десило следеће – да страни инвеститор коме дамо наше паре, из нашег буџета, за свако новоотворено радно место на крају године своје пословање лажно прикаже са губитком, да не би платио порез на остварену добит у Србији.

Двери су једине које су се усудиле да укажу на те скандалозне пореске утаје које врше ваши фамозни страни инвеститори. Шта то конкретно значи? Лажно књиговодствено приказивање, изношење профита и екстрапрофита у иностранство, давање измишљених плаћања њиховим мајкама-фирмама у иностранству. Сад замислите тог вашег великог инвеститора који у Србији послује са губитком. Ко верује у то да он послује са губитком? Јасно је да он послује тако што износи профит у иностранство, кроз лажно књиговодство и кроз неплаћање пореза на остварену добит у Србији.

Са тим мора да се престане. Зато подржавам – брише се даља оваква подршка страним инвеститорима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Мораћемо, најпре, господине Орлићу, да обришемо листу пријављених. Сад вас молим да се поново пријавите. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: То је било право на реплику, господине председавајући, је ли тако?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да, изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

Дакле, даме и господо, опет злоупотреба, класична злоупотреба скупштинске расправе, да би се овде причало нешто што занима само и искључиво онога ко овде ту злоупотребу врши и ништа друго. Е сад, ја не знам да ли је то озбиљан однос према послу, озбиљан однос према Народној скупштини; нека изведе закључак свако за себе. Мени је овде ствар више него јасна.

Јавља се посланик да дискутује о амандману и опет не може да сакрије своју фасцинацију Александром Вучићем и прича овде нешто надугачко и нашироко. Сад поставимо питање да ли смо ми чули било какву цифру, било какав податак, било шта што би утемељило те потпуно паушалне оцене. Нисмо ништа, јер не можемо ни да очекујемо било шта од некога ко овде упорно демонстрира недостатак знања.

Да ли можемо ми уопште да чујемо од тог човека неке податке о томе да ли је негде неки бизнис угашен због тога што је направљена нелојална конкуренција? Да ли можемо да чујемо неки податак о томе каква је наплата пореза, ко послује са плусом? Не, ништа од тога, јер он ништа од тога, тврдим, не зна.

Дакле, даме и господо, није суштина боравка на овом месту да се буде гласан; суштина је да се, ако је икако могуће, нешто добро, паметно, конструктивно предложи. Ја то не очекујем од људи који ово место користе само као позорницу, зашто?, да би вероватно мало рекламирали своју нову коалицију, свој нови велики ДОС, али постављам једно питање – ако га већ рекламирају, да ли имају било какав резултат, ефекат, учинак? Да ли могу бар себи да обезбеде заједничког председничког кандидата? То знамо да не могу. Иако се уљудно нуде, нико их не зарезује два посто. Шта ће онда бити тамо, нек размисле мало. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Орлићу.

Господине Весовићу, видим да указујете на повреду Пословника. Молим вас да се пријавите.

Повреда Пословника, народни посланик, Драган Весовић. Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Мислим да сте овом приликом повредили члан 104.

(Александар Мартиновић: То је већ било сто пута.)

Било јесте сто пута. Колеге из посланичке групе...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Указујете на повреду Пословника која је већ указана.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Не, није била по овом амандману уопште... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не могу да вам дозволим.

(Драган Весовић: Дозволите ми да завршим.)

Није била пре сат времена, водимо расправу о истом амандману на члан 6.

Реч дајем представнику предлагача...

(Бошко Обрадовић: Реплика!)

Право на реплику? Нисте поменути у негативном контексту.

(Народни посланици причају углас.)

Погрешно сте протумачили. Господин Маринковић је врло похвално говорио о вама.

Господине Радуловићу, ви се јављате по амандману? (Да.)

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Овде се тражи укидање ових субвенција, и то укидање субвенција које су 11 милијарди динара за 2017. годину и онда расту после тога. Међу тим субвенцијама налази се субвенција „Фијату“ из Крагујевца, која је од 2008. године. „Фијат“ у

Србији не плаћа практично никакве порезе. Чак и доприносе на терет послодавца плаћају грађани Србије, значи не плаћа сам „Фијат“. Ово је практично модел који је направљен за све те стране корпорације, а домаћи привредници немају такве услове.

Што се тиче самог тог штетног уговора са „Фијатом“, он је само један од уговора који су унутар овог амандмана. Можда би нам Небојша Стефановић могао објаснити шта пише у том уговору, пошто је рекао да је упознат с њим. Било би добро да искористи сад ову прилику да нам објасни шта заиста пише у том уговору. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Опет користите прилику да поставите питања, иако сте добили реч да говорите по амандману на члан 6, амандману који је у истоветном тексту поднела група посланика Демократске странке и Српске радикалне странке.

Повреда Пословника, народни посланик Владимир Ђукановић. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Заиста морам да укажем на повреду члана 107, наравно повреду достојанства свих нас овде, зато што се овде износе застрашујуће чињенице које немају никакве везе с реалношћу. Тако се јавност обмањује. Неко ће стећи утисак да Скупштина такве ствари ради.

Наиме, овде имате једну скандалозну кампању против сваког могућег инвеститора у овој земљи. Добро је можда да грађани Србије чују овакве ствари, да кад би, не дај боже, ови људи добили одговорност, они би потпуно упропастили економију ове земље, људи би остали без посла.

Ја бих вас замолио да убудуће сваког ко тера инвеститора из ове земље заиста опоменете, зато што тиме нарушава економски поредак у овој држави и, свакако, нарушава економску стабилност ове земље, што, наравно, не доличи Парламенту да тако нешто ради. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, реч има народни посланик Горан Ћирић. Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Користим време шефа посланичке групе.

Па, ево прилога и аргумената у корист овог предложеног амандмана. Чули смо примедбе, и по Пословнику, да ће усвајање оваквог амандмана угрозити било какве стране инвестиције у Србији. Овде је колегиница, посланица Јерков, дала јасну аргументацију и доказ да је ово нетранспарентно трошење планираних 11 милијарди за буџет 2017. године. И то јасно стоји и у извештају Фискалног савета, на који се често и сам председник Владе позивао.

Али додатни аргументи су и оно о чему смо разговарали на почетку ове расправе, у предлагању појединих амандмана и логичних предлога, рецимо увођења бесплатне ужине за све ђаке у школама и подршке најталентованијим ђацима, па се рекло да просто нема простора

због тога што ти предложени амандмани предвиђају скидање дела средстава од субвенција намењених и јавним предузећима, али и по овом члану третираних 11 милијарди динара.

Ево сада видимо колика је та потреба и шта је важније у Србији, наравно уз наше одлучивање и наш пресудни притисак на тастер када гласамо за ове амандмане, а то је да ли су нам важнији они који су најугроженији, 850.000 деце у основним и средњим школама; или они најталентованији, њих је мање, али они представљају будући мотор развоја Србије; или, могуће, они најјачи у овом тренутку, приватници који имају део капитала у неком од ових система који се подржавају са 11 милијарди.

Само половина од тога била би довољна за овако хумане и велике циљеве, око којих није било разумевања. Дакле, и то је један од важних аргумената да прихватите овај амандман који је предложен на овакав начин.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, коначно да добијем реч. Морам да кажем да 2012. године радна места готово да нису постојала. Све што су могли да покраду, покрали су. Све што су могли да поједу, појели су. Све што су могли да отпусте, отпустили су. У периоду од 2002. до 2012. године, по процени међународних организација, изнели су нелегално у иностранство 49,37 милијарди долара. Нема тих субвенција којима ми можемо отворити толико радних места колико је та компанија, коју ја зовем „Крадуловић дел Бој компани“, затворила приватизацијом и стечајевима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић.

Да ли се неко јавља за реч?

(Душан Павловић: Ја немам право на свој амандман?)

Ваш амандман је наредни. Имате право, наравно.

(Душан Павловић: На члан 6.)

Наредни амандман је ваш. Ви сте поднели наредни амандман на члан 7, господине Павловићу. Нисте се јавили за реч.

Дакле, понављам, на члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић.

Реч има народни посланик Дејан Шулкић. Изволите.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Дакле, пошли смо од чињенице да је држава преузела ранијих година неке обавезе. Пошли смо од чињенице, по изјавама државних званичника, владиних министара и председника Владе, да је буџет за 2016.

годину добро пројектован и да је шест милијарди и 600 милиона, колико је било за 2016. годину, било довољно за преузете обавезе и за такозвани раст, како је овде представљено. Дакле, пошли смо од тога и пројекције, како се каже у образложењу одбијања амандмана, да се процењује да имамо заинтересоване министре за 2017. годину, дакле износ на осам милијарди и 133 милиона. Такође, планира се и раст за 2018. и 2019. годину; и ту смо дали одређене пројекције.

Дакле, опрезности ради, као за мост. Нисмо против моста, нисмо против запошљавања, нисмо против страних инвеститора, али ту нешто није у реду. Има примера, могу да наведем неколико примера из Велике Планае, да је инвеститор купио земљиште, изградио халу, платио прикључак на инфраструктуру и дан-данас ради, ево, већ десет година, неке инвестиције раде у Великој Плани.

С друге стране, имате инвеститора који добије земљиште, имамо и ситуацију да је изграђена хала градским новцем и да су још добили субвенције од 10.000 евра. Ви знате, господине министре, са 10.000 евра можда може да буде и тридесетак, можда и више, плата у бруто износу када је у питању минималац, а највећи број у такозваној шрафцигер индустрији или номадској индустрији ради за минималац. Дакле, преко 30 плата може да се измири.

Шта још ту није у реду? Једна велика дискрециона сфера одлучивања при избору, при проценама и, наравно, сфера одлучивања извршних органа толико је широка, практично неконтролисана. Често се крши закон, посебно када је у питању ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Шулкићу.

По амандману најпре представник предлагача министар Горан Кнежевић. Изволите.

ГОРАН КНЕЖЕВИЋ: Не бих желео да останем дужан одговора господину Марку Ђуришићу, пошто се очигледно нисмо добро разумели. Извињавам се, по амандману је, везано је за овај амандман. Извињавам се ако сам можда нешто погрешно у процедури.

Наиме, речено је да се за стране инвеститоре не зна ни ко добија, ни колико добија, ни када добија. То је један врло транспарентан процес. Прво, што је почетак свега, јесте писмо о намерама инвеститора. Писмо о намерама инвеститора стиже у Развојну агенцију Србије. На основу Закона о улагањима, Уредбе о подстицајима и на основу критеријума где су најважнији висина инвестиције, број запослених и категоризација локалне самоуправе, РАС даје прву пројекцију и то шаље на Савет за економски развој.

Чланови Савета за економски развој су министар за рад, министар финансија, министар привреде, директор Развојне агенције Србије и председник Привредне коморе Србије. Они су предлагачи. Значи, Савет за економски развој је предлагач Влади за потписивање уговора и за

подстицаје. Према томе, један врло, врло транспарентан процес који је у сваком свом члану веома јасан.

Када сте говорили о проблемима нетранспарентности и шта је рекао Фискални савет – значи Фискални савет је рекао да у буџету за 2016. годину нису били познати појединачни износи подстицаја, ни имена фирми, а касније се каже да у Предлогу буџета за 2017. годину, поред масе средстава, дата је и листа инвеститора. Значи, направљен је један велики искорак и велики напредак у односу на 2016. годину. Рекао сам да се појединачни износи налазе на сајту Министарства финансија, где се свако појединачно решење објављује. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Кнежевићу.

Најпре повреда Пословника, народни посланик Душан Павловић. Изволите.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Не знам, господине председавајући, да ли ви имате нешто против мене или се мени само чини. Дакле, јавио сам се по амандману број 6, који је заједно овде груписан са претходна три амандмана на члан 6. који су имали колега Красић, припадници Демократске странке и колега Живковић. Нисам чуо да сте ме прозвали да одбраним свој амандман. Да ли могу да знам зашто?

Друго, тај амандман такође гласи: „брише се“, као и један претходни амандман по коме ми нисте дали да дискутујем због тога што такође пише: „брише се“. Могу ли да знам због чега нисам прозван да браним амандман? Да ли могу да добијем два минута да образложим тај амандман?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наравно да не можете добити додатна два минута, јер смо прешли на следећи амандман. Што се тиче образложења, наравно да бисте добили реч да сте у тренутку када се водила расправа били у систему, а нисте. Да јесте, вероватно бисте добили реч.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни?

(Душан Павловић: Желим да се ви изјасните.)

Захваљујем. Ја сам се већ изјаснио, а Народна скупштина ће се изјаснити у дану за гласање.

Господине Ђуришићу, министар се јесте вама обратио и рекао да одговара вама. Дозволићу вам два минута право на реплику. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, господине председавајући.

Мислим да сте, министре, управо показали да нема транспарентности у овом буџету у вези са ставком субвенције у привреди. Значи, ви сада кажете – напредак је, јер су наведене фирме које ће добити из буџета. Али без износа. А зашто без износа ако кажете да је то транспарентно и да постоји на сајту? А имамо овде пример једне такве фирме за коју је Савет за економски развој, где седе сви министри које сте

набројали, донео одлуку да се Влади предложи потписивање уговора за субвенцију – и онда се нешто деси.

Е, то шта се дешава, то није јасно, то није транспарентно. То је оно што грађани треба да знају. Шта је то вас троје или четворо министара, колико сте набројали, на Савету мотивисало да предложите Влади потписивање, а онда се то не деси и премијер овде каже – то неће да се деси? А нађе се у буџету, нађе се та фирма овде наведена, па је онда бришете амандманом Одбора за финансије да не би испало да лажете. А лажете и нешто кријете, у томе је проблем.

Грађани хоће да знају који су то критеријуми по којима нека компанија добија одређена средства. То је њихово право, то су паре грађана Србије. Свако ко живи овде на неки начин доприноси буџету, мање или више. Кад купе храну за децу, пошто ви нећете то да ослободите ПДВ-а, 20% од те цене оде у буџет Републике Србије и један део заврши код инвеститора. Људи хоће да знају и зашто може, и шта се онда деси да не може, а да то није самовоља премијера или било ког другог човека у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику сада има, наравно, и министар Горан Кнежевић. Изволите.

ГОРАН КНЕЖЕВИЋ: Прво, ја сам се вама најкултурније, најколегијалније обраћао и мислим да није у реду да тако разговарате са мном, али то вас одсликава.

Са друге стране, опет ме нисте разумели, или покушавате да искривите оно што сам ја рекао. Значи, ја сам врло јасно рекао, трећи пут – дакле, Савет за економски развој предлаже Влади. Влада о фирми „Ендава“ није расправљала, није било на седници Владе. Управо због транспарентности, да бисмо буџетирали, ми смо све то ставили у списак. Пошто није прошло процедуру Владе Републике Србије, још није донета никаква одлука и „Ендава“ није добила ни динара. Како сада ствари стоје, зато што није била на Влади, не може добити ни динара. Зато и предлажемо да се брише са списка из буџета.

(Марко Ђуришић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ђуришићу, малочас сте имали основа, сад заиста немате.

Враћамо се на члан 6. Амандман су заједно поднели, подсећам, народни посланици Дејан Шулкић, Милан Лапчевић и Горица Гајић.

Наравно да сте сада у систему, господине Павловићу, и да ћете добити... Сада јесте у систему, управо ћете добити реч.

Реч има народни посланик Душан Павловић. Изволите.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Па, захваљујем, заиста.

Ви знате да се овај систем често квари, да избацује без икаквог разлога; морате да имате разумевања за то. Пријавио сам се и прошли пут.

Није поента, ако могу да одговорим министру Кнежевићу, шта ви наведете у буџету, да пише коме ћете дати новац. Наравно, добро је и то, али није то суштина транспарентности. Суштина транспарентности је да знате како је динар потрошен...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Павловићу, опет ће испасти да ја као председавајући имам нешто против вас, а ви изгледа не разумете суштину амандмана који је поднет.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Јесте, брише се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Шта се брише, господине Павловићу? Не брише се. Господине Павловићу, у члану 6. реч је о износу, погледајте садржај амандмана. Погледајте садржај амандмана 6. Не говорите о амандману. И даље настављате да постављате питања, да водите дијалог, што ја не могу да вам дозволим.

Настављамо даље са радом.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Душан Павловић.

Ево сада имате могућност, господине Павловићу, пријавите се. Изволите.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Не, не желим да разговарам о амандману на члан 7, него о амандману на члан 6.

Јављам се у оквиру дискусије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Опет се не разумемо, господине Павловићу. Управо смо прешли на амандман на члан 7, који сте ви поднели. Дао сам вам реч. Да ли желите да говорите о амандману?

(Душан Павловић: Да, желим о амандману да говорим.)

Нисте малочас говорили о амандману на члан 6; постављали сте питања и желели да водите дијалог.

(Душан Павловић: Нисам никакво питање никоме поставио.)

Да ли желите да говорите о амандману на члан 7? (Не.)
Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднела народна посланица Александра Јерков.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Александра Јерков. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, господине председавајући. Мало чудно водите седницу; можда више обраћате пажњу на господина Мартиновића. Стално сугерише нешто, па можда не пратите баш најбоље. А ради се, наравно, о финансирању АП Војводине и чувеном питању – шта чини 7%, колико Устав Републике Србије прописује да буџет АП треба да буде.

Ви сте, по старом добром обичају, господине Вујовићу, покушали у тих 7% да ставите многе ствари које не припадају у тих 7%, многе ствари за које други закони наше земље кажу да не смеју да улазе у тих 7%, не би ли се направила слика, како то премијер Вучић каже, да Србија Војводини даје много више него што Устав то прописује. Е, па, не даје, господине Вујовићу.

На страну то што, када не бисте узимали све, не би било потребе да дајете ишта. Ја сам својим амандманом предложила да све оно што ви стављате у буџет АП Војводине, а не треба да чини буџет АП Војводине, не улази у тих 7%.

При томе мислим, наравно, на плате запослених у основним и средњим школама – зато што члан 157. став 2. тачка 4) Закона о основама система образовања и васпитања јасно каже да се плате за запослене у основним и средњим школама обезбеђују у буџету Републике Србије, а не у буџету АП Војводине, како ви то покушавате да ставите. Мислим на трансферна средства локалним самоуправама и мислим на сва она средства која се на рачуну АП Војводине задрже само један дан.

Због тога што ви вештачки покушавате да направите 7,3% да бисте се приказали великодушним пред грађанима, АП Војводина не може да испуни своју уставну обавезу и да финансира онај проценат капиталних инвестиција који по Уставу мора да финансира.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Па, наравно, овде се ради о сличној ствари као што је моја претходница говорила. Значи, члан 7. говори о буџету АП Војводине и шта њему припада. Једна од ствари која се налази већ неколико година уназад као део буџета су трансфери за поверене послове у складу са законом којима се утврђују надлежности АП Војводине и ми тражимо да се то обрише.

Прво, тај закон не постоји. Значи, не можете трансфере локалним самоуправама на територији АП Војводине буџетом Републике Србије да убаците у буџет АП Војводине само зато да бисмо имали 7%, односно 7,3%, како прича премијер да ће бити следеће године буџет АПВ. Значи, то није у складу са Законом о финансирању локалних самоуправа.

Ви мени у одговору за неприхватање амандмана спомињете чланове од 37. до 43. и члан 45. Закона о финансирању локалних самоуправа. Ја бих молио да ми ви, министре финансија, тачно кажете у ком члану пише да трансфери локалних самоуправа чине део буџета АП Војводине. То не постоји.

Једино што постоји, што би могло да личи је члан Устава који каже да аутономне покрајине имају изворне приходе и обезбеђују средства јединицама локалне самоуправе за обављање поверених послова. Али оних послова које они повере локалној самоуправи из своје надлежности, а не онога што ви сад хоћете да им дате, тако великодушно, па онда тврдите 7,3%.

И, последња реченица у овом образлагању је потпуно луда. Ви мени говорите да је у складу, а онда кажете да мој амандман није у складу са Законом о буџету Републике Србије, јер се њиме не могу одређивати приходи јединица локалне самоуправе. Па како не могу? Имате овај члан буџета тамо који говори о трансферним средствима свим локалним самоуправама у Србији. Па шта је то него да буџет Републике Србије утиче и на локалне буџете?

Значи, невероватна су вам ова образложења. И ове дискусије се понављају сваке године. Само вас питам – у овим члановима од 37. до 43. и члан 45. Закона о финансирању локалне самоуправе нађите ми реченицу која каже да су наменски трансфери локалним самоуправама на територији АП Војводине део буџета АП Војводине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Душана Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Пошто је време јако кратко, нећу понављати све цифре које је премијер већ читао, даћу вам табелу. Прочитаћу само члан 7, да знамо о чему овде причамо.

Буџетом АП Војводине обезбеђују се трансфери из буџета Републике Србије, и то: трансфери за поверене послове у складу са Законом којим се утврђују надлежности АП Војводине; наменски трансфери за финансирање расхода за запослене у образовању на територији АП Војводине, у износима утврђеним овим законом; наменски и ненаменски трансфери јединицама локалне самоуправе на територији АП Војводине у складу са Законом о финансирању локалне самоуправе; наменски капитални трансфери за пројекте које утврди Влада.

Средства за плате за запослене у образовању на територији АП Војводине из става 2. алинеја 2. овог члана исплаћују се у висини и по динамици коју утврђује Влада. Буџет АП Војводине исплаћује плате из става 2. алинеја 2. овог члана наредног дана од дана пријема средстава.

Члан 24. Закона о буџетском систему каже – за финансирање надлежности аутономних покрајина, буџету аутономне покрајине припадају јавни приходи и примања, и то: део прихода од пореза на добит предузећа, део прихода од пореза на доходак грађана, други порез и део пореза у складу са посебним законом, покрајинске административне таксе, накнаде у складу са законом, донације и трансфери (сви трансфери, без ограничења), приходи настали употребом јавних средстава: приходи од камата, приходи од давања у закуп, односно на коришћење непокретности, приходи настали

продајом услуга корисника средстава, приходи од новчаних казни изречених у прекршајном поступку, приходи од концесионе накнаде у складу са законом, тачка 7. је брисана, и примања: примања од продаје непокретности у својини АП, примања од продаје непокретности и покретних ствари, примања од продаје покрајинских робних резерви, примања од продаје драгоцености, примања од продаје природне имовине, примања од задуживања, примања од продаје финансијске имовине.

Све смо то, поштујући ово стриктно и уз веома конзервативну процену који део субвенција из пољопривреде од девет милијарди свега иде на територију Војводине...

(Председавајући: Захваљујем, министре.)

Вероватно иде више од 31 милијарде ово што смо ставили унутра, и то прелази 7,3 БДП-а за наредну годину. Ми смо врло...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. и којим се после члана 7. додаје нови члан 7а. амандман је поднео народни посланик Горан Богдановић.

Да ли неко жели реч?(Да.)

Реч има народни посланик Горан Богдановић. Изволите.

ГОРАН БОГДАНОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Наравно, слажем се све са овим што су моје колеге пре мене рекли, господин Марко Ђуришић и Александра Јерков, међутим, овде сам после члана 7. предложио да се уведе и члан 7а, који гласи: „Буџету јединице локалне самоуправе припадају наменски и ненаменски трансфери јединицама локалне самоуправе у складу са законом којим се уређује финансирање локалне самоуправе.“

Сматрам да је потребно на исти начин као што је учињено у погледу АП Војводине уредити и питање трансфера локалним самоуправама у остатку Србије.

Због чега сам овакав амандман поднео? Имајући у виду да смо пре неколико месеци усвојили један закон где смо локалним самоуправама одузели одређена средства, сматрам да би у том случају тај новац који је узет локалним самоуправа, ако не би био враћен у целини, оно би бар постојала могућност да се то мало што се врати унапред испланира за одређене пројекте и за одређене обавезе које локалне самоуправе имају према грађанима у тим локалним јединицама.

Мислим да би тако локалне самоуправе новац који добијају од трансфера тих средстава могле да планирају у буџету, а не да добијају накнадно. И, имајући у виду како се овде све ради буквално по партијској линији, онда би локалне самоуправе, пре свега где је владајућа странка на власти, добијале већа средства. Остале општине, наравно, не би добијале ништа или врло мало. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман са исправком поднео је Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава.

Представник предлагача је на седници Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава прихватио амандман са исправком.

Одбор за Уставна питања и законодавство сматра да је амандман са исправком у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народна посланица Александра Томић. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, колеге посланици, једини начин да решимо све проблеме које смо имали када је у питању техничка грешка која се односи на „Ендаву“ д.о.о., чули сте и у образложењу министра привреде о ранијим амандманима, у ствари је да урадимо исправку амандмана, с обзиром на то да на члан 8. не можете поднети више амандмана.

Тако да се исправка односила и на Раздео 20, али се односи и на Раздео 24, где се код Министарства просвете, и ту бих се захвалила Министарству просвете, науке и технолошког развоја, део који се односи на подршку раду Фонда за иновациону делатност мења и гласи – распоред и коришћење средстава у апропријацији ће се вршити по посебном акту Владе, водећи рачуна о унапређењу родне равноправности.

Шта то значи? То значи да је сав онај труд Женске парламентарне мреже у протекле три године, када смо тражиле да се посебна пажња обрати на наше младе научнице, био примећен од Министарства науке и просвете. А имамо добре примере – јуче смо имали прилике да чујемо да је нашој докторки Магдалени Ђорђевић као младом истраживачу из пројекта ЕУ „Хоризонт 2020“ одобрен пројекат од 1,4 милиона евра и да је нашој проф. др Софији Стефановић такође одобрен пројекат „Хоризонта“ у вредности до 1,7 милиона евра. Србија се практично уврстила у ред жена научница у првој класи за добијање средстава из европских фондова.

Овако нешто је и Министарство сада препознало и мислим да ће дати велики подстрек будућим женама научницама да се уз помоћ нашег министарства кандидују за престижне пројекте, не само ЕУ, већ и глобалних фондова.

Захваљујем се и Министарству финансија што је имало слуха да усвоји овакав вид амандмана у предлогу буџета Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, реч има народни посланик Горан Јешић. Изволите.

ГОРАН ЈЕШИЋ: Хвала.

Поштовани министре Вујовићу, потпуно је природно, када смо дебатовали пре два месеца и са вама и са Аном Брнабић на тему смањења средстава за локалне самоуправе, да данас тражимо да се средства надокнаде у буџету. Мислим да није било добро, и тада смо довољно образлагали, да умањујемо средства локалне самоуправе када смо могли негде другде да пронађемо те четири милијарде и ја ћу покушати да потрошим ово време да објасним где можемо да...

(Марија Обрадовић: То није тај амандман.)

Члан 8. Раздео 16. Министарство финансија, глава 16/0.

Значи, хајде да се вратимо на ову тему око субвенција, која је много важна, а тиче се тога да распоредимо средства. Немамо проблем... Хајде сада мало тише, молим вас, да будемо пристojни.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Јешићу, само тренутак. Добили сте реч по амандману на члан 8. Амандман са исправком поднео је Одбор за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава.

Ја вас, најпре, молим да говорите о том амандману, а што се тиче тишине, оставите мени да...

ГОРАН ЈЕШИЋ: Дали сте ми на члан 8.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Одборски амандман на члан 8.

ГОРАН ЈЕШИЋ: А ви сте ми дали реч.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ђуришићу, да ли ви желите реч по амандману? (Да.) Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Желим да можда апелујем на министра, да видимо како да у будућности члан 8. не изгледа онако како сада изгледа. Практично, члан 8. је цео буџет. У њему се налазе сви расходи. И сад на овај члан имамо 46-47 амандмана. Свако од посланика је имао ту неку интервенцију. Колико су оне биле квалитетне, колико је могло да се стигне да се уради, очигледно да је могло врло мало.

И овај амандман Одбора показује лош квалитет расправе коју водимо. Имали смо мало времена, па је Одбор дао један амандман, па је онда Одбор морао да да исправку на свој амандман, што је онако растезање парламентарних процедура максимално, како би се „закриле“ или исправиле неке нејасноће, недоследности, како год, хајде да не употребим неку тежу реч, у буџету, односно у овом члану 8.

Ја вас молим, да не бисмо долазили у овакву ситуацију у будућности, да овако интервенише Одбор, јер је питање да ли је ово било пословнички могуће, да Одбор за финансије мења одлуку Административног одбора, који је једини по закону надлежан за формирање скупштинског буџета. То је била прва интервенција Одбора за финансије. Па онда ово исправљање на основу очигледне интервенције неког министарства. Значи, да се то више не дешава, да пробате у наредном

буџету да на неколико чланова, да ли по министарствима, по њиховим програмима разбијете овај члан 8, да можемо и квалитетније да расправљамо и да буде транспарентније и све.

Апелујем пре свега на вас, министре, да ваше министарство изради следећег буџета другачије приступи и да се то промени. Не кажем да је ово нешто што је сада у буџету, а да је раније био другачији. Није, нажалост, али сада мењамо, и сами сте говорили овде, структуру, прелазимо са линијског на програмско финансирање. Мислим да би другачији изглед буџета омогућио и квалитетнију расправу.

Ми овај амандман нећемо подржати, наравно, јер показује лошу намеру предлагача, слањем у кратком року, да онемогући посланике да расправљају, да квалитетно интервенишу и онда Влада, користећи пословничку могућност, преко владајуће већине и одбора интервенише на буџету, што је потпуно непримерено. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Радослав Милојичић.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, предлагем овим амандманом смањење у члану 8. Раздео 2.

Ја не могу просто да верујем да је Влада предложила да најлошији председник у историји Србије Томислав Николић и следеће године за путовања потроши 55 милиона динара. Ви, господо из Владе, уместо да му одузмете та средства, да му не дате да путује – како не би брукао вас, како не би брукао нас, како не би брукао грађане Србије – ви сте му дозволили да са још 55 милиона динара он и госпођа Драгица наставе да брукају Републику Србију.

Зато предлагем овим амандманом да се одузму средства са члана 8. Раздела 2. и да се та средства предложи за ванредне ситуације.

Молим вас да ми омогућите да говорим о амандману, да умирите људе у сали. Ја знам да људи из СНС-а не могу да прихвате ово што сам ја сада рекао, али је неприхватљиво да 55 милиона динара и следеће године планирате за путовања и путне трошкове за госпођу Драгицу и Томислава Николића, најлошијег председника у историји Републике Србије.

Зато ДС предлага да се та средства од 55 милиона динара пребаце конкретно Сектору за ванредне ситуације. Имали смо поплаве и 2014. године, на које ви нисте адекватно одговорили, имали смо поплаве и 2015. године, имали смо клизишта и 2014. и 2015. године. Нисте стигли да обновите Србију од свих тих поплава и клизишта, и ви сад, уместо да та средства дате Сектору за ванредне ситуације, дајете Томиславу Николићу

да настави да нас брука по Србији још годину дана, док га у мају Драган Шутановац не почисти са политичке сцене у Србији.

(Председавајући: Молим вас, добили сте реч да говорите о амандману...)

На крају крајева, ако Томислав Николић жели да путује, нека прода нелегалне викендице које је изградио а које ви, кршећи закон, не можете да му срушите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли је то садржај амандмана који сте поднели, господине Милојичићу? Наравно да не.

(Радослав Милојичић: Смањење 50 милиона и одузимање средстава.)

Можете да донесете, да заједно изанализирамо садржај, али то није садржај амандмана о којем сте говорили.

Повреда Пословника, народни посланик Владимир Ђукановић. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Члан 103, члан 104. и члан 107 – сва три су флагрантно прекршена и ви сте морали да реагујете, јер се поново страховито крши достојанство Парламента и свих грађана, посебно оних који су изабрали господина Николића.

Међутим, не ради се само о томе. Да би неко имао могућност овако нешто да каже, пре свега мора да буде достојан нечега. Неко ко је своју општину тако унередио и упропастио да не може за сто наредних година да се опорави, тај заиста нема никаквог права да овако нешто износи и морали сте да га опоменете. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ђукановићу, да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић – помињање Српске напредне странке. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Опет прилика, даме и господо, да се којечега подсетимо. Само, штета што онај који је изазвао ову реплику – намерно изазвао; вероватно му је неко сугерисао да ће то тако да делује, нешто интересантније, паметније, шта ли већ – управо изађе. Штета велика, јер не би било лоше да се неких ствари подсети пре свега он.

Нема никаквог смисла, чак је поприлично неприкладно, да не кажем дегутантно да човек овде себи даје право да буде гласан на тему поплаве и реакцију државе у време поплаве, која је учинила све, и изван границе могућег, свакако у заједничком раду са свим грађанима ове земље, да се та катастрофа колико год је могуће заустави, да се њене последице отклоне. Ми смо учинили и више него надљудске напоре, док је господин који себи даје за право да буде овде гласан и друге критикује по том питању

уживао у неком угоститељском објекту правећи огромне трошкове својој локалној самоуправи. Прстом није мрднуо док се Министарство одбране бавило тим проблемом у његовом крају. У најмању руку, то је дегутантно.

Друго, помињао је овде председника Републике. Велика је штета што у константном големом незнању које нам овде демонстрира није пожелео да бар овлаш баци поглед на то како су изгледале скупштинске седнице када је у овим клупама седео Томислав Николић. Да је то гледао, могао би да види једну интересантну седницу на којој је управо човек из његових редова демонстрирао и ту бахатост и то незнање и тај безобразлук који он дозвољава себи сада. И могао је да чује да га је том приликом пре свега Томислав Николић подучио. И тај закључак би могао и овај човек да изведе. Није то начин да се постане велики и добар народни посланик. Они који га на то охрабрују, аплаудирају му овде; чим се окрене, рећи ће – шта направи онај наш од себе? Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Орлићу.

Господине Ристичевићу, добићете реч, али предност има представник предлагача, министар Александар Вулин.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Даме и господо, овако користити, стављати борбу против поплава са политичком кампањом за будуће председничке изборе у најмању руку је срамно. Тиме показујете и непоштовање према држави, која се искрено борила са поплавама и заиста показала да уме да буде и организована и хумана, а са друге стране показујете и дубоко, дубоко непоштовање према грађанима Србије који су гласали за председника Томислава Николића.

Ви можете да се слажете или не слажете са њиховим избором, као што се ја нисам слагао када су бирали Бориса Тадића, али то није био разлог да вређам изабраног председника Републике Србије. Председник Републике Србије се постаје вољом грађана.

И кад већ говоримо ко је најгори или најлошији председник Републике, ја ћу вам само рећи да се није Томислав Николић извинио Хрватима, како рече – за прса смо кривљи за рат. Е то је за мене најгори председник у историји, ако ја смем да причам о томе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ја сам згрожен дискусијом мог колеге, који ме је, узгред, тражио по канцеларијама да ме бије, а после мене прозвао насилником. Дакле, згрожен сам његовом дискусијом, из простог разлога што једину поплаву коју је он видео изазвао је сам, а то је била поплава „хајнекен“ пива у паланачким кафићима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 8. амандман са исправком поднео је народни посланик Милан Лапчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8 са исправком поднео је народни посланик Душан Павловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Душан Павловић. Изволите.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Хвала, председавајући.

(Народни посланици добацују.)

Држите ми песнице сад.

Ја сам предложио овде да се у члану бр. 8 са неколико позиција које се тичу дотација невладиним организацијама обришу износи, значи да се тим невладиним организацијама не додели новац. Из самог члана није јасно на какве ће се активности у сваком члану новац користити. На неким местима је јасно да се ради о организацијама које се тичу промоције и заштите културне баштине. Предложио сам да се свуда где постоји државна организација која се бави културном баштином држава тиме и бави, а да се новац пребаци Министарству просвете, то је Раздео 24, да би се из њега исплаћивале плате, додаци и накнаде запослених. Ради се о укупно 17,5 милијарди динара.

Мислим да је много боље да се из једног потпуно нетранспарентног сектора, као што је потрошња државног новца од стране невладиних организација, новац пребаци оним људима којима је много више потребан, где је потрошња нешто транспарентнија и где је, мислим, ефекат тога далеко већи.

Нисам сасвим сигуран да разумем због чега је ово одбачено, тј. шта је аргумент због чега је ово одбачено. Молио бих, ако неко из Владе може да објасни, због чега Влада не жели да се из једног потпуно нетранспарентног сектора, из текста није сасвим јасно на шта новац одлази, и где већ постоје државне институције које се баве тим послом, новац преусмери у просвету, односно у подизање плата просветних радника. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Господине Ристићу, ви се налазите у систему. Основ вашег јављања је...? Да ли сте желели да говорите о амандману?

(Славиша Ристић: Очекујем амандман.)

На члан 8. амандман са исправком заједно су поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Бајро Гегич, Ненад Милић и др Жарко Кораћ.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Енис Имамовић. Изволите.

ЕНИС ИМАМОВИЋ: Хвала, уважени председавајући. Користићу време...

(Мирко Крлић: Молим вас да ми омогућите да говорим о претходном амандману.)

Могу ли ја да наставим? Ако можете да ми омогућите да користим време посланичке групе...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Имамовићу, само тренутак, даћу вам реч. Извините.

Господине Крлићу, нисте у тренутку били у систему. Накнадно сте...

(Мирко Крлић: Пријавио сам се после прве реченице.)

Дозволићу вам; уважавам вашу сугестију и молбу, дозволићу вам да говорите.

Господине Имамовићу, добићете реч по амандману, али да завршимо расправу о претходном амандману, да омогућимо господину Крлићу да...

(Енис Имамовић: Прочитали сте мој амандман.)

Прочитаћу поново и дозволићу вам да говорите.

Изволите, господине Крлићу.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, председавајући.

Још једном се извињавам, заиста сам се јавио одмах после прве реченице коју је изговорио народни посланик, а која је, наравно, заболела јер све што се могло чути јесте – није ми јасно и нисам разумео. Требало је да разумете и да знате шта сте овде урадили. Брисање овога што ви називате финансирањем које вама није јасно јесте промена курса политике према Косову и Метохији. Лепо је да сте то рекли. Драго ми је да сте дефинисали вашу политику, ваше посланичке групе или макар шта то било. Лепо је да сте то дефинисали.

Рећи ћу вам шта се финансира са апропријације 481. Било би добро да сте то знали, а могли сте то сазнати да сте се мало потрудили. Пре свега, све што се дешава везано за Српску православну цркву, као последњу институцију српског народа на КиМ јужно од реке Ибар, управо долази са ових финансија. Скратићу само да вам буде јасније. Ангажује се правна заштита, професионално правна заштита у циљу одбране од узурпирања и рушења имовине СПЦ.

Финансира се Црвени крст Србије, помажу многе невладине организације које се баве културом, културном баштином, социјалном заштитом посебно и, наравно, одбрана људских права српског и неалбанског народа на Косову, као и финансирање интерно расељених лица, покушај њиховог повратка.

Ето на чију сте се страну ви ставили, ето шта хоћете да бришете. Ви се стављате на страну оних који су срушили 150 цркава и манастира на КиМ. Ваши сарадници су они који су шест хиљада гробова прекопали на Косову. Они који су десет хиљада богослужбених предмета и икона покрали, које се данас налазе на тржишту, тајном тржишту Европе и света. То су ваши савезници.

Нисте ви мени интересантни и ваша политика, добродошло је да се види и да народ Србије чује о чему говорите, мене више интересују ови ваши солидарни посланици који из неке опозиционе солидарности мало-мало па се сликају у холу сви заједно. Како ће сада, посебно посланици са КиМ, опозициони и они који свако јутро овде призивају Бога и призивају тачку дневног реда о КиМ, даље са вама сарађивати? Баш би лепо било да чујемо како ћете поново бити загрљени у холу Народне скупштине.

Ово није само политика признавања Републике Косово, ово је политика расељавања последњег српског становништва са Косова, и лепо је да је то Србија данас видела преко вашег амандмана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Душан Павловић.

У основи јављања реплика, директно обраћање. Изволите.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Захваљујем.

Можда нисте слушали баш моје излагање, поновићу један део који сам рекао – тамо где постоји државна интервенција у овим областима, просветна, културна, каква год хоћете, нема потребе да ангажујемо још и невладине организације, с обзиром на нетранспарентно трошење новца, односно на недостатак доказа како се тај новац троши.

Знате, ово је државни новац. Државни новац долази од пореских обвезника и они имају интерес да знају како се новац троши. Дакле, уколико постоји систем – ја га можда нисам свестан, можда систем постоји – који би показао на који начин се троши овај новац, ја бих веома радо волео да га видим и онда бих могао да прихватим овакве аранжмане. То је једна ствар.

Друга ствар, дакле, кад већ постоје институције на КиМ, постоје и државне институције, је л' тако? Наше државне институције. Оне могу да обављају тај посао. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мирко Крлић, основ јављања реплика. Изволите.

МИРКО КРЛИЋ: Ја говорим о југу КиМ, јужно од реке Ибар. Требало би да знате какве институције тамо постоје. Ваљда би толико требало да се заинтересујете као народни посланик.

Но, колико се ви интересујете за ваш амандман, ево ја ћу вам прочитати. Ви сте ово потписали, ви сте професор универзитета. Каже – буџет за 2017. годину садржи, па сад кажете: пуно погрешака итд., који објављују неке „кавлификована лица“. Каква су то „кавлификована лица“? Кога ви то „кавлификујете“? Ја сам чуо за квалификована.

То је ваш потпис. Жао ми је што сам господина Марковића, једног професора овде у прошлом мандату учио писмености. Такве

амандмане пишете. Не читате ни сами шта пишете, а очекујете да знате како функционишу институције на КиМ. Ето, толико је ваше знање.

(Душан Павловић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Павловићу, затварамо круг реплика. Мислим да сте и ви и господин Крлић имали сасвим довољно времена. Затварамо круг реплика да бисмо наставили да радимо по дневном реду.

(Душан Павловић: По амандманима.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Имамовићу, уз још једно извињење, на члан 8. амандман са исправком заједно су поднели народни посланици Чедомир Јовановић, Енис Имамовић, Наташа Мићић, Бајро Гегич, Ненад Милић и др Жарко Кораћ.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Енис Имамовић.

ЕНИС ИМАМОВИЋ: Хвала. Због комплексности амандмана користићу време посланичке групе.

Када се на овај члан буџета или на буџет у целини осврнемо са аспекта националних мањина, видимо да се код овог предлога буџета није заиста мислило о ефикасној примени Закона о слободама и правима националних мањина. Овим предвиђеним средствима просто је немогуће ефикасно и адекватно применити овај закон.

У Србији живе припадници 21 националне мањине, и ти људи чине негде око 17% укупног становништва Републике Србије. Средства која су у овом буџету опредељена за образовање, културу, информисање, употребу језика и писма националних мањина више него јасно показују овај неодговоран однос Владе према специфичним потребама припадника националних мањина у овим областима.

Ми смо амандманом предложили да се средства у буџетском фонду за националне мањине ускладе са обавезама које овај фонд има у складу са чланом 20. Закона о правима и слободама националних мањина, којим је, између осталог, прописано да се наведени фонд оснива ради подстицања културе, образовања, информисања, службене употребе језика и писма националних мањина.

Средства која су у овом фонду предвиђена вашим предлогом буџета, у износу од 1.800.000 динара, нису довољна да овај фонд испуни своје законске обавезе које су му прописане, према свакој од ове 21 националне мањине, или према 17% становништва Републике Србије. То није довољно да се за ових 17% становништва стимулишу пројекти из области образовања, културе, информисања и равноправне употребе језика и писма. Средствима која је определила за остваривање индивидуалних и колективних права националних мањина и других заједница у свим наведеним областима ова влада је, благо речено, неодговорна.

Овим буџетом се не предвиђа ни учешће националних савета националних мањина у процесу контроле и праћења извршења Акционог плана за Поглавље 23, а нарочито оног његовог мањинског дела.

Када је у питању редован рад националних савета, овим амандманом смо такође предвидели да се повећају средства у буџету за финансирање редовног рада националних већа, односно националних савета националних мањина.

Национални савети су и по Уставу и по закону органи мањинске самоуправе у Републици Србији који се бирају на директним изборима и њих има 21. Средства у оквиру Канцеларије за људска и мањинска права која су предвиђена за њихов рад у износу од 260.393.000 динара, и то у оквиру апропријације под називом „Дотације невладиним организацијама“, нису адекватна.

Нити су ови национални савети невладине организације, нити су ова средства довољна за њихов редован рад и послове којима се савети баве а који чине дух и смисао постојања националних већа, односно националних савета националних мањина. Поставља се питање колико је од ових предвиђених средстава, заправо, припало националним саветима, а колико невладиним организацијама. На основу свега овога није јасно ни како ће национални савети бити у стању да испланирају своје годишње буџете, због тога што није јасно ни колико ће новца добити.

Оно што је такође предвиђено нашим амандманом а што нас у Санџаку веома интересује су средства за изградњу Коридора 11, ауто-пута преко Пештера. Ми предлажемо да се у буџету одреде средства за израду просторног плана, у износу од сто милиона динара, и тиме да се отклони свака сумња о томе да ли ће заправо овај пут бити грађен овом трасом. Уколико се у буџету не одвоје средства, отвара се једно велико питање, а то је да ли ће грађанима Санџака бити отет и овај капитални пројекат као и сви капитални пројекти досада, попут железнице, нормалних путева, школа, болница итд.

Ми смо овим амандманом предвидели да се у буџет уврсти и реконструкција регионалних путева од Новог Пазара према Тутину и према Сјеници. Свако ко је био тим путем зна да су ово два правца која су убедљиво и гарантовано у најлошијем стању у земљи. Сходно стратегији развоја путне инфраструктуре и неопходним улагањима у недовољно развијена подручја, ови путни правци се апсолутно морају ставити у приоритете. Већ дужи низ година ови путни правци су предмет разматрања, међутим, на том пољу досада није било никаквог напретка, а многе привредне гране у нашем крају управо зависе од ових путних праваца.

Такође, овим амандманом смо предвидели да се у буџету за систем заштите културног наслеђа повећају средства и да се промени назив саме апропријације, који у оригиналном називу гласи: „Подршка истраживању, заштити, очувању културног наслеђа Срба“. Ми предлажемо

да се, поред додатних средстава, дода још наставак у овај назив, па би он гласио – подршка истраживању, заштити и очувању културног наслеђа Срба и националних мањина.

Оно што је Влада у свом образложењу за одбијање овог амандмана навела то је да је немогуће расподелити средства због нарушавања безбедности у железничком саобраћају. Ја са жалошћу морам да констатујем да ми у Новом Пазару, ни у Тутину, ни у Сјеници немамо железницу, тако да код нас та безбедност није угрожена. Јесте угрожена безбедност у друмском саобраћају, и то деценијама уназад, због тога што је путни правац од Новог Пазара према Тутину апсолутно на граници употребљивости, према свим стандардима изузетно угрожава безбедност свих путника који се крећу на том путу, а морам да кажем да је он далеко већи од броја путника који се крећу у железничком саобраћају.

Дакле, очекујем да ће Влада прихватити овај наш амандман. Ја вас позивам да у духу коректног односа и у духу разумевања према потребама које имају припадници националних мањина прихватите овај амандман и да у буџету одредимо средства за нормално функционисање органа мањинске самоуправе припадника националних мањина. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман са исправком поднео је народни посланик Славиша Ристић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Славиша Ристић.

СЛАВИША РИСТИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поднео сам амандман на члан 8, и то на део који се односи на планирана средства за Канцеларију за координационе послове у преговарачком процесу са привременим институцијама самоуправе у Приштини.

У предлогу је износ од 36.449.000 динара. Ја сам предложио да се тај износ укине, да износ буде нула, а да предметна планирана средства буду пребачена, такође у члану 8, у Раздео 3, Глава 3.1.9, која се односи на Канцеларију за КиМ, и то на економску класификацију 4.6.3, која се односи на подршку функционисању здравствених институција у складу са мрежом здравствених институција на КиМ, где стоји износ од 19 милиона динара. Овом изменом би тај износ био укупно 55.449.000 хиљада динара.

Зашто? Зато што сматрамо да Канцеларија за координационе послове у преговарачком процесу са привременим институцијама самоуправе у Приштини не треба да постоји, као што сматрам да и преговори у Бриселу морају да се прекину јер су њихови резултати погубни, што можемо да видимо. Бриселски споразум убија државу Србију и њене институције на простору КиМ. Неко је малопре поменуо манастире и цркве на КиМ, њихово рушење, а ја могу да вам кажем, за судбину и

интересе српског народа на КиМ убијање државе Србије и њених институција равно је рушењу манастира и цркава на КиМ.

Дакле, предлажем да се ова канцеларија укине и да се средства пребаце на ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ристићу.

По амандману, реч има народни посланик Драган Вељковић. Изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри, поред разлога наведених у образложењу Владе у контексту одбијања овог амандмана, желим да укажем на то да је актуелна констелација прилика на КиМ свима позната. Она је изузетно тешка, комплексна, носи пуно изазова и проблема, и у том смислу су Бриселски преговори једина могућност да се то негативно фактичко стање санира, релаксира.

То је учињено у претходних неколико година и сваки други начин вођења политике би, сасвим сигурно, штетно имплицирао многе негативне последице у свим сферама живота свих Срба. Због тога овај амандман треба одбити.

Циљ свих тих разговора у Бриселу је управо отклањање негативних последица које су створене најпре ратом, бомбардовањем, а затим формирањем привремених институција на КиМ. Самим тим сматрам да би прекидање таквих бриселских споразума додатно отежало положај Срба на КиМ, а сасвим сам сигуран да би, у крајњој консеквенци, то био најбржи пут за нестанак са тих простора. Због тога још једном предлажем да се овај амандман одбије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Александар Вулин.

(Славиша Ристић: Реплика.)

Најпре, немате основа за реплику јер је колега говорио и изнео ставове посланичког клуба СНС, зашто не желе да прихвате амандман који сте предложили. У овом тренутку сам дао реч министру Александру Вулину, који жели да говори о предложеном амандману.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Године 2000, када је горела ова скупштина и након тога, власти које су тада дошле у ову земљу могле су све. Мogle су да траже од међународне заједнице шта год хоће, па су могле да траже и за КиМ другачији простор, отпочињање преговора или шта год да су хтели. Нико није затражио ништа. Оно што је главно тада урађено било је да тадашња СРЈ затражи да постане нова чланица УН. За неке државе мало старија од КиМ. Ето, ништа више. То је било оно главно што је урађено те 2000. године, када смо могли све.

Када је почео погром 17. марта 2004. године и када је почело страшно дивљање на КиМ, када су гореле цркве и манастири, могли смо много. Могли смо много да урадимо, имали смо снаге, имали смо и другачије савезнике. Нисмо урадили апсолутно ништа. Тако је време

пролазило. Време је пролазило, ми смо слабили, наша држава је била све слабија. Наш утицај на простору КиМ, немојмо заборавити, по Кумановском споразуму, Резолуцији 1244, то је територија под привременом управом УН, у складу са Резолуцијом 1244.

Тешко је због тога сваком од нас, али је то чињеница. Дакле, и те 2008. године, и касније, могли смо све мање и мање. Ја имам милион и једну примедбу на Бриселски споразум, као и свако у овој Народној скупштини, као и свако на КиМ...

(Председавајући: Захваљујем.)

Али то је једина ствар за коју сада можемо да се држимо и да чувамо положај Срба на КиМ и положај српске државе, у складу са Резолуцијом 1244.

(Председавајући: Захваљујем, истекло је два минута).

Овде се говорило, и пуно се говорило о томе да ће се укинути сва српска давања...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време. Захваљујем, заиста.

На члан 8. амандман је поднела народна посланица Олена Папуга.

Реч има народна посланица Олена Папуга.

ОЛЕНА ПАПУГА: Хвала, председавајући.

Амандманом се предвиђа да се смање средства у износу од 60 милиона динара, која су опредељена за рад Канцеларије за управљање јавним улагањима где је директор Марко Благојевић.

Амандманом се такође предвиђа да се ова средства преусмере на рад канцеларија Заштитника грађана и Повереника за информације од јавног значаја, да се додели по 30 милиона једној и другој канцеларији, с обзиром на то да су то независне канцеларије које прате рад јавних органа, а у својим извештајима наводе, ја сам чланица Одбора за људска и мањинска права, да се суочавају са тиме да имају пуно посла, пуно предмета, али и мало запослених. Донедавно су радили у канцеларијама јако неусловним, малим, где су сви запослени малтене били смештени у две канцеларије.

Зато смо и предвидели не да им се повећају средства јер се овим буџетом средства њима умањују, али да се некако та средства преусмере за њихов рад. Јер знамо да без тих независних регулаторних тела једноставно не можемо да радимо. Они контролишу рад не само Народне скупштине, него и Владе и свих органа у овој држави.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман са исправком поднео је народни посланик Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Дејан Шулкић. Изволите.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Захваљујем.

Дакле, ово је пракса која је можда постојала и раније, али сада се продубљује. Ево министра без портфеља који је добио задужења, а при томе се поставља питање зашто није добио министарство. Господин Кркобабић. Дакле, после 100 дана рада Владе сазнајемо која су му задужења у Влади – за јавна предузећа и за равномерни регионални развој.

Што се тиче јавних предузећа, сматрам да је своје наследно политичко право по систему политичке примогенитуре остварио тако што је задржао партијски утицај на „Пошту Србије“, а што се тиче равномерног регионалног развоја, поставља се питање на шта ће бити уложено и на које пројекте се мисли. Данас смо чули од министра финансија да су у питању програми равномерног регионалног развоја, а да при томе не знамо који су програми, са свега 200 милиона.

За равномерни регионални развој мало је и цео републички буџет, па се поставља питање – поред бројних министарстава која имају програме за које се може рећи да представљају допринос равномерном развоју Србије, затим локалних самоуправа, градова и општина, бројних агенција, државних органа итд., зашто сада министар без портфеља добија 200 милиона.

Дакле, нама је јасно да су у позадини политички разлози и само чланство у Влади, али заиста нема разлога да се 200 милиона динара на један овакав начин распоређује. Претпостављамо да то може да буде по систему отварања сеоских пошта, против чега немам ништа, али то није посао министра без портфеља. И, уколико господин Кркобабић не би имао ништа против да се одмара као пензионер, могло би још 25 милиона, које се издваја за рад овог министарства, да се укине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману реч има народна посланица Мира Петровић. Изволите.

МИРА ПЕТРОВИЋ: Ја морам заиста да се запитам о чему ми сада овде разговарамо. Ако разговарамо о буџету, не видим уопште озбиљност када посланик може да каже зашто је једном кабинету додељен новац од 200 милиона ако се ради о равномерном регионалном развоју Републике Србије и координацији рада јавних предузећа.

То што ви сада банализујете ствари и сматрате да је отварање пошта ... ви банализујете ствари. Значи, отварање пошта је нешто што ради „Пошта“, а оно што је пројекат министра био, то је нека друга прича, то је „Држава Србија у селима Србије“. При томе, ви не знате да господин Кркобабић, као министар задужен за регионални развој, свакодневно путује по Србији, обилази оно за шта је задужен, јужне регионе где треба да се разговара са председницима општина, указују му на проблеме које има и управо је његов задатак да те проблеме пренесе премијеру, а да се у оквиру тих разговора ураде пројекти који ће бити спроведени.

Значи, потпуно је бесмислено да ви трошите време само зато да бисте нешто поручили, не знам коме. Вашим гласачима? Не знам где су.

(Дејан Шулкић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Имате право на реплику, директно обраћање. Реч има народни посланик Дејан Шулкић. Основ јављања реплика. Изволите.

ДЕЈАН ШУЛКИЋ: Захваљујем.

Заиста нема разлога да госпођа буде овако острашћена. Ви се постарајте да се што пре, у договору са Владом, распише конкурс за директорско место које вам је поверено и да ту испоштујете закон.

Ја знам шта ради господин Кркобабић и да он путује, али нисам поставио питање шта он ради. Ја сам питао народски, да преведем – која вајда од тога? Ви стално говорите да су у питању пројекти. Па зашто не кажете, побогу – у питању је само 200 милиона динара за равномерни развој? Је л' то за путовање? То се не финансира, дакле путовања, са тих позиција; то су програмски опредељена средства.

Ви само треба да кажете оно што не желите или оно што ми не знамо а то нигде ни не пише. Да кажете – да, у питању су два, три, пет пројеката, њихов значај је такав, и да онда на тај начин оправдате ово буџетско располагање.

Разумем зашто ви партијски браните господина Кркобабића, али, заиста, његово распоређивање и распоређивање средстава на овакав начин, и начин вашег постављења за вршиоца дужности и одобрење Административног одбора да имате две функције – и народног посланика и вршиоца дужности директора – заиста није никаква мотивација за младе људе у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народна посланица Мира Петровић. Основ јављања реплика. Изволите.

МИРА ПЕТРОВИЋ: Оно што морам да вам кажем то је да сам ја постављена у складу са законом, да сасвим сигурно ово предузеће водим на начин на који треба да га водим, да ће то резултати показати. То што се вама не допада је што су остали трагови, катастрофални трагови, које ми покушавамо од 2012. године да исправљамо, у овом јавном предузећу. То је последица нечега што сте ви, и екипа са вама, радили пре. Да, да, ви заједно. Знате ви ко је био тада и премијер и ко је тада одређивао шта се ради у овој држави.

Значи, ја ћу бити на конкурс, односно да ли ћу се пријавити, то ћемо видети. Знам само да је ово један нови кабинет који је основан и да треба времена. Пројекти су у току, пројеката ће бити и ви ћете резултате видети, за разлику од свега онога што сте ви радили, а ми видимо само негативну последицу свега тога што сте радили.

И да не заборавим, малопре сте прозвали господина Кркобабића да се пензионише. Он још увек не испуњава законски рок. Те

ваше приче, које пуштате годинама по новинама да бисте некога дисквалификовали, само су ваши јефтини покушаји да се, ето, нешто бар чује. Значи, погрешно је. Господин Кркобабић никад није био у пензији јер, нажалост, није испуњавао услове. Свима нам је сан да дођемо до те пензије.

Али видим да се, богами, сви нешто сетисте пензионера, а заборависте да сте исте те пензионере у време када је био ваш председник, тада Коштуница, спустили на границу преживљавања, једва преживљавања. Да, да, тада су пензије спале на 49%. Можете да се правите сви заједно овде луди, узмите статистику, узмите, вратите се уназад, погледајте шта се радило тих година.

Значи, немојте да нам овде стално делите лекције, да стално ви будете борци за неку правду, а урадили сте све што сте могли да 1.700.000 људи у овој држави једва живи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, госпођо Петровић.

Реч има министар Александар Антић. Изволите.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Пре свега, осећам да је ваша дискусија, не говорим о амандману, политичке природе и усмерена према једној политичкој групацији, али морам да кажем да оно због чега сам се ја јавио, ви уважени колега, морате боље да разумете институцију министра без портфеља, са задужењем.

Дакле, у Влади постоји институција министар без портфеља, који добија од председника Владе одређена задужења, обично везана за ону област која је интерресорне природе, значи није строго дефинисана за једно министарство већ се решавање проблема у тој области налази у више министарстава, и тај министар без портфеља пре свега координира укупне активности различитих министарстава у одређеној области. Тако је госпођа Ђукић Дејановић задужена за демографску политику, која је у својој структури и у сегменту здравства и у сегменту социјалне политике, а господин Кркобабић је добио тај регионални развој и јавна предузећа, пре свега у том смислу координације и у смислу пројеката.

Тако да ће овај буџет, који је врло скроман, сложићете се, бити пре свега у функцији израде пројеката за регионални развој у неколико округа у којима имамо заиста велики број неразвијених општина. То су пре свега Јабланички, Пчињски, Пиротски, Нишавски и Топлички округ. Чини ми се да су прве акције, које за мене делују врло интересантно и охрабрујуће а које иду од министра без портфеља – Држава Србија у селима Србије, развој српских села, координација...

(Председавајући: Министре Антићу, два минута је истекло.)

... Различитих министарства, врло позитивне и мислим да треба томе дати шансу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману за реч се јавио народни посланик Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Апсолутно подржавам амандман колеге Шулкића, јер заиста се из предложених средстава од 200.000.000 динара за рад овог министра не види на шта ће бити утрошено. Ако узмемо у обзир то да је ПУПС све што је досада урадио изневерио, пре свега интересе пензионера које је заступао, смањујући пензије у време њихове владавине, онда можемо да замислимо шта ће сада изневерити у овом министарству без портфеља са измишљеним задацима.

Дакле, јасно је да је ово намиривање ПУПС-а због тога што су напустили СПС и придружили се СНС-у. Добили су за то да буду власници Поште Србије и добили су за то ово министарство без портфеља – да не раде ништа а да имају буџет да даље развијају своју странку, која је изневерила интересе пензионера.

Дакле, веома је важно да видимо где иду паре грађана Србије. Да ли паре грађана Србије, ових 200.000.000 у буџету, заправо иду за даљи развој ПУПС-а као лојалног партнера СНС-а...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас да се вратимо на амандман. Немојте да се бавимо политичким калкулацијама. И нико није власник...

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Ево, хоћете ли ви, председавајући, да нам онда одговорите за шта је 200.000.000 динара? Је л' то за Кркобабића лично? За који тачно пројекат иде и за које тачно задатке које ће он радити у том министарству?

Ако ми одговорите на то питање, ми ћемо да задржимо та средства. Али ако нема одговора на то питање, а нема га, ево министар Вујовић ћути, сви други министри ћуте, нико неће да каже за шта су Кркобабићу дате паре, а ја вам кажем – дате су зато што је прешао из СПС-а у СНС.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Опет се бавите политичким калкулацијама.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Питајте пензионере шта мисле о ПУПС-у, који је изневерио...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пошто сте поставили мени питање, одговорићу вам оног тренутка када будем представник предлагача. Пошто у овом тренутку председавам седници, то право ћу уступити представнику предлагача.

Госпођа Мира Петровић, основ јављања право на реплику.
Изволите.

Молим вас, још једном се пријавите. Госпођо Петровић, пријавите се још једном и само сачекајте секунд. Изволите.

Основ јављања је више пута поменут ПУПС.

МИРА ПЕТРОВИЋ: Па, прозвали сте више пута ПУПС, ваљда морам да вам кажем. Оно што је заиста лепо овде јесте слушати вас који сте се сетили сада пензионера. Где сте били свих ових година? Где сте последњих 10 година, колико се ми бавимо пензионерима?

Да ли су пензионери остали верни нама или смо их ми издали, то ћемо проверити на следећим изборима. За то немојте да се бринете. Ви брините своју бригу, ви гледајте како ћете ви да пређете цензус и с ким ћете да пређете цензус. То, с ким смо ми били, шта смо ми добили у наслеђе да водимо, су глупости које ви овде износите.

Пошту Србије господин Кркобабић водио је четири претходне године. Сјајно је водио; имао је незабележене резултате у историји Поште досада. Може то вама да се допада или не допада, показао је како се воде јавна предузећа и то је лекција многима. Не свиђа вам се, жао ми је.

Пензионери Србије знају ко је бринуо свих ових година када је било лоше. Ми смо бринули о њима. Ви нисте. Ви сте их се сви сетили сада, када су на видику нови избори. Тако сте о њима причали и у претходним, јер немате тему. Немате друго ништа. Ви немате шта да понудите. Шта то коме ви нудите? Ми смо наш програм направили. Ми смо наш програм остварили. Ми искрено бринемо о тим људима подржавајући програм премијера Вучића, јер би земља пропала захваљујући вама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Најпре право на реплику, народни посланик Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Пре неки дан, када смо утврђивали дневни ред за ово скупштинско заседање, као предлог за измене и допуне дневног реда нашла су се два закона која је предложила посланичка група Двери: један – да се пензионерима надокнади све што је опљачкано кроз Закон о привременом начину уређивања исплате пензија и, наравно, да се укине тај закон, и други – да се врати она одредба којом се исплате пензија усклађују са висином трошкова живота, односно са растом цена. Такође, да се у Управном одбору ПИО фонда врати значајнији утицај запослених и пензионерских удружења.

Знате ли како је ПУПС гласао? Па наравно да се одбије да се оваква тачка дневног реда стави на дневни ред. Да се пензионерима никада не врати оно што им је опљачкано, а да они наставе да газдују Поштом, да они располажу са 200.000.000 динара министарства без портфеља, измишљеног, да би био намирен ПУПС као коалициони партнер СНС-а.

Дакле, јасно је да пензионери више не подржавају ПУПС. Пензионери данас подржавају Удружење синдиката пензионера Србије, Удружење синдиката пензионисаних војних лица, које је извело више хиљада људи на улице Београда у протесту против СНС-а, ове власти и таквог ПУПС-а који изневерава пензионере у Србији.

Дакле, овде је кључно питање да пензионере сада има ко да заступа откад их је ПУПС издао, а ПУПС их је издао, то знају сви пензионери у Србији, и виде у Дверима свог заступника. Зато је Удружење синдиката пензионера Србије склопило Споразум о социјалном партнерству управо са Дверима, а Двери су испуниле предизборно обећање и у скупштинску процедуру предале законе којима се враћа оно што је

опљачкано пензионерима. ПУПС је, наравно, одбио да се пензионерима врати оно што им је опљачкано.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Господине Орлићу, право на реплику имате и ви и колегиница Мира Петровић.

Дозволите да најпре дам реч народној посланици Мири Петровић. Изволите.

МИРА ПЕТРОВИЋ: Знате, јако је занимљиво вас слушати, за кога сам чула да сте силеција из Чачка. Да ли је то тачно или не, не знам, али сам то чула.

Ваша брига о пензионерима Србије је стварно занимљива. То што сте ви сада рекли, предлоге закона које сте дали, па то је утопија. Као кад бих ја рекла, а волела бих, да сви у Србији имају минималну плату од 1.000 евра. Нажалост, немогуће је. Немогуће је. Просто, економија је таква каква јесте и то је неизводљиво.

Баш због тога што смо ми свесни, савесни и одговорни, врло одговорни према овој држави, ми подржавамо све мере штедње које су биле неопходне да се земља извуче.

То што ви причате, синдикат који сте споменули, тај синдикат је потписао протоколе са свим могућим партијама; ви сте само једна у низу. Они су потпуно небитни. То су људи који су истрошени и који су сада покушали да се нађу у нечему другом; ето, да пробају да на неки начин поново зараде неке новце. Тако да апсолутно ваши аргументи не стоје, а мислим да би заиста била тешка судбина пензионера ако би се определили да прате вас.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника. Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Поштовани господине председавајући, рекламирам члан 107. који се односи на директно обраћање посланика посланику. Дакле, госпођа из ПУПС-а све време се, у току два своја обраћања, директно обраћа посланику. Притом износи салве увреда, бранећи лик и дело Кркобабића и ПУПС-а, приказујући наводну бригу за пензионере, који су заправо за време њихове бриге највише изгубили. Једино тада су њима одузета стечена права. А они су бринули све време за пензионере. Немој да они више брину о пензионерима, а вас молим да поведете рачуна...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Алексићу, јавили сте се и указали на повреду Пословника. Колико сам схватио, суштина је у томе да се не дозволи директно обраћање, али дозволићете да се и колега Обрадовић директно обрати госпођи Петровић. А да смо спречили расправу, онда би било да спречавамо демократско сучељавање мишљења.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Да.) Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Орлић. Реплика, је л' тако? Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући. Да, то је онај основ помињања странке неколико пута заредом. Није спорно, сачекамо ми увек стрпљиво. И тако је ово била једна расправа иницирана жељом да неко политички потпуно ирелевантан добије мало пажње, па и није лоше, у том смислу, што сте проредили основе за реплицирање таквима. Таквима пажњу придавати заиста не треба.

Поставило се питање шта мисле пензионери. Не знам да ли је то коме познато, али били су неки избори, на којима су право гласа имали и ти пензионери, и показало се шта заиста мисле пензионери. Умели су да покажу врло јасно, а показали су управо подршком за листу на чијем се челу налазио Александар Вучић, за случај да је то ко пропустио да примети. И за њега и за ту листу су свакако чули, а за она нека удружења која је овде неко помињао, нису сигурно.

Када помињемо пљачку, опет није лоше да се запитамо за кога су то наши пензионери сигурно чули. Дакле, за та нека удружења не, па чак ни за странку, покрет, шта год то било, оног човека који овде покушава себи да да на значају, али су чули и те како добро за ДОС и све његове варијанте и подваријанте, којима тај гласни али човек без садржаја припада и сам, и који упорно рекламира овде, а данас смо, чини ми се, започели тему а где самог себе у свему томе види, шта би он тамо па могао да буде.

Председнички кандидат, закључили смо већ одавно, апсолвирали то, не може. Иако се сервилно нуди свима, нико га не зарезује ни два посто. Шта онда још преостаје, шта би он то могао бити? Ни шеф изборног штаба дефинитивно не, јер како очекивати да организује друге неко ко не може да контролише ни себе самог. Не може, знамо то поуздано на основу понашања у овој сали. Јер, иако упорно иницира реплике и упорно пролази у њима ко бос по трњу, он се враћа по још. Можда, евентуално, улогу обичног пиона. Е, у њој би био веома добар. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Министар има предност. Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Пензионери су рекли шта мисле на изборима и то је више него неспорно. Не говорим то уопште због тога, и заиста би било лепо када бисмо се сви заједно много мање бавили политиком када говоримо о буџету. Пензионери су коме верују и у шта верују врло јасно рекли на изборима, и то након што су им смањене пензије. Дакле, нису били изненађени нечим, пензије су смањене. Разумели су зашто су смањене, да не би појели будућност своје деце и својих унука. И дали су снажну подршку листи коју је водио Александар Вучић. Дакле, то је више него јасно.

Али ајде да говоримо, само кратко, због грађана који нас гледају – највећи број пензионера сада, у овом тренутку, има већу пензију него што је икада досада имао. Да ли је то довољно? Ни изблиза није довољно. Ми имамо 1.726.000 пензионера, 1.060.000 има већу пензију него што је досада имало, него што је икада раније имало. Наравно да није довољно, али то је последица уплаћивања малих доприноса деценијама, лоше привреде, пљачкашке приватизације која је оставила људе без повезаног стажа, а не политике од једне или две године.

Подсетићу вас да смо ми за две године одвојили новац и исплатили дугове војним пензионерима, исплатили дугове према пољопривредним пензионерима, исплатили све дугове које смо имали кроз наш систем, без и најмањег кредитног задужења да то урадимо, само из прихода. Води се рачуна о пензионерима у овој земљи и ја користим и ову прилику само да им се захвалим. Да им се захвалим на њиховом поверењу, на стрпљивости, на вредноћи и на нади – да ће наша генерација бити бар мало као они. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Могу, Миро, да вам дам по амандману, ако хоћете. Или је то старо у систему? Стоји у систему, добро.

(Народни посланик тражи реч.)

Ако дам вама, онда морам и Мири Петровић, прво њој.

Значи ја сам одлучила да се заокружи систем, јер све сам слушала. Шта сте имали да изврешате ПУПС, изврешали сте. Ето. Значи, сад мало о амандману.

Да ли неко жели реч о амандману?

Ал' то је Пословник. Добро, изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем, уважена председнице.

Не сумњам да је највећи број пензионера добио номинално веће пензије...

ПРЕДСЕДНИК: Значи, повреда Пословника; нема пензионера у Пословнику.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Извињавам се, ради се о изјави господина министра...

ПРЕДСЕДНИК: А не, то су већ реплике, то је нешто друго. Морате по амандману, а не можете кроз повреду Пословника ви да реплицирате неком.

То је реплика. Не можете у повреди Пословника да исправљате нетачне... Значи, тражите да дискутујете по амандману или реплику. Не морате повреду Пословника, имате две могућности које вам елегантно дају да причате о теми. Будите љубазни.

Реплику коме?

(Миладин Шеварлић: Желим да реплицирам министру Антићу.)

Значи, ако је он дискутовао, а дискутовао је, даћу вам да говорите о амандману, ваш став да изнесете. Прво да видим да ли ваша група има времена, само полако.

Можете да говорите о вашем амандману.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Али то није наш амандман, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК: Што сте се онда јавили да ви исправљате податке које је изнео министар? Онда дискутујте о амандману.

Не трошим ја ваше време, ваше време троши неко други. Ја не трошим.

Значи, да ли желите да дискутујете о амандману? (Не.) Добро.

Па о амандману дискутује 250 посланика – ваш, наш, Перин, Жикин, Микин, свеједно.

На члан 8. амандман је поднео посланик Иван Костић.

Да ли жели Иван Костић да говори, или неко други? Изволите.

ИВАН КОСТИЋ: Поштовани министри, председавајућа, народни посланици, не сумњам да ћу и на ово моје излагање добити одговор као што сам добио на овај амандман, који је за мене немушт и недовољан.

Оно што бих хтео да кажем овде пред грађанима Србије и пред народним посланицима и пред министрима који можда не знају ове податке, разлог писања амандмана је тај да су средства издвојена за дијаспору и Србе у региону изузетно мала. Фрапантна је чињеница да се више средстава у овом буџету издваја за општине Бујановац, Прешево и Медвеђа него за целокупну српску заједницу у дијаспори и региону.

У члану 8. Раздео 3 за општине Бујановац, Медвеђа и Прешево издваја се 261.000.000 динара. Грађани треба да знају да 90% тих средстава за пројекте иде припадницима албанског народа. Значи, 260.000.000 иде за албански народ на југу Србије, а за целокупну дијаспору иде 100.000.000 плус неки раздели у другим министарствима, као што су Министарство културе и Министарство просвете.

У Управи за дијаспору 100.000.000 који се издвајају за српске организације не издвајају се само за организације Срба у дијаспори и региону; 50% тих средстава иде за организације које своје место пребивалишта имају у Србији.

У Министарству културе, господине министре, за српску заједницу у региону се за информисање издваја само 20.000.000 динара. Ви треба да знате да данас Срби у Тирани и у Албанији немају ни право на образовање, ни право на информисање, а постављам питање колико се средстава издваја за српску заједницу у Албанији. Грађани који гледају овај пренос треба да знају да српски медији немају ниједног дописника из Албаније. Толико о односу према нашој заједници у Албанији. Такође,

треба поставити питање Министарству просвете зашто нису три плате исплаћене људима који врше допунску наставу за српску децу у дијаспори.

Значи, ове ствари које сам изнео су чињенице, а такође треба рећи да се многа средства издвајају и за пројекте који крше директно српски идентитет у Републици Србији, као што је промовисање црногорске и дукљанске идеологије. То финансира Управа за дијаспору и Министарство просвете; финансира се један уџбеник где се промовише монтенегринска идеологија.

Тако да грађани треба да знају какав је однос власти кроз буџет према дијаспори и Србима у региону. И можемо слободно рећи да овај буџет има смисла и има корист само за олигархе који су блиски власти и за наше европске пријатеље који ће опет добити огромна средства, уместо да их добију грађани Републике Србије. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

На члан 8. амандман са исправком поднела је народни посланик др Санда Рашковић Ивић.

ПРЕДСЕДНИК: Посланица није ту.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Одговор који сам добио је формалног карактера, не суштинског, тако да бих ипак апеловао, нарочито на министра Вујовића, са којим сам имао веома квалитетан дијалог и јутрос о амандманима и пре два дана, да се још једном погледа и добро размисли да ли може да се изађе у сусрет и определе већа средства за министра без портфеља који је задужен за демографију и популациону политику.

Сама Влада Републике Србије је поставила демографију и популациону политику и питање проблема наталитета као један од својих приоритета. Иако сам скептичан према целој концепцији тог министарства и самој министарки која га води, и нисам сигуран да може да донесе резултат, мислим да немамо другог избора осим да дамо наредних годину дана као неку шансу да видимо шта министарство може да уради.

Без обзира на то што мислим да је погрешно конципирано да се искључиво кроз локалне самоуправе врши одређени вид аналитике, мислим да треба определити дупло већа финансијска средства да би се квалитетније извршила алокација тих ресурса и помогле локалне самоуправе које имају низак наталитет у својим пројектима.

Такође, други део амандмана односи се на један добар пројекат, „Хало беба“, где предвиђамо да се, са 3,6 милиона динара, добију већа финансијска средства за тај пројекат, значи 9,6 милиона, јер тај пројекат остварио је изузетно позитивне ефекте и био од великог значаја многобројним породицама у Србији.

Сматрамо да ова средства која ми предлажемо нису велика, мислимо да могу лако да се промене у самом буџету, што смо и предложили, и да би допринела и олакшала свим младим породицама са

новорођеном децом и онима који желе да имају децу ту њихову намеру и будућност, тако да заиста позивам све посланике, с обзиром на то да мислим да је ово ствар која надилази политику, да изађу у сусрет породици и прихвате ово.

ПРЕДСЕДНИК: Неђо Јовановић има реч. Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председнице.

Нама би у посланичкој групи СПС било далеко драже када би се амандман подносио са мотивом искрености, а не популизма. Овде је више политички мотив него било шта друго. Због чега? Због тога што чињенице неумитно и недвосмислено јасно говоре колико је реално опредељено новчаних средстава за једно министарство као што је министарство без портфеља задужено за демографију.

Први пут после толико дуго година једна влада се опредељује да једном министарству као што је министарство без портфеља да задатак да се бави демографијом, најосетљивијим делом за једну нацију, за један систем, за једну државу, а нарочито за Србију.

Због чега ово говорим? Због тога што је у Србији, нажалост, 38.000 становника мање сваке године, што одговара једној локалној самоуправи величине Вршца, евентуално Параћина, што је однос између стопе морталитета и наталитета значајно изражен, тако да имамо 65.000 рођених на 100.000 умрлих. То је фрапантан податак. Фрапантан је податак да је држава Србија, нажалост, држава старих људи. Просек старости у држави Србији је, опет нажалост, 42,2 године живота. Ови подаци, као подаци који се не могу доводити у сумњу, указују на неопходност да се овим питањем неко бави.

Министарка која је задужена за ово изузетно осетљиво питање посветила се томе искрено. Без обзира на то да ли неко желео да верује или не, без обзира на то да ли неко испољавао скепсу тек ради тога да би се у политичком смислу речи добили одређени поени, несумњиво је да се први пут чини један искорак. Зашто? Од 169 општина и градова у Републици Србији само пет има позитивну стопу природног прираштаја. Само пет! То је опет страховито забрињавајући податак.

Министарка која се бави овим послом ревитализовала је Демографски савет. Подсећања ради, а ради истине за грађане, Демографски савет био је већ једном конституисан, али никад није заживео – ни у функционалном ни у било ком другом смислу речи. Сада ће на челу тог Демографског савета бити нико други него премијер, односно председник Владе, па без обзира на то да ли неко имао симпатије или антипатије, тежина и ауторитет председника Владе Републике Србије на челу Демографског савета даје довољне шансе да се управо ово тело бави оним чиме се дуго, дуго, дуго година нико није бавио. Подстицање рађања и повећавање стопе наталитета је основни задатак и овог тела и овог министарства без портфеља.

Да ли ће моћи нешто преко ноћи да се уради? Неће. Да ли ће моћи за кратко време да се учини нешто што подразумева значајно боље стање него што је сада? Неће. Али ће зато већ 2017. бити година у којој ће заживети многи пилот-пројекти који ће, прво, управо демографску слику транспарентно показати онаквом каква јесте, извршиће се анализе, а након тога се та демографска слика мора поправљати – постепено, годинама.

Имајући у виду да је годинама и деценијама урушавана, потребно ће бити много времена да се врати. И зато треба имати велико поверење и у ово министарство без портфеља и министарку која овај портфељ, односно министарство води. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Мислим, посланиче, да није по овом амандману.

(Неђо Јовановић: Везано за демографско...)

Извињавам се онда.

(Срђан Ного: Ја мислим да имам право на реплику. Погрешно сам протумачен.)

Изволите.

СРЂАН НОГО: Очигледно сам био погрешно протумачен. Управо сам говорио да овим амандманом треба доделити дупло већа средства том министарству, са 130 милиона скоро 260 милиона, тако да ми заиста није јасно излагање претходног говорника када ја желим да се више средстава одвоји за рад тог министарства и управо за те пројекте које и он сам помиње. Тако да мислим да ме је погрешно протумачио.

Али овде је једна друга ствар занимљива. Ја се слажем, први пут после дуго, дуго времена ми имамо једно министарство које треба да се бави изузетно важним питањима, то је демографија и наталитет. Али подсетио бих грађане Србије и народне посланике у овој скупштини – у последњих 26 година преко 20 година је на власти управо СПС. Зашто раније СПС није потегнула то питање министарства, јер управо сви ови негативни трендови – демографске популације, велики морталитет, низак наталитет – могу да се припишу периоду док је на власти била СПС. И ево сада, после 26 година, односно 20 и нешто година ваше власти, ви сте се сетили да постоји тај један проблем.

Подсетио бих претходног уваженог колегу да су управо Двери неко ко се залаже за породицу и породичну политику и по томе смо препознатљиви, а мислим да сте и ви препознатљиви по ЛГБТ правима и нечему другом.

ПРЕДСЕДНИК: Имате право на реплику.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Хвала, председнице.

Много добро сам разумео колегу и мислим да је колега много добро разумео мене, али очигледно је да је опет замена теза у питању. Не ради се ни у ком случају о томе да ли треба дати подстрек и стимуланс овом

министарству без портфеља. Ја сам јасно и гласно говорио о мотивима са којих се иступа када је овај амандман у питању.

Дати дупло већа средства од чега? Зар је 10 милијарди које је обезбеђено и које се даје за овакве пројекте који ће на неки начин допринети да се побољша демографска слика мало? Ако странка чији је представник предлагач амандмана има толико новчаних средстава и може да их обезбеди, слободно нека их да, нема никаквих проблема.

Ова влада имала је један врло рационалан приступ и тај приступ иде по једном опробаном начелу – свако се протеже онолико колико му губер дозвољава. За ово министарство је дато и те како довољно средстава, чак знатно више од онога што је било ко други очекивао.

Према томе, ако ћемо да говоримо популистички, можемо тражити да се за ово министарство обезбеди и 50 милијарди и 100 милијарди и не знам колико још, али је битно да је обезбеђено управо онолико колико је могло да се обезбеди у датим околностима и онолико колико ће омогућити овом министарству да ефикасно ради. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Као и све ово време досада, овакве мере где се једном министарству без портфеља даје оволики новац неће учинити ништа на поправљању демографске ситуације. Она се ради на други начин. Ово је типично партијско запошљавање и давање пара партијском паразитском систему, који ће само потрошити те паре, запослити неке страначке људе, а што се демографије тиче, неће направити никакву промену. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Нема реплике, јер стварно није говорио о партијама.

(Неђо Јовановић: Партократски, како није реплика?)

Партократски, то важи овде за све партије које су у Парламенту. Не може.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Заиста је било симпатично гледати господина Неђу Јовановића како се препознаје у партијско-паразитском систему и то за СПС јесте карактеристично.

ПРЕДСЕДНИК: Хајдете ви о амандману. Немојте сад ко нека свађалица.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Управо је поента у амандману.

Дакле, ми из Српског покрета Двери, наша политика почива на породичној политици – на подршци рађању, младим брачним паровима, породицама са више деце, презадуженим породицама које више не могу да плаћају кредите и комуналне услуге јер су људи једноставно остали без посла у пљачкашким приватизацијама.

Ова држава нема осмишљену и организовану политику која подржава породицу у Србији. Породица није на првом месту у нашем друштву и држави. Овај амандман покушава да да додатна средства једном замишљеном министарству које би требало да нешто помери на том плану породичне политике, борбе против беле куге као најважнијем државном приоритету у овом тренутку.

Шта је проблем? Два су проблема. Први проблем је ... Знате како је настало ово министарство? Треба СПС-у да дамо још једног министра поред Ивице Дачића, па ево им нека демографија, министарство без портфеља. Нит се зна коме, ни шта, ни која је идеја, ни било шта. Али, ето, да се ухлеби још један страначки паразит, који се веома лепо препознаје као страначки паразит.

Са друге стране, изабрати Александра Вучића на место председника Демографског савета је тотална бесмислица. Знате зашто? Пет година се влада Александра Вучића није сетила борбе против беле куге. Зашто се тек после пет година оснива Демографски савет? Зар СНС није знала пре пет година да је бела куга један од највећих проблема Србије?

Значи, нисте знали, нисте компетентни, немојте се гурати тамо где се не разумете. Не знате ништа о демографији, не знате ништа о породичној политици, не знате ништа о борби против беле куге. Да знате, ви бисте пре пет година основали Демографски савет и министарство за бригу о породици, као што је урадио Виктор Орбан у Мађарској. Ви то нисте урадили пет година. И сада, маркетиншки, нема ко други у Србији да дође на чело Демографског савета, него мора Александар Вучић.

То фолирање СНС-а стварно је постало једна велика мука грађана Србије. Повраћа нам се свима од тога.

ПРЕДСЕДНИК: Јесте ви професор књижевности? Ја сам фасцинирана речником, стварно. Умем и ја да се изненадим.

Реч има народни посланик Александра Томић, реплика.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Реплика, госпођо председавајућа.

Да бисте водили демографску политику, није потребно да имате савет, него треба нешто конкретно да радите. Српска напредна странка је преко Министарства за здравље конкретно радила на том проблему. Што се тиче заступања интереса породица у Србији и у друштву, па требало би онда да изађете јавно и да осудите све оне који су вређали породицу и децу господина Александра Вучића. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Неђо Јовановић. Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Хвала, председнице.

Кад имате странку у Парламенту чији се програм заснива на фразеологији, онда не можете ништа друго ни да очекујете осим оваквих иступања – фразе, фразе, фразе и само фразе. Осим тога, партије које траже свој идентитет и даље, не могу бити партије релевантне на политичкој

сцени. Али нећемо се бавити њима, ни у ком случају. То исто важи и за претходног говорника, пре него што је овакве неосноване критике на рачун СПС-а изнео господин Обрадовић.

То се везује и за господина Радуловића, који испољава, без икакве аргументације и без било каквог чињеничног утемељења, некакву скепсу да од демографије нема ништа, да су ови пројекти потпуно бесмислени итд., итд., јер га не желим цитирати, али волео бих кад би господин Радуловић могао да одговори и нама и грађанима на нека питања када је већ у питању трошење финансијских средстава, јер ћемо сигурно доћи и на ту тему, господине Вујовићу, а то је трошење средстава у одређеним поступцима, нарочито стечајним.

Конкретно, да ли су стечајни управници, па и сам господин Радуловић, исплаћивали стечајне масе без сагласности стечајних судија, било шта што би могло да се подразумева под законитим пословањем? Друго, да ли су ти поступци свесно и систематски одуговлачени, што је довело државу Србију до Стразбура, као тужену страну, због чега се на терет буџета Србије морају исплаћивати значајна новчана средства?

Да ли је тачно да се није пописивала имовина приликом отварања стечајних поступака, што је основна обавеза стечајних управника? На крају, кад смо код расподеле тих средстава и свега што се везује за финансијске конструкције, да ли је тачно да је господин Радуловић био стечајни управник Шећеране „Димитрије Туцовић“, а истовремено и консултант „Хипо банке“, која је била поверилац те шећеране?

Кад би се одговорило на ова питања, онда бисмо демистификовали у целини мотиве због којих се на овај начин иступа. Иступа се да би се покрило оно што се очигледно не може ни покрити ни прикрити.

Да ли је СПС нешто радила у задњих десет година, то остаје искључиво на бирачима, који су на изборима показали за кога ће да гласају – за коалицију у којој су и СНС, и СПС и партнери који ту коалицију сачињавају. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Надам се да ћу добити исто време.

Захваљујем се колеги што ми је дао реплику.

(Председник: Од групе је узео време. Не бих вам то препоручила, али како хоћете.)

Дозволили сте му да, рецимо, у оквиру групног времена прича о стварима које немају никакве везе са амандманом...

(Председник: Хоћете и ви?)

... Али чињеница је следећа: ово су потпуно неистине и инсинуације.

Међутим, да се вратимо на тему. Тема је да је СПС на власти толико година и да за то време док је СПС на власти ми имамо потпуно

колапс демографске политике – млади људи напуштају земљу, деца нам се рађају у иностранству, имамо морталитет од преко сто хиљада а рађа нам се само 60-70 хиљада деце сваке године.

Странка која је синоним, поред странке сада на власти, која ју је превазишла, партијског запошљавања, удомљавања неспособних партијских кадрова који праве огромне губитке у јавном сектору (да пођем од „Србијагаса“, па преко свих осталих фирми у којима се налазе кадрови ове странке, и грађани треба да знају да због тога имају смањење пензија), странка која је гласала (некако се сакрила иза СНС-а) и за смањење пензија и за одржавање читавог овог паразитског система – сад се јавља да прича о неким стварима које немају никакве везе са истином.

Значи, централни проблем Србије јесу партијске паразитске странке које уништавају Србију, које на најважнија места доводе најгоре кадрове који нас воде и праве огромне губитке. Ако гледамо овај буџет, јасно се види – 47 милијарди динара иде на покривање губитака јавних предузећа, које крпи буџет. Четрдесет седам милијарди динара! Пензионерима је отето 20. Значи, два и по пута годишње онога што је отето пензионерима иде на санирање штете коју направе партијски кадрови.

Према томе, лицемерно је уопште говорити о томе да држава игде уводи ред. Узима се само од грађана и привреде, и за то су криве паразитске странке. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Интересантно је да се неко брани на постављена питања. Ја сам само поставио питање, ништа више. А одговоре на та питања нисам очекивао од онога ко је на та питања одговорио, већ од релевантних институција. Оне ће сигурно знати да дају одговор.

С друге стране, сан господина Радуловића јесте стварност за СПС. Јер тај његов сан, да ће бити на власти онолико колико је била СПС, остаће у домену снова и ничега другог. У то смо уверени.

С друге стране, СПС је учинила много управо на овом пољу о коме говоримо. У претходном мандату, ако већ говоримо о ономе што се везује за расподелу новчаних средстава и наменско коришћење – врло рационално, а врло ефикасно са друге стране – управо је учињено у једном министарству које није везано за министарство о коме смо сада говорили. То је Министарство пољопривреде, где се управо субвенцијама које су даване и преко помоћи и подршке пољопривредним домаћинствима утицало на то да породице на селима остану и опстану, да се рађају деца, да се породице занављају и да имамо оно што одавно нисмо имали.

То је оно што је учинила СПС. То је оно што ће чинити СНС заједно са СПС. То је оно што ће чинити ова владајућа коалиција у интересу грађана, у интересу села, у интересу пољопривреде и у интересу младих. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Само да видим ко уопште хоће о амандману да говори.
Шормаз и Мира Петровић. О амандману?

Шта кажете? Неће нико?

Само да видим ко има жељу да причамо о амандманима, јер смо опет отишли мимо амандмана, по мом укусу сувише.

(Саша Радуловић: По Пословнику, реплика.)

Шта кажете, посланиче?

(Саша Радуловић: По Пословнику, реплика.)

Аха, по Пословнику, реплика. Добро је што сте ми рекли, зато што ја одлучујем о реплици, па ћу то себи дозволити. А знате да сам ја човек који дуго размишља. Значи, не пресеца олако.

Само да видим шта да радим, полако.

Имам посланике који хоће о амандману и имам посланике који хоће да реплицирају до бесвести.

(Бошко Обрадовић: Још једном.)

Још један круг?

Ево, завршили смо. Прихватам ваш предлог да завршимо. Ево Бошко Обрадовић нешто конкретно – да завршимо реплике.

Мира Петровић. Изволите.

МИРА ПЕТРОВИЋ: Када је у питању демографија, хтела бих само да кажем и да подсетим да смо ми у претходном периоду, како они кажу пет, ја ћу рећи четири године управо овде у овој скупштини, ја испред ПУПС-а, покренули акцију да се измени Закон о здравственој заштити управо да би се повећао наталитет у овој земљи.

Као мајка три ћерке упорно сам бранила тај став, и ми смо се изборили, а то смо претходно радили у Граду Београду, где су све труднице које су одржавале трудноћу имале исплату пуне плате. То смо успели да урадимо управо у овом парламенту, у оквиру ове коалиције, која је тада била и на територији Србије. Све жене које одржавају трудноћу примају пуну плату управо захваљујући нама.

Није тачно да се није радило ништа на повећању наталитета у овој земљи и није тачно да нисмо и у Београду, а касније у Републици, инсистирали на финансирању вештачке оплодње – прво финансирајући други поступак, па после тога трећи поступак. Према томе, заиста оставите те празне приче за неку другу причу.

ПРЕДСЕДНИК: Само да знате, свима одузимам време. Причајте шта год хоћете, само водите рачуна да не буде после да посланичке групе немају више времена. Значи, није до мене.

Нема паузе, још мало да радимо и...

Хоћете о амандману? Драган Шормаз.

ДРАГАН ШОРМАЗ: Не желим да звучим као неко ко мисли да предлагач амандмана није имао добру намеру, јер када причамо о демографији, хајде да кажемо народним језиком, значи треба да се роди више него што умре и да нас буде што више, али за све то морамо да водимо много одговорнију политику. Чак и да је добра намера амандмана, неки други посланици опозиције који се прикључују да потпомогну аргументацију око овог амандмана су некако довели ствар опет на питање демагогије.

Морам рећи једну ствар. Ово је 17. буџет у чијем доношењу учествујем, чак и два савезна, гомила је била и ребаланса. Моје скромно мишљење је да је ово најбоље предложен буџет Народној скупштини Републике Србије икада, предвиђа најмањи дефицит досад, а какав је тренд из године у годину, док Владу воде Српска напредна странка и Војислав Коштуница... (Жагор у сали.)

Ево, мој лапсус... Александар Вучић, за то време све више и више, за то време све мање имамо дефицит, а моје мишљење је...

Јесте се смирили? Ево, лапсус је, шта сад?

... А биће мање, сасвим сигурно.

За то време социјална политика наше земље у време штедње – значи, понављам, ово је штедња – све што се тиче социјалне политике и што је везано за демографију је такође у реду – све боље се исплаћује и све иде на начин како треба. Повећана су социјална давања овим предлогом буџета на 10,62% буџета, где су у питању и мајке и сви остали делови социјалне политике.

Никад мањи – а ово би они који се баве економијом требало да знају – однос јавне потрошње у БДП-у, или буџета; само 36% буџета у односу на наш бруто друштвени производ. То значи да нам реални сектор расте, то значи да су све инвестиције оправдане и то значи да ово што Влада ради на смиривању, на политичкој клими у земљи, на сарадњи са ММФ-ом и Светском банком, на сарадњи са ЕУ и приласку ЕУ...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, вратите се на амандман, молим вас.

ДРАГАН ШОРМАЗ: Па везано је за амандман. Значи, да бисмо имали бољу климу... Значи, ако премијер најави смањење пореза на рад, то значи да ће наши грађани имати већа примања. Другим речима, то значи да ће се и демографска слика сасвим сигурно променити набоље. Али ништа не може преко ноћи, као што неки мисле. Мора се озбиљно радити сваког дана. И зато ће 2017. година то показати, не само овим буџетом, него сад вам кажем, будите убеђени...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, морам да вас прекинем, изашли сте из амандмана.

ДРАГАН ШОРМАЗ: Победом у првом кругу председничког кандидата Српске напредне странке, а ако бог да, и на изборима.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, само о амандману. Не може више.
(Бошко Обрадовић: Коштуница.)

Није, него поштен човек. Кад је нешто било, било је. Неће као ви, само да окривљује. Каже поштено, нешто је и ваљало.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик др Драган Весовић. Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Амандман који ћу да објасним за оне који можда нису прочитали о чему се ради има нека три дела и био је мој покушај да у буџету нађемо линије које ће омогућити новчана средства за набавку још једног гама ножа, још четири магнетне резонанце, још, односно једног сајбер ножа, који и немамо.

Дакле, ради се о најсавременијим медицинским достигнућима која би могла да се употребљавају у земљи Србији у циљу побољшања и олакшања здравља наших грађана, а са друге стране и да уштеде одређена финансијска средства, јер интервенције које се раде по овим питањима често нас поприлично коштају из буџета, односно из фондова, а ја ћу то покушати да објасним.

Дакле, од 2015. године Клинички центар Србије има употребу гама ножа – ради се о могућности за спровођење три интервенције дневно без отварања лобање, углавном у неурохирургији. Ја сам предложио да се омогуће средства за набавку још једног гама ножа, тако да наши корисници не би морали да иду и ове интервенције плаћају у Турској по цени од седам и по хиљада евра или у Хрватској по цени од пет хиљада евра. За то стручне људе имамо, имамо могућност да на тај начин и људе из непосредног окружења привучемо.

Слична ситуација је са сајбер ножем, где се интервенције спроводе у Турској по цени од 20.000 евра. Четири магнетне резонанце, које представљају уско дијагностичко грло у Србији, биле би намењене за Нови Сад, Ниш, Ужице и још једна за Београд. Предложио сам и одакле та средства да повучемо – првенствено из оне канцеларије која усклађује системе спровођења програма Европске уније. Дакле, то јесте политика Српског покрета Двери. А можемо их набавити и од оних потенцијалних инвеститора који знају да често дођу у земљу Србију попут скакаваца и исту да напусте као скакавци када земљу опусте. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 8. амандман је поднео посланик Миладин Шеварлић. Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем, председнице.

Мој амандман је вапај да се нешто учини за пољопривреду, село и задругарство. Прекјуче смо, у расправи у начелу, са министром пољопривреде Недимовићем апсолвирали да је, по Закону о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју, у буџету за 2017. годину резервисано

27,5 милијарди, да заокружим. То је практично 40% мање него што је прописано Законом о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју, односно минималних 5% од укупних пореских прихода, како је објаснио министар финансија.

Зато сам предложио и зато не прихватам одговор Владе да се Заштитнику грађана, чија се делатност уопште не спори, смање буџетски расходи за 33% – јер то је мање него што се смањује пољопривредницима 40%.

Ако терет финансијске консолидације треба да сносе сви равномерно, онда не видим зашто пољопривредници треба да сносе више. Тим пре што је у претходним годинама оштећење пољопривредника, смањење аграрног буџета било далеко веће и далеко израженије. Али о томе ћу тек када усагласим податке са министром финансија и министром пољопривреде, јер се цифре крећу изнад 50 милијарди за период од 2014–2017. године.

При томе, добио сам од Министарства пољопривреде званичне податке о реализованим аграрним буџетима, односно реализованим субвенцијама у пољопривреди и руралном развоју, али пошто немамо завршне рачуне за буџет Републике Србије за ове годину, не знам колико су реализовани порески приходи да бисмо то утврдили.

Зато ћу замолити министра финансија да у току сутрашњег дана добијем те податке од неког од његових надлежних сарадника да бисмо могли да обрачунамо те податке и да јавност коначно буде упозната.

Дакле, дајте да учинимо нешто за пољопривреду и село, јер имамо практично 150.000 породичних газдинстава мање за последњих десет година, између два пописа, а то вам је 500 села са по три стотине сеоских домаћина. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ја сам чак био вољан да прихватим овај амандман, али сам га пажљиво прочитао.

Дакле, неко предлаже да се са европских интеграција скине новац и да се то дода на пољопривреду. Ја бих то можда поздравио, али ћемо онда из ИПАРД-а да изгубимо 175 милиона евра.

Значи, неко је овог тренутка предложио да пољопривредници у Србији изгубе 175 милиона евра. Зато ћу да поновим, да наши пољопривредници чују о лажној бризи за њихова домаћинства – господин је предложио да изгубимо 175 милиона евра које треба да добијемо из ИПАРД-а ако будемо у европским интеграцијама.

Под два, оно што ми смета, врло су гадљиви ти из црквено-просветне, не знам које, организације, који паразитирају на тој

организацији – врло су гадљиви на интеграције, на међународну заједницу итд., али нису гадљиви на паре.

Овде је СТАР пројекат из ког је поменути предлагач добио од господина Драгина и Душана Петровића 58.032 евра и 97 центи као пројект-менаџер, да би као консултант то још увећао за 4.518 евра, што је био консултант 15 дана. Пројекат је био намењен за сточарство, али су они разделили новац својим пријатељима.

Ево га и уговор, ево га потписник који је тражио да пољопривредници изгубе 175 милиона евра од међународних интеграција, али зато је он себе лепо наплатио. За неколико дана узео је тачно 62.550 евра и 97 центи. Е, то су они који паразитирају на много чему. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Изволите.

Реч има Миладин Шеварлић. Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Никада у животу нисам примио толики новац, и то је једна од дезинформација која се више пута понавља у овом парламенту. Будући да је посланик Ристичевић поставио посланичко питање по том основу, ја такође молим да се допуни његово посланичко питање. А ево га овде присутан тадашњи министар пољопривреде, господин Кнежевић – већи хонорар добио сам од њега него на том пројекту.

То су укупна средства која су додељена пројекту за реализацију Стратегије развоја земљорадничког задругарства, а не средства додељена мени лично. Тамо је било шест иностраних консултаната и већи број наших консултаната.

Цифра је апсолутно неистинита, да сам је ја било када од било кога примио. Далеко више сам примио и од потпредседника РИК-а, за студију коју сам прошле године урадио.

Што се тиче европских интеграција, врло добро знам шта су европске интеграције, нисам рекао да се умањи могућност коришћења средстава из европских фондова, али сам рекао да се умањи нешто што је канцеларијски трошак.

Ми не можемо у ЕУ са неконкурентном пољопривредом – ако мислите да са 40% закидања пољопривредницима у 2017. години, затим са 17.648.000.000 закидања у 2016 години, са 15.315.000.000 у 2015. години и 5.650.000 у 2014. години... О 2013. години нећу да говорим због тога што је тада први пут донет Закон о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју, којим је прописано 5%, али је додат део у том закону који каже – изузетно у 2013. години могу да буду мања средства.

Према томе, очекујем да ћу од министра финансија добити податке о реализованим приходима по овим годинама и да коначно једном рашчистимо колико је заиста закинуто на субвенцијама у пољопривреду и рурални развој за ове четири године, откада је донет Закон о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Даћу реч Браниславу Недимовићу, министру пољопривреде. Кнежевић није министар пољопривреде, али прихватићу то што не знате ко је министар пољопривреде.

Реч има Маријан Ристичевић, реплика. Министар после тога.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ради пуне истине...

Ево, постао сам и кондициони тренер опозиције.

(Председник: Посланиче Константиновићу, немојте да малтретирасте запослене. Они раде свој посао.)

Кућно је васпитање да затворите врата за собом.

Ради пуне истине, морам рећи да је у пројекту СТАР било укупно 12,5 милиона евра. Ја се надам да ће министар пољопривреде рећи колико је тешко утврдити како су и на који начин разграбили новац који је био намењен за обнову сточарства на Старој планини. То је кредит, који држава треба да врати – износио је 12,5 милиона евра – од Светске банке. Министар финансија ће то свакако утврдити. Камата је била врло лепа – 0,25%, али уместо да новац оде у сточарство, отишао је на разне консултанте и лажне пројекте.

Друштво аграрних економиста Србије, Београд, пројект-менаџер Миладин Шеварлић – од 60.000 евра није све исплаћено, него је исплаћено 58.032 евра и 97 центи. Као консултант, Миладин Шеварлић добија још 4.518 евра, што укупно даје суму од 62.550 евра и 97 евро центи.

Није само што су разграбили новац, већ су оштетили пољопривреднике који су за те паре могли да набаве шест хиљада крава и сваки дан да испоручују са Старе планине здраво млеко, млечне производе. Међутим, уместо сточарства, почели смо да товимо дебеле консултанте из сумњивих организација. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Миладин Шеварлић, реплика.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Не знам ко треба да утврди да ли су те организације сумњиве, али могу само да кажем да се Друштво аграрних економиста налази међу 15% референтних научних институција у свету у аграрној економији, то показују амерички сајтови. Друго, Европска асоцијација аграрних економиста је нама поверила пет европских семинара, који су одржани од 1990. године до данас, у сарадњи са, између осталог, Народном скупштином Републике Србије, Скупштином АП Војводине и Скупштином града Суботице.

Што се тиче ових информација, препуштам јавности да они расправљају о томе. Никада ова сума није припала појединцу. Друго, то је био јавни конкурс, на који су конкурисале бројне организације. Постоје организације које су добијале далеко веће износе; уосталом, Стратегија развоја земљорадничког задругарства доступна је јавности и свим члановима Одбора за пољопривреду, шумарство и водопривреду Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Недимовић. Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем.

Две ствари бих само желео да кажем. Прва ствар се односи на подстицаје. Тај пропис ће се наћи у наредним данима пред народним посланицима и мислим да је ради јавности важно рећи – то што сте рекли да се односи на 5% од вредности пореских прихода за подстицаје, мало боље то прочитајте. У закону пише да је за пољопривреду, а не за подстицаје, дужно да се обезбеди 5%. Када добијете и саберете све ове цифре, сложили смо се пре два дана, кад смо разговарали у начелу, да те цифре одговарају тој бројци о којој сте ви причали.

Друга ствар коју желим да кажем, на основу посланичког питања – Министарство пољопривреде предузело је кораке у оквиру овог пројекта. Ми смо дужни да одговоримо на свако посланичко питање, било ко да га упуту. Формирали смо посебну комисију која је једва нашла документацију која се односи на ове предметне пројекте. Све што је Министарство пронашло, сву комплетну документацију, комплетну процедуру, доставићемо свима који су поставили посланичка питања и који су исказали заинтересованост за то. Ако буде било и других проблема, бавићемо се онда и на тај начин тиме.

ПРЕДСЕДНИК: Изволите.

Само да кажем да је реплика.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем.

Министар и ја смо се пре два дана сложили о две ствари. Прва је да су подстицаји који су дефинисани Законом о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју – који обухватају директна плаћања, обухватају мере руралног развоја, обухватају кредитну подршку и остале подстицаје, то су четири позиције – 27,5 милијарди, оријентационо.

Друго, да ће по евентуално новом закону, односно изменама и допунама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју, које је министар најавио да су већ предложене за улазак у скупштинску процедуру, под овај појам „подстицаја“ бити додате и друге категорије које су предвиђене у овом буџету, а које износе негде око 30 и нешто милијарди. Међутим, то је још увек мање него 5% и сложили смо се да је то 3,8%.

У том случају, ако се донесе нови закон, а верујем да ће га ова скупштинска већина донети, ради се о разлици од 11 милијарди динара које ће пољопривредници добити мање у 2017. години него што им по закону припада. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Можемо да пређемо даље.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Владимир Ђукановић. (Аплауз.)

Да ли желите реч? (Да.) Морате се пријавити. Изволите.

ВЛАДИМИР БУКАНОВИЋ: Хвала, уважена председавајућа.

Замолио бих вас да, ако случајно мало прекорачим, узмете време од посланичке групе.

Пажљиво сам слушао, заиста, цео дан шта се данас овде говорило. Неки би да терају инвеститоре, неки причају о партократији а у истом моменту били су стечајни управници у 19 предузећа и својим женама намештали послове. Толико о партократији. Али сви они заједно скоче као опарени кад се помене плата Заштитника грађана.

Да будем овде потпуно поштен, то је врло важна институција, изузетно битна, али свакако не толико битна да неко може да има већу плату од председника државе или председника Владе, или министара, на крају крајева. Та прича да ће се тако обезбедити његова независност је бесмислена, зато што ваљда хоћете да помогнете грађанима, а ја иначе нудим наградно питање свима вама овде – како се зове особа коју је господин Саша Јанковић заштитио? Да ли ви знате име и презиме човека кога је Саша Јанковић заштитио за ових скоро десет година свог мандата? Таква особа не постоји. Пушком да је тражите, не бисте је нашли. За то време његов кабинет има абнормалну плату.

Иначе, ја се слажем и дубоко знам да амандман који сам поднео није у складу са Законом о Заштитнику грађана, али поднео сам га намерно, из два разлога. Први је да на површину исплива лицемерје оних који, иначе, гувернеру Шошкићу нису приговарали за његову плату од седамсто и нешто хиљада динара али знају Јоргованки Табаковић да приговоре за четиристо и нешто хиљада, тј. триста хиљада мању плату од оне Шошкићеве.

Али кад се помене Саша Јанковић, који има готово исту плату као Јоргованка Табаковић, е то је онда страхан проблем. Сложићемо се да је посао госпође Јоргованке Табаковић кудикамо сложенији, а ако ћемо да будемо искрени, и опаснији него што је посао господина Јанковића. Али испливало је све лицемерје, зато што ти људи искључиво штите свог гуруа. Тај не ради ништа на заштити грађана, тај искључиво ради на својој политичкој промоцији. И све време је то радио. (Аплауз.)

Институција заштитника грађана, имао сам прилику да је обиђем у Шведској, где је рођена, где имате четири заштитника грађана и сваке године се мења ко је председавајући у том телу – нема никакве везе с овом нашом институцијом овде, како су они то увели.

Данас читам, жали се господин Јанковић како му није извештај дошао у Скупштину. За време њихове власти, пуних пет година, ниједном није био овде извештај. Ниједном. И није се никада сетио тада да то приговори, али зато се, наравно, увек сети да приговори када је у питању садашња власт. Зато што је два пута поднео овде извештај који је више политички памфлет.

Његов извештај је чист политички памфлет. Само ћу вам навести, драги грађани, у његовом извештају је својевремено писало да се у Србији спроводи систематска тортура над притвореницима. Када сам га питао „извините, дајте нам један једини доказ где се, у ком то затвору у Србији спроводи систематска тортура“ – знате, те извештаје читају странци, неко ће да помисли да смо ми земља ко зна каква, тучемо притворенике у затворима – није знао да наведе ниједан пример.

Али то му је добро дошло. Као што је, рецимо, причао како овде постоји систематска дискриминација националних мањина. То пише у његовом извештају. Кад га питате „дајте нам пример“, не постоји нигде никакав пример, али је битно да се то напише јер он тако правда свој новац код оних од којих га добија из иностранства. (Аплауз.)

Ја сам поднео амандман да се његова плата и плата читавог његовог кабинета умањи на ниво плате премијера. Хоћете рећи да је то мала плата? Знате, сви овде скоче нама посланицима да придикују како имамо високе плате. Посланици немају више право ни на путне трошкове, готово немају право ни на шта, али сви знају да причају о нашим платама, а о плати заштитника грађана забрањено је овде да се прича. Зато што је то недодирљива особа, зато што њега не сме нико да помене. Зато што, ако га поменете, доживите медијски линч, доживите најгору могућу харангу, зато што има апсолутну заштиту, као бели медвед, у овом друштву.

Е, желимо са тим да прекинемо, желимо отворено да причамо шта он ради. Он не ради ништа, осим што води своју политичку промоцију – зато што ће, највероватније, да се кандидује за председника или ће помоћи неком другом председничком кандидату, није ни битно, али је све време користио и злоупотребљавао, драги грађани, те паре које прима за своју политичку промоцију. (Аплауз.)

На крају крајева, сви ови медији који су скочили, а и сви ови који су скочили да га бране, па могли су макар да нам похвале намеру. Ми смо желели тај новац, а то је четири милиона и, богами, шестсто хиљада динара, је л' тако?, питам колегиницу Томић, мислим да смо тако негде израчунали – ми смо то хтели да дамо за лечење болесних људи, односно пре свега деце која морају да се лече у иностранству. Па могли су макар намеру да нам похвале.

Знам да не може да се прихвати амандман, али из принципа нисам хтео да га повучем. Желео сам да поведемо полемику о овоме, зато што су они направили тај накарадни систем – да овде гомила разноразних функционера и директора могу да имају плате и до три и по пута веће од председника Владе. Е, то мора суштински да се промени.

Разумем да мора већу плату да има онај што ради у Контроли лета, немамо пуно тих стручњака – не мислим на менаџмент Контроле лета, мислим пре свега на оне људе који су стручњаци у тој области – он мора да има високу плату, зато што ће да оде у иностранство. Гувернер Народне

банке би требало да има високу плату зато што има такву функцију, али не видим разлога зашто би ове такозване независне институције имале абнормалне плате, по три и по пута веће него председник Владе.

Зато се апсолутно залажем да овај амандман остане, да о овоме попричамо. Да ли ће га Скупштина усвојити не знам, али из принципа не желим да га повучем јер желим да грађани Србије виде какви лицемери седе прекопута и какви су лицемерни медији, такозвана лажна елита овде стала иза господина Јанковића. Хвала. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Маја Виденовић. Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Поштована председнице, јављам се по амандману. Користићу време посланичке групе, мада сам очекивала да реагујете по Пословнику, зато што је ово најбруталније кршење члана 106. Пословника. Претходни говорник је говорио о свему осим о амандману који је поднео.

Аплауз који је најавио обраћање народног посланика Ђукановића означио је да ово није случајно речено, нити да је ово нешто што је мишљење само једног посланика; ово је став посланичке групе, који, морам да признам, Демократској странци и свим грађанима Србије, што је много важније, није изненађење.

Ова злоупотреба не представља само однос према независним институцијама, за које смо, нажалост, сведоци ево већ пету годину како се урушавају; ово је много више од тога – ругање грађанима Србије. Ако посланичка група, од читавог буџета, који представља оквир и говори о томе како ће грађанке и грађани живети у наредној години, изабере да као највећи проблем представи плату једног од људи који је на челу независне институције, то много више и најјасније могуће одсликава намере.

Ако хоћете да разговарате о раду и ако на овај начин злоупотребљавате и говорите о раду, онда вас молим да коначно ставите на дневни ред извештаје – не само Заштитника грађана, него Повереника за заштиту података о личности, Поверенице за заштиту равноправности. Ту не говорим о њиховом лику и делу, ту говорим о свим оним проблемима са којима се грађани суочавају, о свим људским правима и проблемима које они имају са управом.

Тако да је ово најогољенија могућа политичка злоупотреба и много горе од тога – јасна порука грађанима и ругање тиме да је од свакодневног живота и проблема са којима се они суочавају за посланичку групу СНС важнија политичка злоупотреба приче на ту тему.

На крају, очекујем да аплауз којим је најављено ово излагање испрати и гласање за ваш амандман. Верујем да нећете послушати премијера и да ћете гласати за овај амандман. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Добро. Чули смо шта ће да ради ова група, а шта ће да раде друге групе нисмо.

Ево јавите се за амандман, није проблем никакав.

Само моменат, пуна ми је листа. Полако, нисте још на тој листи.

Реч има народни посланик Владимир Ђукановић, реплика, али морам да дам реч министру Вулину, коме нисам дала пре колегинице Виденовић, а он је имао предност.

Молим за мало толеранције. Одмах ћете добити реч, само да министар каже. Он је предлагач буџета, бар толико сте научили.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Даме и господо народни посланици, заиста морам да кажем да, у најмању руку, протестујем против тога да се институција каква је Заштитник грађана изједначава са господином Јанковићем. Те две ствари немају везе једна са другом. Заштитник грађана је важна институција, а господин Јанковић је председнички кандидат и човек који се бави политиком свакодневно, тако да вас молим да те две ствари ни случајно не повежемо једну са другом.

Господин Јанковић је човек чији политички рад пратимо. Он је легитиман, а био би још легитимнији када не би седео на функцији Заштитника грађана и када не би користио све оно што му даје Заштитник грађана. Али не желим да се те две ствари на било који начин изједначавају.

Колико ова влада води рачуна о институцији Заштитника грађана, даћу вам пример. Заштитник грађана је једина институција која није пристала на смањење и на рационализацију запослених. Нико није отпуштен код Заштитника грађана, материјални трошкови нису смањени, највећи део одлази на плате. Од 216 милиона, чак 179 одлази на плате.

Дакле, Заштитник грађана је чуван и пажен, нема говора да се умањи било шта код њега. Ниједан радник му није отпуштен. Отпуштени су радници у свим министарствима, у домовима здравља, отпуштени су у пољопривреди, у социјали, отпуштени су свуда, али никако код Заштитника грађана, јер то је нешто најважније за нас и не смемо дозволити да се ингеренције тог важног и великог органа смање. Немојте због Саше Јанковића да изгубимо тако важну институцију.

Ја ћу покушати да убедим посланике Покрета социјалиста да не гласају за овај амандман. Надам се да ће ме послушати. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Владимир Ђукановић, реплика.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Чудо једно да је политичка злоупотреба то што сам предложио амандман, а не видите његову политичку злоупотребу и оно што он ради. Он је константно у кампањи. Молим све грађане, има то и на његовом сајту, прочитајте његове извештаје. Мени је први пут господин Маријан Ристичевић рекао да прочитам тај његов извештај, пре једно две-три године, када је било. Нисам могао да верујем да је заиста то политички памфлет, а онда сам узео и својим очима се уверио.

Ја само молим грађане Србије да схвате да је институција Заштитника грађана нешто што је веома важно и што морамо да негујемо. Проблем те институције је што је човек који је данас на њеном челу уништио ту институцију. То је највећи проблем. Рећи ћу вам и зашто није смењен. Зато што сте донели сулуди члан закона по ком га је готово немогуће сменити. Зато што имате члан где пише – ако је несавесно обављао свој посао.

Како мислите да се подведе то „несавесно обављао свој посао“? Зато што би, наравно, направили читаву медијску хајку и харангу да га, наравно, подржавате, јер тај човек има највећу могућу медијску логистику. То је нешто невероватно. Како га поменете, тако медијски линч доживите. И ја и господин Ристичевић смо били сведоци тога јер смо били разапињани по свим насловним странама. Зато таквом човеку мора да се смањи плата јер он не заслужује, ни за ово што је досад радио, да је прима. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има Марко Ђурић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Мислим да је очигледно да намера предлагача, како је сам рекао, није била да се усвоји овај предлог амандмана, него да се овај део расправе посвети лику Саше Јанковића који обавља функцију Заштитника грађана и да се још једном понове лажи и бестијални напади који долазе од стране СНС-а – и на њега као појединца, али и на институцију коју он представља. У тој кампањи се не бирају средства и не бирају речи и говори се све што било коме падне на памет, сасвим очигледно.

Поставља се само питање да ли ћемо у дану за гласање, када дођемо до овог амандмана, чути фамозно звонце или нећемо. Значи, сва ова расправа и ово убеђивање о којем министар Вулин прича, како ће он сада неког убеђивати, ништа од тога није важно, важно је само да ли ће бити звонца, јер тако ова скупштина одлучује у овом мандату. Звонце – за, без звонца – ништа се не притиска. Зато је време и за изборе, да ова владајућа већина оде, да зазвони последњи пут и скине се са грбаче грађана Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Немања Шаровић, пошто се толико бунио. Стварно не могу да вам дам реч преко реда.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Хвала.

Пре свега, мислим да је занимљиво питање зашто уопште расправљамо о овом амандману и зашто овај амандман није одбачен. То је оно што је некада била пракса и то је оно што је требало урадити, али је, ја мислим, ипак важнија била намера владајуће коалиције да ово искористи за, рекао бих, закасни обрачун са Сашом Јанковићем.

Е сад, 2012. године СРС је била против Саше Јанковића. Ми смо и тада знали да је он слуга Запада, кога су „жути“ довели не да врши

функцију коју треба, него да врши неке друге корекције у друштву и да наступа по потреби. То показује колико та ваша накнадна памет касни за оним што смо ми из СРС знали још 2007. године, мислим, када је први пут изабран и када смо то критиковали и били против његовог избора.

Друга ствар, ви немате проблем са Сашом Јанковићем, ви заправо имате проблем са сопственом кадровском политиком. Изаберете Сашу Јанковића, гласате, хвалите га, прође неко време, ви кажете – не ваља ништа, криминалац, лопов, овакав, онакав. Изаберете Радуловића, прође пар месеци, од генија финансијског ево га опет лопов. Нагурате Бошка Обрадовића у Скупштину уз помоћ Скота, омогућите ви већином у РИК-у да он добије ту...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, ово нема везе са амандманом. Стварно нема. Овде се говори о плати Заштитника грађана.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ево, наслонићу се на излагање претходног говорника.

ПРЕДСЕДНИК: Немојте се ви наслањати ни на кога, него само на амандман.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала и вама.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Онда говорите о висини плата. Дакле, плата Јоргованке Табаковић није ни приближна његовој. И, ако већ говорите о лицемерју, па ко врши најодговорнији посао у држави? Ко бди 24 сата и још три минута више над овом државом? Александар Вучић. Зар не треба он да има највећу плату?

Е сад, гувернер Народне банке пет хиљада евра, а председник Владе, који ваљда читав овај брод звани Србија усмерава, хиљаду евра. Па зар то није лицемерје? Зар то није демагогија? Ја мислим да јесте. Ако већ причате о демагогији и лицемерју, онда идите до краја. Идите до краја, а не овај је добар, а овај није добар; или данас је добар, а сутра није добар.

Ми бар знамо, кога на самом почетку означимо да ништа не ваља – не ваља. Према томе, кад причате о лицемерју и о доследности, погледајте прво у своје редове. А и Саша Јанковић је из ваших редова. Ви сте га бирали, сви. Сви га заједно бирали 2012. године. Ухватили се за руке, све посланичке групе, јер није било СРС-а да разбије то несрећно јединство, као што то сада чинимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): На основу чега реплика?

По амандману народни посланик Маја Гојковић.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

У питању је амандман посланика Владимира Ђукановића на члан 8. И то је право посланика Владимира Ђукановића да предложи на предлог буџета амандман какав он жели. Значи, ово је његов лични став.

Посланичка група СНС другачије размишља и неће подржати овај његов амандман. Његово право је исто тако право као што је у прошлом сазиву одлучио да једини од нас не подржи извештај Заштитника грађана. И он је гласао против његовог извештаја у прошлом мандату, зато што сматра, политички, да његов извештај није био извештај једног заштитника грађана...

Немојте викати на мене.

Молим вас да опоменете посланике, имам право да говорим о овом амандману.

Суштина овог амандмана није оно што смо чули малопре од оних који сматрају да овај амандман треба одбити. Суштина овог амандмана је – колико сам ја разумела предлагача, он ће ме исправити – да је плата Заштитника грађана тренутно 400.000 динара и да он може на прави начин да штити грађане ове државе и за неки примеренији... Колико сте ви предвидели?, 216.000, тако нешто. Значи, може на прави начин да штити нас, све грађане Србије, за 216.000 динара. И то је суштина његовог амандмана.

Значи, хајде да расправљамо о томе, а не да ли нам треба Заштитник грађана. Треба нам, договорили смо се у једном моменту, неко је донео закон и имамо сада Заштитника грађана. Да ли ради свој посао или не ради свој посао – уз функцију посланика, ја сам и председник Парламента и нећу се изјашњавати, јер не би било у реду. Али да ли неко може боље да ради за 216.000 или је у питању новац па ће најбоље, најбоље радити за 400.000 – о томе се овде разговара и Владимир Ђукановић има право да постави то питање пред Парламентом и пред јавношћу Србије.

Чему онда тако бучне реакције, да неко нема право да пита – је л' можеш да радиш тај посао можда мало боље за 216.000 динара или баш мораш да имаш 400.000 динара? То је суштина овог амандмана.

То што је рекао да гувернерка има плату толико и толико, рекао је. Четиристо хиљада за један врло одговоран посао, водити финансије ове државе.

Премијер. Немојте гледати како се зове премијер, па скачете овде, не волите Александра Вучића. Не волите га, па боже мој, али он ради одговоран посао, као што су радили и они премијери претходно за неких 120.000 динара. Његов посао је, очигледно, по вашим мерилима, мање важан. Па није баш тако. Председник државе – исту толику плату. Председник Парламента – још мању плату.

А ви, посланици, немојте да кажете да ваш посао не вреди ништа; уздржите се од тога. Ваша основна плата је 68.000 динара. Нико ме неће убедити да људи који директно представљају грађане Србије обављају много мање важан посао од Заштитника – кога смо ми изабрали, представници грађана.

Значи, хајде да размишљамо у тим категоријама – да ли Заштитник грађана може ваљано да обавља посао за 216.000 динара? Хајде да му онда подигнемо плату да има више, да има 600, да има 700, да има милион динара, ако су то критеријуми обављања једног врло важног посла.

Значи, не могу да подржим амандман Владимира Ђукановића, али сам разумела његову дилему – да ли Заштитник грађана може са мало мањом платом, у овој великој финансијској кризи, да штити грађане који немају ни десет, ни петнаест хиљада динара плате. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Ко то тражи реплику? На основу чега, колеге? Нисам чуо ниједно ваше име.

Прво право на реплику има народни посланик Владимир Ђукановић. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Истини за вољу, ја сам јако љубоморан на овај амандман; ја сам га лично поднео. Као што сам и тада, као што је госпођа Гојковић рекла, гласао против његовог извештаја. Да сам био посланик 2012. године, гласао бих против његовог избора. Тако да ту будемо потпуно начисто. И колега Ристичевић је, уз мене, један од оних који су гласали против његовог извештаја – зато што су му сви извештаји политички памфлети.

То се слажем са вама да се неретко погреши у том неком кадрирању. Зашто? Зато што онај ко ради, тај и греши. Онај ко не ради ништа, тај не може да погреши. Тако да у томе јесте суштина и добро је, господин Вучић је и признао да му је један од бивших министара велика грешка. Нажалост, сада ту седи и прича нам о партократији, али је то потпуно сулудо.

Овде само желим да кажем, суштина овог амандмана била је да се око овога поведе полемика, да се овде коначно уреди систем и да исплива лицемерје тзв. лажне елите овде, која је стала иза господина Јанковића, зато што нам се силом намеће да су они елита и да нико други осим њих нема право у јавности да случајно конкурише да дође на такво неко место. Можете да будете академик, али ако нисте у тој некој сорошевској групацији, ви не можете ни на један медиј да дођете овде, зато што је то тако овде направљено с њихове стране.

Желео сам само да исплива лицемерје тих тзв. родољуба, патриота који стадоше сад овако гласно да бране Сашу Јанковића, предводника једне сорошевске групације која, нажалост, хара Србијом.

Толико од мене и драго ми је да се оваква полемика повела, нека јавност види заправо ко овде суштински размишља о било каквим уштедама и ко уопште размишља о болесним људима. Нико ту намеру, тај други део амандмана није хтео да помене, а хтели смо тај новац, наравно, да преусмеримо да се лече људи који морају у иностранству да се лече, како би било више новца. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Свашта смо чули у овој расправи и сигурно је добро да имамо расправу, само би било добро да чујемо и неке ваљане аргументе. Ако ћемо да причамо о томе шта ради, или да ли ради или не ради Заштитник грађана, ставите његов извештај о раду овде на скупштинску расправу, па да поведемо ту расправу.

То сигурно не може да уради опозиција. Значи, хајде, скупите храбрости и ставите то на дневни ред. Ова скупштина није радила четири месеца после избора. Па кад смо се конституисали, требало је још два месеца да почнемо са радом. Па и оно што смо радили до ове седнице није малтене ништа. И то је ова већина – ништа. Празна прича, без било каквог дела. И онда једну институцију која се бави врло важним стварима, заштитом грађана од стране несавесног поступања државних органа, ви покушавате да провучете кроз бласто спуштајући расправу на нижи ниво и водећи политичку кампању.

Скупите макар мало храбрости да поведемо дискусију о томе шта и како ради институција Заштитника грађана и на који начин су права грађана Републике Србије угрожена – од рада или нерада државних органа. Јер када бисте прочитали тај извештај о стању људских права у Републици Србији, били бисте забринути – у којој држави живимо и шта нам се дешава. Ово је место где треба да се води тај дијалог, а не на медијима на којима чујемо кукњаву – неко не може да дође.

И то од стране посланика који има своју емисију на телевизији. Значи, он има своју емисију, а овде прича како неко не може да дође на медије. Па ко овде не може да дође на медије, да ли они прекопута или ми са ове стране? Пошто видим да се тако делимо у разговорима и у дискусијама у Скупштини.

Значи, ова расправа још једном показује све лицемерје СНС-а, Александра Вучића, и очигледно је да ће једина судбина овог амандмана зависити од звона, од звона у дану за гласање. Срећом, вама ће ускоро да одзвони. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, Владимир Ђукановић.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Ја морам да кажем, ево, ако већ причамо о лицемерју, уважени господине Арсићу, пошто вама морам да се обратим, тачно је, ја водим једну телевизијску емисију где сте ви рад гост ако хоћете да дођете. Али проблем је у томе што ви не желите никада да дођете. А још веће лицемерје је у томе да сте ви правили једну телевизију, коју данас тако жестоко умете да пљујете. Е то је оно што је највеће лицемерје. И немојте ви да причате о утицају на медије када сте ви директно као политичар учествовали у прављењу телевизије. То је тек нешто што је скандалозно.

Што се тиче заштитника грађана, никада за пет година његовог мандата док сте ви били власт нисте ставили ни један једини његов извештај на дневни ред. Никада и никада се није бунио због тога. Ова садашња власт му је два пута стављала извештај на дневни ред. Ја се извињавам, ми смо му пет пута више изашли у сусрет него што сте то ви радили. Ви нисте ниједном.

Према томе, ја заиста не разумем, ако хоћете да ми ускратите право као народном посланику да изразим свој став о његовом раду, то је већ ваш проблем, зато што имате диктатора у глави. Ја имам право као народни посланик да говорим о његовом раду, зато што он подлеже контроли Народне скупштине Републике Србије. Према томе, имам право да ценим његов рад, имам право да коментаришем његове извештаје и имам право да дам свој суд о његовом раду – који је катастрофалан, јер је уништио ту институцију. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, три пута су ме прозивали. Ја сам тај који је два пута, за оба извештаја, гласао против извештаја заштитника грађана, односно против извештаја политичара Саше Јанковића. Ја немам ништа против институције која се зове Заштитник грађана, али Саша Јанковић је био само један камуфлирани политички активиста, који је своју политичку активност у ову драгоцену институцију завио. Он је само политички офарбан страначки активиста, скупо плаћени.

И господин Ђукановић греши. Ја знам грађанина којег је заштитио Саша Јанковић. Тај грађанин се зове Саша Јанковић. Он је заштитник, он је заштићеник, заштићен од свега, заштићен од закона. То место треба да припадне неком врлом правнику, који је истакнути правник из области људских права. То Саша Јанковић никад није био.

И да кажем овима који излазе, великим критичарима 90-их, Саша Јанковић је био високи чиновник у Влади Слободана Милошевића. То да знају ови тамо који излазе, окрећу леђа, неће да затворе врата.

Имали смо Заштитника грађана и у Војводини и никада са њим нисмо имали проблем.

Ја у своје лично име кажем да ћу гласати за амандман господина Ђукановића, зато што смањена плата не обухвата овог квазизаштитника грађана, већ будућег, стварног заштитника грађана који ће доћи на његово место. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има Бојан Торбица.

БОЈАН ТОРБИЦА: Поштована председнице, цењени министри, Саша Јанковић је много пута досада доказао да није заштитник грађана, да је политичар који своју функцију користи да би се политички обрачунавао са Владом и премијером.

У члану 10а Закона о Заштитнику грађана јасно се каже – заштитник грађана и заменик заштитника грађана не могу да дају изјаве политичке природе. Али он одавно показује да се на њега закони Србије не односе. Саша Јанковић се све време бави искључиво својом политичком промоцијом. Од свог посла не ради апсолутно ништа, али зато уредно пљачка грађане узимајући им 3.000 евра месечно за плату коју није зарадио.

Да ли је посао Саше Јанковића да током радног времена по Београду носи жуту патку? Да ли је посао Саше Јанковића да ћути док некрунисани краљ стечаја најгрубље вређа новинаре и медије? Да ли је посао Саше Јанковића да ћути док доказане силеције вређају и физички нападају чланицу РИК-а? Да ли је посао Саше Јанковића да ћути док вређају и прете породици и деци Александра Вучића? Наравно да није. Али он то ради без икаквог стида и за то сваки месец узима 3.000 евра.

Потпуно се слажем да грађани Србије заслужују да имају Заштитника грађана, али не заслужују да на том месту буде Саша Јанковић. Јер ко ће грађане Србије да заштити од политички штетног деловања тог Заштитника грађана?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Заиста, овај амандман заслужује да се каже неколико речи. Када је у питању заштитник грађана, актуелни, Саша Јанковић, свакако смо имали прилике да отворимо расправу о његовом извештају да бисмо могли да му кажемо све оно што мислимо да треба да му се каже.

Апсолутно је неспорно да је Саша Јанковић политичар, прозападни политичар, и да је то био и 2007. и 2012. године. Неко ко се представља заштитником грађана никада у свом извештају, рецимо, седам година је то трајало, није написао да постоји један грађанин Србије, да се зове Војислав Шешељ и да је у Хашком трибуналу у притвору, без изречене првостепене пресуде, пуних 12 година. И никада ни ви, господо, који сте расправљали о томе, тако нешто нисте питали Сашу Јанковића.

Ја се сећам, 2012. године, када је биран, да је Јоргованка Табаковић толико лепих ствари о њему причала да сам ја мислила да не постоји бољи човек на свету, па сам се питала што смо то ми српски радикали износили неке другачије ставове о Саши Јанковићу.

Али, господо, ако сте истински хтели да расправљате о томе, а ми јесмо, зашто сте дозволили да се на Одбору за правосуђе и управу расправља о његовом извештају у његовом одсуству? Као члан Одбора тражила сам и инсистирала да буде присутан на Одбору, па да га лепо погледамо у очи и он нас, па да поразговарамо, да га питамо да ли је он кандидат за председника или заштитник грађана, да ли је он Соросев политичар или заштитник грађана који прима плату из буџета који пуне грађани Републике Србије.

(Владимир Ђукановић: Није хтео да дође.)

Ако није хтео да дође, онда се не расправља о том извештају, па се каже јавности – ево, народни посланици не могу да расправљају о извештају зато што Саша Јанковић неће да дође. Ја сам протумачила да ви не желите ту врсту расправе. Јер, зашто бисте дозволили? Ми смо неколико сати расправљали о том извештају и заиста је имало шта да се каже, али је била отприлике празна прича, зато што он није био ту да с њим разговарамо. Зато будите искрени, да ли желите да се на тај начин о томе расправља или сад ви то користите за дневнополитичку употребу.

Ми српски радикали смо доследни у свему, па и у томе. Саша Јанковић није био добар избор ни 2007, ни 2012. године, није ни добар кандидат за председника Републике. Нико му не брани да то буде, али не може бити заштитник грађана и, већ извесно, кандидат неке групе која га кандидује.

Дакле, хајмо извештај. Ако нисте хтели на Одбору, зовите овде Сашу Јанковића, извештај имамо, па да се лепо као прави посланици о томе испричамо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Морам да дам по члану 96. предлагачу закона. Не знам како да дам кад је пуна листа.

Јавите се.

(Александра Јерков: Већ је говорио.)

Није, спомињан је. Значи, две минуте реплике има права.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Стварно желим да замолим све посланике да вратимо расправу о оквиру буџета, да се више не бавимо овде политиком и да не дозволимо да нам Саша Јанковић постане синоним за Заштитника грађана и да не постане синоним за ову важну институцију.

Овде се чак говори о погрешним подацима. Није тачно да Заштитник грађана има плату 400.000 динара. То једноставно није тачно. Према доступним подацима, он има свега 376.648,03 динара. Дакле, ни близу 400.000 динара. Немојте то да говоримо. Говоримо истину у овој расправи. Свега 376.000 динара, свега. Па заиста јадно. Знате, од укупног буџета, свега 216 милиона, он читавих 179 милиона даје на плате.

Дакле, нећемо смањивати, треба чак повећати. Погледајте, 90%, 80% он даје на плате, нема простора за све остало. Немојте сада због Саше Јанковића да изгубимо ову важну институцију. Он је легитимни, политички кандидат ДОС-а. Легитимни, у реду. Није баш потпуно у реду да се вози државним колима када иде у предизборну кампању, али немојте дозволити... И захваљујем се свим посланицима који праве разлику између тога да је Заштитник грађана најважнија институција, а Саша Јанковић, кандидат ДОС-а, неко кога свакако треба политички доживљавати.

Дакле, молим вас, водимо рачуна да не допустимо да се ова важна институција изједначи са господином Јанковићем. Није он толико

важан да бисмо „бебу бацили са прљавом водом“. То једноставно није довољно добро.

Дакле, молим вас, посланици, вратимо се буџету, вратимо се грађанима, вратимо се њиховим правима, а биће ваљда и неко ко ће једног дана заступати грађане заиста као прави заштитник грађана, па нека има и већу плату. Ја бих волео да и посланици имају већу плату, заслужују, као што је заслужују да имају и чланови Владе и, свакако, председник Владе. А, уосталом, како он обавља посао, па рекли су грађани Србије. Као што видите, овај део одавде, па скроз до тамо каже...

ПРЕДСЕДНИК: Време, министре. Хвала вам пуно.

Значи сви се посланици љуте на мене, сад се љуте и из СНС-а.

Имамо застарео систем. Не можемо да га мењамо зато што нас медији нападају да трошимо паре. И смањили смо буџет. И нисам ја крива што може само после...

(Марко Ђуришић: Страшно.)

Јесте, страшно је. Смањили смо.

Усвојен вам је амандман, ако нисте знали.

(Марко Ђуришић: Када?)

Јесте, јесте, Влада је усвојила, ваљда толико знам. Јесте, постао је саставни део Предлога закона. Први амандман је био. Читајте папире кад дођете у Парламент. Нисте ви ништа прочитали. На Одбору је прихваћен.

(Марко Ђуришић: Мора да се гласа.)

Посланиче Ђуровићу, жао ми је што нисте присутни, одсутни, улазите, излазите, нисте баш сконцентрисани. Полако.

Реч има народни посланик Александра Томић, реплика. Које реплика? Молим вас, помозите ми.

(Александра Томић: Маји Виденовић.)

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Помињање Српске напредне странке од стране посланице.

Српска напредна странка се залаже за очување институција, поготово кад говоримо о заштити људских права, и оно на шта је предлагач овог амандмана хтео да скрене пажњу јесте која је, практично, висина зараде људи који чувају институције и оних који чувају систем.

Било ко да је, Саша, Миша, Пера, битно је да мора да врши функцију Заштитника грађана. Онога тренутка када решите да се бавите неким другим јавним послом, морате да напустите ту функцију и морате, једноставно, да изађете пред грађане Србије и кажете да сте ушли у политику и да идете у предизборну кампању.

Да ли је величина бављења одређеном функцијом у одређеној институцији три пута већа у месечном износу накнаде у односу на премијера или председника државе, на грађанима Србије је да о томе знају истину, пре свега, а и да на неким следећим изборима одлуче и дају

подршку променама. Да ли плата Заштитника грађана или било које друге институције треба можда да буде дупло већа, или дупло мања, али треба рећи да је у годишњем износу разлика између плата високих функционера, премијера, председника државе, институција које је мој колега Ђукановић предложио, пет милиона динара у буџету.

Према томе, Заштитник грађана, намерно нећу да говорим о именима, јер она нису битна, битна је функција коју обављате, до тренутка док је заиста био један од представника те институције, пред посланицима је подносио извештај, сви државни органи усвајали су те препоруке у износу од 94% ...

ПРЕДСЕДНИК: Реплика, прошло је време. Хвала вам пуно.

Коме сад реплика, кад вас не спомињу уопште?

Реч има народни посланик Мариника Тепић.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председнице. Јављам се по овом амандману.

С обзиром на то да је предлагач амандмана у неколико наврата тражио од свих који се укључују у дискусију неке конкретне податке, и ја сам се тим поводом јавила и указала бих на два врло битна.

Случај „Зорица Јовановић против државе Србије“ пред Европским судом за људска права, поводом несталих беба, пресуда из 2013. године, правоснажна, која је Републику Србију обавезала, већ неко дуже време, да се у законској процедури нађе, скраћено да га назовем, закон о несталим бебама. Да би се све ово узело у обзир, велика је заслуга управо Извештаја из 2010. године заштитника грађана Саше Јанковића као кључног аргумента који је Европски суд за људска права узео у обзир и наложио хитне мере Републици Србији. Иако се касни већ више од две године.

Друга важна ствар, са конкретним чињеницама такође, односи се на позив предлагача амандмана да их изнесемо, јесте оно што је он прекрстио у сорошевску групацију, у оквиру које је препознао и заштитника грађана, у конкретном смислу Сашу Јанковића.

Само бих да информишем и посланике већине, нарочито СНС-а, а и све остале, да, рецимо, један од капиталних програма и пројеката вашег Министарства за државну управу и локалну самоуправу, који још увек траје, управо финансира, Сорошева Фондација за отворено друштво. Све је проверљиво на званичној интернет страници Министарства за државну управу и локалну самоуправу.

Дакле, истовремено док отимате најсигурнији приход општинама и градовима, а то је део од пореза на зараде, онда је добар Сорошев новац и његове фондације да финансира Министарство у свим пројектима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Маја Виденовић.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Хвала, председнице.

Прошло је 30 минута од када сам се јавила за реплику. Хвала вам на прилици, разумем.

Данас и претходна четири дана разговарамо о буџету, о најважнијем закону...

(Председник: Министре, молим вас, ништа се не чује у сали, немојте.)

Не смета мени министар Вулин. Много је горе што смета оно што ради грађанима Србије.

Већ четири дана говоримо о просвети, здравству, о младима, о женама, о образовању, о локалној самоуправи, о томе како живе грађанке и грађани, о томе како сви, као народни посланици, подношењем амандмана можемо да поправимо буџет и да утичемо на то да њихов живот у наредној години буде бољи.

Посланици СНС-а су ова четири дана учествовали онолико колико су учествовали. Сви њихови амандмани су били усмерени на овај амандман. Сва њихова дискусија је усмерена на једног човека, не на једну институцију; не пада ми на памет да говорим о томе.

Председнице, ви сте, узевши учешће у овој дискусији снажно стали иза навода посланика Ђукановића, сви министри, неколико посланика владајуће коалиције. И потпуно сте у праву, председнице, када сте рекли да је грађанима све јасно, а јасно им је да је ово брутално кршење и процедуре, да је ово брутални напад на институције, да је ово брутално ругање грађанима, јер сте као највећи проблем са којим се грађани суочавају изабрали да вам буде плата једног човека који води једну независну институцију, те је у том смислу апсолутно свима јасно, снажно сте бранили оно за шта лицемерно кажете – ја вас молим да о томе не гласате. То толико тога говори о вама.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Владимир Ђукановић, изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, председавајућа.

То да ли Сорошева фондација финансира неког у Министарству, добро је да мало уплате у буџет колико су ојадрили ову државу, драго ми је да негде нешто и врате пара. Проблем је што они финансирају политичке активности неких странака овде, које би да разарају државу. Е, то је нешто што је сасвим другачије, али о томе ћемо други пут.

Али овде, уважена председавајућа, мени је просто невероватно како је неко скочио као опарен да брани свог председничког кандидата. То је просто невероватно, за његове паре би скочили са 20. спрата на главу. И то је нешто што је фасцинантно. Ја немам ништа против ако је он ваш председнички кандидат, ако он хоће да се бави политиком, немам ништа против, само да не злоупотребљава функцију заштитника грађана за своју предизборну кампању. Било би часно од њега да је поднео оставку када је

кренуо да се бави политиком, да онда крене у предизборну кампању и свакако да онда придобије бираче.

С друге стране, овде је била једна велика примедба како нико са њим не жели да разговара, односно да није могао да буде на седници Одбора. Није хтео да дође на седницу Одбора. Он је избегао да дође на седницу Одбора, и то је оно што је проблематично. Он неће да разговара са посланицима, зато што зна да би му тамо поставили веома незгодна питања и зато што желимо, у правом смислу те речи, да контролишемо његов рад.

Он није бели медвед, он има право да добије питање од посланика. А ако хоће да се бави кампањом, још једном га позивам, часније би било да је поднео оставку и кренуо у предизборну кампању, и нема никаквих проблема. А ви слободно вашег председничког кандидата штитите до миле воље, само грађани Србије би то требало да знају. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: У међувремену сам вам, посланиче, набавила амандман. Ако будете желели да видите да је усвојен, ја ћу вам врло радо то предати, ако вас интересује. Марку Ђуришићу се обраћам.

Не интересује вас? Добро.

Немања Шаровић. Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господо народни посланици, пре свега, повређен је члан 103, јер се ја више од 10 минута упорно јављам за Пословник, дижем Пословник, говорим вам то, а у међувремену су три или четири говорника добила реч.

Повређен је члан 104, који регулише право на реплику и каже:

„Ако се народни посланик у свом излагању на седници Народне скупштине увредљиво изрази о другом народном посланику који није члан исте посланичке групе, наводећи његово име презиме или функцију, односно погрешно протумачи његово излагање, народни посланик на кога се излагање односи има право на реплику.

Ако се увредљиви изрази односе на посланичку групу, односно политичку странку чији народни посланици припадају тој посланичкој групи, у име посланичке групе право на реплику има председник посланичке групе.“

Дакле, у овом члану који сам прочитао само се помињу посланици и посланичке групе. Министри се не помињу. Министар ни под којим условима не може добити право на реплику. Учешће председника Владе или представника Владе, министара, у раду по амандманима регулише члан 158, који каже: „Предлагач закона, односно овлашћени представник предлагача закона има право да о сваком амандману говори до два минута, с тим да укупно трајање претреса у појединостима не може трајати дуже од три сата.“

Вулин је говорио о овом амандману, искористио време и нема пословничког основа, никаквог, под било којим околностима, шта год да му је неко рекао, а није му рекао нико ништа, он не може више добити реч. Он

је искористио своје време. Ви се можете позивати да има више госпoде Вулин, али то по Пословнику није основ.

ПРЕДСЕДНИК: Безвезе сте потрошили време сад. Не морате да вређате, ово је министар. Министар је говорио две минуте. Има право на реплику. Читајте Пословник. Значи, ако су га споменули. Јесу.

(Немања Шаровић: Нема право.)

Немојте. Има право на реплику, не знате да читате Пословник. Тачка. То је моје објашњење, а ваше је да ли ћемо гласати или не.

Нема тога. Не, не, то је злоупотреба, узећу вам две минуте.

(Немања Шаровић: Могу ја да се изјасним?)

Можете, реците, чујемо вас. Реците да ли желите да гласамо.

(Немања Шаровић: Ја не желим да додајуем с места.)

Ево то чините, управо додајујете. Захваљујем.

Нема више пријављених по овом амандману.

На члан 8. амандман је поднео посланик Србислав Филиповић.

Да ли желите реч? (Да.) Будите љубазни и пријавите се.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Госпoдо министри, даме и госпoдо народни посланици, грађани Србије, поднео сам, као и мој колега Ђукановић, амандман у коме тражим да се плата функцији Заштитника грађана – тој институцији, не Саше Јанковићу, он као појединац није битан, о њему смо толико тога рекли, рећи ћу и ја неке ствари – смањи на неку иоле прихватљиву меру с обзиром на то да смо у времену штедње, да смо у времену стезања каиша, да смо морали да радимо на томе да опоравимо наше јавне финансије, да опоравимо нашу економију, да подигнемо привреду.

Недопустиво је да у тој и таквој ситуацији, дакле тешкој економској ситуацији, неко ко се представља као заштитник грађана има 400 или 376 хиљада плату. Ја се извињавам, велика је разлика, заиста огромна разлика, и могли бисмо да скупимо и неки допринос да му додамо да има 400, ваљда ће боље радити. Недопустиво је да неко ко хоће да штити интересе грађана – у времену штедње, економских криза, у времену када треба да се подигне земља, када треба да се подигну пензије, када треба да радимо на томе да још више ојачамо економију да бисмо могли да подигнемо плате – прима 376.000 плату и плус ко зна још колико новца од својих пријатеља из иностранства.

Нешто што је добро да грађани виде, и добро је што су то видели вечерас, јесте да када поменете заштићеног свеца Сашу Јанковића, неки из опозиције скоче као опарени. Сви га бране. Бране више њега него што говоре о пензијама. Бране више њега него што говоре о привреди. Ја бих волео да више говоре о фабрикама, како су их затварали, да више говоре о томе како нису радили путеве, да више говоре о томе што нису радили оне канале за одводњавање, да више говоре о пољопривреди коју су унаказили, да више говоре о задругама које су упропастили. Много би било

боље да то чујемо него да бране плату институције, тј. функције заштитника грађана.

Хоћу да кажем и то да је ово одговорна власт. Српска напредна странка и Влада Републике Србије су одговорне према грађанима. Уводимо у Србију европске стандарде, европске вредности. Водимо Србију у ЕУ, залажемо се за максимално поштовање људских права. С те стране је институција Заштитника грађана веома важна за младу демократију као што је демократија у Србији.

Али је такође важно да свака институција покаже, као што то показују народни посланици, који деценију и јаче не повећавају плате, као што су смањене и пензије пензионерима, као што су смањене плате у јавном сектору да бисмо ојачали и подигли Србију, тако нека се покаже да је одговоран и заштитник грађана. Нека се сам одрекне нечега, нека сам уплати ту разлику коју ми сад тражимо, нека уплати фонду за лечење деце која не могу да се лече овде, да се лече у иностранству

Такође, хоћу на крају да кажем да неки могу само да сањају да поново краду. Неки могу само да сањају да Србију одведу у стечај. Неки могу само да сањају да ће отерати из Србије инвеститоре. Неће то моћи. Док год су у Србији на власти СНС и Александар Вучић, у Србију ће да долазе инвеститори...

(Председник: Будите коректни, саслушајте колегу...)

... У Србији ће да се граде путеви, да се отварају радна места.

Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Радослав Милојичић. Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, госпођо Гојковић.

Наравно да је институција Заштитника грађана изузетно важна институција, али када институцију Заштитника грађана прозива неко ко... Каже овако – Србислав Филиповић, кандидат за одборника Општине Стари град на листи Г17 плус, приступио је данас Демократској странци. Филиповић каже, као члан Г17 плус од пунолетства, да се у ДС учланио због тога што жели да Србија брже напредује: „Верујем да је ДС та која, како је то говорио Зоран Ђинђић, вуче европска кола и желим да најорганизованијој и најенергичнијој странци помогнем да та кола што пре стигну тамо где сви желимо да буду, у Европу. Зато из Г17 плус прелазим у ДС“. А видимо да је из ДС прешао у СНС, па ће можда, пошто ћемо ми победити сада на изборима, опет да се врати у ДС.

Али нећемо те примити, господине Филиповићу.

ПРЕДСЕДНИК: Србислав Филиповић. Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала вам, председавајућа...

ПРЕДСЕДНИК: Идите кући ако вам се спава, посланиче.

Немојте да вичете.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Молим вас да ми омогућите...

ПРЕДСЕДНИК: Молим вас само за пар секунди паузе.

Значи, молим вас, ко жели да дискутује, нека остане у сали. Ко не жели, ко хоће да прича, прави буку, ја бих га молила да остави остале посланике који желе још увек да учествују у расправи, да то могу и да искажу. Овако не можемо да радимо. Једни дискутују, а остали ћаскају, вичу, врло ружна слика иде у јавност.

Вратићу вам време. Изволите, пријавите се поново. Ионако вас нисмо уопште ни чули.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Знате шта? Ко ради, тај и греша. Ви можете да призивате да се неко негде врати, ја се никад не бих вратио. Али знам да патите дубоко у себи, да је јака та душевна бол кад пива понестане, и још више када подршка грађана понестане. Тачније, кад те подршке више нема. Али још је тужнија та ситуација што сте ви, такви какви сте, никакви, своје грађане у општини из које сте, коју сте водили, оставили без воде, што сте упропастили ту општину и јавите се да мени причате о европским вредностима.

Ја се за те европске вредности борим од почетка бављења политиком, а ви лутате, од пива до три милијарде. Мислим да су вам ипак ове три милијарде некако драже, чим никако да их вратите својој општини. Ви сте рекордер у упропашћавању свега у Србији. Свега. Чегга год сте се дотакли, све сте сравнили са земљом. Оставили сте 500.000 људи без посла. Кога сте ви нашли да призивате? О чему да причате?

Одакле вам виле, скуповени аутомобили, одакле милиони на рачунима? Одакле за зграде на пашњацима? Одакле за све то? Одакле скуповени сатови? *Milk Republic* у Новом Саду, намештање тендера, намештање јавних набавки – хајде о томе мало да говоримо, а не ви да причате о европским вредностима. Ви који сте их урушили, па су људи почели у Србији да говоре – ма мука ми је од ЕУ и од свега. Па смо успели да повратимо...

(Председник: Време, посланиче.)

Ево, завршавам... да повратимо поверење у ЕУ.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, прошло је време за реплику. Хвала.

Поштовани посланици, ценећи наше време које смо уложили данас у расправу, ценећи то што су министри овде и седе више од сат и по и слушају оно што ми имамо једни другима да кажемо а ништа њима немамо да кажемо, и жељу да садржајно и квалитетно наставимо расправу о Предлогу закона о буџету и другим пратећим законима, наставићемо расправу сутра у 10.00 ујутру. Знам да ћете поздравити ову моју одлуку. Хвала вам пуно.

(Седница је прекинута у 21.00 час.)